Проект

ЗАКОН

ЗА МАРКИТЕ И ГЕОГРАФСКИТЕ ОЗНАЧЕНИЯ

Глава първа
ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Предмет

Чл. 1. Този закон урежда условията и реда за регистрация на марките и географските означения, правата, произтичащи от нея, както и защитата на тези права.

Приложно поле

Чл. 2. (1) Разпоредбите на този закон се прилагат по отношение на български физически и юридически лица, както и по отношение на чуждестранни физически и юридически лица от държави, които участват в международни договори, по които Република България е страна.

(2) По отношение на чуждестранни физически и юридически лица от други държави този закон се прилага при условията на взаимност, която се преценява от Патентното ведомство.

Представителство

Чл. 3. (1) Всяко лице, което съгласно този закон има право да извършва действия пред Патентното ведомство, може да направи това лично или чрез представител по индустриална собственост.

(2) Лицата по ал. 1, които нямат постоянен адрес или седалище в Република България, извършват действия пред Патентното ведомство чрез представител по индустриална собственост.

Такси

Чл. 4. (1) Патентното ведомство събира такси за заявяване и експертиза, издаване на свидетелство за регистрация, приоритет, опозиция, вписване на ползвател, подновяване на регистрацията, вписвания, поправка на явна фактическа грешка, обжалване, заличаване, отменяне, продължаване

на срокове, възстановяване на срокове, подаване на заявка за международна регистрация и териториално разширение, заместване на национална с международна регистрация, информация, справки и извлечения от държавните регистри в размери, определени с тарифа, одобрена от Министерския съвет.

(2) Таксите по ал. 1 се дължат за всяка отделна марка или географско означение, както и за всяко отделно действие, подлежащо на вписване.

Държавен регистър на марките

Чл. 5. (1) Държавният регистър на марките се води и поддържа от Патентното ведомство.

(2) В Държавния регистър на марките се съдържат следните данни за заявки и регистрации на марки:

1. номер и дата на подаване на заявката за регистрация на марка;

2. данни, че заявката е резултат от преобразуване на заявка/марка на Европейския съюз – номер и дата на подаване на преобразуваната заявка/марка, както и данни за приоритета, ако се претендира такъв;

3. данни, че заявката е резултат от трансформиране на международна регистрация на марка – номер и дата на регистрация на трансформираната международна регистрация, както и данни за приоритета, ако се претендира такъв;

4. вид и тип на марката;

5. представяне на марката;

6. описание на марката;

7. данни за претендиран приоритет - номер, дата и страна на първоначалната заявка, както и данни за изложбен приоритет, ако се претендира такъв;

8. данни за претендирано старшинство;

9. списък на стоките и/или услугите, за които марката е заявена или регистрирана, и номерът на класа по Международната класификация;

10. ограничаване на списъка на стоките и/или услугите;

11. данни за оттегляне на заявката, за прекратяване на производството по заявката или за отказ съгласно чл. 47, ал. 3;

12. данни за разделяне на заявката;

13. номер на Официалния бюлетин на Патентното ведомство и дата на публикация на заявката;

14. регистров номер и дата на регистрация;

15. данни, че марката е регистрирана в резултат на доказана придобита отличителност за част или за всички стоки или услуги от МКСУ, за които е била заявена;

16. номер на Официалния бюлетин на Патентното ведомство и дата на публикация на регистрацията;

17. срок на действие на регистрацията;

18. незащитими елементи;

19. защитени цветове;

20. име и адрес на заявителя, съответно на притежателя, на марката;

21. име и адрес на представителя по индустриална собственост, когато е упълномощен такъв;

22. дата и номер на международната регистрация на национална марка;

23. подновяване на регистрацията;

24. прекратяване действието на регистрацията;

25. данни за подадена опозиция - дата на подаване, име и адрес на лицето, подало опозицията, решение по опозицията;

26. данни за образувани производства за отменяне или заличаване на регистрацията на марката - датата на подаване, искател, решение;

27. отменяне на регистрацията на марка и датата, от която поражда действие;

28. заличаване на регистрацията на марка;

29. правила за използване на колективна или сертификатна марка, както и настъпилите в тях промени;

30. данни за заместване на регистрацията на марка с международна регистрация;

31. други данни - промяна на името и/или адреса на заявителя, съответно на притежателя на марката, прехвърляне, лицензионен договор, обезпечение, принудително изпълнение, особен залог, несъстоятелност;

32. актуален статус на марката.

Държавен регистър на географските означения

Чл. 6. (1) Държавният регистър на географските означения се води и поддържа от Патентното ведомство.

(2) В Държавния регистър на географските означения се съдържат следните данни за заявки и регистрации на географски означения:

1. географското означение и указание за вида му - наименование за произход или географско указание;

2. номер на заявката и дата на подаване;

3. регистров номер и дата на регистрация;

4. номер на класа и списък на стоки и класове по Международната класификация;

5. име и адрес на заявителя, съответно на вписания ползвател/ползватели;

6. име и адрес на представителя по индустриална собственост, когато е упълномощен такъв;

7. описание на границите на географското място, на установените качества или на особености на стоката и връзката им с географската среда или с географския произход;

8. номер на Официалния бюлетин на Патентното ведомство и дата на публикация на регистрацията;

9. дата и номер на международната регистрация на българско наименование за произход;

10. прекратяване на правната закрила;

11. данни за образувано производство за заличаване регистрацията на географското означение – дата на подаване, искател;

12. заличаване на регистрацията на географско означение;

13. отменяне на вписването на ползвател и датата, от която поражда действие;

14. други данни - промяна на име и/или адрес на заявителя, съответно на вписания ползвател/ползватели;

15. актуален статус на регистрацията.

Достъп до държавните регистри

Чл. 7. (1) Държавните регистри по чл. 5 и 6 са електронни и публични. Те се публикуват на интернет страницата на Патентното ведомство.

(2) Патентното ведомство събира, организира, оповестява публично и съхранява данните, подлежащи на вписване, включително всички лични данни, необходими за целите на поддържане на регистрите и изпълнение на дейностите си по този закон.

(3) Всяко лице може да иска справка или извлечение от съдържанието на регистрите.

Досие

Чл. 8. (1) Патентното ведомство поддържа за всяка марка досие на хартиен и електронен носител, което включва цялата документация по регистрацията и последващите вписвания. В случаите по чл. 107-110 досието включва цялата документация във връзка с действията, предвидени в този закон.

(2) Право на достъп до досието на марката имат заявителят, притежателят, представителят им по индустриална собственост, юрисконсулт в трудово правоотношение със заявителя или с притежателя, както и адвокат, писмено упълномощен от заявителя или притежателя. Достъп до досието има и всяко лице, което е изрично упълномощено за това с нотариално заверено пълномощно от заявителя или притежателя.

(3) Право на достъп до административната преписка по образувано производство по опозиция или по спорове имат страните, участващи в тях, представителите им по индустриална собственост, юрисконсулт в трудово правоотношение със заявителя, маркопритежателя, опонента или искателя, адвокат, писмено упълномощен от заявителя, от маркопритежателя, от опонента или от искателя, както и всяко лице, което е изрично упълномощено за това с нотариално заверено пълномощно от заявителя, от маркопритежателя, от опонента или от искателя.

(4) Всяко лице има право на информация за данните, съдържащи се в досието на марката, които подлежат на вписване.

(5) Патентното ведомство поддържа за всяко географско означение досие на хартиен и електронен носител, което включва цялата документация по регистрацията.

(6) Информацията за всеки заявител, съответно вписан ползвател, представлява обособена част от досието по ал. 5

(7) Всеки заявител или вписан ползвател, представителят им по индустриална собственост, юрисконсулт в трудово правоотношение със заявителя или с вписания ползвател, адвокат, писмено упълномощен от заявителя или от вписания ползвател, както и всяко лице, което е изрично упълномощено за това с нотариално заверено пълномощно от заявителя или от вписания ползвател, има право на достъп до съответната част от досието, която се поддържа за тях съгласно ал. 6.

(8) Всяко лице има право на достъп до частта от досието за заявеното или регистрираното географско означение, която съдържа данните по чл. 6, ал. 2.

(9) Трети лица, по отношение на които са вписани допустими от закона обстоятелства, имат право на достъп само до документацията, въз основа на която е извършено вписването.

(10) Извън случаите по ал. 4, 8 и 9 трети лица имат право на достъп до информация, съдържаща се в досието на марки и географски означения, по реда на Закона за достъп до обществената информация.

(11) Правото на достъп до досие включва правото на оправомощените по този закон лица да се запознаят и да получат копия от всички материали и документи, които се съхраняват в съответното досие, с изключение на вътрешноведомствените документи.

(12) Редът за предоставяне на достъп до досиетата и за получаване на справки или извлечения от регистрите се определя с инструкция на председателя на Патентното ведомство.

Глава втора
МАРКИ

Раздел I
Регистрация

Определение

Чл. 9. (1) Марката е знак, който е способен да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица и може да бъде представен в Държавния регистър на марките по начин, който позволява ясно и точно да се определи предметът на закрилата, предоставена с регистрацията. Такива знаци могат да бъдат например: думи, включително имена на лица, букви, цифри, рисунки, фигури, формата на стоката или на нейната опаковка, цветове, звуци или всякакви комбинации от такива знаци.

(2) Марка е търговска марка, колективна марка и сертификатна марка.

Придобиване на право върху марка

Чл. 10. (1) Правото върху марка се придобива чрез регистрация считано от датата на подаване на заявката.

(2) Правото на регистрация принадлежи на първия заявител.

(3) Правото върху марка е изключително право.

(4) Изключителното право може да бъде противопоставено на трети добросъвестни лица от датата на публикация на регистрацията в Официалния бюлетин на Патентното ведомство.

(5) Заявителят има право да получи справедливо обезщетение от всяко лице, което без негово разрешение е извършило някое от действията по чл. 13, ал. 1-3 след публикацията на заявката за регистрация на марка, при условие че след публикацията на регистрацията тези действия биха били забранени.

(6) В случаите по ал. 5, до публикацията на регистрацията сезираният съд не се произнася по същество.

Абсолютни основания за отказ на регистрация

Чл. 11. (1) Не се регистрира:

1. знак, който не е марка по смисъла на чл. 9, ал. 1;

2. марка, която няма отличителен характер;

3. марка, която се състои изключително от знаци или означения, станали обичайни в говоримия език или в установената търговска практика в Република България по отношение на заявените стоки или услуги;

4. марка, която се състои изключително от знаци или означения, които указват вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, времето или метода на производство на стоките, начина на предоставяне на услугите или други характеристики на стоките или услугите;

5. знак, който се състои изключително от:

а) формата на стоката или друга характеристика, която произтича от естеството на самата стока;

б) формата на стоката или друга характеристика, която е необходима за постигане на технически резултат;

в) формата на стоката или друга характеристика, която придава значителна стойност на стоката;

6. марка, която противоречи на обществения ред или на добрите нрави;

7. марка, която може да въведе в заблуждение потребителите относно естеството, качеството, географския произход или други характеристики на стоките или услугите;

8. марка, която се състои от или включва гербове, знамена или други символи, както и техни имитации на държави - членки на Парижката конвенция, както и гербове, знамена или други символи, съкращения или наименования на международни междуправителствени организации, обявени по чл. 6 ter от Парижката конвенция;

9. марка, която се състои от или включва знаци, емблеми или гербове, различни от тези, обявени по чл. 6 ter от Парижката конвенция, и представляващи особен обществен интерес;

10. марка, която се състои от или включва официални знаци и клейма за контрол и гаранция, когато те са предназначени за означаване на идентични или сходни стоки;

11. марка, която се състои от или включва наименование или изображение на културна ценност или части от културни ценности, определени по реда на Закона за културното наследство;

12. марка, чиято регистрация би била в нарушение на българското законодателство, законодателството на Европейския съюз или международни споразумения, по които Република България или Европейският съюз е страна, предвиждащи правна закрила на географските означения;

13. марка, чиято регистрация би била в нарушение на законодателството на Европейския съюз или международни споразумения, по които Европейският съюз е страна, предвиждащи правна закрила на храни с традиционно специфичен характер;

14. марка, чиято регистрация би била в нарушение на законодателството на Европейския съюз или на международни споразумения, по които Европейският съюз е страна, предвиждащи правна закрила на традиционни наименования за вина;

15. марка, която се състои от или възпроизвежда в своите съществени елементи наименованието на по-ранен растителен сорт, регистриран съгласно националното законодателство, законодателството на Европейския съюз или международни актове, по които Република България и Европейският съюз са страна, предвиждащи правна закрила на сортовете растения, когато марката и растителният сорт се отнасят до идентични или близко свързани видове.

(2) Разпоредбите на ал. 1, т. 2, 3 и 4 не се прилагат, когато преди датата на заявяване марката в резултат на употреба е придобила отличителност по отношение на стоките или услугите, за които е заявена.

(3) Разпоредбите на ал. 1, т. 8, 9, 10 и 11 не се прилагат, когато заявителят представи доказателства за съгласие на съответния компетентен орган.

(4) Разпоредбата на ал. 1, т. 12 не се прилага, когато заявителят на марка, която съдържа по-рано заявено или регистрирано по реда на този закон географско означение, е вписан ползвател на географското означение.

(5) Разпоредбите на ал. 1, т. 12, 13 и 14 не се прилагат, когато заявителят ограничи списъка на стоките, за които марката е заявена, до тези, отговарящи на спецификацията на регистрираните съгласно законодателството на Европейския съюз или международни споразумения, по които Европейският съюз е страна, географски означения, храни с традиционно специфичен характер и традиционни наименования за вина.

Относителни основания за отказ на регистрация

Чл. 12. (1) Когато е подадена опозиция съгласно чл. 52, не се регистрира марка:

1. която е идентична на по-ранна марка, когато стоките или услугите на заявената и на по-ранната марка са идентични;

2. когато поради нейната идентичност или сходство с по-ранна марка и идентичността или сходството на стоките или услугите на двете марки съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-ранната марка.

(2) По-ранна марка по смисъла на ал. 1 е:

1. марка с по-ранна дата на подаване на заявката или с по-ранен приоритет, регистрирана по реда на този закон;

2. заявена марка с по-ранна дата на подаване или с по-ранен приоритет, ако бъде регистрирана по реда на този закон;

3. международна регистрация на марка с по-ранна дата на регистрацията, с по-ранен приоритет или с по-ранна дата на териториалното разширение и с признато действие на територията на Република България;

4. международна регистрация на марка с по-ранна дата на регистрацията, с по-ранен приоритет или с по-ранна дата на териториалното разширение, ако действието й бъде признато на територията на Република България;

5. международна регистрация на марка с по-ранна дата на регистрацията, с по-ранен приоритет или с по-ранна дата на териториалното разширение и с признато действие на територията на Европейския съюз;

6. международна регистрация на марка с по-ранна дата на регистрацията, с по-ранен приоритет или с по-ранна дата на териториалното разширение, ако действието й бъде признато на територията на Европейския съюз;

7. марка на Европейския съюз с по-ранна дата на подаване на заявката или с по-ранен приоритет, или със старшинство за територията на Република България по отношение на марки по т. 1 и 3, което е признато и уредено съгласно правилата на Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно марката на Европейския съюз (ОВ, L 154/1 от 14 юни 2017 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) 2017/1001";

8. заявена марка на Европейския съюз с по-ранна дата на подаване на заявката или с по-ранен приоритет, или със старшинство за територията на Република България по отношение на марки по т. 1 и 3, което е признато и уредено съгласно правилата на Регламент (ЕС) 2017/1001, ако бъде регистрирана по реда на този регламент;

9. марка, която е общоизвестна на територията на Република България към датата на подаване на заявка за марка, съответно към датата на приоритета.

(3) Не се регистрира марка, която е идентична или сходна на по-ранна марка и е предназначена за стоки или услуги, независимо дали са идентични, сходни или не на тези, за които по-ранната марка е регистрирана, когато по-ранната марка се ползва с известност на територията на Република България, или в случаите на марка на Европейския съюз – на територията на Европейския съюз, и използването без основание на заявената марка би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или от известността на по-ранната марка или би ги увредило.

(4) При опозиция, подадена от действителния притежател на нерегистрирана марка, която се използва в търговската дейност на територията на Република България, не се регистрира марка, когато тя е идентична или сходна на нерегистрираната марка и е предназначена за стоки или услуги, които са идентични или сходни на тези, за които нерегистрираната марка се използва и във връзка с които за нея е подадена заявка за регистрация, при условие че нерегистрираната марка е действително използвана преди датата на подаване на заявката за регистрация или датата на приоритета на по-късната марка и това използване е продължило и към датата на подаване на опозицията.

(5) При опозиция, подадена от действителния притежател на марка, не се регистрира марка, когато заявителят е действал недобросъвестно при подаване на заявката, което е установено с влязло в сила съдебно решение.

(6) При опозиция, подадена от действителния притежател на марка, не се регистрира марка, когато е заявена от името на агент или представител на действителния притежател без негово съгласие.

(7) При опозиция, подадена от търговец, не се регистрира марка, състояща се от или съдържаща фирмата му, която е използвана в Република България преди датата на подаване на заявката за регистрация във връзка с идентични или сходни стоки или услуги.

(8) При опозиция, подадена от оправомощено съгласно съответното законодателство лице, не се регистрира марка, когато използването й може да бъде забранено на основание на по-ранно регистрирано географско означение.

(9) В случаите по ал. 6 регистрацията не се отказва, когато:

1. агентът или представителят обоснове своите действия, или

2. заявката се прехвърли на действителния притежател по негово искане.

(10) Когато опозицията е подадена на основание на по-ранна общоизвестна марка или марка, ползваща се с известност, при определяне на известността на по-ранната марка се вземат предвид следните обстоятелства:

1. степен на известност или признаване на марката в съответната част от обществото, която обхваща действителните или потенциалните потребители на стоката или услугата, лицата, заети в съответната разпространителска мрежа, и деловите кръгове, ангажирани с дадените стоки или услуги;

2. продължителност, степен и географска област на използване на марката;

3. продължителност, степен и географска област на публично представяне на марката, в т.ч. рекламиране, разгласяване или излагане на панаири и/или изложби на стоките или услугите, за които се използва марката;

4. данни за успешно прилагане на правото върху марката, ако тя е регистрирана;

5. стойност на марката;

6. други обстоятелства.

(11) Определянето на марка като общоизвестна или ползваща се с известност се извършва от Софийския градски съд по общия исков ред или от Патентното ведомство в рамките на съответното административно производство.

Раздел II
Правни последици от регистрацията

Съдържание на изключителното право върху марка

Чл. 13. (1) Правото върху марка включва правото на притежателя й да я използва, да се разпорежда с нея и да забрани на трети лица без негово съгласие да използват в търговската дейност всеки знак за стоки и/или услуги, който е:

1. идентичен на марката и е използван за стоки или услуги, идентични на тези, за които марката е регистрирана;

2. идентичен или сходен на марката и е използван за стоки или услуги, идентични или сходни на тези, за които марката е регистрирана, ако съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване на знака с марката;

3. идентичен или сходен на марката, независимо дали е използван за стоки или услуги, които са идентични, сходни или не на тези, за които марката е регистрирана, ако марката се ползва с известност на територията на Република България и използването без основание на знака би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на марката или би ги увредило.

(2) Използване в търговската дейност по смисъла на ал. 1 е:

1. поставянето на знака върху стоките или върху техните опаковки;

2. предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, съхраняването или държането им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак;

3. вносът или износът на стоките с този знак;

4. използването на знака като фирма или като част от фирма;

5. използването на знака в търговски книжа и в реклами;

6. използването на знака в сравнителна реклама по начин, който е в противоречие с чл. 34 от Закона за защита на конкуренцията.

(3) Притежателят на марка може да забрани въвеждането на стоки на територията на Република България, независимо от крайното им местоназначение, когато тези стоки или техните опаковки произхождат от трети спрямо Европейския съюз държави и върху тях е поставен без разрешение знак, който е идентичен на регистрираната по отношение на такива стоки марка или който не може да бъде отличен в основните си елементи от нея.

(4) Правото на притежателя по ал. 3 се прекратява, ако по време на производство по установяване на нарушение на марката, започнато в съответствие с Регламент (ЕС) № 608/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 година относно защитата на правата върху интелектуалната собственост, осъществявана от митническите органи, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета (ОВ, L 181/15 от 29 юни 2013 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 608/2013", декларанторът или държателят на стоките представи доказателства, че притежателят на регистрираната марка няма право да забрани пускането на стоките на пазара в държавата на крайно местоназначение.

(5) Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат, при условие че не се засягат права, придобити преди датата на подаване на заявката, съответно преди датата на приоритета на регистрираната марка.

Право на забрана на подготвителни действия

Чл. 14. Когато има вероятност опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или всякакви други средства и материали, върху които може да бъде поставяна марката, да се използват за стоки или услуги в търговската дейност по смисъла на чл. 13, ал. 2, притежателят й има право да забрани:

1. поставянето на знак, идентичен или сходен на марката, върху опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или всякакви други средства и материали, върху които може да бъде поставяна марката;

2. предлагането за продажба, пускането на пазара, съхраняването с тези цели, вноса или износа на опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или всякакви други средства и материали, върху които е поставена марката.

Забрана за използване на марка, регистрирана на името на агент или представител

Чл. 15. Действителният притежател на марка има право да се противопостави на използването й, когато тя е била регистрирана на името на агента или представителя му без негово съгласие. В случай че агентът или представителят обоснове своите действия, противопоставянето се счита за неоснователно.

Ограничаване на правото върху марка

Чл. 16. Притежателят на правото върху марка не може да забрани на трето лице да използва в търговската дейност, при условие че използването не противоречи на добросъвестната търговска практика:

1. своето име или адрес, когато третото лице е физическо лице;

2. знаци или означения, които са лишени от отличителен характер или които се отнасят до вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, времето на производство на стоките или на предоставянето на услугите или други характеристики на стоките или услугите;

3. марката с цел идентифициране или посочване на стоки или услуги като такива на нейния притежател, когато използването на марката е необходимо, за да се посочи предназначението на стоката или услугата и по-специално в качеството им на принадлежности или резервни части.

Изчерпване на правото върху марка

Чл. 17. (1) Притежателят на правото върху марка не може да забрани използването й за стоки, които са пуснати на пазара на територията на държавите - членки на Европейския съюз, съответно на Европейското икономическо пространство, с тази марка от него или с негово съгласие.

(2) Разпоредбата на ал. 1 не се прилага, когато съществуват основателни причини притежателят да се противопостави на следващи продажби, особено когато състоянието на стоките е променено или влошено, след като са пуснати на пазара.

Съвместно притежание на право върху марка

Чл. 18. (1) Правото върху марката може да е притежание на две или повече лица.

(2) Всеки съпритежател може да я използва без съгласието на останалите и без да се отчита за това, освен ако между тях е уговорено друго в писмена форма.

Посочване на регистрацията

Чл. 19. При използването на марката притежателят може да посочва регистрацията ѝ, като в близост до нея поставя латинската буква R, заградена в кръг.

Включване на марка в справочни материали

Чл. 20. Когато включването на марка в речници, енциклопедии или други справочни материали създава впечатлението, че марката представлява родовото наименование на стоките или услугите, за които е регистрирана, притежателят ѝ има право да задължи издателя при електронни публикации веднага, а при печатни материали - най-късно в следващото издание на съответния материал, да посочи, че това е регистрирана марка.

Задължение за използване на марката

Чл. 21. (1) Когато в срок пет години от датата на регистрацията притежателят не е започнал реално да използва марката на територията на Република България във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана, или използването е било преустановено за непрекъснат период от пет години, регистрацията може да бъде отменена, ако не съществува основателна причина за неизползването.

(2) За международните регистрации на марки началото на срока по ал. 1 започва от датата на публикация на международната регистрация съгласно чл. 83, ал. 2.

(3) За реално използване по смисъла на ал. 1 се счита и:

1. използването на марката от притежателя ѝ във вид, който не се различава съществено от вида, в който е била регистрирана, независимо

дали видът, в който се използва, е регистриран като друга марка на същия притежател;

2. поставянето на марката върху стоките или върху тяхната опаковка в Република България, независимо от това че са предназначени само за износ.

(4) Използването на марката със съгласието на притежателя се счита за използване от самия него.

(5) При преценката на реалното използване се взема предвид мястото, продължителността, обемът и естеството на употреба на марката за стоките или услугите, за които е регистрирана.

Срок на действие на регистрацията

Чл. 22. (1) Срокът на действие на регистрацията е десет години от датата на подаване на заявката.

(2) Регистрацията може да бъде подновявана неограничено за следващи периоди от десет години по реда на чл. 65.

Раздел III
Марката като обект на собственост

Прехвърляне на правото върху марка

Чл. 23. (1) Правото върху марка може да се прехвърля независимо от прехвърлянето на търговското предприятие за всички или за част от стоките или услугите, за които е регистрирана.

(2) При съвместно притежание правото върху марка се прехвърля с писмено съгласие на всички съпритежатели, освен ако между тях в писмена форма е уговорено друго.

(3) Прехвърлянето се вписва в Държавния регистър по искане на една от страните, към което се прилагат доказателства за прехвърлянето и за платена такса.

(4) Договор за прехвърлянето не се прилага, когато искането за вписване на прехвърлянето е подписано и от двете страни с изрично посочване на имената и качеството на лицата, които го подписват.

(5) Прехвърлянето има действие по отношение на трети лица от датата на вписването му в Държавния регистър.

Лицензионен договор

Чл. 24. (1) Притежателят на право върху марка може да разреши използването й за всички или за част от стоките или услугите, за които е регистрирана, за част или за цялата територия на Република България с лицензионен договор в писмена форма.

(2) Разрешение за използване на марка, която е съвместно притежание, се дава с писменото съгласие на всички съпритежатели, освен ако между тях в писмена форма е уговорено друго.

(3) Лицензията може да бъде изключителна или неизключителна. Когато не е уговорено друго, лицензията се счита за неизключителна.

(4) Лицензодателят на изключителна лицензия няма право да предоставя лицензии със същия предмет на други лица. Той има право да използва марката, ако това е изрично уговорено.

(5) Лицензионният договор се вписва в Държавния регистър по искане на една от страните, към което се прилага извлечение от него, което съдържа идентификационните данни на лицензодателя и лицензополучателя, данни за марката и за вида на лицензията, стоките или услугите, за които се отнася лицензията, срок на договора и е скрепено с подписите на страните. Лицензионен договор или извлечение от него не се прилага, когато искането е подписано и от двете страни с изрично посочване на имената и качеството на лицата, които го подписват, и съдържа информацията по изречение първо.

(6) Договорът за лицензия има действие по отношение на трети лица от датата на вписването му в Държавния регистър.

(7) Притежателят на марка може да противопостави правата, предоставени от тази марка, срещу лицензополучател, който наруши разпоредба на лицензионния договор по отношение на:

1. срока;

2. вида, в който марката може да се използва съгласно регистрацията;

3. обхвата на стоките или услугите, за които е предоставена лицензията;

4. територията, на която марката може да се използва, или

5. качеството на произведените стоки или на услугите, предоставени от лицензополучателя.

Правото върху марката като обект на обезпечение

Чл. 25. (1) Правото върху марка може да бъде обект на обезпечение по предявен или бъдещ иск. Съдът по искане на заинтересованата страна, без да уведоми ответната страна, допуска някоя от следните обезпечителни мерки:

1. забрана за използване на марката от притежателя или от лицензополучателя;

2. забрана за разпореждане с правото върху марката от притежателя или от лицензополучателя на изключителна лицензия;

3. забрана за разпореждане с правото върху заявката за регистрация на марка от заявителя.

(2) Налагането на обезпечителна мярка по ал. 1 се извършва незабавно от съдебния изпълнител въз основа на обезпечителната заповед на съда.

(3) Съдебният изпълнител налага обезпечителна мярка по ал. 1 чрез изпращане на съобщение за налагането й до притежателя на марката.

(4) Допуснатото от съда обезпечение се вписва в Държавния регистър на марките по искане на съдебния изпълнител. Искането трябва да съдържа данни за заявителя или притежателя на марката и за лицето, в чиято полза е допуснато обезпечението, данни за марката и за обезпечителната мярка. Към искането се прилага документ, с който е допуснато обезпечението.

(5) По отношение на заявителя, съответно на притежателя, на марката или на лицензополучателя на изключителна лицензия обезпечението по ал. 1-4 има действие от датата на получаване на съобщението за налагане на обезпечителната мярка, а по отношение на третите лица - от датата на вписване на обезпечението в Държавния регистър на марките.

Правото върху марка като обект на принудително изпълнение

Чл. 26. (1) Правото върху марка може да бъде обект на принудително изпълнение по образувано изпълнително производство. Органът по принудително изпълнение по искане на заинтересованата страна, без да уведоми ответната страна, налага запор, изразяващ се в:

1. забрана за използване на марката от притежателя или от лицензополучателя;

2. забрана за разпореждане с правото върху марката от притежателя или от лицензополучателя на изключителна лицензия;

3. забрана за разпореждане с правото върху заявката за регистрация на марка от заявителя.

(2) Наложеният запор се вписва в Държавния регистър на марките по искане на органа по принудително изпълнение или взискателя. Искането трябва да съдържа данни за заявителя, съответно за притежателя, на марката, както и данни за марката. Към искането се прилага документът, с който е наложен запорът.

(3) По отношение на заявителя, съответно на притежателя, на марката или на лицензополучателя на изключителна лицензия запорът има действие от датата на получаване на съобщението за налагането му, а по отношение на третите лица – от датата на вписване на запора в Държавния регистър на марките.

Правото върху марката като обект на особен залог

Чл. 27. (1) Правото върху марката може да бъде обект на особен залог.

(2) За вписването и заличаването на особения залог в Държавния регистър на марките се прилагат съответно разпоредбите на Закона за особените залози.

(3) Залогът има действие по отношение на трети лица от датата на вписването в Държавния регистър на марките в Патентното ведомство.

Включване на правото върху марката в масата на несъстоятелността

Чл. 28. (1) Правото върху марката се включва в масата на несъстоятелността при образувано производство по несъстоятелност на нейния притежател.

(2) Когато марката е включена в масата на несъстоятелността, този факт се вписва в Държавния регистър на марките по искане на една от страните по делото.

Заявката като обект на собственост

Чл. 29. Заявките за регистрация на марки могат да бъдат предмет на разпореждане, използване и принудително изпълнение съгласно правилата на чл. 23 – 28.

Отменяне или промяна във вписването

Чл. 30. В регистъра се вписва отменяне или промяна по вписано обстоятелство по чл. 24 - 29 по искане на лице с правен интерес, към което се прилагат доказателства, че вписаното обстоятелство е прекратило действието си или по него са настъпили промени.

Производство по разглеждане на искания за вписване

Чл. 31. (1) За всяко подадено по този раздел искане се проверява дали е платена държавна такса, освен в случаите, в които органът по принудително изпълнение е освободен от заплащането й, и дали са представени доказателства за настъпване на заявените за вписване обстоятелства.

(2) Когато в хода на разглеждане на искането се констатират недостатъци, на лицето, подало искането, се изпраща уведомление, с което му се предоставя 7-дневен срок за отстраняването им. Ако недостатъците не бъдат отстранени в срок, производството по разглеждане на искането се прекратява.

(3) Решенията по исканията за вписване се вземат от председателя на Патентното ведомство или от оправомощен от него заместник-председател.

(4) За вписаните обстоятелства се уведомява лицето, подало искането.

Раздел IV
Прекратяване действието на регистрацията, отменяне и заличаване на регистрацията

Прекратяване действието на регистрацията

Чл. 32. (1) Действието на регистрацията се прекратява с:

1. изтичането на срока по чл. 22;

2. отказ на притежателя;

3. прекратяване на юридическото лице - притежател без правоприемство.

(2) Прекратяването по ал. 1, т. 3 се извършва служебно или по искане на всяко лице.

(3) С прекратяване на действието на регистрацията се погасява правото върху марката.

Прекратяване на регистрацията на марки, в които се съдържа регистрирано географско означение

Чл. 33. Регистрацията на марки, в които се съдържа регистрирано по реда на този закон географско означение, се прекратява, когато се отмени вписването като ползвател на географското означение на притежателя на марката.

Отказ от право

Чл. 34. (1) Притежателят може да се откаже от правото си върху марка за всички или за част от стоките или услугите, за които тя е регистрирана, с писмена декларация до Патентното ведомство.

(2) Отказът има действие от вписването му в Държавния регистър на марките.

(3) Когато има вписан лицензионен договор, отказът от право се вписва, след като притежателят представи доказателство, че е уведомил

лицензополучателя за намерението си да се откаже от правото върху марката. Вписването се извършва след изтичането на едномесечен срок от представяне на доказателството.

(4) Отказът на един или няколко от съпритежателите на правото върху марка не води до прекратяване действието на регистрацията по отношение на останалите съпритежатели.

Отменяне на регистрацията

Чл. 35. (1) Регистрацията на марка се отменя по искане на всяко лице, когато:

1. марката не е била използвана съгласно чл. 21;

2. в резултат на действието или бездействието на притежателя марката е станала обичайно означение за стоката или услугата, за която е регистрирана;

3. използването на марката от притежателя или от друго лице с негово съгласие за стоките или услугите, за които е регистрирана, е по начин, който въвежда в заблуждение потребителите относно естеството, качеството, географския произход или други характеристики на стоките или услугите.

(2) Разпоредбата на ал. 1, т. 1 не се прилага, ако притежателят е започнал или е възобновил реалното й използване в периода между изтичането на петгодишния срок и подаването на искането за отменяне. Започването или възобновяването на използването в тримесечен срок преди подаването на искането за отменяне не се взема предвид, ако подготовката за това използване или възобновяване е извършена, след като притежателят е узнал, че може да бъде подадено такова искане.

(3) Когато искането за отменяне се отнася за част от стоките или услугите, регистрацията се отменя само за тези стоки или услуги.

(4) Когато са налице основания за отменяне само за част от стоките или услугите, регистрацията се отменя само за тези стоки или услуги.

Заличаване на регистрацията

Чл. 36. (1) Регистрацията на марка се заличава, когато е извършена в нарушение на изискванията по чл. 2 и 11.

(2) Когато марката е регистрирана в противоречие с:

1. чл. 11, ал. 1, т. 2, 3 или 4, регистрацията не се заличава, ако притежателят докаже, че преди датата на подаване на искането за заличаване в резултат на използване марката е придобила отличителност за стоките или услугите, за които е регистрирана;

2. чл. 11, ал. 1, т. 12, регистрацията не се заличава, ако притежателят е вписан ползвател на съдържащото се в нея по-рано регистрирано по реда на този закон географско означение;

3. чл. 11, ал. 1, т. 12, 13 и 14, регистрацията не се заличава, ако притежателят ограничи списъка на стоките, за които марката е регистрирана, до тези, отговарящи на спецификацията на регистрираните съгласно законодателството на Европейския съюз или международни споразумения, по които Европейският съюз е страна, географски означения, храни с традиционно специфичен характер и традиционни наименования за вина.

(3) Регистрацията на марка се заличава и когато:

1. марката е регистрирана в противоречие с чл. 12;

2. използването на марката може да бъде забранено на основание на по-ранно право на трето лице, което право се ползва от закрила по друг закон, и по-специално:

а) право на име и портрет;

б) авторско право;

в) право на селекционер върху наименование на сорт или порода;

г) право на индустриална собственост.

(4) Исканията по ал. 1 могат да се подадат от всяко лице.

(5) Исканията по ал. 3 могат да се подадат от следните лица:

1. по т. 1 - от лицата по чл. 52, ал. 1, които не са упражнили правото си да подадат опозиция по чл. 52 или опозицията им е отхвърлена като недопустима;

2. по т. 2 - от притежателя на по-ранното право.

(6) Регистрацията на марка може да се заличи и служебно от Патентното ведомство, когато е регистрирана в противоречие с чл. 11. Редът за образуване, провеждане и приключване на производството за служебно заличаване на регистрацията на марка се определя с наредба за разглеждане на спорове, приета от Министерския съвет.

(7) Когато искането е по ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 12, ал. 4, действителното използване на нерегистрираната марка преди датата на подаване на заявката за регистрация или датата на приоритета на по-късната марка трябва да е продължило и към датата на подаване на искането.

(8) В случаите по ал. 3, т. 1, когато това е приложимо, регистрацията не се заличава, ако по-ранната марка не е била реално използвана.

(9) В случаите по ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 12, ал. 1, т. 2, чл. 12, ал. 3, 4 и 7 и чл. 36, ал. 3, т. 2 регистрацията не се заличава, ако в производството по заличаване се представи съгласие на лицето с по-ранната марка, съответно с по-ранното право.

(10) В случаите по ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 12, ал. 6 регистрацията не се заличава, когато:

1. агентът или представителят обоснове своите действия, или

2. заявката се прехвърли на действителния притежател по негово искане.

(11) Когато основанията за заличаване се отнасят за част от стоките или услугите, регистрацията се заличава само за тези стоки или услуги.

Ограничения на правото на притежателя

Чл. 37. (1) Когато притежателят на право върху по-ранна марка по смисъла на чл. 12, ал. 2 в продължение на пет последователни години е търпял използването на по-късна марка, като е знаел за това използване, той няма право да поиска заличаване на регистрацията или да се противопостави на използването на по-късната марка на основание на по-ранната си марка по отношение на стоките или услугите, за които по-късната марка е използвана, освен когато заявката за регистрация на по-късната марка е подадена недобросъвестно.

(2) Разпоредбата на ал. 1 се прилага и по отношение на притежател на право върху по-ранна марка съгласно чл. 12, ал. 3 и 4 или на по-ранно право съгласно чл. 12, ал. 7 и чл. 36, ал. 3, т. 2.

(3) Притежателят на по-ранна марка няма право да се противопостави на използването на по-късна марка, ако към датата на заявяване или датата на приоритета на по-късната марка регистрацията й няма да бъде заличена, тъй като:

1. регистрацията на по-ранната марка подлежи на заличаване на основание чл. 11, ал. 1, т. 2, 3 и 4, поради недоказана в резултат на използване придобита отличителност за стоките или услугите, за които е регистрирана;

2. по-ранната марка още не е придобила отличителност до степен да оправдае съществуването на вероятност за объркване на потребителите по смисъла на чл. 12, ал. 1, т. 2;

3. по-ранната марка не се ползва с известност по смисъла на чл. 12, ал. 3;

4. не е доказано реално използване на по-раната марка.

(4) Притежателят на по-ранна марка няма право да се противопостави на използването на по-късно регистрирана марка на Европейския съюз, освен ако са налице основанията за обявяването й за недействителна по чл. 60, параграф 1, 3 или 4, чл. 61, параграф 1 или 2 или чл. 64, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001.

(5) В случаите по ал. 1 - 4 притежателят на правото върху по-късната марка няма право да се противопостави на използването на по-ранната марка, въпреки че нейният притежател не може да се позове на правата си да поиска заличаване на по-късната марка или да се противопостави на използването на по-късната марка.

Правни последици от отменянето и заличаването на регистрацията

Чл. 38. (1) Отменянето на регистрацията на марка по чл. 35 има действие от датата на подаване на искането за отменяне.

(2) По искане на една от страните по спора в решението относно искането за отменяне може да бъде определена по-ранна дата от датата, на която е възникнало едно от основанията за отменяне.

(3) Заличаването на регистрацията на марка има действие от датата на подаване на заявката.

(4) Отменянето и заличаването на регистрацията не засягат:

1. влезли в сила решения по искове за нарушение, доколкото са изпълнени преди отменянето или заличаването;

2. лицензионни договори, доколкото са изпълнени преди отменянето или заличаването, освен ако е уговорено друго.

Раздел V
Колективни и сертификатни марки

Колективни марки

Чл. 39. (1) Колективната марка е марка, посочена като такава при подаване на заявката за регистрация, която е притежание на сдружение на производители, търговци, на лица, извършващи услуги, които са правоспособни съгласно приложимото право, както и на юридически лица - субекти на публичното право, и която е способна да отличава стоките или услугите на членовете на сдружението от стоките или услугите на други лица.

(2) Знаци, указващи географския произход на стоките или услугите, се регистрират като колективни марки, но притежателят им не може да забрани на трети лица да използват в търговската си дейност тези знаци, доколкото това използване е в съответствие с добросъвестната търговска практика и не може да се противопоставя на трето лице, имащо право да използва географско означение.

(3) Сдружението задължително приема правила за използване на колективната марка, които съдържат: данни за лицата, които могат да използват марката; условия за членство в сдружението; условия за използване на марката, санкциите, които се налагат при нарушение на правилата за използване, и основанията, поради които на член на сдружението може да се забрани използването на колективната марка. С правилата за използване се дава право на всяко лице, чиито стоки или услуги са с произход от съответния географски район, да стане член на сдружението, което е притежател на марката, при условие че лицето изпълнява всички останали изисквания, включени в правилата.

(4) Правото върху колективна марка не може да се прехвърля. Лица, които не са членове на сдружението, не могат да получат разрешение за използването й.

(5) Освен на основанията, предвидени в раздел I и IV, с изключение на член 11, ал. 1, т. 4, не се регистрира колективна марка или регистрацията й се заличава, когато:

1. не са спазени разпоредбите на ал. 1 и 3;

2. правилата за използване на тази колективна марка противоречат на обществения ред или на добрите нрави;

3. има опасност трети лица да бъдат въведени в заблуждение по отношение на характера или значението на марката, по-специално, когато има вероятност марката да бъде възприета като нещо различно от колективна марка.

(6) Разпоредбата на ал. 5 не се прилага, ако правилата за използване на колективната марка бъдат изменени.

Сертификатни марки

Чл. 40. (1) Сертификатната марка е марка, която е посочена като такава при подаване на заявката за регистрация и която е способна да отличава стоките или услугите, по отношение на които притежателят й удостоверява материала, метода на производство на стоките или начина на предоставяне на услугите, качеството, точността или други техни характеристики, с изключение на географския произход, от стоките или услугите, чиито характеристики не са удостоверени по този начин.

(2) Притежателят на марката задължително приема правила за използване на сертификатната марка, които съдържат: указания за качеството, материала или други характеристики на стоките или услугите; мерките за контрол, които притежателят на сертификатната марка упражнява, и санкциите, които налага.

(3) Заявка за сертификатна марка може да подава всяко физическо или юридическо лице, както и субектите на публичното право. Притежателят на сертификатна марка не може да я използва за означаване на произвежданите от него стоки или услуги.

(4) Освен на основанията, предвидени в раздел I и IV, не се регистрира сертификатна марка или регистрацията й се заличава, когато:

1. не са спазени разпоредбите на ал. 1 и 2;

2. правилата за използване на тази сертификатна марка противоречат на обществения ред или на добрите нрави;

3. има опасност обществеността да бъде въведена в заблуждение по отношение на характера или значението на марката, по-специално, когато има вероятност марката да бъде възприета като нещо различно от сертификатна марка.

(5) Разпоредбата на ал. 4 не се прилага, ако правилата за използване на сертификатната марка бъдат изменени.

(6) Регистрацията на сертификатна марка може да се отмени, когато притежателят й е използвал марката за означаване на стоки или услуги, произведени или извършени от него.

Специални разпоредби

Чл. 41. (1) Заявителят, съответно притежателят, на колективна или сертификатна марка представя в Патентното ведомство правилата за използване и всички промени в тях. Тези промени имат действие по отношение на трети лица от вписването им в Държавния регистър.

(2) В случаите на международна регистрация на колективна или сертификатна марка правилата за използване по ал. 1 се представят в превод в Патентното ведомство.

(3) Регистрацията на колективна или сертификатна марка може да се отмени освен по чл. 35 и когато притежателят й е разрешил или е търпял използване, което противоречи на правилата за използване.

(4) За използване по смисъла на чл. 21 на колективна и сертификатна марка се счита използването от което и да е лице, имащо право на това.

(5) Колективна или сертификатна марка, чиято регистрация е отменена или прекратена, представлява пречка за регистрацията на идентична или сходна марка за идентични или сходни стоки или услуги на името на друго лице в тригодишен срок от публикуването на отменянето или прекратяването.

(6) Патентното ведомство предоставя достъп до правилата за използване на колективните и сертификатните марки.

Раздел VI
Заявки за регистрация на марки

Заявка

Чл. 42. (1) Заявката за регистрация на марка се подава в Патентното ведомство, по пощата, по факс или по електронен път. Когато заявката се подава по електронен път, идентификация чрез уникален идентификатор на заявителя и на представителя по индустриална собственост, както и електронен подпис по смисъла на Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни

трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 910/2014", и на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги не са задължителни.

(2) Заявката трябва да се отнася до една марка, предназначена за стоки и/или услуги от един или повече класове на Международната класификация.

(3) Заявката трябва да съдържа:

1. искането за регистрация;

2. името и адреса на заявителя;

3. представяне на марката;

4. списък на стоките и/или услугите, за които се иска регистрацията;

5. вид и тип на марката;

6. данни на представителя, когато е упълномощен;

7. адрес за кореспонденция;

8. описание на марката;

9. данни за разделяне на заявката - номер и дата на подаване на предходната заявка;

10. данни за претендиран приоритет, ако се претендира такъв;

11. данни, че заявката е резултат от преобразуване на заявка/марка на Европейския съюз – номер и дата на подаване на преобразуваната заявка/марка, както и данни за приоритета, ако се претендира такъв;

12. данни, че заявката е резултат от трансформиране на международна регистрация на марка – номер и дата на регистрация на трансформираната международна регистрация, както и данни за приоритета, ако се претендира такъв;

13. декларация за отказ от изключителното право върху елемент от марката;

14. опис на приложенията.

(4) Когато заявката се отнася до колективна или сертификатна марка, освен документите по ал. 3 се прилагат и правилата за използване.

(5) Начинът на оформяне и редът за подаване и експертиза в Патентното ведомство на заявките за регистрация на марки се определят с наредба, приета от Министерския съвет.

(6) Към заявката се прилага документ за платени такси, ако плащането е по банков път.

(7) Документите и данните в заявката се представят на български език.

Описание и класификация на стоките и/или услугите

Чл. 43. (1) Стоките и/или услугите, за които се иска регистрация на марка, се класират съгласно Международната класификация.

(2) Стоките и/или услугите се описват по начин, който да позволи достатъчно ясно и точно да се определи обхватът на закрилата. При използването на общи термини се приема, че в тях се включват само стоките и/или услугите, недвусмислено обхванати от буквалното значение на термина.

(3) Класирането на отделните стоки и/или услуги в един и същ клас на Международната класификация не е основание те да бъдат определени като сходни, съответно - класирането на отделните стоки и/или услуги в различни класове на Международната класификация не е основание те да бъдат определени като несходни.

Дата на подаване

Чл. 44. (1) За дата на подаване на заявката се счита датата, на която в Патентното ведомство са получени документите, съдържащи данните съгласно чл. 42, ал. 3, т. 1-4 и ал. 4.

(2) Когато изискванията на чл. 42, ал. 3, т. 1-4 и ал. 4 не са изпълнени, заявката се счита за неподадена и производството по нея се прекратява с решение на държавен експерт по чл. 64, за което се уведомява заявителят.

(3) Когато документите са представени на друг език, датата на подаване се запазва, ако в едномесечен срок от тази дата те бъдат представени на български език.

Право на приоритет

Чл. 45. (1) Право на приоритет на заявителя пред по-късно подадени заявки за идентични или сходни марки, предназначени за идентични или сходни стоки или услуги, се признава от датата на подаване на заявката в Патентното ведомство съгласно чл. 44, ал. 1.

(2) Право на приоритет на заявителя или негов правоприемник се признава от датата на предходна заявка, при условие че:

1. предходната заявка е била редовно подадена в страна - членка на Парижката конвенция, или на Световната търговска организация;

2. предходната заявка е първа заявка по смисъла на чл. 4 от Парижката конвенция и е за същата марка и за същите стоки или услуги;

3. заявката е подадена в Патентното ведомство в шестмесечен срок от датата на подаване на предходната заявка;

4. претенцията за приоритет е направена с подаване на заявката, като са посочени датата и страната на предходната заявка и е заплатена такса за приоритет, и

5. в двумесечен срок от датата на подаване на заявката заявителят представи приоритетен документ, издаден от компетентния орган на страната, в която е подадена предходната заявка.

(3) Редовно подадена заявка по ал. 2, т. 1 е заявка, която има установена дата на подаване независимо от изхода на производството по нея.

(4) Право на изложбен приоритет на заявителя или на негов правоприемник се признава от датата на излагането на стоките или услугите, означени със заявената марка, на официална или официално призната изложба, при условие че:

1. заявката е подадена в шестмесечен срок от датата на първото излагане на стоките или услугите;

2. заявката е за същата марка и за същите изложени стоки или услуги;

3. претенцията за приоритет е направена с подаване на заявката, като са посочени датата на излагане и страната, в която е организирана изложбата, и е заплатена такса за приоритет, и

4. в двумесечен срок от датата на подаване на заявката заявителят представи документ, издаден от администрацията на изложбата, доказващ датата на излагане на стоките или услугите, означени със заявената марка.

Формална експертиза

Чл. 46. (1) За всяка заявка с установена дата на подаване се проверява дали са платени таксите по чл. 42, ал. 6. Когато таксите не са платени или са платени в непълен размер, на заявителя се предоставя 14-дневен срок за отстраняване на недостатъка. До 14 дни след изтичането на този срок таксите могат да бъдат платени в двоен размер. Ако в този срок таксите не бъдат платени, заявката се счита за оттеглена и производството по нея се прекратява с решение на държавен експерт по чл. 64, за което се уведомява заявителят.

(2) В едномесечен срок от представянето на документа за платени такси се извършва експертиза, при която се проверява дали са изпълнени изискванията на чл. 42, ал. 2, ал. 3, т. 5-14 и ал. 7 и чл. 43. Когато заявката се отнася до колективна или сертификатна марка, се проверява съответствието на правилата за използване с изискванията на чл. 39, ал. 3, съответно чл. 40, ал. 2. Когато се констатират недостатъци, на заявителя се предоставя едномесечен срок за отстраняването им.

(3) Когато заявката не отговаря на изискванията на чл. 42, ал. 2 и в срока по ал. 2, изречение трето, заявителят раздели заявката, разделените заявки запазват датата на подаване, съответно приоритета на първоначалната заявка.

(4) Когато в срока по ал. 2, изречение трето, заявителят не отстрани недостатъците, производството се прекратява.

Експертиза по същество

Чл. 47. (1) В двумесечен срок от приключването на формалната експертиза се извършва експертиза за проверка на основанията по чл. 11.

(2) Когато има основание за отказ на регистрацията за всички или за част от стоките или услугите, заявителят се уведомява, като се посочват всички мотиви за отказа и му се предоставя двумесечен срок за възражение.

(3) Когато в срока по ал. 2 заявителят не отговори, не направи основателни възражения и/или не ограничи списъка на стоките или услугите, се взема решение за пълен или частичен отказ. При частичен отказ

заявителят може в едномесечен срок от получаване на решението или в производството по жалба срещу решението да подаде искане за разделяне на заявката. Предмет на отделно обособената заявка могат да бъдат само неоспорваните в експертизата по същество стоки и услуги, включени в първоначалната заявка.

Спиране на производството по заявка

Чл. 48. (1) Производството по заявката се спира при извършване на експертиза за проверка на основанията по чл. 11, в случаите:

1. на по-ранни заявки за регистрация на географски означения, храни с традиционно специфичен характер и традиционни наименования за вина по смисъла на чл. 11, ал. 1, т. 12-14;

2. на внесено заявление, че ще бъде представено съгласие в съответствие с чл. 11, ал. 3.

(2) Производството по заявката се спира служебно или по инициатива на заявителя, с решение на държавен експерт по чл. 64. Държавният експерт се произнася с решение по искането за спиране след преценка за неговата основателност.

(3) В случаите по ал. 1, т. 2 производството се спира за срок шест месеца и след изтичането му се възобновява служебно. По инициатива на заявителя производството може да се възобнови и преди изтичането на шестмесечния срок.

(4) Производството по заявката се възобновява служебно или по искане на заявителя, след като отпаднат основанията за спирането му, с решение на държавен експерт по чл. 64.

Публикация на заявката

Чл. 49. (1) Всяка заявка, която отговаря на изискванията за формална редовност и на изискванията на чл. 11, се публикува в Официалния бюлетин на Патентното ведомство. Публикацията се извършва в едномесечен срок след приключването на експертизата по чл. 47 или след влизането в сила на решението по чл. 47, ал. 3.

(2) Публикацията съдържа входящ номер, дата на подаване и на приоритет, когато такъв е претендиран, име и адрес на заявителя, име и адрес на представителя по индустриална собственост, когато има такъв, вида на

марката, тип на марката, описание на марката, когато е необходимо, представяне на марката, класовете и списъка на стоките и услугите, за които е заявена.

(3) Международните регистрации, по които Република България е посочена страна, се публикуват в Официалния бюлетин на Патентното ведомство след уведомяването на ведомството за международната регистрация.

(4) Заявката не се публикува, когато:

1. е оттеглена съгласно чл. 50, ал. 1;

2. се смята за оттеглена по чл. 46, ал. 2;

3. производството по нея е прекратено съгласно чл. 46, ал. 4;

4. има влязло в сила решение за пълен отказ на регистрацията й съгласно чл. 47, ал. 3;

5. има влязло в сила решение за отказ за признаване на действието на международната регистрация по чл. 39, ал. 3, чл. 40, ал. 2, чл. 41, ал. 2 и чл. 43.

(5) Вписаните по заявката обстоятелства по чл. 23-28 не се публикуват в Официалния бюлетин на Патентното ведомство.

Оттегляне, ограничаване и промени в заявката

Чл. 50. (1) До вземането на решение по заявката заявителят може да я оттегли или да ограничи списъка на стоките или услугите, за които марката е заявена.

(2) Когато заявителят оттегли заявката си, производството по нея се прекратява с решение на държавен експерт по чл. 64.

(3) В заявката не могат да се внасят промени, освен когато има промяна в името или адреса на заявителя или е необходимо да се поправят допуснати грешки в името и адреса на заявителя и очевидни грешки, при условие че тези промени не засягат знака и не разширяват списъка на стоките или услугите.

(4) Промените по ал. 3 се извършват по искане на заявителя.

(5) Когато промените по ал. 1 и 3 са извършени след публикацията по чл. 49, те също подлежат на публикация.

Възражения от трети лица

Чл. 51. (1) В тримесечен срок от публикацията по чл. 49, ал. 1, който за международните регистрации на марки започва два месеца след публикацията по чл. 49, ал. 3, а когато има подадена опозиция - до приключване на производството по опозиция, всяко физическо или юридическо лице, публичноправни субекти, както и сдружения на производители, доставчици на услуги, търговци или потребители могат да подадат възражение срещу регистрацията на марката или срещу признаване действието на международната регистрация на марка на територията на Република България на основание чл. 11, а за колективните и сертификатните марки – и на основание чл. 39, ал. 5, съответно чл. 40, ал. 4.

(2) Възражението се подава в писмена форма и съдържа основания и мотиви.

(3) Лицето, подало възражението, не е участник в производството по заявката.

(4) Възражението се изпраща на заявителя или на притежателя на международна регистрация на марка за становище по него.

(5) Възражението и становището, ако има такова, се разглеждат от държавен експерт по чл. 64.

Раздел VII

Опозиции

Чл. 52. (1) В тримесечен срок от публикацията по чл. 49, ал. 1, който за международните регистрации на марки започва два месеца след публикацията по чл. 49, ал. 3, на основанията за отказ по чл. 12 може да се подаде опозиция срещу регистрацията на марка, заявена по този закон, или срещу признаване действието на международна регистрация на марка на територията на Република България:

1. по чл. 12, ал. 1 – от притежателя на по-ранна марка по смисъла на чл. 12, ал. 2 и 3, от съпритежател без съгласието на другите съпритежатели или от лицензополучателя на изключителна лицензия на по-ранната марка;

2. по чл. 12, ал. 4 – от действителния притежател на нерегистрирана марка, която се използва в търговската дейност на територията на Република България, когато за нея е подадена заявка за регистрация и са платени таксите по чл. 42, ал. 6;

3. по чл. 12, ал. 5 и 6 - от действителния притежател на марката;

4. по чл. 12, ал. 7 - от търговеца, който твърди, че марката се състои от или съдържа неговата фирма;

5. по чл. 12, ал. 8 – от лицето, което съгласно съответното законодателство може да упражни правото да забрани използването на марка на основание на по-ранно регистрирано географско означение.

(2) Опозицията се подава в два идентични екземпляра, освен когато е подадена по електронен път с квалифициран електронен подпис. Опозицията трябва да съдържа:

1. данни за опонента;

2. информация за наличие на правен интерес;

3. входящ номер, наименование на марката и стоките или услугите, срещу които е насочена;

4. основание и мотиви.

(3) Към опозицията се прилага:

1. документ за платена такса, ако плащането е по банков път;

2. пълномощно, когато е необходимо;

3. доказателства, когато е необходимо;

4. съдебно удостоверение за образувано производство или влязло в сила съдебно решение, когато опозицията е по чл. 12, ал. 5.

(4) Опозицията по ал. 1 може:

1. да се подаде въз основа на едно или повече по-ранни права, при условие че те принадлежат на едно и също лице;

2. да се основава на част или на всички стоки или услуги, за които по-ранното право се отнася;

3. да бъде насочена срещу част или срещу всички стоки или услуги на оспорената марка.

Състав по опозиции

Чл. 53. Опозицията се разглежда от състав по опозиции, който се състои от трима експерти, единият от които е държавен експерт и е председател на състава.

Уведомяване за постъпила опозиция

Чл. 54. (1) За опозиция срещу регистрацията на марка, заявена по този закон, се уведомява заявителят на марката – обект на опозицията.

(2) За опозиция срещу признаване действието на международна регистрация на марка се уведомява Международното бюро.

Проверка за допустимост и формална редовност на опозициите

Чл. 55. (1) За всяка опозиция се проверява дали е спазен срокът по чл. 52, ал. 1, дали е налице правен интерес, дали са изпълнени изискванията по чл. 52, ал. 1, т. 2, предложения трето и четвърто, и ал. 4, т. 1, и дали е платена такса.

(2) Опозиция, по която не са изпълнени изискванията по ал. 1, както и опозиция, подадена преди началото на срока по чл. 52, ал. 1, е недопустима и производство по нея не се образува, за което се уведомяват страните.

(3) За всяка допустима опозиция се проверява дали отговаря на останалите изисквания на чл. 52, ал. 2 и ал. 4, т. 2 и 3 и когато се констатират недостатъци, се уведомява лицето, което я е подало, като му се предоставя едномесечен срок за отстраняването им. Когато недостатъците не бъдат отстранени в този срок, производството по опозиция се прекратява.

(4) Отказът от образуване и прекратяването на производството се извършва с решение на състав по опозиции.

Свързани производства

Чл. 56. (1) Когато по една и съща заявка за регистрация на марка са подадени няколко опозиции, те могат да се обединят за постановяване на общо решение.

(2) Обединението по ал. 1 се извършва с решение на състав по опозиции, при условие че с това няма да се възпрепятства нормалният ход на производството и няма да бъдат застрашени интересите на страните.

Производство по опозициите

Чл. 57. (1) След приключването на проверката за допустимост и формална редовност на опозицията, на двете страни се изпраща уведомление, с което им се предоставя тримесечен срок за постигане на споразумение, който започва да тече от датата на изпращане на уведомлението. Този срок може да се удължава еднократно с три месеца по писмено искане, подписано от страните, придружено с документ за платена такса, ако плащането е по банков път.

(2) Едновременно с уведомлението по ал. 1 на заявителя на марката – обект на опозиция, се предоставя единият екземпляр от опозицията заедно с доказателствата, когато такива са представени.

(3) Когато страните депозират споразумение в срока по ал. 1, производството по опозицията се прекратява, а половината от внесената държавна такса за опозиция се връща на лицето, което я е подало, при поискване.

(4) Когато в срока по ал. 1 не бъде депозирано споразумение, на заявителя се предоставя двумесечен срок за отговор по опозицията и доказателствата, ако такива са представени, в който следва да бъдат изчерпателно заявени всичките му възражения.

(5) Отговорът на заявителя се предоставя на лицето, подало опозицията, за даване на становище в едномесечен срок, в което следва да бъдат изчерпателно заявени всичките му възражения.

(6) Ако в срока по ал. 5 опонентът представи становище, то се предоставя на заявителя за отговор в едномесечен срок от съобщаването, при условие че с него са представени нови факти, обстоятелства и/или доказателства от значение за опозицията.

(7) След изтичането на срока по ал. 6 съставът по опозиции пристъпва към разглеждане на опозицията, на отговорите на заявителя, на становището на опонента и на доказателствата, ако такива са представени. Разглеждането на опозицията се ограничава до правните основания и мотивите във връзка с тях.

(8) Отговори, становища и доказателства от страните, постъпили след изтичане на сроковете, указани в ал. 4, 5 и 6, не се взимат предвид при разглеждане на опозицията и не се изпращат на другата страна, освен ако са нововъзникнали или страните не са могли да ги узнаят, посочат или представят в срок.

(9) След изясняването на всички факти и обстоятелства по спора съставът по опозиции взема решение, с което:

1. опозицията се оставя без уважение;

2. се постановява пълен или частичен отказ на регистрацията на марката – обект на опозиция.

(10) Решенията по опозиции се постановяват в тримесечен срок, след като е приключило събирането на доказателствата и материалите по ал. 6.

(11) Когато до вземането на решение по опозицията заявката за регистрация на марка – обект на опозиция, бъде ограничена до част от стоките или услугите, предмет на спора, на опонента се предоставя възможност в 14-дневен срок от съобщаването да потвърди дали поддържа опозицията срещу оставащите стоки или услуги. Ако опонентът оттегли опозицията с оглед на ограничението, производството по нея се прекратява.

(12) Когато до вземането на решение по опозицията е извършено прехвърляне на по-ранното право върху марка, на новия притежател се предоставя възможност в 14-дневен срок от съобщаването да потвърди дали поддържа опозицията. Ако новият притежател не отговори или оттегли опозицията, производството по нея се прекратява.

(13) Когато опозицията е подадена срещу част от стоките или услугите на заявката за регистрация на марка, в периода след изтичането на срока по чл. 52, ал. 1 и преди изтичането на срока по чл. 57, ал. 6 заявителят може да поиска разделяне на заявката. Предмет на отделно обособената заявка могат да бъдат само неоспорваните в опозицията стоки и услуги, включени в първоначалната заявка.

(14) Редът за оформяне, подаване и разглеждане на опозиции се определя с наредба на Министерския съвет.

Искане за доказване на реално използване

Чл. 58. (1) По искане на заявителя на марката - обект на опозиция, лицето, подало опозицията, представя доказателства за реално използване на по-ранната марка във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана, и на които се основава опозицията през петте години, предхождащи датата на подаване или датата на приоритета на заявката за регистрация на марка - обект на опозиция, или доказателства, че съществуват основателни причини за неизползването й, при условие че по-ранната марка

е регистрирана поне пет години преди датата на заявяване или датата на приоритета на по-късната марка.

(2) В случаите на по-ранни международни регистрации на марки, началото на петгодишния срок, предвиден като условие за допускане на искането за доказване на реално използване на по-ранната марка по ал. 1, започва от датата на публикация на международната регистрация съгласно чл. 83, ал. 2.

(3) Реално използване на марка на Европейския съюз се установява в съответствие с чл. 18 от Регламент (ЕС) 2017/1001.

(4) Искането по ал. 1 следва да бъде направено при първата предоставена на заявителя възможност за отговор по подадената опозиция.

(5) Ако заявителят поиска доказване на реално използване на по-ранната марка, на опонента се предоставя двумесечен срок за представяне на доказателства.

(6) Ако в срока по ал. 5 опонентът представи доказателства, те се предоставят на заявителя за становище в едномесечен срок от съобщаването.

(7) Когато в срока по ал. 5 не бъдат представени доказателства за използване на по-ранната марка, съставът по опозиции взема решение, с което опозицията се оставя без уважение.

(8) Когато по-ранната марка е използвана само за част от стоките или услугите, опозицията се разглежда във връзка с тези стоки или услуги.

Спиране на производството по опозиции

Чл. 59. (1) Производството по опозицията се спира, когато е подадено искане за отменяне, за заличаване или за прекратяване по чл. 32, ал. 1, т. 3 или по чл. 62 във връзка с по-ранната марка.

(2) Производството по опозицията се спира и в случаите, когато:

1. опозицията се основава на по-ранни марки по смисъла на чл. 12, ал. 2, т. 2, 4, 6 и 8;

2. опозицията се основава на по-ранна заявка за регистрация на географско означение във връзка с чл. 12, ал. 8;

3. срокът на действие на регистрацията на по-ранната марка е изтекъл, но не е изтекъл допълнителният срок за подновяването й;

4. обект на опозиция е международна регистрация на марка, по която е постановен отказ по чл. 47, ал. 2 и 3;

5. срещу заявката за регистрация на марка – обект на опозиция, е подадено възражение по чл. 51;

6. по заявката е възобновена експертизата по същество съгласно чл. 63;

7. има образувано друго административно или съдебно производство, при условие че вземането на решение по опозицията зависи от неговото приключване;

8. има направено искане от двете страни за предоставяне на допълнителен срок от 6 месеца за споразумение след изтичането на сроковете по чл. 57, ал. 1.

(3) В случаите по ал. 2, т. 7 производството се спира след представяне на удостоверение за образувано производство, издадено от съответния орган.

(4) Производството по опозицията се спира служебно или по инициатива на една от страните. Съставът по опозиции се произнася с решение по искането за спиране след преценка за неговата основателност.

(5) Производството по опозиция се възобновява служебно или по искане на страните след отпадане на основанията за спиране, с решение на състава по опозиции.

Прекратяване на производството по опозиции

Чл. 60. (1) Освен в случаите по чл. 57, ал. 3, 11 и 12, производството по опозицията се прекратява, когато до вземане на решение по опозицията:

1. заявката за регистрация на марка – обект на опозиция, и/или опозицията бъдат оттеглени;

2. заявката за регистрация на марка – обект на опозицията, бъде ограничена до стоки или услуги, които не са предмет на опозицията;

3. вследствие на извършено прехвърляне, заявката за регистрация на марка – обект на опозиция, и противопоставеното по-ранно право принадлежат на едно и също лице;

4. по международната регистрация на марка – обект на опозицията, има влязло в сила решение за отказ по чл. 47, ал. 3 за всички стоки или услуги, предмет на опозицията;

5. вследствие на подадено възражение по чл. 51 по заявката за регистрация на марка – обект на опозицията, има влязло в сила решение за отказ за всички стоки или услуги, предмет на опозицията;

6. производството по заявката за регистрация на марка – обект на опозицията, е прекратено съгласно чл. 62;

7. действието на противопоставеното с опозицията по-ранно право се прекрати или регистрацията на по-ранната марка се отмени или заличи;

8. възобновената съгласно чл. 63 експертиза по същество приключи с влязло в сила решение за отказ за всички стоки или услуги, предмет на опозицията.

(2) Прекратяването на производството по опозицията се извършва с решение на състава по опозиции.

Регистрация

Чл. 61. След срока по чл. 52, ал. 1, когато не е подадена опозиция или когато опозицията е отхвърлена изцяло или частично като неоснователна с влязло в сила решение, се взема решение за регистрация на марката. Марката се вписва в Държавния регистър на марките и се публикува в Официалния бюлетин на Патентното ведомство до един месец от датата на решението, като на заявителя се издава свидетелство за регистрация.

Прекратяване на производството по заявка

Чл. 62. (1) Извън случаите по чл. 46, ал. 4 и чл. 50, ал. 2 производството по заявката за регистрация на марка се прекратява и при наличието на предпоставките по чл. 32, ал. 1, т. 3.

(2) Производството по заявката за регистрация на марка по смисъла на ал. 1 се прекратява служебно или по искане на всяко лице с решение на държавен експерт по чл. 64.

Подновяване на експертизата по същество

Чл. 63. Извън случаите по чл. 75, ал. 2 и 9 до вземането на решение по заявката проверката по чл. 11 може да бъде възобновена служебно от държавен експерт по чл. 64.

Постановяване на решенията

Чл. 64. Решенията по заявка за регистрация на марка и решенията във връзка с признаване на действието на международна регистрация на марка на територията на Република България се постановяват от държавен експерт.

Подновяване на регистрацията

Чл. 65. (1) Регистрацията на марка се подновява по искане на притежателя, придружено с документ за платена такса, ако плащането е по банков път.

(2) Искането трябва да съдържа регистровия номер на марката и идентификационните данни на притежателя.

(3) Искането може да се подаде в последната година на срока по чл. 22, ал. 1 или до шест месеца след изтичането на този срок срещу заплащане на допълнителна такса.

(4) Когато притежателят поиска подновяване на регистрацията само за част от стоките или услугите, за които тя е регистрирана, в искането се посочва и за кои стоки или услуги се иска подновяването.

(5) Когато изискванията на ал. 1 - 3 не са спазени, регистрацията на марката не се подновява.

(6) Подновяването действа от деня, следващ датата, на която изтича срокът на предходната регистрация.

(7) Патентното ведомство информира притежателя или неговия представител за изтичането на срока на действие на регистрацията най-малко шест месеца преди това. Ведомството не носи отговорност, ако е обективно възпрепятствано да предостави тази информация.

Промени в името и адреса на заявителя или притежателя

Чл. 66. (1) Заявителят, съответно притежателят, на марка е длъжен да уведомява Патентното ведомство за всяка промяна в името и адреса си в едномесечен срок от извършването й.

(2) Промяната се вписва в Държавния регистър на марките по искане на заявителя, съответно притежателя на марката.

(3) Всички документи, за които заявителят, съответно притежателят на марка, трябва да бъде уведомен, се изпращат на адреса, вписан последен в Държавния регистър на марките.

Промени в марката

Чл. 67. (1) В марката не могат да се внасят промени по време на действие на регистрацията или при подновяването й.

(2) Когато марката включва името и адреса на притежателя, всяка промяна в тях, при условие че не засяга съществено марката, така, както е регистрирана, може да бъде направена по искане на притежателя.

Разделяне на регистрацията

Чл. 68. (1) Притежателят на марката може да раздели регистрацията, като обяви, че част от стоките или услугите, включени в първоначалната регистрация, ще бъдат предмет на една или повече отделно обособени регистрации. Стоките или услугите в отделно обособената регистрация не могат да се припокриват със стоките или услугите, които остават в първоначалната регистрация, или с тези, които са включени в други, отделно обособени регистрации.

(2) Разделяне на регистрацията е недопустимо, когато има образувано производство по искане за отменяне или заличаване срещу първоначалната регистрация и разделянето би довело до въвеждането на разделение между стоките или услугите, които са предмет на искането за отменяне или заличаване в различни регистрации.

(3) Искането за разделяне на регистрацията не се разглежда, ако не е платена дължимата такса за заявяване и експертиза за всяка отделно обособена регистрация.

(4) Разделянето има действие от датата на вписване в Държавния регистър на марките.

(5) Отделно обособената регистрация запазва датата на подаване, датата на приоритет и всички вписвания по оригиналната регистрация.

Раздел VIII

Спорове

Разглеждане на спорове

Чл. 69. (1) Състави по спорове разглеждат:

1. жалби срещу решения за прекратяване на производството по чл. 46, ал. 4;

2. жалби срещу решения за отказ на регистрацията по чл. 47, ал. 3;

3. жалби срещу решения на състави по опозиции по чл. 57, ал. 9 и чл. 58, ал. 7;

4. искания за отменяне на регистрацията по чл. 35;

5. искания за заличаване на регистрацията по чл. 36.

(2) Съставите за разглеждане на жалбите включват двама държавни експерти и един юрист, а съставите за разглеждане на исканията - трима държавни експерти и двама юристи. Съставите се назначават от председателя на Патентното ведомство.

(3) Съставите по ал. 2 подготвят становища за вземане на решенията по чл. 75-77.

(4) Редът за разглеждане на спорове се определя с наредба на Министерския съвет.

Срокове

Чл. 70. (1) Жалбите се подават в двумесечен срок от съобщаването на решението.

(2) Исканията могат да се подадат през целия срок на действие на регистрацията.

Съдържание на жалбите и исканията

Чл. 71. (1) Жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 1 и 2 трябва да съдържат:

1. данни за жалбоподателя;

2. информация за наличието на правен интерес;

3. номер, наименование на марката и стоките или услугите, във връзка с които е подадена жалбата;

4. основание и мотиви.

(2) Към жалбите по ал. 1 се прилага:

1. документ за платена такса, ако плащането е по банков път;

2. пълномощно, когато е необходимо;

3. доказателства, когато е необходимо.

(3) Жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 3 се подават в два идентични екземпляра, освен когато са подадени по електронен път с квалифициран електронен подпис. Жалбите трябва да съдържат:

1. данни за жалбоподателя;

2. информация за наличието на правен интерес;

3. номер, наименование на марката и стоките или услугите, във връзка с които е подадена жалбата;

4. основание и мотиви.

(4) Към жалбите по ал. 3 се прилага:

1. документ за платена такса, ако плащането е по банков път;

2. пълномощно, когато е необходимо.

(5) Исканията се подават в два идентични екземпляра, освен когато са подадени по електронен път с квалифициран електронен подпис. Исканията трябва да съдържат:

1. данни за искателя;

2. номер, наименование на марката и стоките или услугите, във връзка с които е подадено искането;

3. данни за заявката по чл. 52, ал. 1, т. 2, когато искането е по чл. 36, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 12, ал. 4;

4. информация за наличието на правен интерес, когато такъв се изисква;

5. основание и мотиви.

(6) Към исканията се прилага:

1. документ за платена такса, ако плащането е по банков път;

2. пълномощно, когато е необходимо;

3. доказателства, когато е необходимо;

4. съдебно удостоверение за образувано производство или влязло в сила съдебно решение, когато искането е по чл. 12, ал. 5.

(7) Исканията могат да се подадат срещу част или всички стоки или услуги, за които е регистрирана марката.

(8) Когато исканията са по чл. 36, ал. 3, те могат да се подадат на основание на едно или няколко по-ранни права, за част или за всички стоки или услуги от обхвата на по-ранното право.

(9) В случаите по ал. 8 по-ранните права следва да принадлежат на едно и също лице.

Уведомяване на страните

Чл. 72. За подадените жалби по чл. 69, ал. 1, т. 3 и исканията се изпраща съобщение на заинтересованата страна.

Проверка за допустимост и формална редовност на жалбите и исканията

Чл. 73. (1) За всяка жалба се проверява дали е спазен срокът по чл. 70, ал. 1, дали е налице правен интерес и дали е платена такса.

(2) За всяко искане се проверява дали е спазен срокът по чл. 70, ал. 2, дали е платена такса, дали е налице правен интерес, когато такъв се изисква, дали е подадена заявка по чл. 52, ал. 1, т. 2 и дали за нея е платена такса.

(3) По жалби и искания, по които не е заплатена такса и/или не е обоснован правен интерес, и/или не е подадена заявка по чл. 52, ал. 1, т. 2 и за нея не е платена такса, на жалбоподателя, съответно на искателя, се предоставя 14-дневен срок за отстраняване на недостатъците.

(4) Жалби и искания, по които не са налице предпоставките по ал. 1 и 2, са недопустими и производство по тях не се образува.

(5) За всяка допустима жалба и искане се проверява дали отговаря на останалите изисквания на чл. 71. Когато се констатират недостатъци, жалбоподателят, съответно искателят, се уведомява и му се предоставя едномесечен срок за отстраняването им. По жалби и искания, по които недостатъците не бъдат отстранени в този срок, производството се прекратява.

(6) Отказът от образуване и прекратяването на производството по ал. 4 и 5 се извършва с решение на председателя на Патентното ведомство или на оправомощен от него заместник-председател.

(7) В случаите на жалби по чл. 69, ал. 1, т. 3 и искания, освен на жалбоподателя/искателя, решенията по ал. 6 се съобщават и на заинтересованата страна.

Свързани производства

Чл. 74. (1) Когато решенията по чл. 57, ал. 9 и чл. 58, ал. 7 се обжалват едновременно от опонента и от заявителя или когато по една и съща марка са подадени няколко искания за заличаване на регистрацията на марка, жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 3 и исканията за заличаване могат да се обединят в едно производство за постановяване на общо решение.

(2) Когато по една и съща марка са подадени няколко искания за отменяне на регистрацията на марка, те могат да се обединят в едно производство, при условие че са подадени едновременно.

(3) Обединението по ал. 1 и 2 се извършва с решение на председателя на Патентното ведомство или на оправомощен от него заместник-председател, при условие че с това няма да се възпрепятства нормалният ход на производството и няма да бъдат застрашени интересите на страните.

Производство по жалбите

Чл. 75. (1) След приключването на проверката за допустимост и формална редовност на жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 1 и 2 те се разглеждат от състава по спорове, който изготвя становище за вземане на решение, с което:

1. оставя без уважение жалбата срещу решение за отказ на регистрацията на марка или срещу решение за прекратяване на производството;

2. отменя решението за отказ на регистрацията на марка или на решението за прекратяване на производството и връща заявката за повторно разглеждане, за публикация или за възобновяване на производството.

(2) Когато при разглеждането на жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 2 се прецени наличието на основания за отказ на регистрацията на марка, различни от тези в обжалваното решение, или се прецени наличието на основания за отказ на регистрацията за стоки или услуги, различни от отказаните, решението по чл. 47, ал. 3 се отменя и заявката се връща за повторно разглеждане.

(3) Когато се отмени решение за отказ на регистрацията на марка, при повторното разглеждане на заявката се взема решение по същество.

(4) Решенията по ал. 1 и 2 се вземат от председателя на Патентното ведомство или от оправомощен от него заместник-председател в двумесечен срок от подаване на жалбата или от отстраняване на констатираните по нея недостатъци.

(5) След приключването на проверката за допустимост и формална редовност на жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 3 единият екземпляр на жалбата се предоставя на заинтересованата страна за отговор в едномесечен срок.

(6) Ако в срока по ал. 5 заинтересованата страна отговори, отговорът се предоставя на жалбоподателя за даване на становище в едномесечен срок от съобщаването, при условие че с него са представени нови факти, обстоятелства и/или доказателства от значение за спора, или са с цел оспорване на служебно направени от опозиционния състав констатации в обжалваното решение.

(7) Отговори, становища и доказателства, представени след срока по ал. 5 и 6, не се вземат предвид при разглеждането на жалбите и не се изпращат на страните в производството, освен ако са нововъзникнали или страните не са могли да ги узнаят, посочат или представят в срок.

(8) След изтичането на срока по ал. 6 жалбата, отговорът на заинтересованата страна и становището на жалбоподателя, ако има такива, се разглеждат от състава по спорове.

(9) Когато при разглеждането на жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 3 се прецени наличието на основания за отказ по чл. 11 за част или за всички

стоки или услуги, предмет на обжалване, заявката се връща за възобновяване на експертизата по същество.

(10) След изясняването на всички факти и обстоятелства по спора съставът по спорове изготвя становище за вземане на решение, с което:

1. оставя без уважение жалбата срещу решение на основание чл. 58, ал. 7;

2. отменя решението на основание чл. 58, ал. 7 и връща за повторно разглеждане;

3. оставя без уважение жалбата срещу решение на основание чл. 57, ал. 9, т. 1;

4. отменя решението на основание чл. 57, ал. 9, т. 1 и връща за повторно разглеждане;

5. оставя без уважение жалбата срещу решение за отказ на регистрацията на марка на основание чл. 57, ал. 9, т. 2;

6. отменя решението за отказ на регистрацията на марка на основание чл. 57, ал. 9, т. 2 и връща за повторно разглеждане или за продължаване на производството по заявката.

(11) Когато се отмени решение на състав по опозиции, при повторното му разглеждане се взема решение по същество.

(12) Решенията по ал. 10 се вземат от председателя на Патентното ведомство или от оправомощен от него заместник-председател в двумесечен срок от приключването на размяната на кореспонденция между страните.

(13) Когато до вземането на решение по жалбата по чл. 69, ал. 1, т. 3 заявката за регистрация на марка бъде ограничена до част от стоките или услугите, предмет на спора, на опонента се предоставя възможност в 14-дневен срок от съобщаването да потвърди дали поддържа опозицията срещу оставащите стоки или услуги. Ако опонентът не отговори или оттегли опозицията с оглед на ограничението, производството по жалбата се прекратява, а обжалваното решение се обезсилва.

(14) Когато до вземането на решение по жалбата по чл. 69, ал. 1, т. 3 е извършено прехвърляне на по-ранното право върху марка, на новия притежател се предоставя възможност в 14-дневен срок от съобщаването да потвърди дали поддържа опозицията. Ако новият притежател не отговори или оттегли опозицията, производството по жалбата се прекратява, а обжалваното решение се обезсилва.

(15) Когато до вземането на решение по жалбата по чл. 69, ал. 1, т. 3 действието на противопоставеното с опозицията по-ранно право се прекрати, производството по жалбата се прекратява, а обжалваното решение се обезсилва.

Производство по исканията

Чл. 76. (1) След приключването на проверката за допустимост и формална редовност на исканията единият екземпляр на искането и доказателствата, когато такива са представени, се предоставят на притежателя на правото върху марка за възражение в двумесечен срок, а когато искането е по чл. 35, ал. 1, т. 1 - и за представяне на доказателства за използване на марката на територията на Република България.

(2) Възражението и доказателствата, когато такива са представени, се предоставят на искателя за становище в едномесечен срок, в което следва да посочи изчерпателно всичките си възражения.

(3) Когато искането е по чл. 36, ал. 3, т. 2, буква „б" и с възражението притежателят на правото върху марка е оспорил съществуването на по-ранното авторско право, искателят се уведомява, че то следва да се установи по съдебен ред и му се предоставя едномесечен срок за представяне на съдебно удостоверение за образувано производство.

(4) Ако в срока по ал. 2 искателят представи становище, то се предоставя на маркопритежателя за отговор в едномесечен срок от съобщаването, при условие че с него са представени нови факти, обстоятелства и/или доказателства от значение за спора.

(5) Отговори, становища и доказателства, представени след срока по ал. 4, не се вземат предвид при разглеждането на исканията и не се изпращат на страните в производството, освен ако са нововъзникнали или страните не са могли да ги узнаят, посочат или представят в срок.

(6) С изтичането на срока по ал. 4 съставът по спорове пристъпва към разглеждане на искането, на възражението и отговора на маркопритежателя, на становището на искателя и на доказателствата, ако такива са представени.

(7) След изясняване на всички факти и обстоятелства по спора съставът по спорове изготвя становище за вземане на решение, с което:

1. оставя без уважение искането за отменяне или заличаване на регистрацията на марка;

2. отменя или заличава регистрацията на марка за част от стоките или услугите;

3. отменя или заличава регистрацията на марка за всички стоки или услуги.

(8) Решенията по ал. 7 се вземат от председателя на Патентното ведомство или от оправомощен от него заместник-председател.

(9) В случаите на частично отменяне или частично заличаване на регистрацията издаденото свидетелство за регистрация се заменя с ново.

(10) Решенията по исканията за отменяне или за заличаване се постановяват в тримесечен срок, след като е приключило събирането на доказателствата и материалите по ал. 4.

(11) Когато до вземането на решение по искането действието на регистрацията на марката - предмет на спора, се прекрати или маркопритежателят се откаже от правото върху марката за част или за всички стоки или услуги, на искателя се предоставя възможност в 14-дневен срок от съобщаването да потвърди дали поддържа искането. Ако искателят не отговори или оттегли искането, производството се прекратява.

(12) Когато до вземането на решение по искането е извършено прехвърляне на по-ранното право върху марка, на новия притежател се предоставя възможност в 14-дневен срок от съобщаването да потвърди дали поддържа искането. Ако новият притежател не отговори или оттегли искането, производството се прекратява.

Искане за доказване на реално използване

Чл. 77. (1) По искания за заличаване, когато това е приложимо, в срока по чл. 76, ал. 1 притежателят на право върху марка може да поиска от искателя да представи доказателства за реално използване на по-ранната марка във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана и на които се основава искането, през петте години, предхождащи датата на подаване на искането, или доказателства, че съществуват основателни причини за неизползването й, при условие че по-ранната марка е регистрирана не по-малко от пет години преди датата на подаване на искането.

(2) В случаите на по-ранни международни регистрации на марки, началото на петгодишния срок, предвиден като условие за допускане на искането за доказване на реално използване на по-ранната марка по ал. 1,

започва от датата на публикация на международната регистрация съгласно чл. 83, ал. 2.

(3) Когато към датата на подаване на заявката за регистрация или към датата на приоритета на марката – обект на искането, са изминали повече от пет години от датата на регистрация на по-ранната марка, освен доказателства за използване по ал. 1 искателят представя и доказателства за използване през петте години, предхождащи датата на подаване на заявката за регистрация или датата на приоритета на марката – обект на искането, или доказателства, че съществуват основателни причини за неизползването й.

(4) В случаите на по-ранни международни регистрации на марки, за дата на регистрация на по-ранната марка по смисъла на ал. 3 следва да се счита датата на публикация на международната регистрация съгласно чл. 83, ал. 2.

(5) Реално използване на марка на Европейския съюз се установява в съответствие с чл. 18 от Регламент (ЕС) 2017/1001.

(6) Ако притежателят на право върху марка поиска доказване на реално използване на по-ранната марка, на искателя се предоставя двумесечен срок за представяне на доказателства.

(7) Ако в срока по ал. 6 искателят представи доказателства, те се предоставят на маркопритежателя за становище в едномесечен срок от съобщаването.

(8) Когато в срока по ал. 6 не бъдат представени доказателства за използване на по-ранната марка, съставът по спорове изготвя становище за вземане на решение, с което искането за заличаване се оставя без уважение.

(9) Когато по-ранната марка е използвана само за част от стоките или услугите, искането се разглежда във връзка с тези стоки или услуги.

(10) Решението по ал. 8 се взема от председателя на Патентното ведомство или от оправомощен от него заместник-председател.

Спиране на производството по спорове

Чл. 78. (1) Производството по жалби или по искания за заличаване на регистрацията на марка се спира, когато е подадено искане за отменяне, за заличаване или за прекратяване по чл. 32, ал. 1, т. 3 или чл. 62.

(2) Производството по жалби по чл. 69, ал. 1, т. 3 или по искания за заличаване на регистрацията на марка се спира и когато срокът на действия

на регистрацията на по-ранната марка е изтекъл, но не е изтекъл допълнителният срок за подновяването й.

(3) Производството по искания за заличаване на регистрацията на марка се спира, когато искането е:

1. във връзка с чл. 12, ал. 2, т. 2, 4, 6 и 8;

2. във връзка с чл. 11, ал. 1, т. 12-14 и чл. 12, ал. 8, в случай че по заявките за регистрация на географските означения, храните с традиционно специфичен характер или традиционните наименования за вина с по-ранна дата на подаване няма влязло в сила решение;

3. във връзка с чл. 12, ал. 5;

4. на основание чл. 36, ал. 3, т. 2, буква „б" и маркопритежателят е оспорил съществуването на по-ранното авторско право, при условие че не е представено влязло в сила решение, с което предходността на противопоставеното право вече е установена.

(4) Производството по искане за отменяне на регистрацията на марка се спира, когато има предходно искане за отменяне на същото основание и със същия предмет.

(5) Производството по жалби и искания се спира и когато:

1. бъде внесено заявление за представяне на съгласие в съответствие с чл. 11, ал. 3 и чл. 36, ал. 8;

2. страните в производството по жалби по чл. 69, ал. 1, т. 3 или по искания за заличаване на регистрацията на марка внесат заявление за сключване на споразумение;

3. съгласно чл. 75, ал. 9 заявката е върната за възобновяване на експертизата по същество;

4. е образувано друго административно или съдебно производство, при условие че вземането на решение по жалбата или искането зависи от неговото приключване.

(6) В случаите по ал. 3, т. 3 и 4 и ал. 5, т. 4 производството се спира след представяне на удостоверение за образувано производство, издадено от съответния орган.

(7) В случаите по ал. 5, т. 1 и 2 производството се спира за срок шест месеца и след изтичането му се възобновява служебно. По инициатива на страните по спора производството може да се възобнови и преди изтичане на шестмесечния срок.

(8) Производството по жалбите и исканията се спира служебно или по инициатива на една от страните по спора. Председателят на Патентното ведомство или оправомощен от него заместник-председател се произнася с решение по искането за спиране след преценка за неговата основателност.

(9) Производството по жалбите и исканията се възобновява служебно или по искане на заявителя, съответно на страните по спора, след като отпаднат основанията за спирането му, с решение на председателя на Патентното ведомство или на оправомощен от него заместник-председател.

Прекратяване на производството по спорове

Чл. 79. (1) Производството по жалби и искания се прекратява, когато:

1. до вземането на решение по жалбите заявката за регистрация на марка бъде оттеглена или в случаите на жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 3 - страните постигнат споразумение;

2. до вземането на решение по жалбите производството по заявката за регистрация на марка бъде прекратено съгласно чл. 62;

3. до вземането на решение по исканията страните по спора постигнат споразумение и/или искателят оттегли искането;

4. до вземането на решение по жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 3 заявката за регистрация на марка бъде ограничена до стоки или услуги, които не са предмет на спора;

5. до вземането на решение по жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 3 и исканията за заличаване действието на противопоставеното по спора по-ранно право се прекрати или регистрацията на по-ранната марка се отмени или заличи;

6. до вземането на решение по жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 3 и исканията, вследствие на извършено прехвърляне, заявителят и опонентът, съответно маркопритежателят и искателят, станат едно и също лице;

7. възобновената съгласно чл. 75, ал. 9 експертиза по същество приключи с влязло в сила решение за отказ за всички стоки или услуги - предмет на обжалване.

(2) Производството по жалби и искания се прекратява и в случаите по чл. 75, ал. 13, 14 и 15 и чл. 76, ал. 11 и 12.

(3) Прекратяването на производството по жалбите и исканията се извършва с решение на председателя на Патентното ведомство или на оправомощен от него заместник-председател.

Продължаване на срокове

Чл. 80. Сроковете по чл. 46, ал. 2, изречение трето, чл. 47, ал. 2, чл. 55, ал. 3, чл. 57, ал. 4 и чл. 58, ал. 5 могат да бъдат продължени еднократно със същата продължителност по искане на заявителя или притежателя, подадено преди изтичането им. Искането не се разглежда, когато към него не е приложен документ за платена такса, ако плащането е по банков път.

Възстановяване на срокове

Чл. 81. (1) Срокове, пропуснати поради особени непредвидени обстоятелства, могат да бъдат възстановени еднократно по искане на лицето, което ги е пропуснало, към което се прилага документ за платена такса, ако плащането е по банков път.

(2) Искането се подава до един месец след отпадането на причината за пропускане на срока, но не по-късно от три месеца от изтичането на пропуснатия срок.

(3) В искането се посочват всички обстоятелства, които го обосновават, и се представят всички доказателства за основателността му.

(4) Решението за възстановяване се постановява от председателя на Патентното ведомство или от оправомощен от него заместник-председател.

(5) Този член не се прилага по отношение на сроковете, предвидени в ал. 2 и в чл. 52, ал. 1, както и по отношение на срока за подаване на искане по чл. 80.

(6) Когато преди или едновременно с искането по ал. 1 е подадена и жалба по чл. 69, ал. 1, т. 1, искането за възстановяване на срок се оставя без разглеждане.

Задължение за пазене на тайна

Чл. 82. (1) Лицата, които предоставят информация, свързана с производства пред Патентното ведомство, посочват материалите и

документите, за които излагат мотивирани твърдения, че съдържат търговска или друга, защитена от закона тайна, и се считат за поверителни.

(2) В случай че бъдат представени материали и документи по ал. 1, на страните в производството по опозиция или спорове се изпраща уведомление за наличието на такива материали и документи, като им се указва възможността да получат екземпляр от тях в Патентното ведомство.

(3) Решенията по този закон, съдържащи данни и обстоятелства, представляващи търговска или друга защитена от закона тайна, се подписват в два екземпляра – пълен и съкратен. Оригиналите на решенията се съхраняват в преписката по съответното производство.

(4) В съкратения вариант на решенията всички данни и обстоятелства, представляващи търговска или друга защитена от закона тайна, за всички страни в производството и за други лица, предоставили информация и доказателства, се заличават и на мястото им се поставя нарочно избран за това знак.

(5) Съкратеният вариант на решенията носи съответното обозначение за това.

(6) На страните в производството се изпраща уведомление за изготвеното решение, като им се указва възможността да получат препис от пълния вариант в Патентното ведомство.

(7) Решенията по този закон, които съдържат търговска или друга защитена от закона тайна, се публикуват на интернет страницата на Патентното ведомство в техния съкратен вариант.

Публикация на регистрацията

Чл. 83. (1) Патентното ведомство извършва публикация в Официалния си бюлетин на всяка регистрирана марка.

(2) За международните регистрации, по които Република България е посочена страна, Патентното ведомство извършва публикация в Официалния бюлетин на всяка международна регистрация, чието действие е признато на територията на Република България.

(3) Публикацията съдържа входящ номер на заявката, дата на подаване и на приоритет, когато такъв е претендиран, дата на регистрация, име и адрес на притежателя, име и адрес на представителя по индустриална собственост, когато има такъв, вид на марката, тип на марката, описание на

марката, когато е необходимо, представяне на марката, класовете и списъка на стоките и услугите, за които е регистрирана.

Съдебен контрол

Чл. 84. (1) Решенията по чл. 75, ал. 4, когато жалбата се оставя без уважение, чл. 75, ал. 12, чл. 76, ал. 8 и чл. 77, ал. 10 могат да се обжалват пред Административния съд – град София, в двумесечен срок от съобщаването.

(2) Решенията по чл. 48, ал. 2, чл. 50, ал. 2, чл. 55, ал. 4, чл. 59, ал. 4, чл. 60, ал. 2, чл. 62, ал. 2, чл. 73, ал. 6, чл. 78, ал. 8 и чл. 79, ал. 3 могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от съобщаването.

(3) Отказите за вписване в държавните регистри и отказът за подновяване на регистрацията могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(4) При обжалване на актове по глави първа и втора страна в съдебното производство е председателят на Патентното ведомство.

(5) В съдебното производство страните могат да твърдят нови обстоятелства, да сочат и да представят нови доказателства само ако не са могли да ги узнаят, посочат и представят в срок в административното производство.

Глава трета
ГЕОГРАФСКИ ОЗНАЧЕНИЯ

Раздел I
Регистрация

Определение

Чл. 85. (1) Под географско означение се разбира наименование за произход и географско указание.

(2) Наименование за произход е наименованието на страна, район или определена местност в тази страна, служещо за означаване на стока, която произхожда от там и чието качество или свойства се дължат предимно или изключително на географската среда, включваща природни и човешки фактори.

(3) Географско указание е наименованието на страна, район или определена местност в тази страна, служещо за означаване на стока, която

произхожда от там и притежава качество, известност или друга характеристика, които могат да се отдадат на този географски произход.

(4) За географски означения се смятат и традиционни наименования, които отговарят на изискванията по ал. 2 и 3.

Изключения от регистрация

Чл. 86. Не се регистрират по реда на този закон географски означения за земеделски продукти и храни, които попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни (ОВ, L 343/1 от 14 декември 2012 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 1151/2012", за спиртни напитки, които попадат в обхвата на Регламент (ЕО) № 110/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 г. относно определението, описанието, представянето, етикетирането и защитата на географските указания на спиртните напитки и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1576/89 на Съвета (ОВ, L 39/16 от 13 февруари 2008 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 110/2008", за продукти по чл. 92, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 (ОВ, L 347/671 от 20 декември 2013 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 1308/2013", и за ароматизирани лозаро-винарски продукти, които попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 251/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за определяне, описание, представяне, етикетиране и правна закрила на географските указания на ароматизирани лозаро-винарски продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1601/91 на Съвета (ОВ, L 84/14 от 20 март 2014 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 251/2014".

Основания за отказ на регистрация

Чл. 87. Не се регистрира като географско означение наименование, което:

1. се е превърнало на територията на Република България в родово наименование на стоки от определен вид, без да се свързва с мястото на производството им;

2. е идентично с наименованието на по-рано защитен сорт растения или порода животни, когато има вероятност потребителите да се въведат в заблуждение относно истинския произход на стоката;

3. е идентично на географско означение или марка, регистрирани по-рано за идентични стоки;

4. е идентично или сходно на географско означение или марка, регистрирани по-рано за идентични или сходни стоки, когато има вероятност потребителите да се въведат в заблуждение.

Правна закрила

Чл. 88. (1) Правната закрила на географското означение се предоставя чрез регистрацията му в Патентното ведомство.

(2) Правната закрила обхваща забрана за:

1. всяко пряко или косвено използване за търговски цели на регистрирано географско означение за стоки, които не попадат в обхвата на регистрацията, когато те са сравними с тези, за които е регистрирано географското означение, или доколкото това използване експлоатира известността му;

2. всяка злоупотреба, имитация или пресъздаване, дори когато е посочен действителният произход на стоките или услугите или когато защитеното географско означение е преведено или е придружено с изрази като „стил“, „тип“, „метод“, „както се произвежда в“, „имитация“ или други подобни;

3. всяко друго невярно или подвеждащо означение по отношение на източника, произхода, естеството или съществените качества на стоките, което е използвано върху вътрешната или външната опаковка, рекламни материали или документи, свързани със стоките, както и опаковането им в опаковки, които могат да създадат погрешна представа за техния произход;

4. всяка друга практика, която би могла да подведе потребителя относно истинския произход на стоките.

(3) Регистрираните географски означения не могат да се превърнат в родови наименования, докато се ползват със закрилата по този закон.

Право на заявяване

Чл. 89. (1) Правото на заявяване принадлежи на всяко лице, което извършва производствената си дейност в определеното географско място, и стоката, която произвежда, отговаря на установените качества или особености.

(2) Границите на географското място и качествата или особеностите на стоките, както и връзката на тези качества или особености с географската среда или с географския произход се определят и установяват от съответното централно ведомство със заповед на ръководителя му.

Право на използване

Чл. 90. (1) Регистрирано географско означение може да се използва само от лице, което е вписано като негов ползвател.

(2) Вписаният ползвател може да използва географското означение само за стоката, за която е регистрирано. Той може да го поставя върху стоките или върху тяхната опаковка, в рекламни материали, върху търговски книжа, свързани със стоката, или върху други документи.

Прекратяване на правната закрила

Чл. 91. Правната закрила на регистрирано географско означение се прекратява, когато:

1. престане да съществува връзката между качествата или особеностите на стоката и географската среда;

2. с прекратяване на юридическото лице – единствен ползвател без правоприемство;

3. единственият вписан ползвател на географско означение се откаже от правото си на използване.

Заличаване на регистрацията

Чл. 92. (1) Регистрацията на географско означение се заличава по искане на лице с правен интерес, когато:

1. е извършена в нарушение на чл. 85, ал. 2 и 3 или чл. 87, т. 1, което е установено с влязло в сила съдебно решение;

2. е извършена в нарушение на чл. 87, т. 2-4.

(2) Регистрацията на чуждестранно географско означение се заличава, когато тя е заличена в страната на произхода.

Отмяна на вписването на ползвател

Чл. 93. Вписването на ползвател се отменя по искане на всяко лице, когато по исков ред се установи, че ползвателят използва географското означение за означаване на други стоки или произведените от него стоки не притежават установените качества или особености.

Правни последици от заличаването и отмяната

Чл. 94. (1) Заличаването на регистрацията има действие от датата на подаване на заявката.

(2) Отмяната на вписването на ползвател има действие от датата на подаване на искането за отмяна.

(3) Заличаването или отмяната не засяга влезли в сила решения по искове за нарушение, доколкото са изпълнени преди заличаването или отмяната.

Раздел II
Заявки за регистрация на географски означения

Подаване на заявка

Чл. 95. (1) Заявката за регистрация на географско означение се подава в Патентното ведомство, по пощата, по факс или по електронен път. Когато заявката се подава по електронен път, идентификация чрез уникален идентификатор на заявителя и на представителя по индустриална собственост, както и електронен подпис по смисъла на Регламент (ЕС) № 910/2014 и на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги не са задължителни.

(2) Заявката трябва да се отнася само до едно географско означение.

(3) Заявката трябва да съдържа:

1. искането за регистрация;

2. името и адреса на заявителя;

3. наименованието за произход или географското указание;

4. номер на класа и списък на стоки и класове по Международната класификация;

5. описание на границите на географското място, и

6. описание на установените качества или особености на стоката и връзката им с географската среда или с географския произход.

(4) Към заявката се прилага препис на заповедта по чл. 89, ал. 2 и удостоверение от съответната община, че заявителят извършва производствената си дейност в определеното географско място.

(5) Когато заявителят е чуждестранно лице, към заявката се прилага документ за регистрация на географското означение в страната на произхода.

(6) Начинът на оформяне и редът за подаване и експертиза в Патентното ведомство на заявките за регистрация на географски означения се определят с наредба, приета от Министерския съвет.

(7) Към заявката се прилага документ за платени такси, ако плащането е по банков път.

Формална експертиза

Чл. 96. (1) За всяка заявка се проверява дали са изпълнени изискванията на чл. 95. Когато се констатират недостатъци, на заявителя се предоставя едномесечен срок за отстраняването им.

(2) Когато в срока по ал. 1 заявителят не отстрани недостатъците, производството се прекратява.

Експертиза по същество

Чл. 97. (1) За всяка заявка, която отговаря на изискванията за формална редовност, се извършва експертиза по същество в двумесечен срок.

(2) Когато има основания за отказ на регистрацията на географското означение, заявителят се уведомява, като се посочват всички мотиви за отказа и се предоставя двумесечен срок за възражение.

(3) Когато в срока по ал. 2 заявителят не представи основателни възражения, се взема решение за отказ на регистрацията.

(4) Когато се установи, че географското означение отговаря на изискванията на закона, се взема решение за регистрация. Географското означение се вписва в Държавния регистър на географските означения. Заявителят се вписва като ползвател и му се издава свидетелство за използване на географското означение в едномесечен срок.

Вписване на ползвател на регистрирано географско означение

Чл. 98. (1) Всяко лице, което има право на заявяване, може да подаде заявка за вписване като ползвател на регистрирано географско означение. Заявката се подава в Патентното ведомство, по пощата, по факс или по електронен път. Когато заявката се подава по електронен път, идентификация чрез уникален идентификатор на заявителя и на представителя по индустриална собственост, както и електронен подпис по смисъла на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги не са задължителни.

(2) Заявката трябва да съдържа:

1. искането за вписване като ползвател;

2. името и адреса на заявителя;

3. географското означение и регистровия номер, и

4. номер на класа и списък на стоки и класове по Международната класификация.

(3) Към заявката се прилага удостоверение от съответната община, че заявителят извършва производствената си дейност в определеното географско място, и удостоверение, издадено от съответното централно ведомство, че произвежданите от заявителя стоки отговарят на установените за географското означение качества или особености.

(4) Към заявката се прилага документ за платени такси, ако плащането е по банков път.

(5) За всяка заявка се проверява дали са изпълнени изискванията на ал. 1-4. Когато се констатират недостатъци, на заявителя се предоставя едномесечен срок за отстраняването им.

(6) Когато в срока по ал. 5 заявителят не отстрани недостатъците, се взема решение за прекратяване на производството.

(7) Когато заявката за вписване отговаря на изискванията на ал. 1-4, заявителят се вписва в Държавния регистър на географските означения като ползвател и му се издава свидетелство за използване на географското означение.

(8) Вписването на ползвателя на географското означение се публикува в Официалния бюлетин на Патентното ведомство.

Производство по спорове

Чл. 99. (1) Състави по спорове по чл. 69, ал. 2 разглеждат:

1. жалби срещу решения за отказ на регистрацията по чл. 97, ал. 3;

2. искания за заличаване по чл. 92, ал. 1, т. 2.

(2) Жалбите и исканията се подават и разглеждат по реда на чл. 69-79.

Произнасяне по жалбите и по исканията

Чл. 100. (1) Когато жалбата срещу решение за отказ на регистрацията е неоснователна, председателят на Патентното ведомство или оправомощен от него заместник-председател постановява решение, с което я оставя без уважение.

(2) Когато жалбата срещу решение за отказ на регистрацията е основателна, председателят на Патентното ведомство или оправомощен от него заместник-председател отменя решението и постановява решение за връщане на заявката за повторно разглеждане или за регистрация.

(3) Когато отмени решение за отказ при повторното разглеждане на заявката, председателят на Патентното ведомство или оправомощен от него заместник-председател взема решение по същество.

(4) Когато искането за заличаване на регистрацията е неоснователно, председателят на Патентното ведомство или оправомощен от

него заместник-председател постановява решение, с което го оставя без уважение.

(5) Когато искането за заличаване на регистрацията е основателно, председателят на Патентното ведомство или оправомощен от него заместник-председател постановява решение за заличаване на регистрацията.

Спиране на производството

Чл. 101. (1) Производството по заявката и по исканията се спира в случаите на по-ранни заявки за регистрация на географски означения или марки.

(2) Производството по заявката се спира служебно или по инициатива на заявителя с решение на държавен експерт по чл. 64. Държавният експерт се произнася с решение по искането за спиране след преценка за неговата основателност.

(3) Производството по исканията се спира служебно или по инициатива на една от страните по спора. Председателят на Патентното ведомство или оправомощен от него заместник-председател се произнася с решение по искането за спиране след преценка за неговата основателност.

(4) Производството по заявката или исканията се възобновява служебно или по искане на заявителя, съответно страните по спора, след като отпаднат основанията за спирането му:

1. по заявката - с решение на държавен експерт по чл. 64;

2. по исканията - с решение на председателя на Патентното ведомство или на оправомощен от него заместник-председател.

Прекратяване на производството

Чл. 102. (1) Производството по заявката или исканията се прекратяват в случаите:

1. на оттегляне на заявката за регистрация на географско означение;

2. на оттегляне на искането;

3. на прекратено по-ранно право по смисъла на чл. 87, т. 3 и 4;

4. на прекратено без правоприемство юридическо лице – искател или ползвател;

5. когато единственият вписан ползвател на географското означение се откаже от правото си на използване.

(2) Производството се прекратява и в случаите по чл. 96, ал. 2 и чл. 98, ал. 6.

(3) Прекратяването на производството:

1. по заявката се извършва с решение на държавен експерт по чл. 64;

2. по исканията се извършва с решение на председателя на Патентното ведомство или на оправомощен от него заместник-председател.

Продължаване на срокове

Чл. 103. По искане на заявителя, подадено преди изтичането на сроковете по чл. 96, ал. 1, чл. 97, ал. 2 и чл. 98, ал. 5, тези срокове могат да бъдат продължени еднократно със същата продължителност. Искането не се разглежда, когато към него не е приложен документ за платена такса.

Възстановяване на срокове

Чл. 104. (1) Срокове, пропуснати поради особени непредвидени обстоятелства, могат да бъдат възстановени еднократно по искане на лицето, което ги е пропуснало, към което се прилага документ за платена такса, ако плащането е по банков път.

(2) Искането се подава до един месец след отпадането на причината за пропускане на срока, но не по-късно от три месеца от изтичане на пропуснатия срок.

(3) В искането се посочват всички обстоятелства, които го обосновават, и се представят всички доказателства за основателността му.

(4) Решението за възстановяване се постановява от председателя на Патентното ведомство или от оправомощен от него заместник-председател.

(5) Срокът по ал. 2 не подлежи на възстановяване.

Публикация на регистрацията

Чл. 105. (1) Патентното ведомство публикува в Официалния си бюлетин всички регистрирани географски означения и последващите

промени, свързани с тях, в едномесечен срок от влизането в сила на съответното решение.

(2) Публикацията съдържа входящ номер на заявката, дата на подаване, дата на регистрация, име и адрес на заявителя, съответно на вписания ползвател, име и адрес на представителя по индустриална собственост, когато има такъв, вида на географското означение, описание на географското означение, когато е необходимо, представяне на географското означение, класовете и списъка на стоките, за които е регистрирано.

Съдебен контрол

Чл. 106. (1) Решенията по чл. 100, ал. 1, 4 и 5 могат да се обжалват пред Административния съд - град София, в двумесечен срок от съобщаването.

(2) Определенията по чл. 101, ал. 2 и 3 и чл. 102, ал. 3 могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от съобщаването.

(3) При обжалване на актове по глава трета страна в съдебното производство е председателят на Патентното ведомство.

(4) В съдебното производство страните могат да твърдят нови обстоятелства, да сочат и да представят нови доказателства, само ако не са могли да ги узнаят, посочат и представят в срок в административното производство.

Глава четвърта
МЕЖДУНАРОДНА РЕГИСТРАЦИЯ

Международна регистрация на марки с посочване на Република България

Чл. 107. (1) Под международна регистрация на марка с посочване на Република България се разбира регистрация, извършена от Международното бюро по реда на Мадридската спогодба и Протокола.

(2) Международната регистрация на марка по ал. 1 има същото действие, както ако тази марка е била директно заявена и регистрирана в Република България. Тя действа от датата на международната регистрация, съответно от датата на регистрацията на териториалното разширение, при

условие че действието й бъде признато на територията на Република България.

(3) Признаването на действието на международната регистрация на територията на Република България може да се откаже в предвидените от Мадридската спогодба и Протокола срокове.

(4) Всяка международна регистрация на марка, за която в Патентното ведомство е постъпило уведомление от Международното бюро, подлежи на проверка по чл. 39, ал. 3, чл. 40, ал. 2, чл. 41, ал. 2, чл. 43 и чл. 47.

(5) Проверката по чл. 39, ал. 3, чл. 40, ал. 2, чл. 41, ал. 2 и чл. 43 се извършва в едномесечен срок от уведомяването на Патентното ведомство за международната регистрация на марка.

(6) За всяка международна регистрация, която отговаря на изискванията на чл. 39, ал. 3, чл. 40, ал. 2, чл. 41, ал. 2, чл. 43 и на изискванията на чл. 11, се изпраща съобщение до Международното бюро с указание, че в предвидения за това срок тя може да е обект на възражение по чл. 51 или на опозиция.

(7) Съобщение до Международното бюро се изпраща и когато:

1. е постановен отказ за признаване на действието на международната регистрация по чл. 39, ал. 3, чл. 40, ал. 2, чл. 41, ал. 2, чл. 43 и чл. 47;

2. отказът за признаване на действието на международната регистрация по чл. 39, ал. 3, чл. 40, ал. 2, чл. 41, ал. 2, чл. 43 и чл. 47 е потвърден с влязло в сила решение;

3. при подадена опозиция срещу признаване на действието й;

4. не е подадена опозиция или тя е отхвърлена като неоснователна с влязло в сила решение;

5. вследствие на подадена опозиция действието на международната регистрация е отказано изцяло или частично с влязло в сила решение.

(8) Когато по международната регистрация е постановено окончателно решение за отказ за признаване на действието й, решението за отказ може да се обжалва при условията и по реда на чл. 69-79.

(9) Международните регистрации, по които Република България е посочена страна, подлежат на публикация при условията и по реда на чл. 49, ал. 3, чл. 50, ал. 5 и чл. 83, ал. 2.

(10) Всяка международна регистрация с признато действие на територията на Република България може да бъде обект на искане за отмяна или заличаване, които се разглеждат при условията и по реда на чл. 69-79.

(11) Когато действието на международна регистрация на марка е изцяло или частично отменено или заличено с влязло в сила решение, до Международното бюро се изпраща съобщение.

(12) Притежателят на международна регистрация на марка, действаща на територията на Република България, може да поиска международната регистрация да се трансформира в национална заявка.

(13) Притежателят на международна регистрация на марка, действаща на територията на Република България, който има по-ранна национална регистрация на същата марка, може с искане до Патентното ведомство, придружено с документ за платена такса, ако плащането е по банков път, да поиска международната регистрация да се счита като заместваща националната със запазване на всички права, придобити от националната регистрация.

Международна регистрация на национални марки

Чл. 108. (1) Всяко лице с постоянен адрес или с действителна търговска дейност в Република България, което е притежател на марка, регистрирана или заявена по този закон, може да подаде заявка за международна регистрация.

(2) Заявката се подава чрез Патентното ведомство в Международното бюро.

(3) В случаите на заявка за териториално разширение тя може да се подаде чрез Патентното ведомство или директно в Международното бюро.

(4) Таксите за международна регистрация и териториално разширение се заплащат от заявителя в Международното бюро.

(5) Такси за международна регистрация и за териториално разширение, когато то се подава чрез Патентното ведомство, се дължат и на ведомството съгласно Тарифа за таксите, които се събират от Патентното ведомство.

(6) В срок пет години от датата на международната регистрация, когато заявката или регистрацията на национална марка, която е базова за международната регистрация, бъде изцяло или частично отказана, съответно

отменена или заличена, с влязло в сила решение, до Международното бюро се изпраща съобщение.

(7) Съобщение до Международното бюро се изпраща и когато в срок пет години от датата на международната регистрация, заявката или регистрацията на национална марка, която е базова за международната регистрация, бъде разделена.

(8) Датата и номерът на международната регистрация на национална марка се отразяват в досието на националната марка и се вписват в Държавния регистър на марките.

Международна регистрация на наименования за произход с посочване на Република България

Чл. 109. (1) Под международна регистрация на наименование за произход с посочване на Република България се разбира регистрация, извършена от Международното бюро по реда на Лисабонската спогодба.

(2) Международната регистрация на наименование за произход с посочване на Република България има същото действие, както ако това наименование е било директно заявено и регистрирано в Република България. Това наименование не може да се превърне в родово, докато се ползва със закрила в страната на произхода.

(3) Закрилата на международно наименование за произход в Република България може да се откаже в предвидения от Лисабонската спогодба срок.

(4) Международната регистрация на наименование за произход с посочване на Република България се разглежда при условията и по реда на глава трета.

(5) За всяка международна регистрация на наименование за произход, чието действие е признато на територията на Република България, се изпраща съобщение до Международното бюро.

(6) Съобщение до Международното бюро се изпраща и когато:

1. е постановен отказ за признаване на действието на международната регистрация на наименование за произход;

2. отказът за признаване на действието на международната регистрация на наименование за произход е потвърден с влязло в сила решение.

Международна регистрация на български наименования за произход

Чл. 110. (1) Вписан ползвател на регистрирано наименование за произход може да подаде заявка за международна регистрация.

(2) Заявката се подава чрез Патентното ведомство в Международното бюро.

(3) Таксите за международна регистрация се заплащат от заявителя в Международното бюро.

(4) Такси за международна регистрация се дължат и на Патентното ведомство съгласно Тарифа за таксите, които се събират от Патентното ведомство.

(5) Когато с влязло в сила решение заявката, съответно регистрацията, на българско наименование за произход, която е базова за международната регистрация, бъде отказана, съответно заличена, или правната закрила на регистрираното наименование за произход бъде прекратена, до Международното бюро се изпраща съобщение.

(6) Датата и номерът на международната регистрация на български наименования за произход се отразяват в досието на наименованието за произход, регистрирано по реда на този закон, и се вписват в Държавния регистър на географските означения.

Глава пета
МАРКА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Регистрация и действие на марката на Европейския съюз

Чл. 111. (1) Марката на Европейския съюз е марка, която е регистрирана в Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост при условията и по реда на Регламент (ЕС) 2017/1001.

(2) Марката на Европейския съюз има действие на територията на Република България и притежателят й се ползва с правата по този закон.

(3) Марката на Европейския съюз се смята за по-ранна марка по смисъла на чл. 12, ал. 2.

(4) Патентното ведомство на Република България е централно ведомство по индустриална собственост по смисъла на Регламент (ЕС) 2017/1001.

(5) Гражданскоправната защита при нарушение на правата върху марка на ЕС се осъществява по реда, предвиден в Регламент (ЕС) 2017/1001.

(6) В случай че искове и мерки, свързани със защитата на марка на ЕС, се предявяват и искат в Република България, прилага се българското законодателство, доколкото в Регламент (ЕС) 2017/1001 не е предвидено друго.

(7) Исковете по ал. 6 са подсъдни на Софийския градски съд като първа инстанция и на Софийския апелативен съд като втора инстанция, които се явяват съдилища за марките на ЕС по смисъла на Регламент (ЕС) 2017/1001.

(8) Принудителното изпълнение на окончателно решение на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост, с което са определени разноски, се извършва по реда на Гражданскопроцесуалния кодекс. Компетентен орган по чл. 110, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 2017/1001 на ЕС е Софийският градски съд.

Преобразуване на марка на Европейския съюз в национална заявка

Чл. 112. (1) Заявител или притежател на марка на Европейския съюз може да поиска преобразуване на заявката или на регистрацията в заявка за национална регистрация на марка в Република България при условията на чл. 139-141 на Регламент (ЕС) 2017/1001.

(2) Когато искането по ал. 1 бъде допуснато от Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост и е изпратено на Патентното ведомство, Патентното ведомство уведомява заявителя или притежателя на марката на Европейския съюз, че ще разгледа искането, ако в двумесечен срок заявителят или притежателят представи:

1. искане за регистрация на марка съгласно чл. 42 ал. 3 с посочени данни на преобразуваната заявка/марка на Европейския съюз;

2. документ за платени такси за регистрация и приоритет (ако има декларирaн), при условие че плащането е по банков път;

3. пълномощно на представител по индустриална собственост.

(3) За дата на подаване на заявки по ал. 1 с дата на подаване или приоритет преди присъединяването на Република България към Европейския съюз, се счита 1 януари 2007 г.

(4) За дата на подаване на заявки по ал. 1, подадени в Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост след 1 януари 2007 г., се счита датата на подаване на заявката за марка на Европейския съюз.

Глава шеста
ЗАЩИТА НА ПРАВАТА ВЪРХУ МАРКИ И ГЕОГРАФСКИ ОЗНАЧЕНИЯ

Раздел I
Гражданскоправна защита и нарушения

Нарушение на правото на регистрирана марка

Чл. 113. (1) Използването в търговската дейност на знак по смисъла на чл. 13, ал. 1-4 без съгласието на притежателя на марката съставлява нарушение.

(2) Нарушение съставлява и:

1. поставянето на марката върху материал, предназначен да се използва за етикетиране или опаковане, за търговски книжа или за рекламиране на стоки или услуги, ако лицето, което извършва тези действия, знае или има основание да счита, че поставянето на марката е без съгласието на притежателя;

2. изработването на средство, специално предназначено или пригодено за възпроизвеждане на марката или за притежаването, или за съхраняването на такова средство, ако лицето, което извършва тези действия, знае или има основание да счита, че това средство служи или ще служи за произвеждане на стоки или на материал по т. 1 без съгласието на притежателя;

3. осъществяването на подготвителни действия по смисъла на чл. 14 без съгласието на притежателя на марката;

4. използване на марка от нейния притежател, когато същата е регистрирана на името на агент или представител без съгласието на действителния й притежател, освен ако агентът или представителят не обоснове своите действия.

Нарушение на регистрирано географско означение

Чл. 114. (1) Използването на регистрирано географско означение съгласно чл. 88, ал. 2, т. 1-4 съставлява нарушение.

(2) Нарушение съставлява и използването на регистрирано географско означение от лице, което не е вписано като негов ползвател.

Право на иск

Чл. 115. (1) Право на иск за нарушение имат:

1. притежателят на правото върху марка;

2. лицензополучател със съгласието на притежателя, освен ако друго не е предвидено в договора;

3. лицензополучател на изключителна лицензия, ако притежателят на правото върху марката, след като бъде надлежно уведомен за нарушението, сам не подаде иск в шестмесечен срок от получаване на писмената покана от страна на лицензополучателя;

4. съпритежателят на правото върху марка без съгласието на другите съпритежатели;

5. действителният притежател на марка, която е била регистрирана на името на агент или представител.

(2) Със съгласието на притежателя на колективна марка иск за нарушение може да подаде и всяко лице, което може да я използва. Съгласието на притежателя не се изисква, ако след като бъде надлежно уведомен за нарушението, сам не подаде иск в шестмесечен срок от уведомяването.

(3) Право на иск има и всеки вписан ползвател на регистрирано географско означение.

(4) Право на иск има и орган за професионална защита, който е редовно признат като лице, имащо право да представлява ползвателите на конкретно регистрирано географско означение, наименование на храна с традиционно специфичен характер или традиционно наименование за вино.

(5) С цел получаване на обезщетение за претърпените от него вреди лицензополучателят, както и лицето, което има право да използва колективна марка, може да участва в производство по иск за нарушение, започнато от притежателя на правото върху марката.

(6) Притежателят на колективна марка има право да претендира обезщетение от името на лицата, получили право да използват марката, за претърпените от тях вреди в резултат на неразрешеното използване на марката.

Искове за нарушение

Чл. 116. (1) Исковете за нарушение на правата по този закон могат да бъдат:

1. за установяване факта на нарушението;

2. за преустановяване на нарушението и/или за забрана за извършване на дейността, която ще съставлява нарушение;

3. за обезщетение за вреди;

4. за изземване и унищожаване на вещите, предмет на нарушението, както и на средствата за неговото извършване.

(2) Едновременно с иска по ал. 1 ищецът може да поиска по съдебен ред и:

1. да му бъдат предадени вещите, предмет на нарушението;

2. да му бъдат заплатени разходите, свързани със съхранението и унищожаването на вещите, предмет на нарушението;

3. разгласяване за сметка на нарушителя на диспозитива на решението на съда в два всекидневника, в часови пояс на телевизионна програма с национално покритие или по друг начин, определен от съда.

(3) Независимо от исковете по ал. 1 носителят на права по този закон може да предяви иск за преустановяване на предоставяни от посредници дейности или услуги, когато същите способстват на трети страни за нарушаване на права по този закон. Уважаването на иск по отношение на посредник не е обвързано с предявяване на иск по ал. 1 срещу самия нарушител. Когато по отношение на посредник са налице условията за изключване на отговорността по чл. 16 от Закона за електронната търговия, срещу него може да бъде предявен искът по тази алинея само ако преди това до него е отправена покана за доброволно изпълнение.

Възражение за реално използване

Чл. 117. (1) В срока за отговор на исковата молба ответникът може да възрази, че към момента на предявяване на иска марката не е реално използвана по смисъла на чл. 21, при условие че от датата на регистрация на марката до датата на предявяване на иска са изминали не по-малко от пет години.

(2) При възражение по ал. 1 съдът задължава ищеца да представи доказателства, че в петгодишния период преди датата на предявяване на иска марката е реално използвана във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана и на които се основава искът, или че съществуват основателни причини за неизползването й.

(3) Когато марката не е реално използвана във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана и на които се основава искът, или не бъдат представени доказателства, че съществуват основателни причини за неизползването, искът се отхвърля.

Определяне на обезщетението

Чл. 118. (1) Обезщетение се дължи за всички претърпени имуществени и неимуществени вреди и пропуснати ползи, които са пряка и непосредствена последица от нарушението.

(2) При определяне размера на обезщетението съдът взема предвид и всички обстоятелства, свързани с нарушението, както и приходите, получени от нарушителя вследствие на нарушението.

(3) Съдът определя справедливо обезщетение, което трябва да въздейства възпиращо и предупредително на нарушителя и на останалите членове на обществото.

Особени случаи на обезщетение

Чл. 119. (1) Когато искът е установен по основание, но няма достатъчно данни за неговия размер, ищецът може да иска като обезщетение:

1. от 500 до 100 000 лв., като конкретният размер се определя по преценка на съда при условията на чл. 118, ал. 2 и 3, или

2. равностойността по цени на дребно на правомерно произведени стоки, идентични или сходни със стоките - предмет на нарушението.

(2) При определяне на обезщетението по ал. 1 се вземат предвид и приходите, получени вследствие на нарушението.

Изземване на вещи - предмет на нарушение

Чл. 120. Изземване на вещите по чл. 116, ал. 1, т. 4 - предмет на нарушение, може да се иска както по отношение на вещи, намиращи се на конкретно място, така и по отношение на вещи, намиращи се в търговската мрежа.

Носене на отговорност

Чл. 121. Юридическите лица и едноличните търговци носят гражданска отговорност за нарушаването на права по този закон, извършено виновно от лицата, които ги представляват, от техни служители или от лица, наети от тях. В този случай вината се предполага до доказване на противното.

Осигуряване на доказателства по искови и обезпечителни производства

Чл. 122. (1) Когато ищецът е представил доказателства в подкрепа на исканията си, но е посочил и други доказателства от значение за решаване на делото, които се намират под контрола на ответника, съдът може по искане на ищеца да задължи ответника да предостави тези доказателства.

(2) Съдът може при условията на ал. 1 по искане на ищеца да задължи ответника да осигури възможност за запознаване с банкови, финансови и търговски документи, които се намират под негов контрол.

(3) Ищецът е длъжен да не разгласява съдържащата се в документите по ал. 2 информация.

(4) Представянето на доказателства за единично или еднократно използване на закриляна по този закон марка или географско означение се приема като достатъчно основание за прилагане на разпоредбите на ал. 1 и 2.

(5) Наличието на обстоятелствата, свързани с твърдяно нарушение, може да се установи и с представянето на доказателства за единично или еднократно неправомерно използване на закриляна по този закон марка или географско означение.

Искане на информация за произхода и разпространителските мрежи при нарушение

Чл. 123. (1) Съдът може по искане на ищеца да задължи ответника или трето лице да предостави информация относно обстоятелства, които са от значение за решаване на делото.

(2) Трето лице по смисъла на ал. 1 е всяко лице, което:

1. държи стоки - предмет на нарушение, или

2. предоставя услуги, водещи до нарушение, или

3. ползва услуги, които съставляват нарушение, или

4. е посочено от лице по т. 1-3 като участник в изработването, производството или разпространението на тези стоки или услуги.

(3) Данните по ал. 1 могат да включват:

1. имената и адресите на производителите, разпространителите, доставчиците и други лица, които са били преди това държатели на стоките или услугите, както и на предполагаемите разпространители на едро и дребно;

2. данни за произведените, доставените, получените или поръчаните количества, както и за приходите, получени от въпросните стоки или услуги.

(4) Разпоредбата на ал. 1 не се прилага, когато изпълнението й може да доведе до нарушаване на разпоредба на друг закон.

(5) Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат само за действия, които се извършват за пряка или непряка икономическа или търговска изгода.

Привременни мерки

Чл. 124. (1) При нарушение на правото върху марка или географско означение или когато има достатъчно данни да се смята, че такова нарушение ще се извърши или някое доказателство ще се изгуби, унищожи или укрие, съдът по искане на лицето, което има право на иск, може, без да уведоми ответната страна за това, да допусне и някоя от следните мерки:

1. забрана за извършване на действия, за които се твърди, че съставляват или ще съставляват неправомерно използване на марка или географско означение;

2. изземване на вещите, за които се твърди, че неправомерно носят марка или географско означение, както и на други доказателства от значение за доказване на нарушението;

3. изземване от употреба на вещите по чл. 113, ал. 2;

4. запечатване на помещението, в което се твърди, че се извършва или ще се извърши нарушението.

(2) Допускането, налагането и отмяната на привременните мерки се извършва по реда на чл. 389-403 от Гражданския процесуален кодекс с изключение на чл. 398, ал. 2, изречение първо, и доколкото този закон не предвижда друго.

(3) Привременната мярка забрана за извършване на действия се налага със съобщаването й от съда.

(4) Привременните мерки по ал. 1, т. 2-4 се налагат от съдебния изпълнител, който извършва действието едновременно с връчването на съобщението за налагане на мярката в тридневен срок от постъпването на искането от ищеца до съдебния изпълнител. Привременната мярка, допусната за предотвратяване на предстоящо нарушение, се налага в срок, съобразен с целта й. Иззетото имущество се предава по опис за пазене на ищеца, който може да го използва единствено като доказателствено средство.

(5) Ищецът или негов представител има право да присъства и съдейства при налагането на привременните мерки.

(6) Привременната мярка по ал. 1, т. 1 може да бъде наложена и по отношение на трети лица, за които има достатъчно данни, че способстват за извършването на дейността, за която се твърди, че съставлява или ще съставлява неправомерно използване.

(7) Лицето, което има право на иск, е длъжно да не разгласява информацията, станала му известна при или по повод на мерките по ал. 1.

(8) Ако се установи, че наложената мярка е поискана неоснователно, ответната страна може да иска от лицето, което я е поискало, да й заплати причинените вследствие на мярката вреди.

Подсъдност

Чл. 125. Исковете по този закон са подсъдни на Софийския градски съд.

Раздел II
Мерки за защита от страна на митническите органи

Основания и приложно поле

Чл. 126. (1) Митническите органи прилагат мерки спрямо стоки под митнически надзор или митнически контрол, за които се предполага, че нарушават право върху марка или географско означение, при условията и по процедурите на Регламент (ЕС) № 608/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно защитата на правата върху интелектуалната собственост, осъществявана от митническите органи, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета (ОВ, L 181/15 от 29 юни 2013 г.).

(2) Мерките за защита се прилагат по отношение на всички представени пред митническите органи стоки, независимо дали са поставени под митнически режим, в т.ч. по отношение на стоки, които са придвижвани под режим транзит.

(3) Алинея 1 се прилага и спрямо стоки, независимо дали по отношение на тях е задействан митнически режим, които са открити в резултат на проверка, осъществена от митническите органи при упражняване на правомощията им, на територията на Република България.

(4) При прилагането на мерките митническите органи събират такси за покриване на разходите по съхранението на стоките в размери, определени в Тарифа за таксите, които се събират от Агенция „Митници" по чл. 12 от Закона за митниците, приета с Постановление № 85 на Министерския съвет от 2003 г. (обн., ДВ, бр. 39 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 87 от 2007 г., бр. 61 от 2008 г., бр. 100 от 2009 г., бр. 73 от 2013 г. и бр. 96 от 2017 г.).

Раздел III
Административнонаказателни разпоредби

Административни нарушения и наказания

Чл. 127. (1) Лице, което използва в търговската дейност по смисъла на чл. 13, ал. 1 и 2 стоки или услуги, означени със знак, идентичен или сходен на регистрирана марка, без съгласието на нейния притежател, се наказва с глоба от 2000 до 10 000 лв., а едноличните търговци и юридическите лица – с имуществена санкция в размер от 3000 до 20 000 лв.

(2) Лице, което без съгласието на притежателя на регистрирана марка:

1. поставя знак, идентичен или сходен на марката, върху опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или върху всякакви други средства и материали;

2. предлага за продажба, пуска на пазара, съхранява или държи с тези цели, внася, изнася опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или върху всякакви други средства и материали, върху които е поставена марката, с цел да се използват тези опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или всякакви други средства и материали, за стоки или услуги в търговската дейност по смисъла на чл. 13, ал. 1 и 2, се наказва с глоба от 2000 до 10 000 лв., а едноличните търговци и юридическите лица – с имуществена санкция в размер от 3000 до 20 000 лв.

(3) Лице, което въвежда на територията на Република България стоки по чл. 13, ал. 3 без съгласието на притежателя на регистрираната марка, се наказва с глоба от 2000 до 10 000 лв., а едноличните търговци и юридическите лица – с имуществена санкция в размер от 3000 до 20 000 лв.

(4) Лице, използващо означение, което не се различава съществено от регистрирано географско означение, се наказва с глоба от 2000 до 10 000 лв., а едноличните търговци и юридическите лица – с имуществена санкция в размер от 3000 до 20 000 лв.

(5) Лице, което използва регистрирано по този закон географско означение, без да е вписан като негов ползвател, се наказва с глоба от 2000 до 10 000 лв., а едноличните търговци и юридическите лица – с имуществена санкция в размер от 3000 до 20 000 лв.

(6) При повторно и всяко следващо нарушение по ал. 1-5, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на предходното наказателното постановление, на лицето се налага глоба от 3000 до 15 000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция в размер от 5000 до 30 000 лв.

(7) Предметът на нарушението по ал. 1-6, независимо чия собственост е, се отнема в полза на държавата и се предава за унищожаване на органите на Министерството на вътрешните работи, като притежателят на марката или упълномощено от него лице може да присъства на унищожаването.

(8) Когато знакът по ал. 1 е използван за предлагане или предоставяне на услуги, на нарушителя се указва да го премахне.

(9) При системни нарушения мястото, в което те се извършват, се запечатва за срок от три до шест месеца.

(10) Предходните алинеи се прилагат и по отношение на стоки, които преминават транзитно през територията на Република България.

(11) Алинеи 1-10 се прилагат независимо дали е налице някое от обстоятелствата по чл. 37.

Проверка за нарушения

Чл. 128. (1) Проверка за установяване на административни нарушения по чл. 127 се извършва по:

1. инициатива на Патентното ведомство;

2. искане на прокурор или на органите на МВР;

3. сигнал на притежателя на правото върху марка или на вписания ползвател на регистрирано географско означение;

4. сигнал на съпритежателя на правото върху марка без съгласието на другите съпритежатели;

5. сигнал на лицензополучателя на изключителна лицензия;

6. сигнал на лицензополучателя на неизключителна лицензия със съгласието на притежателя, освен ако друго не е предвидено в договора;

7. сигнал на лице, което има право да използва колективна марка със съгласието на нейния притежател.

(2) Проверка за установяване на административни нарушения по чл. 135 се извършва по:

1. инициатива на Патентното ведомство;

2. искане на прокурор или на органите на МВР;

3. сигнал на вписан ползвател на регистрирано географско означение.

(3) Сигналът за проверка трябва да съдържа:

1. идентификационни данни за лицето, което го е подало – име, адрес за кореспонденция, факс и електронен адрес, ако лицето разполага с такива;

2. идентификационни данни за марката или географското означение, правата, за които се твърди, че са нарушени;

3. идентификационни данни за притежателя на марката или ползвателя на географското означение;

4. идентификационни данни за предполагаемия нарушител;

5. точен адрес и вид на обекта, където се извършва предполагаемото нарушение.

(4) Към сигнала за проверка се прилагат:

1. пълномощно, когато сигналът е подаден чрез представител по индустриална собственост;

2. доказателства, установяващи обстоятелствата за лицата по ал. 1, т. 5-7.

(5) Проверка не се извършва, когато сигналът не отговаря на изискванията по ал. 3 и 4 и след дадени указания недостатъците не са отстранени.

Установяване на нарушенията и връчване на акт за установяване на административно нарушение

Чл. 129. (1) Нарушението се установява с акт, който се съставя от длъжностно лице, определено със заповед на председателя на Патентното ведомство, след извършване на проверка. За извършване на проверката органите на МВР оказват съдействие на служителите на Патентното ведомство съобразно правомощията си по Закона за Министерството на вътрешните работи. Редът за организиране и провеждане на съвместните действия се определя с инструкция, издадена от министъра на вътрешните работи и от председателя на Патентното ведомство.

(2) Актът за установяване на административно нарушение се връчва на нарушителя или на упълномощено от него лице срещу подпис. Когато е съставен в отсъствието на нарушителя, актът се връчва чрез съответната общинска администрация или чрез органите на МВР.

(3) Когато актът не може да бъде връчен по реда на ал. 2, на таблото за обявления и на интернет страницата на Патентното ведомство се публикува съобщение за съставянето му за срок, не по-кратък от 7 дни. Ако в 14-дневен срок от свалянето на съобщението лицето по ал. 1 не се яви в Патентното ведомство за предявяване и подписване на акта, това се отбелязва в акта и той се счита за връчен в деня на отбелязването.

(4) В съобщението по ал. 3 се включват името и адресът на лицето, на което е съставен актът за установяване на административното нарушение.

Правомощия на длъжностното лице

Чл. 130. (1) Длъжностното лице по чл. 129 има право:

1. да изисква достъп до подлежащите на контрол обекти;

2. да изисква необходимите документи във връзка с осъществяваните проверки и да взема образци за експертна оценка;

3. да изготвя фотоснимки от подлежащите на контрол обекти.

(2) Длъжностното лице е длъжно:

1. да отразява точно и пълно фактите при извършената проверка в акта за нарушение;

2. да опазва служебната, производствената и търговската тайна, станала му известна във връзка с извършените проверки;

3. да не разгласява данни от проверките;

4. да използва информацията от проверките само за целите на производството по нарушението.

Протокол за изземване

Чл. 131. (1) Предметът на нарушението се изземва от длъжностните лица по чл. 129 с протокол.

(2) В протокола по ал. 1 се посочват: датата и мястото на действията; лицата, които са участвали; направените искания, бележки и възражения, ако има такива; събраните доказателства - брой, вид, както и други данни.

(3) Протоколът се подписва от лицето, извършило действията, от проверяваното лице и поне от един свидетел.

(4) В случаите, когато проверяваното лице откаже да подпише протокола или отсъства, той се подписва поне от още един свидетел.

Задължение за съдействие

Чл. 132. Лицата, при които се извършва проверката по чл. 129, са длъжни:

1. да осигурят безпрепятствен достъп до проверяваните търговски обекти, складове и производствени бази и помещения;

2. да предоставят исканите от длъжностното лице документи и доказателства;

3. да съхраняват оставените на отговорно пазене стоки;

4. да оказват съдействие на длъжностните лица по повод на извършваната проверка.

Налагане на административните наказания

Чл. 133. (1) Наказателните постановления се издават от председателя на Патентното ведомство или от оправомощен от него заместник-председател.

(2) Наказателните постановления по ал. 1 могат да се обжалват пред Софийския районен съд.

Изпълнение на административните наказания

Чл. 134. (1) Наказанията глоба или имуществена санкция се изпълняват доброволно в 7-дневен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което са наложени, като сумата се внася в касата или се превежда по сметка на Патентното ведомство.

(2) Глобите и имуществените санкции подлежат на принудително изпълнение от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(3) След влизането в сила на наказателното постановление или решението на съда стоките, отнети в полза на държавата, се предават за унищожаване на органите на Министерството на вътрешните работи.

Прилагане на Закона за административните нарушения и наказания

Чл. 135. Доколкото в този раздел не е предвидено друго, установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на този закон:

1. „Лице" е физическо или юридическо лице.

2. „Представител по индустриална собственост" е лице, което е представител по смисъла на чл. 3, ал. 1 от Закона за патентите и регистрацията на полезните модели.

3. „Представяне на марката" е формата й на обективиране, която позволява чрез използването на общодостъпна технология тя да бъде възпроизведена по ясен, точен, автономен, лесно достъпен, разбираем, устойчив и осезаем начин.

4. „Общоизвестна марка" е марка по смисъла на чл. 6 bis от Парижката конвенция.

5. „Парижка конвенция" е Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост, подписана в Париж на 20 март 1883 г., с нейните изменения и допълнения.

6. „Официална или официално призната изложба" е официална или официално призната изложба по смисъла на Конвенцията от 22 ноември 1928 г. за международните изложби, организирани в страните - членки на Парижката конвенция.

7. „Международна класификация" е Международната класификация на стоките и услугите за целите на регистрацията на марки, създадена със Спогодбата от Ница от 15 юни 1957 г., с нейните изменения и допълнения.

8. „Мадридска спогодба" е Мадридската спогодба за международна регистрация на марки, подписана в Мадрид на 14 април 1891 г., с нейните изменения и допълнения.

9. „Протокол" е Протоколът относно Мадридската спогодба за международна регистрация на марките, подписан на 27 юни 1989 г. в Мадрид, с неговите изменения и допълнения.

10. „Лисабонска спогодба" е Лисабонската спогодба за закрила на наименованията за произход и тяхната международна регистрация от 31 октомври 1958 г., с нейните изменения и допълнения.

11. „Внос или износ на стоки" е фактическото пренасяне през границата на Република България на стоки, носещи знак, идентичен или

сходен на регистрирана марка или регистрирано географско означение, или негова имитация, независимо дали по отношение на тези стоки е задействан митнически режим.

12. „Опозиция" е възможност, с която лицата по чл. 50, ал. 1 разполагат, за да се противопоставят на регистрацията на марка, заявена по реда на този закон, или на признаването на действието на международна регистрация на територията на Република България.

13. „Агент или представител" за целите на чл. 12, ал. 6 е всяко лице, което действа или трябва да действа в интерес на действителния притежател на марка въз основа на правна или фактическа връзка с него по отношение на стоките или услугите, означени с марката.

14. „Фирма" за целите на чл. 12, ал. 7 не включва вида на търговеца.

15. „Международно бюро" е Международното бюро на Световната организация за интелектуална собственост.

§ 2. Разпоредбите на този закон, които се прилагат за държавите - членки на Европейския съюз, се прилагат и за другите държави от Европейското икономическо пространство.

§ 3. Този закон въвежда разпоредбите на Директива (ЕС) 2015/2436 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ, L 336/1 от 23 декември 2015 г.).

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 4. (1) Този закон се прилага за заявки за регистрация на марки и географски означения, които са подадени след влизането му в сила, както и за заявки за регистрация на марки и географски означения, по които няма влязло в сила решение.

(2) Този закон се прилага за искания за отменяне и заличаване на регистрацията на марки и географски означения, по които до влизането му в сила няма влязло в сила решение.

(3) Регистрациите на географски означения за земеделски продукти и храни по отменения Закон за марките и географските означения, които попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 1151/2012, за спиртни напитки, които попадат в обхвата на Регламент (ЕО) № 110/2008, за продукти по чл. 92,

параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 и за ароматизирани лозаро-винарски продукти, които попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 251/2014, се прекратяват от датата на влизането в сила на този закон.

(4) Производствата по заявки за регистрация на географско означение за земеделски продукти и храни, които попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 1151/2012, за спиртни напитки, които попадат в обхвата на Регламент (ЕО) № 110/2008, за продукти по чл. 92, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 и за ароматизирани лозаро-винарски продукти, които попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 251/2014, или заявки за вписване на ползвател на такова географско означение, по които до влизането в сила на закона няма влязло в сила решение, се прекратяват.

(5) Производствата за нарушения на права върху регистрирани географски означения за земеделски продукти и храни, които попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 1151/2012, по които няма влезли в сила решения, се прекратяват, а влезлите в сила, но неизпълнени решения, не подлежат на изпълнение.

(6) Притежателите на права върху регистрирани географски означения за земеделски продукти и храни, които попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 1151/2012, не могат да предявяват искове за нарушения, извършени преди влизането в сила на закона.

(7) Не се образуват административнонаказателни производства, а образуваните се прекратяват служебно, за извършени преди влизането в сила на закона нарушения на права върху регистрирани географски означения за земеделски продукти и храни, които попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 1151/2012.

(8) Патентното ведомство уведомява незабавно след влизането в сила на закона Международното бюро за служебното прекратяване на националните регистрации на географски означения за земеделски продукти и храни, въз основа на които са направени международни регистрации.

(9) За деянията, представляващи нарушения по смисъла на този закон, се прилагат разпоредбите, които са били в сила към момента на извършването им.

(10) За сроковете, които са започнали да текат преди влизането в сила на този закон, се прилагат досегашните разпоредби.

§ 5. Законът за марките и географските означения (обн., ДВ, бр. 81 от 1999 г.; попр., бр. 82 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 28, 43, 94 и 105 от 2005 г., бр. 30, 73 и 96 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 36 от 2008 г., бр. 12 и 32 от 2009 г.,

бр. 19 и 80 от 2010 г., бр. 54 от 2011 г., бр. 58 от 2016 г., бр. 58 и 85 от 2017 г. и бр. 61 от 2018 г.) се отменя.

§ **6.** В Закона за патентите и регистрацията на полезните модели (обн., ДВ, бр. 27 от 1993 г.; изм. и доп., бр. 83 от 1996 г.; изм., бр. 11 от 1998 г., бр. 81 от 1999 г., бр. 45, 66 и 68 от 2002 г., бр. 17 от 2003 г., бр. 30 и 64 от 2006 г., бр. 31 и 59 от 2007 г, бр. 36 от 2008 г., бр. 19 от 2010 г., бр. 38 от 2012 г. и бр. 58 от 2017 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 3, ал. 1 думата „местен" се заличава.

2. Създава се чл. 5б:

„Досие

Чл. 5б. (1) Патентното ведомство поддържа за всяко изобретение, полезен модел и сертификат за допълнителна закрила досие на хартиен и електронен носител, което включва цялата документация по издаването на защитния документ и последващите вписвания. В случаите на чл. 67, чл. 72а, чл. 72б, ал. 2 и чл. 72в досието включва цялата документация във връзка с действията, предвидени в този закон.

(2) Право на достъп до досието на изобретението, полезния модел и сертификата за допълнителна закрила имат заявителят, притежателят, представителят им по индустриална собственост, юрисконсулт в трудово правоотношение със заявителя или притежателя, както и адвокат, писмено упълномощен от заявителя или притежателя. Достъп до досието има и всяко лице, което е изрично упълномощено за това с нотариално заверено пълномощно от заявителя или притежателя.

(3) Право на достъп до административната преписка по образувано производство по спорове имат страните, участващи в тях, представителите им по индустриална собственост, юрисконсулт в трудово правоотношение със заявителя, притежателя или искателя, адвокат, писмено упълномощен от заявителя, притежателя или искателя, както и всяко лице, което е изрично упълномощено за това с нотариално заверено пълномощно от заявителя, притежателя или искателя.

(4) Всяко лице има право на информация за данните, съдържащи се в досието на изобретението, полезния модел и сертификата за допълнителна закрила, които подлежат на вписване.

(5) След публикацията по чл. 51 всяко лице има право да получи достъп до заявката за издаден патент, така както е подадена.

(6) След публикация по чл. 77, ал. 1 за регистрацията всяко лице има право да получи достъп до заявката за регистрация на полезния модел, така както е подадена, и до доклада по чл. 75е, ал. 3.

(7) Трети лица, по отношение на които са вписани допустими от закона обстоятелства, имат право на достъп само до документацията, въз основа на която е извършено вписването.

(8) Извън случаите по ал. 4-7, трети лица имат право на достъп до информация, съдържаща се в досието на изобретение, полезен модел и сертификат за допълнителна закрила, по реда на Закона за достъп до обществената информация.

(9) Правото на достъп до досие включва правото на оправомощените по този закон лица да се запознаят и да получат копия от всички материали и документи, които се съхраняват в съответното досие, с изключение на вътрешноведомствените документи.

(10) Редът за предоставяне на достъп до досиетата и за получаване на справки или извлечения от регистрите се определя с инструкция на председателя на Патентното ведомство."

3. Членове 51а и 77а се отменят.

4. Наименованието на глава осма „а" се изменя така:

„Мерки за защита от страна на митническите органи"

5. Член 83а се изменя така:

„Чл. 83а. (1) Митническите органи прилагат мерки спрямо стоки под митнически надзор или митнически контрол, за които се предполага, че нарушават патент, сертификат за допълнителна закрила или регистриран полезен модел, при условията и по процедурите на Регламент (ЕС) № 608/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно защитата на правата върху интелектуалната собственост, осъществявана от митническите органи, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета.

(2) Алинея 1 се прилага и спрямо стоки, независимо дали по отношение на тях е задействан митнически режим, които са открити в резултат на проверка, осъществявана от митническите органи при упражняване на правомощията им, на територията на Република България.

(3) При прилагането на мерките митническите органи събират такси за покриване на разходите по съхранението на стоките в размери, определени в Тарифата за таксите, които се събират от Агенция „Митници" по чл. 12 от Закона за митниците, приета с Постановление № 85 на Министерския

съвет от 2003 г. (обн., ДВ, бр. 39 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 87 от 2007 г., бр. 61 от 2008 г., бр. 100 от 2009 г., бр. 73 от 2013 г. и бр. 96 от 2017 г.)."

6. Член 83б се отменя.

§ **7.** В Закона за промишления дизайн (обн., ДВ, бр. 81 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 17 от 2003 г., бр. 43 и 105 от 2005 г., бр. 30 и 73 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 12 и 32 от 2009 г., бр. 35 от 2010 г., бр. 58 от 2016 г. и бр. 85 от 2017 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 5, ал. 1 думата „местен" се заличава.

2. Член 7 се изменя така:

„Досие

Чл. 7. (1) Патентното ведомство поддържа за всеки промишлен дизайн досие на хартиен и електронен носител, което включва цялата документация по регистрацията и последващите вписвания. В случаите по чл. 50-53 досието включва цялата документация във връзка с действията, предвидени в този закон.

(2) Право на достъп до досието на промишления дизайн имат заявителят, притежателят, представителят им по индустриална собственост, юрисконсулт в трудово правоотношение със заявителя или притежателя, както и адвокат, писмено упълномощен от заявителя или притежателя. Достъп до досието има и всяко лице, което е изрично упълномощено за това с нотариално заверено пълномощно от заявителя или притежателя.

(3) Право на достъп до административната преписка по образувано производство по спорове имат страните, участващи в тях, представителите им по индустриална собственост, юрисконсулт в трудово правоотношение със заявителя, притежателя на промишления дизайн или искателя, адвокат, писмено упълномощен от заявителя, притежателя на промишлен дизайн или искателя, както и всяко лице, което е изрично упълномощено за това с нотариално заверено пълномощно от заявителя, притежателя на промишления дизайн или искателя.

(4) Всяко лице има право на информация за данните, съдържащи се в досието на промишления дизайн, които подлежат на вписване.

(5) Трети лица, по отношение на които са вписани допустими от закона обстоятелства, имат право на достъп само до документацията, въз основа на която е извършено вписването.

(6) Извън случаите по ал. 4 и 5, трети лица имат право на достъп до информация, съдържаща се в досието на промишлени дизайни, по реда на Закона за достъп до обществената информация.

(7) Правото на достъп до досие включва правото на оправомощените по този закон лица да се запознаят и да получат копия от всички материали и документи, които се съхраняват в съответното досие, с изключение на вътрешноведомствените документи.

(8) Редът за предоставяне на достъп до досиетата и за получаване на справки или извлечения от Държавния регистър на промишлените дизайни се определя с инструкция на председателя на Патентното ведомство."

3. Наименованието на глава шеста се изменя така:

„Мерки за защита от страна на митническите органи"

4. Член 62 се изменя така:

„Чл. 62. (1) Митническите органи прилагат мерки спрямо стоки под митнически надзор или митнически контрол, за които се предполага, че нарушават право върху промишлен дизайн, при условията и по процедурите на Регламент (ЕС) № 608/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно защитата на правата върху интелектуалната собственост, осъществявана от митническите органи, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета.

(2) Мерките за защита се прилагат по отношение на всички представени пред митническите органи стоки, независимо дали са поставени под митнически режим, в т.ч. по отношение на стоки, които са придвижвани под режим транзит.

(3) Алинея 1 се прилага и спрямо стоки, независимо дали по отношение на тях е задействан митнически режим, които са открити в резултат на проверка, осъществявана от митническите органи при упражняване на правомощията им, на територията на Република България.

(4) При прилагането на мерките митническите органи събират такси за покриване на разходите по съхранението на стоките в размери, определени в Тарифата за таксите, които се събират от Агенция „Митници" по чл. 12 от Закона за митниците, приета с Постановление № 85 на Министерския съвет от 2003 г. (обн., ДВ, бр. 39 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 87 от 2007 г., бр. 61 от 2008 г., бр. 100 от 2009 г., бр. 73 от 2013 г. и бр. 96 от 2017 г.)."

5. Чл. 63, чл. 63а, чл. 64, чл. 64а и чл. 66, ал. 2 се отменят.

§ 8. В Закона за закрила на новите сортове растения и породи животни (обн., ДВ, бр. 84 от 1996 г.; изм. и доп., бр. 27 от 1998 г., бр. 81 от 1999 г., бр. 86 от 2000 г., бр. 18 от 2004 г., бр. 30 от 2006 г., бр. 109 от 2007 г., бр. 36 от 2008 г., бр. 26 от 2010 г. и бр. 58 от 2017 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 5, ал. 1 думата „местен“ се заличава.

2. Създават се чл. 5а, 5б и 5в:

„Регистър на сертификатите за нови сортове растения и породи животни

Чл. 5а. (1) Патентното ведомство поддържа Регистър на сертификатите за нови сортове растения и породи животни.

(2) Регистърът по ал. 1 съдържа:

1. номер и дата на подаване на заявката;

2. номер на издадения сертификат;

3. TAXON код;

4. номер на Официалния бюлетин на Патентното ведомство и дата на публикация на заявката;

5. номер на Официалния бюлетин на Патентното ведомство и дата на публикация за издадения сертификат;

6. наименование на сорта растения/породата животни;

7. латинско наименование на сорта растения/породата животни;

8. име и адрес на заявителя;

9. име на автора;

10. начало на действие на сертификата;

11. заплатени годишни такси за поддържане действието на сертификата – дата на плащането и поредната година, за която се отнася;

12. актуален статус на сертификата;

13. име и адрес на представителя по интелектуална собственост, когато е упълномощен такъв.

Достъп до регистъра

Чл. 5б. (1) Регистърът по чл. 5а е електронен и публичен. Той се публикува на интернет страницата на Патентното ведомство.

(2) Патентното ведомство събира, организира, оповестява публично и съхранява данните, подлежащи на вписване, включително всички лични данни, необходими за целите на поддържане на регистъра и изпълнение на дейностите си по този закон.

(3) Всяко лице може да иска справка или извлечение от съдържанието на регистъра.

Досие

Чл. 5в. (1) Патентното ведомство поддържа за всеки нов сорт растения и порода животни досие на хартиен и електронен носител, което включва цялата документация по издаването на защитния документ и последващите вписвания.

(2) Право на достъп до досиетата на новите сортове растения и породи животни имат заявителят, притежателят, представителят им по интелектуална собственост, юрисконсулт в трудово правоотношение със заявителя или притежателя, както и адвокат, писмено упълномощен от заявителя или притежателя. Достъп до досието има и всяко лице, което е изрично упълномощено за това с нотариално заверено пълномощно от заявителя или притежателя.

(3) Право на достъп до административната преписка по образувано производство по спорове имат страните, участващи в тях, представителите им по интелектуална собственост, юрисконсулт в трудово правоотношение със заявителя, притежателя или искателя, адвокат, писмено упълномощен от заявителя, притежателя или искателя, както и всяко лице, което е изрично упълномощено за това с нотариално заверено пълномощно от заявителя, притежателя или искателя.

(4) След публикацията по чл. 41 всяко лице има право да получи достъп до заявката за нов сорт растения или порода животни, така както е подадена.

(5) Всяко лице има право на информация за данните, съдържащи се в досието на сорта растения или породата животни, които подлежат на вписване.

(6) Трети лица, по отношение на които са вписани допустими от закона обстоятелства, имат право на достъп само до документацията, въз основа на която е извършено вписването.

(7) Извън случаите по ал. 5 и 6, трети лица имат право на достъп до информация, съдържаща се в досието на сорта растения и породата животни, по реда на Закона за достъп до обществената информация.

(8) Правото на достъп до досие на нов сорт растения или порода животни включва правото на оправомощените по този закон лица да се запознаят и да получат копия от всички материали и документи, които се съхраняват в съответното досие, с изключение на вътрешноведомствените документи.

(9) Редът за предоставяне на достъп до досиетата на сортовете растения или породите животни и за получаване на справки или извлечения от регистъра се определя с инструкция на председателя на Патентното ведомство."

§ **9.** В Закона за топологията на интегралните схеми (обн., ДВ, бр. 81 от 1999 г.; изм., бр. 30 от 2006 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 4 думата „местен" се заличава.

2. Член 6 се изменя така:

„Досие

Чл. 6. (1) Патентното ведомство поддържа за всяка топология досие на хартиен и електронен носител, което включва цялата документация по регистрацията и последващите вписвания.

(2) Право на достъп до досието на топологията имат заявителят, притежателят, представителят им по индустриална собственост, юрисконсулт в трудово правоотношение със заявителя или притежателя, както и адвокат, писмено упълномощен от заявителя или притежателя. Достъп до досието има и всяко лице, което е изрично упълномощено за това с нотариално заверено пълномощно от заявителя или притежателя.

(3) След публикацията по чл. 29 всяко лице има право на информация за данните, съдържащи се в досието на топологията, които подлежат на вписване.

(4) Трети лица, по отношение на които са вписани допустими от закона обстоятелства, имат право на достъп само до документацията, въз основа на която е извършено вписването.

(5) Извън случаите по ал. 3 и 4, трети лица имат право на достъп до информация, съдържаща се в досието на топологията, по реда на Закона за достъп до обществената информация.

(6) Патентното ведомство не предоставя достъп на трети лица до материала, идентифициращ топологията, или до частите от него, определени от нейния притежател като търговска тайна, освен по разпореждане на съда, когато тези лица са страни в съдебен процес по заличаване на регистрацията или нарушаване на изключителното право.

(7) Правото на достъп до досие включва правото на оправомощените по този закон лица да се запознаят и да получат копия от всички материали и документи, които се съхраняват в съответното досие, с изключение на вътрешноведомствените документи и тези по ал. 6.

(8) Редът за предоставяне на достъп до досиетата и за получаване на справки или извлечения от регистъра се определя с инструкция на председателя на Патентното ведомство."

§ 10. В Закона за авторското право и сродните му права (обн., ДВ, бр. 56 от 1993 г.; изм. и доп., бр. 63 от 1994 г., бр. 10 от 1998 г., бр. 28 и 107 от 2000 г., бр. 77 от 2002 г., бр. 28, 43, 74, 99 и 105 от 2005 г., бр. 29, 30 и 73 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 12 и 32 от 2009 г., бр. 25 от 2011 г., бр. 21 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 28 и 94 от 2018 г. и бр. 17 от 2019 г.) се правят следните изменения:

1. Наименованието на глава дванадесета „а" се изменя така:

„Мерки за защита от страна на митническите органи"

2. Член 96б се изменя така:

„Чл. 96б. (1) Митническите органи прилагат мерки спрямо стоки под митнически надзор или митнически контрол, за които се предполага, че нарушават закриляно от този закон право, при условията и по процедурите на Регламент (ЕС) № 608/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно защитата на правата върху интелектуалната собственост, осъществявана от митническите органи, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета.

(2) Алинея 1 се прилага и спрямо стоки, независимо дали по отношение на тях е задействан митнически режим, които са открити в резултат на проверка, осъществявана от митническите органи при упражняване на правомощията им, на територията на Република България.

(3) При прилагането на мерките митническите органи събират такси за покриване на разходите по съхранението на стоките в размери, определени в Тарифата за таксите, които се събират от Агенция „Митници“ по чл. 12 от Закона за митниците, приета с Постановление № 85 на Министерския съвет от 2003 г. (обн., ДВ, бр. 39 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 87 от 2007 г., бр. 61 от 2008 г., бр. 190 от 2009 г., бр. 73 от 2013 г. и бр. 96 от 2017 г.).”

3. Членове 96в, 96г и 96д се отменят.

§ 11. Министерският съвет приема наредби за подаване, оформяне и експертиза на заявки за регистрация на марки и географски означения, за реда за оформяне, подаване и разглеждане на опозиции и за разглеждане на спорове в срок 6 месеца от влизането в сила на този закон.

§ 12. Изпълнението на закона се възлага на председателя на Патентното ведомство.

Законът е приет от 44-ото Народно събрание на ……. 2019 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

(Цвета Караянчева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за марките и географските означения

Изработването на проекта на Закон за марките и географските означения (ЗМГО) е във връзка с изпълнение на ангажиментите на Република България като държава - членка на Европейския съюз (ЕС), да транспонира в националното законодателство разпоредбите на Директива (ЕС) 2015/2436 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките, наричана по-нататък „Директива (ЕС) 2015/2436".

Законопроектът цели и привеждане на законодателството в съответствие с изискванията на Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни, наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 1151/2012", както и да отстрани допуснатите несъответствия, констатирани с получено на 28 януари 2019 г. мотивирано становище по Процедура за нарушение № 2017/4062 по описа на Европейската комисия (ЕК).

С присъединяването на България към Европейския съюз, съгласно чл. 5, параграф 11 от консолидираната версия на Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета (отменен), съществуващата национална закрила на географските указания и наименованията за произход на земеделски продукти и храни е следвало да бъде преустановена в срок 12 месеца от датата на присъединяването (т.е. на 1 януари 2008 г.). Единствената възможност да се получи закрила на земеделски продукти и храни след 1 януари 2008 г. е чрез регистрация на защитено наименование за произход или защитено географско указание по реда на Регламент (ЕС) № 1151/2012, който осигурява закрила на територията на всички държави - членки на ЕС. Поради факта, че това задължение не е изпълнено, Европейската комисия започна Процедура по нарушение № 2017/4062. През януари 2018 г. беше получено официално уведомително писмо № С (2018) 364 final, в което се посочва, че България не е изпълнила задължението си по Регламент (ЕС) № 115/2012. Изтъква се, че българските органи трябва не само да прекратят националната регистрация на географски означения, но и да пояснят по подходящ начин, че законът е изчерпал действието си по отношение на притежателите на регистрирани по национален ред географски означения, които вече няма да се ползват от никаква закрила на национално равнище, независимо от това дали са регистрирани преди или след присъединяването на България към Европейския съюз. За отстраняване на нарушението беше изготвен Закон за изменение и

допълнение на Закона за марките и географските означения, който е приет от Народното събрание на Република България и е обнародван в бр. 61 на „Държавен вестник" от 2018 г. Тъй като приетите законодателни изменения не удовлетвориха ЕК, на 28 януари 2019 г. беше получено мотивирано становище по Процедура по нарушение № 2017/4062, в правната оценка на което е посочено, че българското законодателство е несъвместимо с правото на ЕС, доколкото то предоставя възможност за национална закрила на географски означения, попадащи в обхвата на Регламент (ЕС) № 1151/2012. Отбелязва се, че действащият ЗМГО (обн., ДВ, бр. 81 от 1999 г.; попр. бр. 82 от 1999 г.; посл. изм. и доп., бр. 61 от 2018 г.) все още запазва закрилата на географските означения в нарушение на Регламент (ЕС) № 1151/2012 макар и само за преходен период. Същевременно законът не съдържа преходни разпоредби относно текущи (към датата на влизането в сила на закона) съдебни или административни производства, както и по отношение на образувани нови съдебни или административни производства във връзка с нарушения на права върху регистрирани географски означения, осъществени считано от датата на влизането в сила на закона.

По отношение на Директива (ЕС) 2015/2436, в основата на проблемите в областта на търговските марки, довели до приемането й, е наличието на известно разминаване при правилата и процедурите относно предоставянето на правна закрила на марките както между отделните държави членки, така и между националните правни системи и законодателството на ниво Европейски съюз. Главната причина е обстоятелството, че закрилата на марките в държавите членки съществува редом с тази, осигурена чрез марката на ЕС. Като цяло двете системи са единни по своя характер. Съвместното съществуване и намирането на оптималния баланс, синхрон и допълване при функционирането им е сериозно предизвикателство, което следва да се преодолее чрез постигане на по-висока степен на унифициране. Чрез унифицирането се цели едновременното намаляване на случаите на различия и противоречия в правната уредба в рамките на ЕС и запазване на националните системи за правна закрила като привлекателен вариант за нейните потребители.

Основният идентифициран проблем във връзка с унифицирането е, че недостатъчната хармонизация на националните правни системи за закрила на марките пряко засяга функционирането на вътрешния пазар, тъй като най-малкото води до възпрепятстване, макар и в известна степен, на свободното движение на стоки и свободата на предоставяне на услуги.

Относително ниското ниво на сближаване на законодателствата на отделните държави членки, както и недостатъчната степен на съгласуване на практики и инструменти в службите за интелектуална собственост имат редица отрицателни последици за индустрията: по-високи разходи на ресурси, включително времеви, свързани с бавните процедури; правна несигурност; риск от неустойчива връзка между системата на марката на ЕС и националните системи; ограничен достъп до отделните системи за правна закрила на марки.

Посочените недостатъци не само ограничават достъпността до системите за правна закрила на марки, но съдържат и риск от настъпването на правна несигурност. Всичко това оказва негативно влияние върху конкурентоспособността и в частност се засягат интересите на малките и средните предприятия и на индивидуалните заявители, които имат сравнително ограничени възможности за наемане на екипи от международни консултанти за подаване на заявки и поддържане на регистрации във всяка една страна поотделно. Това води до дисбаланс и създава изкуствени бариери, тъй като за малките предприятия става още по-трудно да се конкурират с големите мултинационални компании.

Липсата на хармонизация в процедурите за предоставяне на правна закрила на марки води до забавяне на процеса по получаване на регистрация, а правната несигурност изправя стопанските субекти пред необоснован риск, особено когато поради намален бюджет или недостиг на време те изключат от своята стратегия за развитие придобиването на право върху обектите си на индустриална собственост, в т.ч. върху марки, на територията на ЕС.

С цел постигане на пълно съответствие с изискванията на европейското право от приложното поле на новия ЗМГО ще бъде изключена регистрацията на всички стоки и продукти, за които правото на ЕС предвижда европейска регистрация и закрила на географски означения, а именно - регистрациите на географските означения за спиртните напитки, лозаро-винарските продукти и ароматизираните лозаро-винарски продукти, която се осъществява съответно по реда на Регламент (ЕО) № 110/2008 относно определението, описанието, представянето, етикетирането и защитата на географските указания на спиртните напитки, Регламент № 1308/2013 за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и Регламент (ЕС) № 251/2014 за определяне, описание, представяне, етикетиране и правна закрила на географските указания на ароматизирани лозаро-винарски продукти.

Законопроектът цели привеждане на действащата в страната правна закрила на марките и географските означения в съответствие с изискванията на европейското законодателство и увеличаване на правната сигурност.

Други проблеми, към разрешаването на които е насочен предложеният законопроект, са свързани с усъвършенстване на правната уредба чрез преодоляване на съществуващите нормативни празноти в процедурите, ускоряване процеса на регистрация и придобиване на права, засилване на правната защита, оптимизиране на процесите, съкращаване на сроковете, улесняване на кореспонденцията със заявителите и притежателите на права.

За постигането на очертаните цели законопроектът съдържа две основни групи предложения. Първата е свързана с транспониране на разпоредбите на Директива (ЕС) 2015/2436 и постигане на съответствие с изискванията на посочените регламенти, които представляват изменение по същество на досега съществуващите правни норми, както и въвеждането на нови спрямо националната система правила за правна закрила. Втората група включва предложения за изменение и допълнение, произтичащи от практиката по прилагане на ЗМГО и Регламент (ЕО) 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно марката на Общността, кодифициран като Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно марката на Европейския съюз.

Разпоредбите от законопроекта, предложени във връзка с транспониране на разпоредбите на Директива (ЕС) 2015/2436, са свързани на първо място с промяна на определението за марка. Преодолява се досега съществуващото ограничение за придобиване на правна закрила за знаци, които притежават отличителна способност, но не могат да покрият изискването за графично представяне. Допълват се и се изменят абсолютните и относителните основания за отказ. Прецизирани са и досега действащите текстове, касаещи марки, ползващи се с известност, с цел разширяване обхвата на закрила не само в случай на идентичност, но и на сходство.

Уточнения са внесени и във връзка със задължението за използване на марката, като ясно е регламентиран моментът, от който започва да тече срокът за него, както и условията, на които трябва да отговаря изпълнението на това задължение. Конкретизират се и случаите на реално използване, както и обхватът на закрила. Промени от досега действащата правна уредба има и в разпоредбите, касаещи защитата на правата върху марки и географски означения, като се включват нови състави на нарушения, които са

относими както за административнонаказателната, така и за гражданскоправната защита. Предвижда се право на иск да имат значително по-голям кръг лица, разширени са и възможностите за защита на ответника в образувано гражданско производство. Изменят се и разпоредбите относно мерките за граничен контрол.

По отношение на колективните и сертификатните марки разпоредбите са допълнени в частта относно възможността за регистрация като колективна марка на знаци, указващи географския произход на стоки, правилата за използване на колективна марка, както и определението за сертификатна марка.

Законопроектът предвижда прекратяване на направените по реда на действащия ЗМГО регистрации на географски означения за земеделски продукти и храни, които попадат в обхвата на Регламент (ЕС) 1151/2012 г., за спиртни напитки, които попадат в обхвата на Регламент (ЕО) № 110/2008, за вина, които попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 1308/2013, и за ароматизирани лозаро-винарски продукти, които попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 251/2014. Регистрацията на такива продукти и храни ще се извършва единствено по реда, предвиден в съответните регламенти.

В допълнение се предвижда всички производства по подадени в Патентното ведомство заявки за регистрация на географски означения за продукти, попадащи в обхвата на посочените регламенти, или заявки за вписване на ползватели на такива географски означения, по които до влизането в сила на законопроекта няма влязло в сила решение, да бъдат прекратени. Прекратяват се и производствата за нарушения на права, попадащи в обхвата на Регламент (ЕС) № 1151/2012, Регламент (ЕО) № 110/2008, Регламент (ЕС) № 1308/2013 и Регламент (ЕС) № 251/2014, по които няма влезли в сила решения, а влезлите в сила, но неизпълнени решения, няма да подлежат на изпълнение.

Предвижда се още притежателите на права върху регистрираните географски означения, попадащи в обхвата на Регламент (ЕС) № 1151/2012, да не могат да предявяват искове за нарушения, извършени преди влизането в сила на закона, както и да не могат да образуват административнонаказателни производства за такива нарушения, а образуваните да се прекратят служебно. Веднага след влизането в сила на закона Международното бюро на Световната организация по интелектуална собственост ще бъде уведомено за служебното прекратяване на националните регистрации на географски означения за земеделски продукти и храни, въз основа на които са направени международни регистрации.

Посочените промени са съобразени с мотивираното становище на Европейската комисия по Процедура за нарушение № 2017/4062, получено на 28 януари 2019 г.

По повод предложенията, които отразяват динамиката в развитието на практиката по прилагане на ЗМГО, със законопроекта подробно е регламентирано съдържанието на държавните регистри на марките и географските означения, като към обектите, които подлежат на вписване, са включени и заявките за регистрация. Разширен е и списъкът на данните, които се съдържат в регистрите.

При следване на принципа за ефикасно и бързо административно производство, въведен като изискване с Директива (ЕС) 2015/2436, подробно и ясно са регламентирани процедурите за достъп до досие на обектите, като за улеснение на потребителите е увеличен кръгът на лицата, които ще имат достъп. Измененията в процедурите по регистрация на марки и географски означения, опозиция, обжалване на решенията по опозиции, заличаване и отменяне също целят прилагане на цитираните принципи. Предвидено е съкращаване на сроковете, а с цел предвидимост на законовата уредба, са включени правила, указващи ясно случаите, налагащи спиране на производствата по заявки, опозиции и спорове.

В изпълнение на една от основните функции на административния орган в производството по заявяване и регистрация на марка – защита на обществения интерес, е засилено служебното начало при проверката на заявките по абсолютните забрани за регистрация чрез възможността за възобновяване на експертизата по същество на отделните етапи, предшестващи крайното решение за регистрация. Променят се и се допълват правилата, касаещи съдебния контрол. Предвижда се в съдебното производство страните да могат да твърдят нови обстоятелства, да сочат и да представят нови доказателства само ако не са могли да ги узнаят, посочат и представят в срок в административното производство. С това се цели процесуална икономия, дисциплиниране на страните, стимулиране на активното им участие още в административната фаза и минимизиране на случаите на злоупотреба с процесуални права.

Регламентира се и производството, което се развива пред Патентното ведомство във връзка с международните регистрации на марки и географски означения. Тук основната промяна обхваща експертизата на международни регистрации на марки с посочване на Република България, където за повече яснота по-подробно са указани правилата за тяхното разглеждане след преминаването им в национална фаза.

Редът, условията и процедурите по регистрация на географските означения са променени по аналогичен начин с тези на марките. Поради факта, че с настоящия законопроект се предлага да бъде отменен досега действащият ЗМГО, в текста на законопроекта са възпроизведени текстовете, приети с последното изменение и допълнение на Закона за марките и географските означения (изм. и доп., ДВ, бр. 61 от 2018 г.), изготвени по повод полученото Официално уведомително писмо № С (2018) 364 final по Процедура за нарушение № 2017/4062 относно поддържането на национална закрила на географските означения за селскостопански продукти и храни.

Значителни по своя характер са и предложенията за изменения, касаещи обединяването на дължимите такси при заявяване на регистрация, както и тези, определящи размера на глобите и санкциите за извършени нарушения. Предвижда се сега съществуващият модел на заплащане на държавните такси, съгласно който плащането се извършва на всеки един от етапите на процеса по регистрация, да бъде заменен с едно единствено заплащане за обединена услуга, наречена „Такса за заявяване и експертиза", дължима в началото на процедурата.

Във връзка с това в цялостната предварителна оценка на въздействието е представен анализ на потенциалните административни и регулаторни разходи, съществуващи към настоящия момент, и на тези, които биха се реализирали с приемането на предложения проект. Измерването сочи, че ако бъде въведена единната такса за услугата, свързана със заявяването на марка или географско означение, потребителите и бизнесът не само, че няма да бъдат обременени с допълнителни финансови тежести, но ще им бъдат спестени административни и регулаторни разходи.

Въвеждането на единна такса ще допринесе и за хармонизиране в по-голяма степен на системата на национална закрила на марката в България със системата на закрила на марката на ЕС. Процедурата по регистрация на марка, включваща плащането на една обединена такса, е възприета както от самата Служба на ЕС за интелектуална собственост, така и от редица страни - членки на ЕС, като Великобритания, Словакия, Швеция, Финландия, Австрия, Испания, Чехия, Португалия, Унгария, Германия, Дания, както и от Службата за интелектуална собственост на Бенелюкс.

Въвеждането на една такса е целесъобразно и от гледна точка на процесуалната бързина и ефективност на производството. Заплащането на две отделни такси, както е в момента, причинява неудобства и забавяне във времето както за заявителите, така и за Патентното ведомство. По този начин ще бъде изпълнено по-адекватно и изискването за разходоориентираност

съгласно чл. 2, ал. 2 от Закона за държавните такси. В законопроекта е използван изразът „такса за заявяване и експертиза“, доколкото действията по извършване на експертизата обуславят решението за регистрация или отказ и обхващат всички процеси по разглеждане на искането за регистрация.

Законопроектът предвижда и увеличаване на размера на налаганите глоби и имуществени санкции, като целта е да се уеднаквят административните наказания и санкциите за извършени административни нарушения спрямо марки и географски означения с тези, предвидени за нарушенията по Закона за авторското право и сродните му права, защото във всички случаи става въпрос за нарушения на права на интелектуална собственост. Със същата цел е и предвиждането на възможност при системни нарушения мястото, в което те се извършват, да бъде запечатано за определен срок (от три до шест месеца).

Съкращават се и някои от сроковете във връзка с регистрациите както по отношение на Патентното ведомство, така и по отношение на заинтересованите страни. Причините за предложените промени са свързани с необходимостта от предприемане на мерки, които да позволят по-бързо предоставяне на услугата по регистрация, в интерес на потребителите и във връзка с някои от другите промени в закона, касаещи облекчаването на досегашния ред за подаване на заявки, искания, предоставяне на становища и възражения. В резултат на напредъка в областта на електронното управление почти всички действия пред Патентното ведомство в процедурите по този закон вече могат да се извършват от потребителите по електронен път чрез специално създаден портал, което би следвало да доведе до облекчаване на административната тежест и до намаляване на сроковете за предоставяне на услуги. Предложените срокове са съобразени с направените в рамките на обществените консултации предложения, като по-съществено съкращаване в сравнение с досега действащите срокове има в случаите, при които не се иска събиране на доказателства или изразяване на становище, а извършване на еднократно действие, като заплащане на такса, волеизявление, или случаите, за които законът предвижда възможност за удължаване.

Очакваните резултати от приемането на законопроекта са свързани на първо място с факта, че по този начин ще се осигури по-голяма правна сигурност по отношение на обхвата на закрила на тези обекти на индустриална собственост. Ще бъде насърчена и конкурентоспособността на предприятията, което ще увеличи преките ползи за българските предприятия.

Сближаването на правилата в целия ЕС и подобрената трансгранична правна закрила на търговските марки и географските означения в дългосрочен план ще насърчи икономическия растеж, свързан с по-ефективното разпределение на ресурсите от бизнеса, и ще доведе до засилване на конкурентоспособността на предприятията. Очаква се промените да доведат до значително намаляване на разходите на предприятията за ползването на външна експертиза и консултантска помощ. Това означава създаване на условия за спестяване на ресурси, което би било особено благоприятно за малките и средните предприятия, които обикновено не разполагат с нужните финансови средства за правна помощ и консултации.

Като цяло законопроектът ще доведе до усъвършенстване на правната уредба чрез преодоляване на съществуващите нормативни празноти и въвеждането на процедури, които в цялост да регламентират разглеждането на опозиции и на жалби по опозиции. Ще бъдат преодолени проблемите, свързани с недобросъвестните действия при подаване на заявка за регистрация на марка, оптимизиране на процесите, съкращаване на сроковете, улесняване на кореспонденцията със заявителите.

С приемането на проекта на Закон за марките и географските означения ще се осигури привеждане на действащата в страната правна закрила на тези обекти на индустриална собственост в съответствие с изискванията на европейското законодателство.

Приемането на предложения законопроект ще доведе до незначително увеличаване на приходите в държавния бюджет в резултат най-вече на увеличения размер на глобите и санкциите, налагани във връзка с административнонаказателните разпоредби. Към момента не може да бъде направена точна оценка на общата стойност от тези приходи, но се очаква те да запазят равнището си като процентна стойност от общите приходи на Патентно ведомство, които средно за 2015, 2016 и 2017 г. са около 0,4 на сто.

Предложеният законопроект не води до въздействие върху държавния бюджет.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

ЦЯЛОСТНА ПРЕДВАРИТЕЛНА ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО НА ПЛАНИРАНА РЕГУЛАТИВНА НАМЕСА НА НАЦИОНАЛНО НИВО, СВЪРЗАНА С ПРИЕМАНЕТО НА ИЗЦЯЛО НОВ ЗАКОН ЗА МАРКИТЕ И ГЕОГРАФСКИТЕ ОЗНАЧЕНИЯ

София, 2018 г.

ЦЕНТЪР ЗА ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО НА ЗАКОНОДАТЕЛСТВОТО
RIA.BG

Съдържание

ВЪВЕДЕНИЕ **4**
I. ПРОЦЕДУРА И МЕТОДОЛОГИЯ **4**
1. ПРОЦЕДУРА ЗА ИЗВЪРШВАНЕ НА ОЦЕНКАТА 6
2. МЕТОДИ И ИНСТРУМЕНТИ ЗА СЪБИРАНЕ НА ДАННИ И ИНФОРМАЦИЯ 6
3. МЕТОДИ И ИНСТРУМЕНТИ ЗА АНАЛИЗ НА ДАННИ И ИНФОРМАЦИЯ 7
II. КОНТЕКСТ НА ПОЛИТИКАТА **9**
1. МЕЖДУНАРОДНОПРАВЕН КОНТЕКСТ 9
2. ЕВРОПЕЙСКИ КОНТЕКСТ 12
3. НАЦИОНАЛЕН КОНТЕКСТ 23
III. ЗАИНТЕРЕСОВАНИ СТРАНИ **33**
1. ОБЩЕСТВЕНИ КОНСУЛТАЦИИ НА НИВО ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ 33
2. ПРЕДВАРИТЕЛНА ОБЩЕСТВЕНА КОНСУЛТАЦИЯ ПО ПРОЕКТА НА НОВ ЗАКОН 33
3. ПРЕДВАРИТЕЛНИ СОНДИРАНИЯ В РАМКИТЕ НА ОЦЕНКАТА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО ... 35
4. РЕЗУЛТАТИ 37
IV. ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ПРОБЛЕМА **38**
1. ДЕФИНИРАНЕ НА ПРОБЛЕМА 38
2. ДВИГАТЕЛИ НА ПРОБЛЕМА 40
3. ПОСЛЕДИЦИ ОТ ПРОБЛЕМА 42
V. ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ЦЕЛИТЕ **44**
1. ОБЩА ЦЕЛ 44
2. КОНКРЕТНА ЦЕЛ 45
3. ОПЕРАТИВНИ ЦЕЛИ 45
4. ДЪРВО НА ЦЕЛИТЕ 45
VI. РАЗРАБОТВАНЕ НА ВАРИАНТИТЕ **45**
0. ВАРИАНТ 0 - БЕЗ ДЕЙСТВИЕ 46
1. ВАРИАНТ 1 - РЕГУЛАТОРНА НАМЕСА 47
2. ВАРИАНТ 2 - АЛТЕРНАТИВИ НА РЕГУЛИРАНЕТО 49
VII. АНАЛИЗ НА ВЪЗДЕЙСТВИЯТА **50**
0. АНАЛИЗ НА ВЪЗДЕЙСТВИЯТА НА ВАРИАНТ 0 51
0.1. Икономически въздействия 51
0.2. Социални въздействия 52
0.3. Екологични въздействия 53
1. АНАЛИЗ НА ВЪЗДЕЙСТВИЯТА НА ВАРИАНТ 1 53
1.1. Икономически въздействия 53
1.2. Социални въздействия 57
1.3. Екологични въздействия 59
2. АНАЛИЗ НА ВЪЗДЕЙСТВИЯТА НА ВАРИАНТ 2 60
2.1. Икономически въздействия 61
2.2. Социални въздействия 62
2.3. Екологични въздействия 63
3. СПЕЦИФИЧНИ ВЪЗДЕЙСТВИЯ НА ВАРИАНТИТЕ 64
3.1. Оценка на въздействията върху конкуренцията 64
3.2. Измерване на административните и регулаторните разходи 67
VIII. СРАВНЯВАНЕ НА ВАРИАНТИТЕ **72**
1. ПРЕПОРЪКА ЗА ИЗБОР НА ВАРИАНТ 75
2. ПРЕПОРЪКА ЗА ИЗБОР НА ИНСТРУМЕНТ 75
IX. МОНИТОРИНГ И ПОСЛЕДВАЩО ОЦЕНЯВАНЕ **77**
1. РЕЖИМ ЗА МОНИТОРИНГ 77
2. ПОСЛЕДВАЩО ОЦЕНЯВАНЕ 77
ЗАКЛЮЧЕНИЕ **78**

ИЗПОЛЗВАНИ СЪКРАЩЕНИЯ

АИКБ - Асоциация на индустриалния капитал в България

АПК- Административно-процесуален кодекс

АССГ - Административен съд - София-град

БВП - Брутен вътрешен продукт

БСК - Българска стопанска камара

БТПП - Българска търговско-промишлена палата

ГО - Географско означение

ЕК - Европейска комисия

ЕП - Европейски парламент

ЕС - Европейски съюз

ЗМГО - Закон за марките и географските означения

ЗНА - Закон за нормативните актове

КРИБ - Конфедерация на работодателите и индустриалците в България

МС - Министерски съвет

МСП - Малки и средни предприятия

НОМИОВ - Наредба за обхвата и методологията за извършване на ОВ

НОПЕЗРМГО - Наредба за оформяне, подаване и експертиза на заявки за регистрация на марки и географски означения

НПО - Неправителствени организации

ОВ - Оценка на въздействието

СОИС - Световна организация за интелектуална собственост

СТО - Световна търговска организация

ВЪВЕДЕНИЕ

Настоящият доклад съдържа резултатите от извършена цялостна предварителна оценка на въздействието на планирана регулативна намеса на национално ниво, свързана с приемането на изцяло нов Закон за марките и географските означения в България. Първата група предложения, включени в проектозакона е свързана с транспонирането на Директива (ЕС) 2015/2436 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките[1] и привеждането на националното законодателство в областта на закрилата на търговските марки в съответствие с това на Европейския съюз, като в законопроекта са включени само онези текстове, които са нови за националната правна уредба, предвид факта, че част от изискванията на правото на ЕС вече са били въведени в българското законодателство.

С транспонирането на Директивата се преследва и ефектът на взаимно допълване между системата на марката на Европейския съюз и националните правни системи за защита на марки, което представлява втората голяма група от мерки, включени в планираната интервенция на национално ниво, която се постига чрез хармонизирането й с Регламент (ЕО) 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността, кодифициран като Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз[2].

Третата, последна група предложения представляват промени, инициирани на национално ниво, предвиждащи усъвършенстване на правната уредба и произтичащи от анализа на практиката по прилагане на действащия Закон за марките и географските означения. Те се отнасят до режима на дължимите такси в производството по регистрация на марки или географски означения, до вписването в Държавния регистър на марките и в Държавния регистър на географските означения, включват и мерки, целящи значително съкращаване на сроковете за провеждане на процедурата по регистрация на марки и географски означения и други.

Оценката на въздействието е изготвена по поръчка на Патентното ведомство на Република България от Центъра за оценка на въздействието на законодателството[3] - българска независима неправителствена организация от експертен тип, учредена през 2011 година, която осъществява дейността си в обществена полза. Мисията на центъра е да насърчава въвеждането на правилата на по-доброто регулиране и доброто управление и да популяризира принципа „Колкото по-малко, толкова повече" в сферата на законодателството. Основните цели на центъра са свързани с насърчаване прилагането на добрите европейски практики и стандарти за оценка на въздействието на регулирането като задължителен механизъм при разработването, обсъждането, приемането, спазването и прилагането на нормативните актове в България.

I. ПРОЦЕДУРА И МЕТОДОЛОГИЯ

От началото на месец ноември 2016 година в България действа нова законова и подзаконова уредба на оценката на въздействието, с която настоящата оценка е изцяло съобразена.Това означава, че на първо място е определен точният вид и обхват на ОВ, на базата на което е избрана и съответно приложимата методология за нейното извършване.

При изготвянето на ОВ за основа е използвана вече утвърдената детайлизирана методология за извършване на оценки на въздействието на регулирането, разработена от

[1] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/HTML/?uri=CELEX:32015L2436&from=BG.
[2] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/HTML/?uri=CELEX:32017R1001&from=BG.
[3] Вж. подробна информация за Центъра и неговата дейност на: www.ria.bg.

Центъра за оценка на въздействието на законодателството, която е основана на следните нормативни актове, стратегически и политически (policy) документи:

1. Закона за нормативните актове[4];

2. Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието[5];

3. Ръководството за изготвяне на оценка на въздействието на законодателството от 2014 година[6];

4. Насоките за по-добро регулиране на Европейската комисия от 2015 година[7];

5. Инструментариума към Насоките за по-добро регулиране на ЕК от 2015 година[8];

6. Насоките за оценка на въздействието на законодателството, приети от Правителството на Великобритания в техния актуален вариант;

7. Инструментариума за оценка на въздействието на британското Министерство за бизнес, иновации и умения от 2011 г. днес Министерството за бизнес, енергетика и индустриална стратегия[9] и други.

Дизайнът на приложената методология е допълнително моделиран по начин, който гарантира, че ОВ е направена „по мярка"[10], т.е. така че да може да се съобрази със спецификите на оценяваната политика, с нейното комплексно предназначение, свързано с паралелното усъвършенстване и хармонизиране на националната правна уредба с тази на ЕС и с особеностите на областта на регулиране, в която интервенцията би попаднала и произвела своите ефекти. В този смисъл, в частта в която чрез предлаганата политика се цели привеждане на националното законодателство в съответствие с изискванията на правото на ЕС, ОВ се съобразява с водещите принципи при транспонирането[11], чиято основна цел е ограничаването на тежестите, така че бизнесът, потребителите, гражданите и техните организации да не бъдат поставяни в неравностойно положение спрямо техните европейски конкуренти и партньори. Това са принципите на:

1. Транспониране в минимално необходимите рамки;

2. Прибягване до правно регулиране само, когато е необходимо, като винаги се търсят варианти за транспониране, които са алтернативни на регулаторните;

3. Непоставяне на националния бизнес в неблагоприятна ситуация спрямо неговите европейски конкуренти;

4. Съобразяване на транспонирането на правото на ЕС със съществуващото национално законодателство;

5. Предпочитане на директното заимстване на текстове при транспонирането пред разработването на нови.

На следващо място, специалната пригоденост на методологията на ОВ спрямо материята, която би попаднала в обсега на интервенцията, обект на оценка, намира своя израз и в подбора на специфичните въздействия, които са оценени веднага след анализа на класическите за всяка съвременна ОВ основни въздействия - икономически, социални и екологични.

---

[4] Обн. ДВ бр. 34 от 3.05.2016 г., в сила от 04.11.2016 г.

[5] Приета с ПМС № 301 от 14.11.2016 г.,обн., ДВ, бр. 91 от 18.11.2016 г., в силаот 18.11.2016 г.

[6] Прието с Решение на МС № 549 от 25 юли 2014 година за одобряване на Ръководство за изготвяне на оценка на въздействието на законодателството.

[7] SWD(2015) 111 final „Better Regulation Guidelines".

[8] SWD(2015) 111 final Better Regulation „Toolbox".

[9] От англ. Department for Business, Energy & Industrial Strategy.

[10] От англ. tailor-made.

[11] 'Transposition Guidelines: How to implement European Directives Effectively', HM Government, February 2018.

1. ПРОЦЕДУРА ЗА ИЗВЪРШВАНЕ НА ОЦЕНКАТА

При извършването на настоящата оценката на въздействието беше следвана класическата процедура, предписана от правилата за по-добро регулиране на ЕС[12] като изкристализирала през десетилетията добра практика, при която стриктното придържане към последователността и съдържанието на възприетите като утвърдени процедурни етапи, гарантира качество на крайния резултат. Тази поредица от процедурни етапи е допълнително развита и адаптирана за българските условия от Центъра за оценка на въздействието на законодателството и представена като процедурата „6П", като за целите на по-лесното разбиране и прилагане, 6-те етапа на съвременната ОВ са представени с подходящи термини на български език, започващи с буквата „П", както следва: Планиране, Публичност Проучване, Политики, Представяне и Приключване.

Процедурен етап 1 - Планиране. Планирането на оценката отразява принципът, че ОВ следва винаги да започва на възможно най-ранен етап от цикъла на формулиране на политики. При настоящата оценка той включваше установяване на необходимостта от ОВ и нейния вид, определяне на подходящото ниво на пропорционалност на оценката и оттам на задълбоченост на анализа, включен в нея, вземане предвид на всички процедурни изисквания и срокове, съставяне на екип за оценка и стартиране на самата оценка.

Процедурен етап 2 - Публичност. Определянето на заинтересованите страни и обезпечаването на получаване на данни чрез консултации при настоящата ОВ включваше провеждане на ранни, неформални консултации (сондиране) с пряко засегнатите от политиката лица и групи, създаване на достатъчно гаранции, че те ще могат да дадат своите приноси по всички аспекти на ОВ и извършване на задълбочено проучване на получените предложения.

Процедурен етап 3 - Проучване. Този етап включваше дейности по събиране и анализ на данни и информация. При него бе извършено установяване на точните нужди от информация с обръщане на специално внимание върху надеждността и прозрачността на доказателствата, посочване на източниците на всички използвани данни и детайлно описание на методите за събиране и анализ на информацията.

Процедурен етап 4 - Политики. В рамките на този процедурен етап бяха предприети действията по същинско извършване на ОВ и изготвяне на доклада с резултатите от нея, с особено внимание да бъдат представени най-важните находки, доводи и заключения без да се използва специализиран език, като всички второстепенни данни и специализирани материали се посочват като линкове или приложения към него.

Процедурен етап 5 - Представяне. При него се извършва представяне (изпращане) на първия вариант на доклада с оценката на въздействието на Възложителя.

Процедурен етап 6 - Приключване. В рамките на този етап окончателният доклад с оценката на въздействието се представя на Възложителя, с което процеса по ОВ приключва.

2. МЕТОДИ И ИНСТРУМЕНТИ ЗА СЪБИРАНЕ НА ДАННИ И ИНФОРМАЦИЯ

При изготвянето на оценката на въздействието са приложени следните методи, целящи набиране на максимално обхватна база от данни и информация:

1. кабинетно проучване;
2. предварителни обществени консултации (сондиране);
3. интервюта с представители на заинтересованите страни.

2.1. Кабинетно проучване

[12] SWD(2015) 111 final „Better Regulation Guidelines".

Кабинетното проучване[13] представлява изследване на всички налични или достъпни към момента на извършване на оценката документи, материали и литература, съдържащи релевантна информация. Проучването на документи стои в основата на ОВ. То поставя началото на целия аналитико-оценителен процес, който се извършва при оценката. Чрез него се създава първоначалната ресурсна база от информация и данни относно контекста, целите и задачите на ОВ.

2.2. Предварителни обществени консултации (сондиране)

Предварителните обществени консултации, наричани още предварителни сондирания, се извършват най-често във формата на общодостъпна публична неофициална консултация чрез стандартизиран социологически инструмент – въпросник или анкета. Според идентифицираната необходимост от данни и информация те се провеждат в следните форми:

1. документална – респондентите попълват въпросник и го изпращат обратно на провеждащите сондирането или
2. онлайн – предварително избрана извадка от респонденти е поканена да попълни въпросника и да го върне по електронна поща.

2.3. Дълбочинни интервюта

Дълбочинните интервюта са един от методите, прилагащи така наречения идеографичен подход за събиране на информация, при който под формата на разговор се адресира определена тема в детайли. Те могат да бъдат неструктурирани или полуструктурирани, когато се използва ръководство за тяхното провеждане. При подготовката за провеждането на този метод се определят точните теми, които ще бъдат разгърнати при интеракционния процес на фазата на същинското интервю и при анализа на данните. Последователността на темите може да варира спрямо логиката на индивидуалния дискурсивен ход, но е най-общо предпоставка за извършването на постепенно задълбочаване в по-големи детайли върху актуалните и значимите въпроси, които са важни за постигане на целите на интервюто. Резултатите от дълбочинните интервюта се използват при разглеждане на приложимостта на предлаганите промени, насочени към хармонизиране и усъвършенстване на националната правна рамка, за извличане на информация относно очакванията и нагласите на потенциалните адресати на регулирането по отношение на очакваните промени в разглежданата област.

3. МЕТОДИ И ИНСТРУМЕНТИ ЗА АНАЛИЗ НА ДАННИ И ИНФОРМАЦИЯ

При изготвянето на настоящата оценка на въздействието е използвана комбинация от следните методи и инструменти за анализ на събраните данни и информация:

1. качествен анализ;
2. анализ на разходите и ползите;
3. бенчмаркинг;
4. други.

Паралелното използване на различни методи за изследване на един и същи въпрос и анализирането на всички получени резултати е известно като „кръстосан анализ". Този подход бе полезен за ОВ за целите на извършването на сравняване и „насрещна" проверка на данните, получени от различните методи за събиране на данни, за потвърждаване на валидността и постоянството на данните, което свежда до минимум субективизма, пристрастията и несигурността на получените резултати.

[13] От англ. Desk research.

3.1. Качествен анализ

Качественият анализ се основава на сортирането и групирането на данни и определяне на общи теми и тенденции от база данни. В конкретния случай, качественото изследване е използвано за съпоставяне на данните, събрани чрез прегледа на документи, сондирането и дълбочинните интервюта, което да служи за основа на анализа на количествени данни, като е търсен ефектът на триангулацията, при който за всеки две съвпадащи си или паралелни мнения и позиции се търси трето независимо становище.

3.2. Анализ на ползите и разходите

Приложеният анализ на ползите и разходите се основава на извършването на количествено представяне на очакваните ползи и разходи от оценяваните варианти на политика, извеждане на ключовите първопричини (двигатели) за тези ползи и разходи, както и представяне на техните основните аспекти (последици). Тези величини се сглобяват в един ясен логически модел, който съдържа взаимовръзките между тях, както и посоката/вида на влияние. На база на него се изгражда финансовият модел, чиято крайна цел е да представи финансовото изражение на очакваните ползи или разходи, рискове и несигурности, желани и нежелани ефекти и т.н. При липсата на достатъчно данни изчисленията се извършват на основата на т.нар. базисни предположения (основополагащи допускания), които преди това са ясно описани и дефинирани. При ползи, разходи и въздействия, които не могат да бъдат измерени/представени количествено, се извършва качествена оценка и най-важните от тях се вземат предвид при цялостната оценка на разходите и ползите.

Резултатите от анализа на ползите и разходите се интегрират в ОВ чрез прилагането на индикаторите за измерване на целите на оценяваната политика. Индикаторите за измерване на общите цели са индикатори за количествено изразяване на представянето, прогреса и резултатността на вариантите при постигането на общата цел. Те се отнасят до по-широките последици от оценяваната интервенция, като измерват нейната обща ефективност, ефикасност и съгласуваност със съществуваща рамка от политики, без да се фокусират върху нейното пряко и непосредствено влияние спрямо заинтересованите страни.

Индикаторите за измерване на конкретните и оперативните цели са индикатори за количествено изразяване на свързваните с отделните варианти конкретни очаквани въздействия като:

1. индикатори за икономически въздействия;
2. индикатори за социални въздействия;
3. индикатори за екологични въздействия;
4. индикатори за специфични въздействия и други.

3.3. Бенчмаркинг

Бенчмаркингът е процес на идентифициране на собственото представяне или това на оценявания обект, в конкретния случай публична политика, с това на най-добрите в съответната област, разгадаване на пътищата, по които те са го достигнали и възприемане и адаптиране на техния опит за подобряване на собствената резултатност. Използването на бенчмаркинг при изготвянето на настоящата оценката на въздействието даде възможност за вникване в проблематиката на поставените въпроси по метода на извършването на сравнение с постигнатото при регулирането на същите обществени отношения и явления на ниво ЕС и в други държави-членки на ЕС, което спомогна за правилната преценка относно очакваното представяне на избрания вариант по отношение на предварително начертаните цели на политиката.

4. Други методи за анализ на данни и информация

В зависимост от резултатите и находките от приложените методи за анализ на данни в ОВ бяха използвани и други методи, допълващи горните, като:

1. *стандартен модел на разходите*, който оценява административните и регулаторните разходи на икономическите субекти, които биха възникнали при евентуално законово установяване на задължения за периодично представяне на информация на държавните органи или службите на Съюза или при настъпване на друга подобна нормативна промяна;

2. *изследване чрез контролни групи*, което позволява да се оцени ефекта от евентуална нормативна промяна чрез сравнение на резултатите между равностойни тестова и контролна група;

3. *проучване на казуси*, включително сравнителен анализ на казуси, което спомага за формулирането на изводи въз основа на заключенията от изследване на определени казуси или група от казуси от практиката.

II. КОНТЕКСТ НА ПОЛИТИКАТА

1. МЕЖДУНАРОДНОПРАВЕН КОНТЕКСТ

Парижка конвенция за закрила на индустриалната собственост

Парижката конвенция, сключена през 1883[14], изменена съответно в Брюксел през 1900 г., във Вашингтон през 1911 г., в Хага през 1925 г., в Лондон през 1934 г., в Лисабон през 1958 г., в Стокхолм през 1967 г. и допълнена през 1979 г. се прилага спрямо интелектуалната собственост в най-широкия смисъл на понятието, включително патенти, търговски марки, индустриални дизайни, полезни модели, марки за услуги, търговски наименования, географски означения и преследването на нелоялната конкуренция. Същинската уредба, съдържаща се в Конвенцията може да бъде разделена на три основни категории - национална уредба, право на собственост и общи правила.

Във връзка с националната уредба, Конвенцията предвижда, че по отношение на защитата на индустриалната собственост, всяка страна по Конвенцията следва да предоставя еднаква закрила на собствените си граждани и гражданите на всяка друга страна по Конвенцията. Граждани на държави, които не са страни по Конвенцията също имат право да се ползват от тази защита, ако имат постоянно местожителство или реално и ефективно индустриално или търговско предприятие в държава - страна по Конвенцията.

Конвенцията урежда и правото на приоритет по отношение на патентите и полезните модели, марките и индустриалните дизайни. Тези права означават, че на базата на първа заявка, подадена в една от държавите-страни по Конвенцията, заявителят може в рамките на определен период от време да кандидатства за защита във всяка друга страна по Конвенцията. Тези последващи заявки, според Конвенцията, ще бъдат считани за подадени в деня на първата заявка. С други думи, те ще имат приоритет спрямо заявки, подадени от други в същия период за същото откритие, полезен модел, марка или индустриален дизайн.

Конвенцията определя няколко общи правила, които всички страни по нея трябва да следват. Няколко са по-важните от тях, отнасящи се до марките и географските означения. Първо, Парижката конвенция не регулира условията за заявяване и регистрация на марка. Те се определят от националното право на всяка страна. Следователно, никоя заявка за регистрация не може да бъде отвхърлена на основание, че заявяването, регистрацията или подновяването не е допуснато в държавата по произход. Второ, регистрацията на марка в една страна по Конвенцията е независима от регистрацията ѝ в която и да е друга страна,

[14] http://www.bpo.bg/images/stories/international_conventions/paris_convention.pdf

включително държавата по произход. Регистрираните в държавата по произход марки следва да бъдат приети за заявяване и да получат закрила в другите държави-страни по Конвенцията. Единствената причина, поради която това може да бъде отказано е, когато марката накърнява права, придобити от трети страни в тези държави, когато марката няма отличителен характер или когато противоречи на морала и обществения ред или може да въведе обществеността в заблуждение. Трето, специална защита по Конвенцията получават т.нар. общоизвестни марки. Забранено е съществената част на марката да възпроизвежда общоизвестна марка или да представлява имитация, която може да доведе до заблуда.

Конвенцията не определя срок за искане на отхвърлянето или на забраната за ползване на марки, регистрирани или ползвани недобросъвестно. Тя предвижда и предприемането на мерки срещу прякото или косвено ползване на фалшиви указания относно произхода на продукта или идентичността на производителя, фабриканта или търговеца.

Ницска спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрацията на марки

Ницската спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г. е приета в съответствие с член 19 от Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост, която регламентира правото на марките в международен план. Съгласно член 1 от Ницската спогодба същата има за цел да улесни регистрацията на марките чрез Ницската класификация. Тя се използва за класифициране на стоки и услуги за целите на подаване на заявки за марки на Европейския съюз.

Международното бюро на Световната организация за интелектуална собственост администрира Ницската класификация. Тя включва списък на класовете, придружен при необходимост от обяснителни бележки, както и азбучен списък на стоките и услугите от съответните класове. Към настоящия момент тя съдържа списък със заглавия на 34 класа стоки и 11 класа услуги. Стоките или услугите, които са означени в заглавията, предоставят общи сведения за областите, към които по принцип спадат съответните стоки или услуги. Всеки клас съдържа набор от термини, които определят по-точно стоките или услугите, за които се търси защита посредством заявката за марка на ЕС.

Мадридска спогодба за международна регистрация на марки и Протокола относно Мадридската спогодба за международна регистрация на марките

Мадридската спогодба за международна регистрация на марки[15] е подписана в Мадрид през 1891 г. и е ревизирана, както следва: в Брюксел (1900 г.), Вашингтон (1911 г.), Хага (1925 г.), Лондон (1934 г.), Ница (1957 г.) и Стокхолм (1967 г.). С нея се установява т.нар. Мадридска система, която е основната международна система, позволяваща регистрация на търговски марки в множество държави по целия свят.

Съвременната система за международна регистрация на марките е уредена от Мадридската спогодба и от Протокола относно Мадридската спогодба, приет през 1989 г., в сила от 1 декември 1995 г., който започва да действа от 1 април 1996 г. От същата дата е в сила и Общият правилник за приложение на Спогодбата и Протокола. Мадридската система се администрира от Международното бюро на Световната организация за интелектуална собственост[16], което поддържа международния регистър и публикува международните регистрации в Бюлетина на СОИС за международните марки.

---

[15] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/HTML/?uri=CELEX:22003A1114(01)&from=BG.
[16] http://www.wipo.int/portal/en/index.html.

RIA.BG

Всяка държава-страна по Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост, може да стане страна и по Спогодбата или по Протокола, или и по двете. Междуправителствена организация също може да е страна по Протокола, при условие, че отговаря на предвидените за това изисквания. Дъжавите и организациите – страни по Спогодбата или Протокола образуват Мадридския съюз.

Протоколът относно Мадридската спогодба урежда въпросите относно правната закрила чрез международна регистрация, териториалното действие, действията на международната регистрация, международната заявка, отказа и анулирането на международната регистрация по отношение на някои договарящи страни, заместването на националната или регионална регистрация с международна регистрация, срока на действието на международната регистрация и дължимите такси.

От октомври 2004 г. ЕС също е страна по Мадридския протокол, което означава, че системата за търговски марки на ЕС и т.нар. Мадридска система са свързани. Възможно е да се подаде заявка за международна регистрация въз основа на марка на ЕС или да се посочи ЕС в заявка за международна регистрация. Марка на ЕС може да служи като базова за международна заявка. В такъв случай Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост играе ролята на служба по произход и удостоверява идентичността между марката на ЕС, посочена в заявката или регистрираната и международната заявка.

Лисабонска спогодба за закрила на наименованията за произход и тяхната международна регистрация

Лисабонската спогодба[17] е приета на 31 октомври 1958 г., ревизирана в Стокхолм на 14 юли 1967 г. и изменена на 28 септември 1979 г. Страните по нея образуват Специален съюз в рамките на Съюза за закрила на индустриалната собственост. Те се задължават да закрилят на своите територии, съобразно условията на Спогодбата, наименованията за произход на стоките на другите страни от Специалния съюз, признати и закриляни на това основание в страната на произхода и регистрирани от Международното бюро за интелектуална собственост, посочено в конвенцията, учредяваща Световната организация за интелектуална собственост.

Целта на Спогодбата е да създаде система, която да улесни международната закрила на наименованията за произход, създавайки инструментите за получаване на закрила в държавите-страни по Спогодбата чрез единна регистрация. Международните спогодби за регистрация на марки също служат като средство за подобряване на защитата на географските означения на международно ниво за държави, в които единствената форма на защита за географските означения е чрез търговските марки.

Споразумение относно свързаните с търговията аспекти на правата на интелектуалната собственост (TRIPs)

Споразумението относно свързаните с търговията аспекти на правата на интелектуалната собственост (СпоразумениетоTRIPs)[18] е прието през 1995 г от всички държави-членки на СТО. То за пръв път въвежда правата на интелектуална собственост в многостранната търговска система. Споразумението урежда минималните правила за защита на всички видове интелектуална собственост, включително патенти, непатентовано ноу-хау, търговски марки, индустриални дизайни и модели, географски означения, авторски и сродните им права. То е и първият международен договор, който въвежда санкционна

[17] http://ipbulgaria.bg/legislation/%D0%BB%D0%B8%D1%81%D0%B0%D0%B1%D0%BE%D0%BD%D1%81%D0%BA%D0%B0-%D1%81%D0%BF%D0%BE%D0%B3%D0%BE%D0%B4%D0%B1%D0%B0/.

[18] https://www.wto.org/English/docs_e/legal_e/27-trips_01_e.htm.

система спрямо членовете, които не гарантират минимално ниво на защита на интелектуалната собственост.

Чл. 15-21 от СпоразумениетоTRIPs съдържат правилата за защита на търговските марки. Разпоредбите уреждат условията и съдържанието на защитата, но по общ начин, въвеждайки определени принципи, които държавите-членки следва да приложат. За разлика от Парижката конвенция, Споразумението TRIPs дава единна дефиниция на търговска марка, според която всички знаци или комбинации от знаци, които са способни да отличават стоките или услугите на едно лице от тези на друго, могат да получат защита като търговски марки. Следователно отличителността е единственото условие за признаване на търговската марка. Детайлите по заявяването, регистрацията и прекратяването са оставени на държавите-членки, доколкото са съобразени с общите принципи, заложени в чл. 62, ал. 1-5 и чл. 41 от Споразумението.

Споразумението TRIPs признава класическата природа на правото на притежателя на търговска марка. То е ексклузивно право за използване на търговското право за целите на стоките или услугите, посочени в регистрацията. Като последица от този ексклузивитет, притежателят може да забрани на трети страни да използват неговата търговска марка, но също така може и да ги упълномощи за това. И в двете посоки, Споразумението предлага по-детайлизирани правила от Парижката конвенция[19].

Споразумението TRIPs дава и нов тласък на защитата на географските означения. В специален раздел от него е уредена дефиниция за географско означение, което е приета на глобално ниво. Освен това, Споразумението урежда защитата на географските означения, с оглед избягването на заблуждаването на обществеността и предотвратяването на нелоялна конкуренция. По-високо ниво на защита е дадено във връзка с вината и високоалкохолните напитки - предмет на редица изключения, които следва да бъдат защитавани, дори когато злоупотребата не би довела до заблуждаване на обществеността. СпоразумениетоTRIPs предвижда случаите, в които географските означения не подлежат на защита, т.е. изключенията от общите правила[20].

2. ЕВРОПЕЙСКИ КОНТЕКСТ

2.1. Марки

Познатите ни днес марки се появяват през деветнадесети век в резултат на индустриализацията, подобряването на комуникациите и създаването на световни пазари. Постепенно се формализира и законодателството в областта на интелектуалната собственост, като в него намират уредба марките, дизайните, патентите и авторското право. Правото осигурява и различни изключителни права за отделните видове иновации.

Европейската икономика разчита на мощните брандове, което от своя страна предполага осигуряването на силна и ефективна защита на търговските марки на национално ниво. Към 2013 г. на ниво ЕС, стойността на топ 10-те бранда на всяка от държавите-членки се изчислява на почти 10% от техния БВП. Относителният дял е дори по-висок в по-малките държави, където това число може да достигне до 30%. По този начин, икономическата стойност на търговските марки служи за индикатор за икономическото благосъстояние на дадена държава. Средната стойност на топ 10 брандовете на държава-

[19] 'The international protection of Trademarks after the TRIPs Agreement', Schmidt-Szalewski, Joanna; https://scholarship.law.duke.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1245&context=djcil.

[20] Study on geographical indications protection for non-agricultural products in the internal market, Final report – 18 February 2013, http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/docs/geo-indications/130322_geo-indications-non-agri-study_en.pdf.

членка е около 35 милиарда евро, като в Германия тя достига до145 милиарда евро, а във Великобритания тази стойност е 138 милиарда евро.

На микроикономическо ниво търговските марки са важни и ценни бизнес придобивки за компании от всички сектори и дават възможност за значително увеличаване на стойността им, успоредно с разширяването и растежа на бизнеса[21]. Понастоящем европейската правна рамка в областта на марките се изгражда от два основни акта: **Регламент (ЕС) 2017/1001** на ЕП и Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз и **Директива (ЕС) 2015/2436** на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките.

2.1.1. Регламент (ЕС) 2017/1001 на ЕП и Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз

Правото на марка на ЕС е първоначално установено с Регламент (ЕО) 40/94 на Съвета относно марката на Общността, кодифициран през 2009 г. с Регламент (ЕО) 207/2009. С Регламент 2015/2424 на ЕП и Съвета са внесени изменения в Регламент (ЕО) 207/2009 и в Регламент (ЕО) 2868/95 на Комисията за прилагане на Регламент (ЕО) 40/94 на Съвета относно марката на Общността и е отменен Регламент (ЕО) 2869/95 на Комисията относно таксите, събирани от Службата за хармонизация във вътрешния пазар. Всички тези предходни изменения са кодифицирани в Регламент 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно марката на Европейския съюз, който е в сила от 01.10.2017 г.

Регламентът въвежда редица терминологични промени в съответствие с Договора от Лисабон[22], като всички позовавания на Общността са заменени с позовавания на Европейския съюз или в някои случаи на Съюза. По-конкретно това означава, че терминът „марка на Общността" е заменен с „марка на Европейския съюз". Поради това при влизането в сила на Регламента за изменение валидните марки на Общността и заявки за марки на Общността автоматично се превърнаха в марки на Европейския съюз и заявки за марки на Европейския съюз, а Регламентът относно марката на Общността сега вече е Регламент за марките на Европейския съюз. Името на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) в Аликанте (OHIM) е променено на Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO). Регламентът въвежда нова система на събиране на такси за всеки клас за заявки и подновявания, подход на общо намаляване на размера на таксите, събирани от Службата и включване на разпоредбите на Регламента за таксите за марката на Общността[23] в основния регламент.

С Регламента се създава нов вид марка на равнище ЕС, макар че в някои национални системи в ЕС такива съществуват от години[24] - „сертификатната марка". Това е марка, която е „годна да отличава стоките или услугите, които са сертифицирани от притежателя на марката по отношение на материала, начина на производство на стоките или способа на предоставяне на услугите, качеството, точността или други характеристики, с изключение на географския произход, от стоките и услугите, които не са сертифицирани по този начин." По същество сертификатната марка на ЕС се отнася до гарантиране на определени

---

[21] Посочените данни са заимствани от обобщената оценка на въздействието, придружаваща предложението за Регламент на ЕП и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно марката на Общността и предложението за Директива на ЕП ина Съвета за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките.

[22] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/HTML/?uri=LEGISSUM:ai0033&from=EN.

[23] https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/contentPdfs/law_and_practice/ctm_legal_basis/286995_cv_en.pdf.

[24] В България, например, сертификатната марка е уредена в ЗМГО още през 1999 г.

характеристики на дадени стоки и услуги. Тя посочва, че стоките и услугите, носещи съответната марка отговарят на определен стандарт, посочен в правилата за използване и контролиран от собственика на сертификатната марка, независимо от това кое предприятие произвежда или предоставя въпросните стоки и услуги и действително използва сертификатната марка. Заявителите на сертификатни марки трябва да включат в заявките си декларация, че заявяват сертификатна марка на ЕС.

Правилата за използване представляват същността на сертификатната марка. Те трябва да се подадат в срок от два месеца след подаването на заявката и да съдържат характеристиките на стоките и услугите, които се сертифицират, условията за използване на сертификатната марка, както и мерките за тестване и надзор, които се прилагат от собственика на сертификатната марка. За сертификатните марки важат две важни ограничения. Първо, те не могат да бъдат собственост на лице, което извършва стопанска дейност, включваща доставката на стоките и услугите от сертифицирания вид. Собственикът на сертификатна марка няма право да използва марката за сертифицираните стоки и услуги в нейния обхват. Второ, не може да се подава заявка за сертификатна марка с цел отличаване на стоки или услуги, сертифицирани по отношение на географския произход.

Регламентът въвежда солидна правна рамка за съществуващото сътрудничество между Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост и ведомствата на държавите-членки. Той съдържа неизчерпателен списък на областите, в които следва да се извършват дейности за сътрудничество между Службата и службите в държавите - членки, като:

1. установяване на общи стандарти и практики;
2. създаване на общи бази данни и портали;
3. обмен на данни и информация и обмен на технически знания и съдействие и
4. повишаване на осведомеността относно системата на марките и борбата срещу фалшифицирането.

Друг важен аспект на новата рамка е, че тя предвижда консултации с представители на ползвателите във връзка с проекти за сътрудничество, по-специално във фазите на определяне на проектите и на оценяване на техните резултати.

С оглед ускоряване и опростяване на производствата, както и постигане на по-бързо и ефективно решаване на спорове, в Регламента са предвидени редица промени в процедурите. Важна промяна във връзка с подаването на заявките за регистрация на марки е премахването на възможността за подаване чрез националните патентни ведомства. Причината за това е много малкият брой подадени заявки по този начин, които са под 4% от общия брой подадени заявки за регистрация на марки на ЕС. Изменени са също така процедурата на проверка, абсолютните основания за отказ на регистрация, възраженията и отмяната, относителните основания и обжалванията. Отпада и изискването за графично представяне. За пръв път Регламентът предвижда възможност Службата на ЕС за интелектуална собственост да предоставя услуги по медиация, с цел подпомагане на страните за уреждане на спорове по взаимно съгласие[25].

2.1.2. Директива (ЕС) 2015/2436 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките

[25] „Новата правна уредба на Марката на ЕС, съобразно Регламент 2017/1001", Драганов, Ж., http://unwe-research-papers.org/uploads/ResearchPapers/Research%20Papers_vol2_2018_No08_Draganov.pdf.

Директивата съдържа разпоредби, които в още по-голяма степен сближават законодателствата на държавите-членки относно марките по отношение както на материалноправните, така и на процесуалноправните въпроси. В същото време тя отразява и разпоредбите на Регламента за марките на ЕС по най-съществените въпроси и установява съответна на него процедурна рамка. Основната цел на Директивата е да се спомогне за насърчаването и изграждането на добре функциониращ вътрешен пазар и да се улеснят придобиването и защитата на марките в Съюза в полза на растежа и конкурентоспособността на европейските предприятия, по-специално на малките и средните предприятия. Поради това с нея се цели да се отговори на необходимостта от разширяване на ограничения обхват на сближаването, постигнато с Директива 2008/95/ЕО, като то обхване и останалите аспекти на материалното право, уреждащо марките, защитени чрез регистрация, съгласно Регламент (ЕО) № 207/2009. С цел улесняване на регистрацията на марки и на нейното управление в целия Европейски съюз, Директивата предвижда сближаването да обхване не само материалноправните разпоредби, но и процесуалноправните правила, като основните процесуални норми в областта на регистрацията на марките в държавите-членки и в системата на марките на ЕС чрез нея са приведени в съответствие.

По отношение на производствата, уредени в националното право, Директивата приема, че е достатъчно да се определят основните принципи като на държавите-членки се даде свободата да въведат по-детайлни правила. В същото време чрез нея се гарантира, че регистрираните марки се ползват с една и съща защита в правните системи на всички държави – членки, което е от основополагащо значение за преследваните от Директивата резултати. Подобно на разширената защита, предоставена на марките на ЕС, които се ползват с известност в Съюза, разширена защита според Директивата следва да бъде предоставена и на национално равнище за всички регистрирани марки, които се ползват с известност в съответната държава - членка.

Както е посочено в нейния Преамбюл, държавите - членки ще трябва да транспонират новата Директива относно марките, като приспособят националното си законодателство към нейното съдържание в предвидените за това срокове. До 14 януари 2019 г. следва да влязат в сила материалните законови, подзаконови и административни разпоредби, необходими за привеждането на националните законодателства в съответствие с изискванията на Директивата. До 14 януари 2023 г., без да се засяга правото на страните да обжалват по съдебен ред, държавите – членки ще следва да предвидят ефикасно и бързо административно производство пред техните ведомства във връзка с исканията за отмяна или обявяването на недействителност на марки[26].

2.1.3. Новите моменти в правната уредба на ниво Европейски съюз

Една от ключовите промени, въведени с новите законодателни актове на ЕС в областта на марката на Съюза, е **премахването на изискването за графично представяне** от определението за марки на ЕС и национални марки. Чрез него се създава възможност за приемане на нови видове марки, подадени във формати, които преди не са били предвидени от националните или регионалните системи. Очаква се тази промяна да направи представянето на някои вече допустими видове марки по-лесно и по-точно. Въпреки това, новите видове марки и изискванията по отношение на представянето им, въведени от член 3 на Регламента за прилагане на Регламента за марките на ЕС, трябва да могат да продължат да изпълняват основната си функция на търговски марки, като компетентните органи следва да са в състояние да определят предмета на дадената защита на база тяхното представяне.

[26] Чл. 54, пар. 1 вр. чл. 45 от Директивата.

Новата Директива относно марките не съдържа подробни определения на видовете марки, нито определя специфични изисквания по отношение на представянето им. Поради това съществува риск различните служби да приемат различни видове марки, като прилагат различни определения и налагат различни изисквания по отношение на тяхното представяне[27]. Освен това, всички типове търговски марки трябва да отговарят на критериите, установени от Съда на ЕС по дело C-273/00 – Sieckmann[28]. За да се постигнат целите на системата за регистрация на марки, а именно за да се гарантират правна сигурност и добро управление, Директивата отчита, че е от особено значение да се заложи изискването знакът да може да бъде представен по начин, който е ясен, точен, независим, лесно достъпен, разбираем, устойчив и обективен. Поради това следва да бъде разрешено даден знак да бъде представен чрез всякаква подходяща форма, като се използва общодостъпна технология, а не непременно чрез графични средства, доколкото представянето дава достатъчно гаранции за тази цел[29].

Друго важно изменение е свързано с **абсолютните основания за отказ на регистрацията**. Според Директивата, не се регистрират, а ако бъдат регистрирани, подлежат на обявяване за недействителни знаци, които се състоят изключително от формата или друга характеристика, която произтича от естеството на самите стоки, формата или друга характеристика на стоките, която е необходима за постигането на технически резултати и формата или друга характеристика, която придава значителна стойност на стоките. Целта на тази разпоредба е да предотврати ексклузивните и постоянни права, които търговската марка предоставя да се използват за удължаване на живота на други права на интелектуалната собственост като патенти или дизайни.

При предишния правен режим, действал при Директива 2008/95/ЕС, тези забрани бяха само по отношение на формата. Добавянето на „друга характеристика" намира своя ratio legis в премахването на изискването за графично представяне. С други думи, добавяйки „друга характеристика" към знаците, законодателят на Съюза е искал да гарантира, че абсолютните основания за отказ или недействителност ще бъдат приложими и към всички останали типове марки.

Преформулирани са абсолютните основания за отказ или недействителност по отношение на **защитата на наименованията за произход и географските указания**. В случая законодателят се опитва да избегне сблъсъка между наименованията за произход и географските указания и търговските марки. С цел да се гарантира, че равнищата на защита, предоставени на географските указания от законодателството на Съюза и от националното право, се прилагат еднакво и в пълна степен при проучването на абсолютните и относителните основания за отказ на цялата територия на Съюза, в новата Директива са включени същите разпоредби, свързани с географските указания, като тези съдържащите се в Регламент (ЕО) № 207/2009. Освен това съществува и необходимост да се гарантира, че **обхватът на абсолютните основания е разширен**, така че в него да бъдат включени и защитените **традиционни наименования на вината** и гарантираните наименования на **храни с традиционно специфичен характер**[30]. По този начин, новият текст отразява колизиите между търговските марки с наименованията за произход и географските указания, без значение от сектора, към който принадлежат (вина, високоалкохолни напитки, земеделски продукти, храни и други). Освен това, той съдържа и изрична препратка към

[27] Вж. Общо съобщение относно представянето на отделни видове марки, European Trade Mark and Design Network: http://www.bpo.bg/index.php?option=com_content&task=view&id=1016&Itemid=169.
[28] http://curia.europa.eu/juris/showPdf.jsf?docid=47585&doclang=EN.
[29] т. 13 от Преамбюла на Директивата.
[30] т. 15 от Преамбюла на Директивата.

законодателството на Съюза, националното законодателство и международните споразумения, даващи защита на наименованията за произход и географските указания.

Сортът растение се обозначава чрез наименование, което ще бъде неговото родово име, което наименование се запазва дори и след изтичането на селекционното право по този сорт[31]. Международната конвенция за закрила на новите сортове растения е обвързваща за повечето държави-членки, включително за България и за самия Съюз. На ниво Съюз, тези права са уредени с Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета от 27 юли 1994 година относно правната закрила на Общността на сортовете растения[32]. В тази връзка, с оглед постигане на съгласуваност и в Регламента, и в Директивата е предвидено **ново основание за отказ на регистрация на марки**, които се състоят от или възпроизвеждат в своите съществени елементи по-ранно сортово наименование, регистрирано в съответствие със законодателството на Съюза или националното право на съответната държава-членка или международни споразумения, по които Съюзът или съответната държава-членка е страна, предвиждащи правна закрила на сортовете растения и отнасящи се до сортовете растения от един и същи вид или близки сродни видове.

Новата Директива **засилва закрилата срещу недобросъвестното заявяване на търговски марки**. Според чл. 4, пар. 2 от нея, **недобросъвестността** вече е задължително абсолютно основание за обявяване на недействителността на регистрацията. Всяка държава-членка също така може да предвиди, че подобна марка не трябва да се регистрира. Новост е и правилото по Директивата, че **не се отказва регистрация** на неотличителна, описателна или станала обичайна марка, ако преди датата на заявката за регистрация, след предварително използване, марката е **придобила отличителен характер**. Марка не се обявява за недействителна по същите причини, ако преди датата на искането за обявяване на недействителност, след предварително използване, същата е придобила отличителен характер. Отличителният характер, придобит чрез използване означава, че макар на марката изначално да ѝ липсва отличителност, вследствие на използването ѝ на пазара, значителна част от релевантната аудитория я е „видяла" като идентифицираща регистрираните стоки и услуги като произхождащи от конкретно предприятие. По този начин се преодоляват тези абсолютни основания за недействителност. Придобитата отличителност е неприложима, ако марката отговаря на други абсолютни основания за недействителност.

С Директивата са направени и няколко важни промени по отношение на **относителните основания за отказ или недействителност**. Регистрацията на марка следва да бъде отказана, ако по-ранна марка се ползва с **известност** и използването без основание на по-късната марка би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на по-ранната марка или би ѝ навредило. Тази нова формулировка е в съответствие със заключенията на Съда на ЕС по дело C-292/00 – Davidoff[33], което разглежда горната хипотеза като поставя акцент върху обстоятелството, че няма значение дали стоките и услугите са сходни или не. В тази връзка, по аналогичен начин са преформулирани и разширени и правата, предоставяни от марката[34]. Логиката зад тази разширена защита е свързана с факта, че функцията и стойността на търговската марка не са ограничени до указаният аза произход. Търговската марка може да предава послания, различни от указването на произхода на стоки и услуги, като например обещание или гаранция за качество или определен имидж, например лукс, начин на живот,

[31] Чл. 20 от Международна конвенция за закрила на новите сортове растения.
[32] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/HTML/?uri=CELEX:31994R2100&from=EN.
[33] http://curia.europa.eu/juris/showPdf.jsf?text=&docid=47953&pageIndex=0&doclang=en&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=1348172.
[34] Вж. чл. 10. пар. 2. б. "в" от Директивата.

RIA.BG

ексклузивитет[35]. Притежателите на търговски марки често инвестират огромни суми и усилия, за да създадат определен имидж, асоциран с търговската марка. Този имидж често има значителна икономическа стойност, която е независима от стойността на стоките и услугите, за които марката е регистрирана.

Според Директивата, в случаите на заявка за регистрация на търговска марка от **агент** или **представител**,търговската марка не следва да бъде регистрирана, ако агентът или представителят няма съответно разрешение от притежателя. Целта на разпоредбата е да създаде предпазен механизъм за легитимните интереси на притежателите на търговски марки срещу произволното присвояване на техните марки. Затова, в случаите когато марка е била регистрирана на името на агента или представителя на лице, което е притежател на тази марка, без съгласието на притежателя, последният има право да се противопостави на използването на марката от неговия агент или представител и/или да поиска прехвърлянето на регистрацията на марката в своя полза, освен ако агентът или представителят не обоснове своите действия[36].

На последно място, предвидено е, че при претенции за **предходност** на национална марка или на марка, регистрирана по силата на международни договорености, валидни в държава-членка, спрямо марка на ЕС, когато марката, служеща за основание на претенциите за предходност, впоследствие е била обект на отказ от права или е изтекъл срокът ѝ на защита, валидността на тази марка все още да може да бъде оспорена. Оспорването следва да се сведе до ситуациите, при които марката е можело да бъде обявена за недействителна или да бъде отменена към момента на заличаването ѝ от регистъра.

С Директивата се създават **нови защити** за позоваването на права и обявяването на недействителност. С цел да се гарантира правната сигурност и да се запазят законно придобитите права, е предвидено, че без да се засяга принципът, според който по-късната марка не може да бъде противопоставена на по-ранната марка, притежателите на по-ранни марки не следва да имат право да се сдобият с отказ или обявяване на недействителност или да се противопоставят на използването на по-късна марка, когато тя е придобита в момент, в който по-ранната марка е подлежала на обявяване за недействителна или на отмяна, тъй като все още не е придобила отличителност чрез използване например. Същото правило важи и ако не е било възможно по-ранната марка да бъде противопоставена на по-късната марка, тъй като не са били приложими необходимите условия, например когато по-ранната марка все още не се е сдобила с известност. Искането за обявяване на недействителност въз основа на по-ранна марка не може да бъде успешно към датата на подаването му, ако то не би било успешно към датата на депозиране или към датата на приоритет на по-късната марка, по която и да от следните причини: по-ранната марка още не е придобила отличителен характер, по-ранната марка още не е придобила достатъчно отличителен характер и по-ранната марка все още не е придобила известност.

В Директивата са предвидени **нови забрани**, свързани с поставянето на знака върху стоки или тяхната опаковка, което позволява по-ефективна борба с фалшифицирането. Освен това, в нея се прави изрична препратка към Директива 2006/114/ЕО от 12 декември 2006 година относно заблуждаващата и сравнителната реклама, което създава правна сигурност. Накрая, предвидено е и ново право, предотвратяващо попадането на

---

[35] Т.нар. "рекламна функция", подробно вж. решението на Съда на ЕС по дело C-487/07 -- L'Oréal и други, достъпно на български език на: http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf;jsessionid=9ea7d2dc30ddb4ccd572a5934b6cb24bb1fa63264503.e34KaxiLc3qMb40Rch0SaxyOahf0?text=&docid=75459&pageIndex=0&doclang=BG&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=335191.

[36] Чл. 13 от Директивата.

фалшифицирани стоки във всякакви митнически ситуации, в т.ч. по-специално транзит, претоварване, складиране, свободни зони, временно складиране, активно усъвършенстване или временен внос, също и ако тези стоки не са предназначени за пускане на пазара на съответната държава-членка. Единственото изискване е върху стоките да е поставена без разрешение марка, която е идентична с регистрираната по отношение на такива стоки марка или която не може да бъде отличена в основните си аспекти от тази марка. С цел да се постигне баланс между необходимостта да се гарантира ефективното прилагане на правата, свързани с марките и необходимостта да се избегнат препятствията пред свободната търговия със законни стоки предвидено е, че притежателят на марката не може да упражни своето право, в случай че по време на последващи производства, образувани пред съдебен или друг орган, компетентен да се произнесе по същество относно това дали регистрираната марка е била нарушена, деклараторът или държателят на стоките е в състояние да докаже, че притежателят на регистрираната марка няма право да забрани пускането на стоките на пазара в държавата на крайно местоназначение. Следователно, целта на тази разпоредба е да предложи повишена защита, тъй като стимулира притежателят на търговската марка да реагира срещу възможно нарушение, преди въпросните стоки да влязат в свободно обръщение на територията на ЕС.

За да се даде възможност на притежателите на регистрирани марки за по-ефективна **борба срещу фалшифицирането**, Директивата им дава правото да забранят поставянето върху стоките на марка, предмет на нарушение, както и извършването на подготвителни действия преди това поставяне. Правото на забрана включва поставянето на знак, идентичен или сходен с марката, върху опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или всякакви други средства, върху които може да бъде поставяна марката. Разпоредбите на чл. 11 от Директивата са идентични с тези на чл. 10 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на ЕП и Съвета от 14 юни 2017 относно марката на Европейския съюз.

Собствениците на търговски марки следва да предотвратят превръщането на техните марки в **родово понятие**, в противен случай марките подлежат на отмяна[37]. В случай че възпроизвеждането на марка в речник, енциклопедия или сходен справочник в печатна или електронна форма създава впечатление, че тя представлява родовото наименование на стоките или услугите, за които е регистрирана марката, издателят на този труд, при поискване от страна на притежателя на марката, прави необходимото при възпроизвеждането на марката веднага, а при печатни материали най-късно в следващото издание на публикацията да бъде отбелязано, че става дума за регистрирана марка[38].

Изключителните права, предоставяни от една марка, не следва да дават право на притежателя да забрани използването на знаци или означения от трети лица, които се използват по честен начин и следователно в съответствие с почтените практики в областта на производството и търговията. С цел да се създадат равни условия за търговските наименования и марките, предвид факта, че за търговските наименования редовно се предоставя неограничена защита срещу по-късни марки, подобна употреба, според Директивата, следва да се разбира единствено като включваща използването на личното име на трето **физическо** лице. Предишният режим по Директива 2008/95/ЕО включваше търговски или наименования на компании и лични имена. По новата Директива, компаниите вече не могат да разчитат на използването на тяхното фирмено или бизнес име като защита в случаи на нарушение на правото на търговска марка.

С оглед въвеждането на по-прозрачни правила за използването на марките, чл. 16, пар. 5 от Директивата позволява на притежателите на марки да правят **вариации** на знака, които

[37] Чл. 20 от Директивата.
[38] Чл. 12 от Директивата.

без да променят отличителния характер на марката ѝ позволяват да бъде по-добре адаптирана към маркетинговите изисквания на стоките или услугите.

Марките изпълняват предназначението си да отличават стоките или услугите и да дават възможност на потребителите да правят информиран избор, само когато действително се използват на пазара. **Изискване за използване**, освен това е необходимо и с цел да се намали общият брой на марките, които са регистрирани и защитени в Съюза, а оттук и броя на възникващите конфликти между тях. Съответно отделната регистрирана марка следва да бъде защитена само доколкото действително се използва, като регистрирана по-ранна марка не би следвало да дава възможност на нейния притежател да я противопостави на по-късна марка или да иска обявяването на последната за недействителна, ако същият притежател не е започнал реално да използва своята марка. Освен това, според Директивата, държавите-членки следва да предвидят, че марката не може да бъде успешно противопоставена в производство за установяване на нарушение, ако се установи в резултат на възражение, че марката може да бъде отменена, или в случай на предявен иск, който има за предмет по-късно право, че е можело да бъде отменена към момента на придобиване на по-късното право. Поради това е заложено изискването регистрираните марки действително да се използват във връзка със стоките или услугите, за които са регистрирани или ако не се използват в срок от пет години от датата, на която е приключила процедурата по регистрация, да подлежат на отмяна.

В тази връзка са оптимизирани и правилата за **неизползването** като аргумент за защита в производство за установяване на нарушение. Чл. 17 от Директивата въвежда задължителна защита, според която по искане на ответника притежателят на марката е длъжен да представи доказателства, че през петгодишния период, който предхожда датата на предявяване на иска, марката е била предмет на реално използване или че съществуват основателни причини за неизползване, при условие че от приключването на процедурата по регистрация на марката до датата на предявяване на иска са минали не по-малко от пет години. Следователно, ако правата на собственика подлежат на отмяна поради неизползване, употребата на знака не може да бъде забранена. Ако подобна защита е успешна, тя би имала ефект единствено между страните и би довела до отхвърляне на иска за нарушение като неоснователен и следва да бъде различавана от отмяната, която би имала ефект *erga omnes*.

Националните ведомства по интелектуална собственост, по силата на Директивата, следва да гарантират, че при подходящи обстоятелства няма да са задължени да постановяват отказ на регистрация или да обявяват марката за недействителна, ако притежателят на по-ранна марка или на друго по-ранно право е съгласен с регистрацията на по-късна марка. Директивата задължава държавите-членки да предвидят ефикасно и бързо административно производство по възражения пред своите ведомства срещу регистрацията на марка въз основа на относителните основания за отказ. Държавите-членки разполагат със 7 години да транспонират в националните си правни системи процедурата за недействителност/отмяна[39].

Директивата въвежда нови разпоредби и във връзка с **определянето** и **класифицирането** на стоките и услугите. Създадена е система за класификация, съответна на системата за класификация, предвидена в Спогодбата от Ница, следвайки принципите, установени от Съда на ЕС по дело C-307/10 („IPTRANSLATOR"). Стоките и услугите, за които се иска защита, следва да се определят от заявителя достатъчно ясно и точно, за да се позволи на компетентните органи и икономическите оператори само на тази основа да идентифицират степента на търсената защита. Използването на общи понятия, в т.ч. на общи

[39] Чл. 54, пар. 1 от Директивата.

означения от заглавията на класовете от Класификацията от Ница, се тълкува като включващо всички стоки или услуги, недвусмислено обхванати от буквалния смисъл на означението или понятието. Употребата на такива понятия или означения не може да се тълкува като включваща искане по отношение на стоки или услуги, които не могат да бъдат обхванати от буквалния смисъл. На отделните стоки и услуги не се гледа като на сходни една с друга на основание на това, че попадат в един и същ клас от Класификацията от Ница. Респективно, на отделните стоки и услуги не се гледа като на несходни една с друга на основание на това, че попадат в различни класове от Класификацията от Ница.

При предишната правна уредба, въвеждането на **колективни марки** е било регламентирано само като възможност (опционално) за държавите-членки. С чл. 29 от новата Директива е уредено задължението националните законодатели да регулират колективните марки като отделен вид търговски марки. Съществува изрично уредена възможност за дерогация, по силата на която държавите-членки могат да предвидят, че знаците или означенията, които в търговската дейност могат да служат за означаване на географския произход на стоките или услугите, могат да бъдат колективни марки. Такава колективна марка, обаче, не дава право на нейния притежател да забрани на трето лице да използва в търговската си дейност такива знаци или означения при условие, че третото лице прави това в съответствие с почтените практики в областта на производството и търговията. В частност такава марка не може да бъде противопоставена на трето лице, което има право да използва географско наименование.

2.2. Географски означения

За разлика от други права на интелектуалната собственост като търговските марки и патентите, географските означения са на разположение на всички производители, чиито продукти произхождат от определена географска област и отговарят на спецификациите, заложени за съответното географско означение. В сферата на храните и земеделските продукти ЕС има подробна правна уредба, гарантираща закрилата на географските указания, съдържаща се в Регламент (ЕС) № 1151/2012 на ЕП и на Съвета от 21 ноември 2012 година относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни[40] и в приложимите делегирани регламенти и регламенти за изпълнение.

Във винаро-лозарския сектор уредбата включва Регламент (ЕС) № 1308/2013 на ЕП и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти[41]. Регламент (ЕС) № 1306/2013 на ЕП и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика[42] и приложимите регламенти за изпълнение. Приложими са също така и Регламент (ЕО) № 110/2008 на ЕП и на Съвета от 15 януари 2008 година относно определението, описанието, представянето, етикетирането и защитата на географските указания на спиртните напитки[43] и Регламент (ЕС) № 251/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за определяне, описание, представяне, етикетиране и правна закрила на географските указания на ароматизирани лозаро-винарски продукти[44].

Доколкото регламентите имат пряка приложимост и директен ефект и не следва да бъдат имплементирани в националното законодателство чрез мерки за прилагане, в този раздел ще бъде обърнато внимание основно на уредбата на географските означения по

[40] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/HTML/?uri=CELEX:32012R1151&from=EN.
[41] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/HTML/?uri=CELEX:02013R1308-20140101&from=en.
[42] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/HTML/?uri=CELEX:32013R1306&from=en.
[43] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/HTML/?uri=CELEX:02008R0110-20160705&from=en.
[44] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/HTML/?uri=CELEX:32014R0251&from=en.

отношение на неземеделски продукти на ниво ЕС. В ЕС няма хармонизиран подход що се отнася до юридическите инструменти за защита на географските означения на неземеделските продукти. Правните системи се различават значително по отношение на обхват, ефект и цена на защитата. Закрила може да бъде получена чрез закони за защита на потребителите и такива против нелоялната конкуренция, закони за търговската марка, конкретни закони, които защитават географско означение на наиндивидуален неземеделски продукт и/или sui generis системи за защита на географските означения.

Законите за защита на потребителите и против нелоялната конкуренция предоставят възможност за търсене на обезщетение във всички държави-членки на ЕС, но много рядко се използват от производителите. Даваната от тях закрила е концентрирана основно върху потребителите и изисква от производителите или от други заинтересовани страни да представят доказателства, а това е процес, който може да бъде едновременно скъп и несигурен.

Законите за търговските марки са поначало сходни помежду си в отделните държавите-членки на ЕС. Режимът на търговската марка предлага лесен за употреба правен инструмент, тъй като изискванията и процедурите са също близки. Освен това, защитата давана от позитивното право позволява на притежателя да иска регистрация и в други държави. Съществуването на търговската марка на ЕС и Мадридската система улеснява защитата на имената на неземеделски продукти извън тяхната страна по произход. Въпреки това, правата, произтичащи от марката са ограничени, най-вече от гледна точка на невъзможността да се спре добросъвестното използване на името от трета страна. Освен това, изключително трудно е да се осигури регистрация на словесна търговска марка и често се налага да се прибягва до фигуративни търговски марки за защита на името на неземеделски продукти, носещи географско означение. В резултат на това, фигуративната или полу-фигуративната марка не позволява запазване на географското име за притежателя на марката. Като цяло, голям брой производители намират тази система за скъпа, особено когато става въпрос за принудително изпълнение на правата на интелектуалната собственост.

Конкретните закони за отделни продукти също не могат да бъдат считани за правен инструмент, гарантиращ защита на интелектуалната собственост. Голяма част от тях, например тези във връзка с Bordadoda Madeira в Португалия, Harris Tweed във Великобритания и ножовете Solingen в Германия, всъщност представляват продуктови спецификации и защитата на тяхното име може да бъде гарантирана само чрез други правни средства.

Съществуващите регионални и национални закони за защита на географските означения на неземеделските продукти се различават в много аспекти като например по отношение на:

1. легалните дефиниции за наименование за произход, съответно за географско означение;
2. процедурите за заявяване, за опозиции и за регистрация;
3. компетентни органи и
4. дължимите такси.

Така националните системи осигуряват широка защита на интелектуалната собственост, но техните изисквания са толкова различни от една държава до друга, че са прекалено трудни за използване от производителите, особено за тези, които искат да си гарантират защита извън държавата им по произход.

По отношение на правните инструменти, достъпни на международно ниво, никой от международните договори, предоставящи защита на географските означения не изключва

от своя обхват неземеделските продукти. Парижката конвенция, Лисабонската и Мадридската спогодби, както и Споразумението TRIPs се прилагат по отношение на всякакви типове продукти. Тези договори включват различни определения и концепции за наименование за произход и географско означение. Освен това, те създават разпоредби по отношение на правните инструменти, които могат да бъдат използвани за защита на наименованията за произход и/или географските означения, които са много различни. По същия начин, в описаните международни договори обхватът на защита на географските означения се различава значително.

Споразумението TRIPs на СТО дава общата правна рамка за защита на географските означения на глобално ниво. То включва дерогациите и ограниченията на тази защита, особено по отношение на родовите наименования и права по предходни търговски марки. Международните договори, свързани със защитата на търговските марки, както и системата на марката на ЕС предлагат правни рамки, които могат да улеснят защитата на географските означения на неземеделски продукти. Въпреки това производителите, заинтересовани от тяхното ползване, могат да се сблъскат с трудности при завяването, изискванията, използването и възможността за принудително изпълнение на на техните права, при това на значителна цена.

Някои държави от ЕС сключват двустранни споразумения за защита на техните географски означения на неземеделски продукти в други държави-членки на ЕС още през 60-те и 70-те години на XX век. Оттогава, само Швейцария е сключила подобно споразумение с Руската федерация. На ниво ЕС, Съюзът договаря защитата на географските означения, като използва два различни подхода: сключвайки конкретни споразумения за защита на географските означения, например с Китай и договарайки по-широки споразумения за търговия, какъвто е примерът със Споразумението за свободна търговия между ЕС и Република Корея.

3. НАЦИОНАЛЕН КОНТЕКСТ

На национално ниво основната материя, свързана с марките и географските означения в България е уредена в Закона за марките и географските означения[45]и Наредбата за оформяне, подаване и експертиза на заявки за регистрация на марки и географски означения[46].

Считано от 10 март 2011 г. са в сила съществени изменения на ЗМГО, свързани с хармонизацията на българското законодателство в областта на марките и географските означения с нормативната уредба на ЕС, по-конкретно Регламент 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно марката на Общността[47]. Те уреждат отпадането на служебното следене от страна на Патентното ведомство за спазване на относителните основания за отказ за регистрация[48] като едновременно с това е въведена т.нар. „опозиционна система" за осъществяване на административните процедури, свързани със заявяването и регистрирането на марки и географски означения. Според нея, притежателят на по-ранна марка, лицензополучателят на изключителна лицензия на по-ранна марка, действителният притежател на нерегистрирана марка, която се използва в търговската дейност на територията на Република България и за която не е подадена заявка за регистрация, както и притежателят на марка, заявена на името на агент или представител на притежателя без негово съгласие, могат въз основа на закона да подадат опозиция срещу:

---

[45] Обн., ДВ, бр. 81 от 14.09.1999 г.

[46] Приета с ПМС № 267 от 30.12.1999 г

[47] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/HTML/?uri=CELEX:32009R0207&from=BG.

[48] Относителните основания за отказ на регистрация за изчерпателно изброени в чл. 12 ЗМГО.

RIA.BG

1. регистрацията на марка, заявена по ЗМГО;

2. признаването на действието на международна регистрация на територията на Република България[49].

Опозицията по заявена според закона марка се подава в 3-месечен срок от публикацията на заявената марка в официалния бюлетин на Патентното ведомство, а срещу признаването на действието на международна регистрация на територията на Република България - между 6-ия и 9-ия месец от публикацията на международната регистрация в официалния бюлетин на Патентното ведомство[50]. Единият екземпляр от опозицията заедно с доказателствата се изпраща на заявителя на марката - обект на опозиция. Едновременно с това на двете страни се изпраща уведомление, с което им се предоставя 3-месечен срок за постигане на споразумение, който започва да тече от датата на изпращане на уведомлението. Този срок може да се удължава двукратно с по 3 месеца по писмено искане, подписано от страните[51]. Ако в определения срок не бъде постигнато споразумение, на заявителя на марката - обект на опозиция, се предоставя двумесечен срок за отговор на опозицията. Ако в този срок заявителят на марката - обект на опозиция, не отговори, се постановява решение въз основа на опозицията и приложените към нея доказателства[52].

Отговорът на заявителя на марката - обект на опозиция, се изпраща на лицето, подало опозицията, като му се предоставя 1-месечен срок за становище[53]. По искане на заявителя на марката - обект на опозиция, лицето, подало опозицията, представя доказателства за реално използване на по-ранната марка през 5-те години, предхождащи публикуването на заявката на марката - обект на опозиция, или доказателства, че съществуват основателни причини за неизползването й, при условие че по-ранната марка е регистрирана поне 5 години преди датата на подаване на опозицията. За представяне на тези доказателства на лицето, подало опозиция, се предоставя 2-месечен срок. Ако такива доказателства не бъдат представени, се взема решение за отхвърляне на опозицията като неоснователна[54].

В 6-месечен срок от приключване на размяната на кореспонденция между страните съставът на отдела по опозиция към Патентното ведомство разглежда опозицията, становището на заявителя на марката - обект на опозиция, и на лицето, подало опозицията, и представените доказателства, ако има такива, и постановява решение[55]. Решението на отдела по опозиции може да бъде обжалвано пред отдела по споровете на Патентното ведомство в рамките на 3 месеца от датата на неговото получаване[56]. Решенията на отдела по споровете подлежат на съдебен контрол пред Административен съд – София град по реда на АПК[57].

3.1. Марки

3.1.1. Същност на марката

Марката е знак, който е способен да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица и който по действащото законодателство може да бъде представен графично. Такива знаци могат да бъдат думи, включително имена на лица, букви, цифри, рисунки, фигури, формата на стоката или на нейната опаковка, комбинация от цветове,

---

[49] Чл. 38б, ал. 1 ЗМГО.
[50] Чл. 38б, ал. 2 и 3 ЗМГО.
[51] Чл. 38г , ал. 2 ЗМГО.
[52] Чл. 38г, ал. 4 ЗМГО.
[53] Чл. 38г, ал. 5 ЗМГО.
[54] Чл. 38г, ал. 6 ЗМГО.
[55] Чл. 38г, ал. 8 ЗМГО.
[56] Чл. 42, ал. 1, т. 3 вр. чл. 42 ЗМГО.
[57] Чл. 50 ЗМГО.

звукови знаци или всякакви комбинации от такива знаци[58]. Марката е знак, който служи за отличаване на еднородни стоки на различни производители. Правото за използване на марката е монополно право[59]. Съгласно българското законодателство, правата върху марката произтичат от нейната регистрация, като последната може да бъде подновявана неограничен брой пъти за период от 10 години. Правото върху марка е изключително право, което включва правото на нейния притежател да я използва, да се разпорежда с нея и да забранява на трети лица да я използват без негово съгласие. Компетентният да извърши регистрацията орган е Патентното ведомство на Република България.

3.1.2. Видове марки

Според чл. 9, ал. 2 на ЗМГО марките могат да бъдат:

1. **търговски марки** - знак за означаване на стоки. Правото върху марката може да е притежание на две или повече лица. Всеки съпритежател може да я използва без съгласието на останалите и без да се отчита за това, освен ако между тях е уговорено друго в писмена форма[60];

2. **марки за услуги** (нар. още „производствени" или „фабрични") - знак за означаване на услуги. Също е възможно да бъде притежание на две или повече лица;

3. **колективни марки** - това са марки, притежание на сдружение на производители, търговци или на лица, извършващи услуги, което е юридическо лице. Те отличават стоките или услугите на членовете на сдружението от стоките или услугите на други лица[61];

4. **сертификатни марки** – те удостоверяват материала, начина на изработване, качеството или други характеристики на стоките или услугите, произвеждани или предлагани от лица, с разрешението и под контрола на притежателя на марката[62].

Извън изричната законова уредба, практиката налага разграничения между марките на база няколко различни признака, както следва[63]:

1. **според правното положение** - *регистрирани марки*, ползващи се от гражданскоправна защита за забрана (преустановяване) на използването и обезщетение, подлежат административнонаказателни мерки и граничен контрол, и могат да бъдат противопоставяни на фирмени наименования и *нерегистрирани марки*. Последните се делят на:

а. такива в производство по регистрация – основното им практическо значение се изразява във възможността да служат като основание за подаване на опозиции и искания за заличаване;

б. знаци (означения), използвани с функцията на марка, за които няма подадена заявка за регистрация или регистрацията е отказана. За да могат да бъдат релевирани в производствата по опозиция или заличаване, тези марки трябва задължително да отговарят и на още едно условие – да са общоизвестни към определена дата;

2. **според начина на представяне**:

а. *словни марки* - съставени са от една или повече думи или букви (имена, думи, вкл. фантазийни, слогани, абревиатури и т.н.), без значение от начина на изписване;

б. *фигуративни* - различни видове стилизирани изображения (пиктограми, снимки, лога, емблеми и други);

---

[58] Чл. 9 ЗМГО.

[59] „Географски означения - Същност и закрила". Добрева Д., http://trudipravo.bg/kompyutarni-produkti-epi/kompyutarni-informacionni-produkti-epi/epispmenu/podbrani-statii/1326-episob201104.

[60] Чл. 16 ЗМГО.

[61] Чл. 29, ал. 1 ЗМГО.

[62] Чл. 30, ал. 1 ЗМГО.

[63] https://zlatarevi.com/trademark-services/vidove-tyrgovski-marki/.

в. *комбинирани* – включват в състава си както словни, така и образни елементи, като закрилата обхваща тяхната цялост. Това е най-често срещаната форма на представяне - например логотип или комбинация между лого и дума/и;

г. *тризмерни (обемни)* - като примери за такива марки могат да бъдат посочени различни видове опаковки (кутии, бутилки и т.н.), но не и формата характерна за самата стока;

д. *звукови (мелодии), аромати, анимирани изображения*, които имат относително малко практическо значение. Освен определящ за обхвата на закрила, начинът на представяне има и формално значение, като при подаване на заявката за регистрация се изисква заявителят да посочи вида на марката;

3. според известността:

а. *марки, чиято известност не надвишава обичайното ниво* - за този вид марки важат общите правила;

б. *марки,ползващи се с известност (репутация)*[64] - приема се, че този тип марки, освен указание за търговски произход са носители на послания за имидж и качество, които лесно могат да бъдат асоциирани от потребителите с продукти различни от тези, за които марката е регистрирана. По тази причина на притежателите им е предоставена възможност да се противопоставят на регистрацията и/или използването им от други лица не само за стоките или услугите, за които ползващата се с известност марка е регистрирана;

в. *общоизвестни марки* - ако закрилата на марките с репутация се предоставя за по-широк кръг продукти (стоки или услуги), при общоизвестните марки разширената закрила се отнася само до идентични или обърквашо сходни стоки или услуги, но пък за територии, на които регистрацията не действа.

При определяне на марка като общоизвестна или ползваща се с известност се вземат предвид следните обстоятелства:

1. степен на известност или признаване на марката в съответната част от обществото, която обхваща действителните или потенциалните потребители на стоката или услугата, лицата, заети в съответната разпространителска мрежа и деловите кръгове, ангажирани с дадените стоки или услуги;

2. продължителност, степен и географска област на използване на марката;

3. продължителност, степен и географска област на публично представяне на марката, в т.ч. рекламиране, разгласяване или излагане на панаири и/или изложби на стоките и/или услугите, за които се използва марката;

4. данни за успешно прилагане на правата върху марката, ако тя е регистрирана;

5. стойност на марката;

6. други обстоятелства.

Определянето на марка като общоизвестна или ползваща се с известност се извършва от Софийския градски съд по общия исков ред или от Патентното ведомство при подадена опозиция или искане за заличаване на регистрация[65].

Класифицирането на търговските марки според известността им е от съществено практическо значение, разкриващо се както в разширения обхват на закрила, който марките с висока известност предоставят, така и в стойността на паричната им оценка.

3.1.3. Регистриране на марка

Регистрацията на марка не е задължителна. Тя се извършва с оглед получаване на изключително право на нейното използване на територията на Република България за срок

---

[64] Понятието „марка с репутация" се използва често вместо легалния термин „марка, ползваща се с известност".
[65] Чл. 50а ЗМГО.

от 10 години. В случай, че се търси действие на защитата на територията на целия Европейски съюз, е необходима регистрация на марка в ЕС. Правото върху марка включва правото на притежателя й да я използва, да се разпорежда с нея и да забрани на трети лица без негово съгласие да я използват в търговската си дейност[66]. Забраната за използване включва:

1. поставянето на знака върху стоките или върху техните опаковки;

2. предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, или съхраняването им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак;

3. вносът или износът на стоките с този знак;

4. използването на знака в търговски книжа и в реклами.

Изключителното право има действие по отношение на трети добросъвестни лица от датата на публикацията на регистрацията[67].

Когато в срок от 5 години от датата на регистрацията притежателят не е започнал реално да използва марката на територията на Република България във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана, или използването е било преустановено за непрекъснат период от 5 години, регистрацията може да бъде отменена, ако не съществува основателна причина за неизползването. За реално използване се счита и използването на марката от притежателя й във вид, който не се различава съществено от вида, в който марката е била регистрирана, както и поставянето на марката върху стоките или върху тяхната опаковка в Република България, независимо от това че са предназначени само за износ. Използването на марката със съгласието на притежателя се счита за използване от самия него[68].

Заявката за регистрация на марка се подава в Патентното ведомство директно, по пощата, по факс или по електронен път. Тя трябва да се отнася до една марка, предназначена за стоки и/или услуги от един или повече класове на Международната класификация. За дата на подаване на заявката се счита датата, на която в Патентното ведомство са получени документите, съдържащи данните съгласно изискванията на ЗМГО[69]. Право на приоритет на заявителя пред по-късно подадени заявки за идентични или сходни марки, предназначени за идентични или сходни стоки или услуги, се признава от датата на подаване на заявката в Патентното ведомство[70].

Производството по регистрация преминава през две фази – на формална експертиза и на експертиза по същество. Формалната експертиза проверява дали са изпълнени изискванията на закона за установяване на дата на подаване. Когато тези изисквания не са изпълнени, заявката се смята за неподадена. За всяка заявка с установена дата на подаване се проверява дали е приложен документ за платени такси. Когато документът не е приложен, на заявителя се предоставя 1-месечен срок за отстраняване на недостатъка. До 1 месец след изтичането на този срок таксите могат да бъдат платени в двоен размер. Ако в този срок таксите не бъдат платени, заявката се смята за оттеглена. В 2-месечен срок от представянето на документа за платени такси се извършва експертиза, при която се проверява дали са изпълнени изискванията по същество на закона, свързани с посочването на класовете според Международната класификация и други. Когато заявката се отнася до колективна или

---

[66] Чл. 13, ал. 1 ЗМГО.

[67] Чл. 13, ал. 2 и ал. 3 ЗМГО.

[68] Чл. 19 ЗМГО.

[69] Заявката трябва да съдържа:1. искането за регистрация;2. името и адреса на заявителя;3. изображението на марката и4. списък на стоките и/или услугите, за които се иска регистрацията.Когато заявката се отнася до колективна или сертификатна марка, към нея се прилагат и правилата за използване.

[70] Чл. 34 ЗМГО.

RIA.BG

сертификатна марка, се проверява съответствието на правилата за използване на този вид марки по ЗМГО. Когато се констатират недостатъци, на заявителя се предоставя 2-месечен срок за отстраняването им. Когато той не отстрани недостатъците, производството се прекратява. Когато заявката не отговаря на изискванията на ЗМГО и заявителят раздели заявката, разделените заявки запазват датата на подаване, съответно приоритета на първоначалната заявка[71].

В 3-месечен срок от приключване на формалната експертиза или от публикацията на международната регистрация в официалния бюлетин на Патентното ведомство се извършва експертиза по същество. Когато има основание за отказ на регистрацията за всички или за част от стоките или услугите, заявителят се уведомява, като се посочват всички мотиви за отказа и му се предоставя 3-месечен срок за възражения. Когато марката съдържа елемент, който няма отличителни белези и когато включването на този елемент в марката може да породи съмнения относно обхвата на закрила на марката, може да се изиска като условие за регистрацията на марката заявителят да декларира, че той няма да се позовава на изключителни права по отношение на този елемент. Когато в определения срок заявителят не отговори, не направи основателни възражения и/или не ограничи списъка на стоките или услугите, се взема решение за пълен или частичен отказ. При частичен отказ заявителят може в 2-месечен срок от получаване на решението или в производството по жалба срещу решението да подаде молба за разделяне на заявката[72].

Експертизата по същество обхваща следните етапи[73]:

1. Проучване на заявената марка относно абсолютните основания за отказ на регистрация, за които Патентното ведомство следи служебно. Към настоящия момент, не се регистрира:

а. знак, който не е марка по смисъла на дадената от ЗМГО легална дефиниция;

б. марка, която няма отличителен характер;

в. марка, която се състои изключително от знаци или означения, станали обичайни в говоримия език или в установената търговска практика в Република България по отношение на заявените стоки или услуги;

г. марка, която се състои изключително от знаци или означения, които указват вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, времето или метода на производство на стоките, начина на предоставяне на услугите или други характеристики на стоките или услугите;

д. знак, който се състои изключително от формата, която произтича от естеството на самата стока, формата на стоката, която е необходима за постигане на технически резултат или формата, която придава значителна стойност на стоката;

е. марка, която противоречи на обществения ред или на добрите нрави;

ж. марка, която може да въведе в заблуждение потребителите относно естеството, качеството или географския произход на стоките или услугите, както и при други хипотези на марки, изрично предвидени в закона[74];

2. Проучване относно абсолютните основания, което се извършва в съответните бази данни и информационни източници;

---

[71] Чл. 36 ЗМГО.
[72] Чл. 37 ЗМГО.
[73] Чл. 19, ал. 2 НОПЕЗРМГО.
[74] Вж. чл. 11 ЗМГО.

3. Анализ на резултатите от проучването, който включва преценка на смисловото значение на марката, на рисунките или фигурите и сравнение на заявената марка с намерените при проучването материали[75];

4. Уведомление за отказ или уведомление за предстояща публикация. Когато след анализа на резултатите от проучването се установи недопустимост на регистрацията по отношение на всички или на част от стоките и/или услугите на заявителя се изпраща уведомление за отказ, в което се посочват всички основания и мотиви за отказа и му се предоставя 3-месечен срок за възражение. Решение за пълен или частичен отказ се взема, когато в резултат на извършената експертиза е установена недопустимост на регистрацията и в определения срок заявителят не отговори, възрази неоснователно, не представи доказателства за придобита отличителност, не представи съгласие от компетентен орган, не се откаже от изключителното право върху елемент или не ограничи списъка на стоките и/или услугите[76];

5. Вземане на решение по заявката. След приключване на експертизата по заявката, подадена по национален ред, заявителят се уведомява, че заявката му отговаря на изискванията за формална редовност и изискванията по същество и че същата ще бъде публикувана в официалния бюлетин на Патентното ведомство. Публикацията се извършва в 1-месечен срок от приключване на експертизата по същество или след влизане в сила на решението за пълен или частичен отказ. В 3-месечен срок от датата на публикацията на заявката всяко лице може да подаде възражение, а притежателят на по-ранна марка, лицензополучателят на изключителна лицензия на по-ранната марка, действителният притежател на нерегистрирана марка, която се използва, както и притежател на марка, заявена на името на агент или представител на притежателя без негово съгласие опозиция срещу регистрацията на марката. Постъпилите възражения се изпращат незабавно на заявителя, като му се предоставя 1-месечен срок за становище. Когато е подадена опозиция, не се регистрира марка, която е идентична на по-ранна марка, ако стоките или услугите на заявената и на по-ранната марка са идентични или когато поради нейната идентичност или сходство с по-ранна марка и идентичността или сходството на стоките или услугите на двете марки съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-ранната марка[77].

Когато не е подадено възражение или опозиция, в 1-месечен срок от изтичането на сроковете за това или от влизането в сила на решение, с което опозицията е отхвърлена изцяло или частично като неоснователна, заявителят се уведомява за заплащане на такси за регистрация, издаване на свидетелство и публикация и му се предоставя 1-месечен срок за това. На заявителя се указва, че до 1 месец след изтичането на този срок таксите могат да бъдат платени в двоен размер. Когато дължимите такси се заплатят, се взема решение за регистрация, в което се посочва и регистровият номер, под който марката се вписва в Държавния регистър на марките. Решението се взема от държавния експерт, който извършва експертизата по същество, не по-късно от 1 месец от изтичането на сроковете за заплащане на държавните такси[78].

3.2. Географски означения

3.2.1. Същност на географските означения

---

[75] Чл. 21 НОПЕЗРМГО.

[76] Чл. 23 НОПЕЗРМГО.

[77] Относителни основания за отказ на регистрация по чл. 12 ЗМГО.

[78] Чл. 25-25в НОПЕЗРМГО.

RIABG

Географските означения представляват знак, който се използва за означаване на стоки със специфичен географски произход. При тях съществува определена връзка между качествата на продуктите и техния географски произход, а идентични стоки, но произведени в друг географски район не носят същите отличителни качество и свойства. Обичайно географското означение се състои от географското наименование на мястото на произход и наименованието на съответната стока. Като географско означение може да работи и знак, а не словестна конструкция, ако дадено географското място е познато с него. Най-често връзка между качествените характеристики на стоките и географското място на техния произход съществува за селскостопанската продукция, тъй като качествените характеристики на такива стоки зависят до голяма степен от местни фактори като климатични условия, състояние и състав на почвата и други[79].

Съгласно българското и европейското законодателство географските означения могат да бъдат два вида: наименования за произход и географски указания.

Наименованието за произход представлява името на страна, район или определена местност в тази страна, служещо за означаване на стока, която произхожда от там и чието качество или свойства се дължат предимно или изключително на географската среда, включваща природни и човешки фактори[80].

Географското указание е наименованието на страна, район или определена местност в тази страна, служещо за означаване на стока, която произхожда от там и притежава качество, известност или друга характеристика, които могат да се отдадат на този географски произход[81]. Оттук следва, че основният разграничителен критерий между двата вида географски означения е наличието на човешки фактор. В първия случай е налице изискване за влияние на човешко поведение, т.е. традиции в производството на даден продукт, докато при географските указания определящи са даденостите на средата на произход.

3.2.2. Разлика между марките и географските означения

Принципното различие между тези два обекта на интелектуална собственост може да бъде изведено на базата на критерия за „ексклузивитет". Докато марката е знак, който служи за отличаване на еднородни стоки на различни производители и правото на използване на марката е монополно право, то право да използват определено регистрирано географско означение имат всички производители от съответното географско място, които произвеждат стоки с характерните за него специфични характеристики. Освен това правото на използване на дадена марка е за срок от 10 години, като то може да бъде подновявано неограничен брой пъти, докато за географските означения няма фиксиран срок и действието му се прекратява, когато се прекрати връзката между продукта и средата, в която той е произведен[82].

3.2.3. Регистрация на географски означения

На национално ниво правната закрила на географските означения е обвързана с регистрацията им в Патентното ведомство на Република България. Регистрирано географско означение може да се използва само от лице, което е вписано като негов ползвател. Вписаният ползвател може да използва географското означение само за стоката, за която е

---

[79] „Географски означения - Същност и закрила", Добрева, Д., http://trudipravo.bg/kompyutarni-produkti-epi/kompyutarni-informacionni-produkti-epi/epispmenu/podbrani-statii/1326-episob201104.

[80] Чл. 51, ал. 2 ЗМГО.

[81] Чл. 51, ал. 3 ЗМГО.

[82] „Географски означения - Същност и закрила". Добрева, Д., http://trudipravo.bg/kompyutarni-produkti-epi/kompyutarni-informacionni-produkti-epi/epispmenu/podbrani-statii/1326-episob201104.

регистрирано. Той може да го поставя върху стоките или върху тяхната опаковка, в рекламни материали, върху търговски книжа, свързани със стоката или върху други документи[83].

Правната закрила обхваща забрана за:

1. всяко използване в търговската дейност на географското означение за стоки, които са сходни на стоката, за която е регистрирано, доколкото се експлоатира известността на защитеното означение;

2. неправилно използване или имитиране на географското означение, дори и когато истинският произход на стоката е отбелязан или използването му в превод или заедно с изрази като „род", „вид", „тип", „имитация" и други подобни;

3. използване на всяко друго невярно или заблуждаващо указание по отношение на източника, произхода, естеството или съществените качества на стоката, посочено върху опаковката, в рекламни материали или документи, свързани със стоката, което указание може да създаде невярно впечатление относно нейния произход;

4. други действия, които могат да въведат в заблуждение потребителите относно истинския произход на стоката[84].

Докато се ползват със закрила по ЗМГО, географските означения не могат да се превърнат в родови наименования. Правната закрила на регистрирано географско означение се прекратява, когато престане да съществува връзката между качествата или особеностите на стоката и географската среда[85].

Правото на заявяване принадлежи на всяко лице, което извършва производствената си дейност в определеното географско място и стоката, която произвежда, отговаря на установените качества или особености. Границите на географското място и качествата или особеностите на стоките, както и връзката на тези качества или особености с географската среда или с географския произход се определят и установяват от съответното централно ведомство със заповед на ръководителя му[86]. Заявката за регистрация на географско означение се подава в Патентното ведомство директно, по пощата, по факс или по електронен път. Тя трябва да се отнася само до едно географско означение[87].

Аналогично на търговските марки, производството по регистрация на географско означение преминава през две фази - формална експертиза и експертиза по същество. В рамките на формалната експертиза се проверява дали са изпълнени изискванията на закона, а именно дали заявката за регистрация на географско означение е подадена по надлежен ред, дали съдържа изискуемите по закон реквизити[88] и приложения[89]. Когато се констатират недостатъци, на заявителя се предоставя 3-месечен срок за отстраняването им. В случай че в този срок заявителят не отстрани недостатъците, производството се прекратява[90].

---

[83] Чл. 55 ЗМГО.
[84] Чл. 53, ал. 2 ЗМГО.
[85] Чл. 56 ЗМГО.
[86] Чл. 54 ЗМГО.
[87] Чл. 60 ЗМГО.
[88] Заявката трябва да съдържа: 1. искането за регистрация; 2. името и адреса на заявителя; 3. наименованието за произход или географското указание; 4. посочване на стоката; 5. описание на границите на географското място и 6. описание на установените качества или особености на стоката и връзката им с географската среда или с географския произход.
[89] Към заявката се прилага препис на заповедта по чл. 54, ал. 2 ЗМГО и удостоверение от съответната община, че заявителят извършва производствената си дейност в определеното географско място. Когато заявителят е чуждестранно лице, към нея се прилага документ за регистрация на географското означение в страната на произхода. Заявката трябва да отговаря и на други изисквания, установени с наредба, приета от Министерския съвет. Прилага се и документ за платени такси.
[90] Чл. 61 ЗМГО.

Всяка заявка, успешно преминала през формалната експертиза, подлежи на експертиза по същество в 18-месечен срок. Тя обхваща следните етапи[91]:

1. Проучване на заявеното географско означение относно наличието на основните характеристики, на които то трябва да отговаря по закон, което се извършва на базата на документите, посочени в ЗМГО и НОПЕЗРМГО;

2. Проучване относно наличието на основания за отказ на регистрация на заявеното географско означение. В чл. 52 от ЗМГО се съдържат основанията за отказ на регистрация, според които не се регистрира като географско означение наименование, което:

1. се е превърнало на територията на Република България в родово наименование на стоки от определен вид, без да се свързва с мястото на производството им;

2. е идентично с наименованието на по-рано защитен сорт растения или порода животни, когато има вероятност потребителите да се въведат в заблуждение относно истинския произход на стоката;

3. е идентично на географско означение или марка, регистрирани по-рано за идентични стоки;

4. е идентично или сходно на географско означение или марка, регистрирани по-рано за идентични или сходни стоки, когато има вероятност потребителите да се въведат в заблуждение.

Проучването се извършва в базите данни на заявените и регистрираните по национален ред географски означения, марки, сортове растения и породи животни, на регистрираните по реда на Лисабонската спогодба наименования за произход, на международните регистрации на марки по реда на Мадридската спогодба и Протокола към нея и на заявените и регистрираните марки на Общността, на заявените и регистрираните наименования за произход и географски указания за земеделски продукти и храни, вина и спиртни напитки съгласно регламентите на Европейския съюз, както и съгласно двустранни договори между Европейския съюз и трети страни, речници, енциклопедии и други източници на информация, включително такива достъпни в интернет[92];

3. Анализ на резултатите от проучването. Той се извършва въз основа на сравнение на заявеното географско означение с намерените при проучването материали[93];

4. Уведомление за отказ. Когато след анализа на резултатите от проучването се установи недопустимост на регистрацията на заявеното географско означение, на заявителя се изпраща уведомление за отказ на регистрацията. В уведомлението се посочват всички основания и мотиви за отказа и на заявителя се предоставя 3-месечен срок за възражение[94];

5. Вземане на решение по заявката. Когато се установи, че заявеното географско означение отговаря на изискванията на ЗМГО, заявителят се уведомява и му се предоставя 1-месечен срок за заплащане на таксите за регистрация и вписване като първи ползвател, издаване на свидетелство и публикация. Когато в предоставения 1-месечен срок дължимите такси бъдат заплатени, се взема решение за регистрация, в което се посочва и регистровият номер, под който географското означение се вписва в Държавния регистър на географските означения. Когато в 1-месечния срок дължимите таксите не са заплатени заявката се счита за оттеглена[95].

---

[91] Чл. 33 НОПЕЗРМГО.
[92] Чл. 35 НОПЕЗРМГО.
[93] Чл. 36 НОПЕЗРМГО.
[94] Чл. 37 НОПЕЗРМГО
[95] Чл. 39 НОПЕЗРМГО.

III. ЗАИНТЕРЕСОВАНИ СТРАНИ

1. ОБЩЕСТВЕНИ КОНСУЛТАЦИИ НА НИВО ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

Изготвянето на обобщена оценка на въздействието, придружаваща предложението за Регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно марката на Общността и предложение за Директива на Европейския парламент и на Съвета за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките е предшествано от обширно последващо оценяване и обществени консултации, в които Генералната дирекция за вътрешния пазар (DG MARKT)[96] търси експертиза от външни специалисти, както и становища на заинтересованите страни.

Процесът по последващо оценяване започва още през 2008 г. с консултация за търговските марки, проведена чрез Панела за Европейски бизнес-тест[97]. Нейната цел е събирането на становищата на компаниите, включително МСП, по въпроси като добавената стойност на търговските марки, информираността на потенциалните потребители, разходите за търговска марка, връзката между националните системи и системата на общностната марка, ефикасността на системите и защитата на търговските марки и други.

Основният компонент от процеса по оценяване е възлагането на обширно проучване на Института за интелектуална собственост и конкурентно право „Макс Планк" в Мюнхен, Германия. Проучването обхваща поредица от консултации с различни заинтересовани страни. Първо е извършено голямо онлайн проучване сред потребители на системата на общностната марка, извършено от Института за демоскопия[98], Аленсбах, Германия. Проучването е базирано на произволна извадка от 1 599 потребители, като данните са събрани между февруари и март 2010 г. На второ място, асоциации на потребителите са поканени да изразят своите виждания по въпроса и да дадат предложения. Общо 19 организации, представляващи потребители на търговски марки на национално, европейско и международно ниво изпращат своите приноси. Институтът „Макс Планк" организира и изслушване на 15 големи потребителски организации през същата година като целта е да им бъде дадена възможността да представят своите виждания. Накрая, той се консултира с всички национални служби по интелектуална собственост и действащата тогава Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) в Аликанте (OHIM).

2. ПРЕДВАРИТЕЛНА ОБЩЕСТВЕНА КОНСУЛТАЦИЯ ПО ПРОЕКТА НА НОВ ЗАКОН

В периода 03.05.2018 - 17.05.2018 г. Председателят на Патентно ведомство на Република България организира предварителна обществена консултация. На обсъждане е поставена структурата на проекта за нов ЗМГО, която е публикувана заедно с консултационен документ на Портала за обществени консултации www.strategy.bg. Проектът е насочен към въвеждане в националното законодателство на разпоредбите на Директива (ЕС) 2015/2436 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките[99]. За целите на постигането на високо ниво на уеднаквяване със системата за правна закрила на търговските

---

[96] В момента трансформирана в ГД Вътрешен пазар, промишленост, предприемачество и МСП (DG GROW).

[97] Панелът представлява уникален инструмент, позволяващ на Европейската комисия да получи директна обратна връзка от бизнеса по отношение на нейните законодателни предложения или инициативи, които се очаква да имат въздействие върху бизнеса. Панелът се състои от около 3 600 компании от всички държави - членки, от различни сектори и с различна големина.

[98] От немски Institut für Demoskopie.

[99] Публикуван в ОВ, L 336 от 23.12.2015 година.

марки в рамките на Европейския съюз, законопроектът съдържа две основни групи предложения. Първата е свързана с транспониране на разпоредбите на Директивата, които представляват изменение по същество на досега съществуващите и които са нови спрямо националната система за правна закрила на марките. Втората група включва предложения за изменение и допълнение, произтичащи от практиката по прилагане на ЗМГО и Регламент (ЕО) 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността, кодифициран като Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз. Обществената консултация е предварителна като в нея се сочи, че с проекта на ЗМГО се поставят следните основни цели:

1. постигане на съответствие на националното законодателство в областта на марките с правото на Европейския съюз и със системите за правна закрила на държавите-членки;

2. осъвременяване и подобряване на разпоредбите на действащия ЗМГО;

3. повишаване на правната сигурност;

4. изясняване на правата, произтичащи от марките от гледна точка на техния обхват и ограничения;

5. бързина на производството.

Поставените на обсъждане въпроси са свързани с промените съгласно:

1. **Директивата (ЕС) 2015/2436**, която предвижда нововъведения, свързани с:

а. определението за марка;

б. абсолютните и относителните основания за отказ за регистрация;

в. съдържанието на изключителното право;

г. правото на забрана на подготвителните действия;

д. забраната за използване на марка, регистрирана на името на агент или представител;

е. задължението за използване на марката;

ж. правилата, свързани с марката като обект на собственост;

з. колективните и сертификатните марки;

и. описанието на стоките и услугите;

й. дисклайма;

к. възможностите за разделяне на заявката и регистрацията;

л. искането за доказване на реално използване;

м. лицата, които имат право на иск за нарушение;

н. възражението за реално използване;

о. съставите на административни нарушения;

п. уреждането на липсата на отличителен характер или известност при по-ранна марка като пречка за обявяването за недействителна на регистрирана марка и други;

2. **Регламент (ЕС) 2017/1001** и свързаните с него Делегиран регламент (ЕС) 2018/625 и Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/626 и предвидените с тях нововъведения, отнасящи се до:

а. претенцията за приоритет;

б. възможността за служебно възобновяване на експертизата по същество;

в. срокът за възражение от трети лица при подадена опозиция;

г. правилата за формална експертиза при международни регистрации на марки, с посочване на Република България и други;

3. **Други предложените промени** извън тези, свързани с Директива (ЕС) 2015/2436 и Регламент (ЕС) 2017/1001 като новите моментио тносно:

а. недобросъвестните действия при подаване на заявка за регистрация на марка;

б. по-ранното фирмено наименование като основание за подаване на опозиция;

в. отменянето на вписването на ползвател;

г. таксата за регистрация на марка;

д. Държавния регистър на марките и този на географските означения;

е. досието и достъпа до него;

ж. спирането и прекратяването на производствата по заявка за регистрация на марка, опозиции и спорове;

з. размяната на кореспонденция;

и. промяната в размера на налаганите глоби и имуществени санкции във връзка с административните нарушения;

й. принудителните административни мерки при системни нарушения и други.

Консултацията предоставя изричната възможност за даване на предложения и коментари по различни от зададените в консултационния документ теми.

3. ПРЕДВАРИТЕЛНИ СОНДИРАНИЯ В РАМКИТЕ НА ОЦЕНКАТА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

В периода 28.06.2018 – 04.07.2018 г., като процедурен етап от изготвянето на цялостни предварителни оценки на въздействието относно планирани регулативни намеси на национално ниво, свързани с приемането на нов Закон за марките и географските означения и нов Закон за защита на търговската тайна, бяха организирани предварителни обществени консултации. За провеждането на двете консултации бе използван общ въпросник, състоящ се от 16 въпроса:

- 8 въпроса по материята, уреждана от Закона за марките и географските означения;
- 6 въпроса по материята, свързана с търговската тайна и
- 2 отворени въпроса за всякакви допълнителни становища, мнения и информация.

Краткият период на обществената консултация, отнасяща се до материята, която би била третирана от един бъдещ нов Закон за марките и географските означения се дължи на факта, че тя се провежда в рамките на процеса по оценка на въздействието на планираната интервенция. Като такава консултацията има неформален и предварителен характер и нейна основна цел е възможно най-ранното стартиране на обществената дискусия по темата, сондиране на мненията на заинтересованите страни и информиране и съобразяване на процеса на взимане на решения с тях. Този подход е в съответствие с добрите практики на провеждане на обществени консултации на Европейската комисия[100]. Предварителните сондирания по никакъв начин не отменят задължението за провеждане на официални обществени консултации по реда на чл. 18а, във връзка с чл. 26 от ЗНА.

3.1. Методология за анализ на отговорите и преценка на тяхната представителност

По материята, свързана с марките и географските означения, въпросникът съдържаше общо 8 въпроса, от които 6 отворени и 2 затворени. За затворените въпроси беше налична възможността за посочване на повече от един отговор. При всички въпроси беше предвидена възможността респондентите да дават допълнителна информация. В последните два въпроса от въпросника (приложими и за двете консултирани теми) респондентите бяха приканени да предоставят всякаква релевантна по тяхно мнение информация и данни, както и свободно да изразят своето мнение и да направят допълнителни предложения или коментари, които намират за уместни и които не са били обхванати от въпросите.

Въпросите покриваха следните теми:

[100] Вж. Насоките за по-добро регулиране и Инструментариума за по-добро регулиране на ЕК.

1. Кои са основните проблеми, наложили приемането през 2015 година на специална Директива за сближаване на законодателствата на държавите-членки на Европейския съюз относно търговските марки;

2. Съществуват ли тези проблеми и в България и какво засягат в най-голяма степен;

3. По какъв начин следва да бъде транспонирана у нас Директивата на ЕС за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките;

4. Необходимо ли е транспонирането на Директивата на ЕС за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките да бъде съпътствано с предвиждането на допълнителни гаранции за запазването на конкурентоспособността и ако да, какви;

5. Възможно ли е производствата пред българското Патентно ведомство (за регистрация на марка, производствата, свързани с географските означения и други) да бъдат оптимизирани, с оглед постигането на тяхна по-голяма ефективност и бързина и ако да, по какъв начин;

6. Могат ли процедурите по опозиции и спорове да бъдат оптимизирани, с оглед постигането на ефикасно и бързо административно производство и ако да, по какъв начин;

7. Отговаря ли уредбата на географските означения в действащото българско законодателство на съвременните условия и по какъв начин би могла да бъде подобрена;

8. Достатъчно ясни ли са процедурите, свързани с международни регистрации на марки и могат ли да бъдат усъвършенствани и ако да, по какъв начин.

Въпросникът беше така разработен, че да може да се попълни в цялост в стандартния случай за около 20 - 25 минути. Частта, посветена на марките и географските означения бе формулирана така, че да не отнема повече от 15 минути. Разпространението на информацията за обществените консултации и въпросника беше извършено по електронна поща. Едновременно с това, информация за обществената консултация заедно с приложимите документи беше обявена и на следните страници в интернет:

1) http://www.bpo.bg/index.php?option=com_content&task=view&id=1048&Itemid=169;

2) http://ipbulgaria.bg/обществена-консултация-змго/.

3.2. Заинтересовани лица на национално ниво

Въпреки обяснения по-горе неформален и предварителен характер на обществената консултация и кратките срокове, Центърът за оценка на въздействието на законодателството положи усилия, за да ангажира максимално широк кръг от заинтересовани страни. Информация за обществената консултация и съответните приложения беше разпратена по електронна поща до следните групи лица:

1. Представителни организациии на бизнеса (БТПП и Съвета на браншовите организации към БТПП; БСК; АИКБ; членовете на КРИБ);

2. Браншови организации и неправителствени организации с експертиза в икономическата и бизнес сферата;

3. Неправителствени организации с експертиза в сферата на защита на потребителите;

4. Браншови организации и неправителствени организации с експертиза в сферата на науката и технологиите.

Държавните органи, чиито правомощия са свързани с предмета на регулиране на предлагания акт или които са задължени да го прилагат умишлено не са включени в този етап на консултирането, тъй като те ще имат възможност да изразят своето мнение по време на съгласувателната процедура по реда на чл. 27 ЗНА.

4. РЕЗУЛТАТИ

4.1. Обществени консултации на ниво Европейски съюз

Резултатите потвърждават нуждата от по-голяма съгласуваност между системата на общностната/съюзната търговска марка и националните системи и по-голямо сближаване на законодателствата на държавите-членки за търговските марки. Въпреки, че много аспекти на действащата система на марката на ЕС са посочени като добре функциониращи, направени са редица предложения за нейното усъвършенстване, както и са идентифицирани области за засилване на сътрудничеството между Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) в Аликанте (OHIM) към онзи момент и националните ведомства по интелектуалната собственост.

4.2. Предварителна обществена консултация по проекта на нов закон

В рамките на проведената от Патентното ведомство предварителна обществена консултация по проекта на нов ЗМГО са получени две становища[101], включващи редица предложения и коментари по обсъжданата материя. Едно от ключовите предложения, които са приети е идеята за осъществяване на цялостна промяна и преразглеждане на националното законодателство в областта на марките и географските означения, включително приемане на съответните изменения в частта, посветена на географските означения, така че националното законодателство да се приведе в съответствие с правото на ЕС.

В края на месец юли е получено още едно становище[102] по проекта на нов закон, което излага конкретни съображения, свързани с предложенията за въвеждане на преклузивни срокове за представяне на отговори, становища и доказателства от страните в производствата по опозиции, жалби и искания, представянето на нови доказателства в първоинстанционното съдебно производство, съкращаването на процесуалните срокове и други. Становището е основано на аргументи, изведени от установената съдебна практика по приложението на ЗМГО и АПК и съдържа специфични чисто практически съображения за начина на функциониране на повечето потенциални потребители на услугите на Патентното ведомство.

4.3. Предварителни сондирания в рамките на оценката на въздействието

Анализът на отговорите на участниците в обществената консултация показва, че около *3/4* от респондентите са наясно с причините, довели до приемането на Директива (*ЕС*) 2015/2436 за сближаване на законодателствата на държавите-членки на Европейския съюз относно търговските марки. Останалата*1/4* твърдят, че не разполагат с конкретни публични данни по въпроса.

Всички респонденти считат, че идентифицираните на ниво ЕС проблеми са релевантни и за българския контекст. Според *75%* от запитаните, те засягат развитието на бизнеса, взаимното допълване и оперативната съвместимост между системата на марката на Съюза и националните системи и конкурентоспособността. *25%* считат, че идентифицираните проблеми влияят и върху развитието на промишлеността.

Респондентите са единодушни, че Директивата на ЕС за сближаване на законодателствата на държавите-членки на относно марките следва да бъде транспонирана в българското законодателство чрез законов нормативен акт, като близо *25%* от тях са

---

[101] От Българската национална група на Международната асоциация за закрила на интелектуалната собственост (AIPPI) и от представителите по индустриална собственост Ралица Димова и Милена Кичашка.

[102] От представителите по индустриална собственост адв. Костадин Манев, адв. Александра Семерджиева, адв. Петьо Славов и инж. Анка Червенкова.

RIA.BG

посочили, че това следва да бъде извършено чрез промени в съществуващия закон. Още толкова, около *1/4* от респондентите намират, че при транспонирането следва да бъдат приложени и мерки алтернативни на регулирането като саморегулиране, съвместно регулиране или повишаване на осведомеността. Мнозинството респонденти (над *3/4)* считат, че са необходими допълнителни гаранции за запазването на конкурентоспособността. Като препоръки в тази насока са посочени подобряване на работата на Патентното ведомство, намаляване на сроковете, повишаване на прозрачността и автоматизацията.

Според близо *25%* от участниците в сондирането производството пред българското Патентно ведомство по регистрация на марка отговаря в максимална степен на изискванията за ефективност и бързина. Около *50%* от запитаните считат, че производствата пред българското Патентно ведомство (регистрация на марка, производствата, свързани с географските означения и други) биха могли да бъдат оптимизирани, с оглед постигането на тяхната по-голяма ефективност и бързина. Препоръчва се това да се осъществи чрез планирани регулативни намеси на национално ниво, промени в законодателството, уреждащо дейността и вътрешните правила за работа на Патентното ведомство, наемане на обучен персонал и освобождаване на непригодния и неквалифициран персонален състав.

По отношение на възможностите за оптимизация на процедурите по спорове и опозиции, по-малка част от запитаните се въздържат от отговор, тъй като не са имали практика с такива процедури, а близо *3/4* посочват като необходими съкращаването или поне спазването на законоустановените срокове, въвеждането на прозрачност и проследимост на процедурите, в това число публичност на вземаните решения и специализирана експертна оценка.

По отношение на адекватността на настоящата уредба на географските означения спрямо съвременните условия мненията са разнопосочни. Половината от участниците в сондирането считат, че има място за оптимизация, като се посочва, че макар уредбата отчасти да отговаря, е необходимо да бъде синхронизирана с приложимото европейското законодателство в областта. Под 1/3 от отговорилите намират, че уредбата на географските означения в действащото българско законодателство отговаря на съвременните условия. Около 1/4 не са изразили мнение. Във връзка с възможностите за усъвършенстване на процедурите, свързани с международните регистрации на марки е изразено становище, че наличната информация не е достатъчна и достъпна.

IV. ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ПРОБЛЕМА

1. ДЕФИНИРАНЕ НА ПРОБЛЕМА

В основата на проблемите в областта на търговските марки, довели до приемането на Директива (ЕС) 2015/2436 на ЕП и на Съвета от 16 декември 2015 година за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките стои наличието на различаващи се правила и процедури в уредбата на защитата на марките в отделните държави-членки, както и сериозните разминавания между националните правни системи и законодателството на ниво Европейски съюз.

Бизнес средата в сферата на търговските марки в ЕС остава много хетерогенна, въпреки частичната хармонизация на националните закони, датираща от началото на 90-те години на XX век. Нивото на съответствие, налагано от Директива 2008/95/ЕО е било доста ниско, по отношение някои основни материалноправни разпоредби в областта на марките. Значителни по обхват области на регулиране, по-конкретно свързани с формалните изисквания и процедурите, са останали нехармонизирани. Освен това Регламентът за

марката на Общността е приет няколко години след Директива 2008/95/ЕО, което означава, че при нейното приемане не е имало общ индикатор, спрямо който може да бъде измерена ефикасността на националните процедури.

Това състояние на нещата има своя корен в обективата даденост, че защитата на марките в държавите-членки на ЕС съществува редом с тази действаща на равнището на Съюза, осигурена чрез марката на Съюза. Тези две защити поначало са единни по своя характер и валидни на цялата територия на Съюза. Съвместното съществуване и намирането на оптималния баланс, синхрон и допълване при функционирането на системите за защита на марките на национално равнище и на ниво ЕС представляват основното предизвикателство, адресирано от общия подход на Съюза, насочен към постигане на по-висока степен на унифициране на защитата на интелектуалната собственост. Този подход, конкретно по отношение на марките, цели намаляване на случаите на различия и противоречия в уредбата на системата на марките в Европа като цяло, което едновременно с това да спомогне за запазването на националната защита на марките като привлекателен вариант за заявителите.

Актуалният статус уредбата на търговската марка на ЕС все още се характеризира с различия между националните правила и процедури, както между тях, така и във връзка с правилата и процедурите, прилагани на съюзно ниво, като специално по отношение на процедурите не е бил правен опит да се приложат най-добрите практики.

Всичко това пряко засяга **функционирането на вътрешния пазар, поради факта че възпрепятства свободното движение на стоки и свободата на предоставяне на услуги в Съюза и в отделните държави-членки, което е основният идентифициран проблем** от ОВ. В пряка причинно-следствена с него е и проблемът, свързан с **недостатъчното ниво на сътрудничество между ведомствата по интелектуална собственост на отделните държави-членки помежду им и между отделните национални ведомства и Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост**.

Въз основа на тези проблеми, ЕК, изследвайки нулевия вариант и изграждайки върху него своя базисен сценарий, в рамките на предварителната ОВ за собственото си предложение за Директива за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките, стига до извода, че при липса на действия от страна на ЕС, неблагоприятните последици от недостатъчната хармонизация ще продължават да се проявяват и ще останат недостатъчно обхванати от правните средства за закрила, предоставяни от държавите-членки.

Същите или сходни изводи могат да бъдат направени и по отношение на **уредбата на защитата географските означения на неземеделски продукти.** Правните рамки в държавите-членки на ЕС се различават в голяма степен по отношение на обхват, ефект и цена. Като резултат, продуктите получават много различна защита в зависимост от страната си по произход. Съществуващите регионални и национални закони, защитаващи географските означения на неземеделските продукти се различават в много аспекти. На първо място, няма хармонизирана дефиниция. Някои държави използват термина наименование за произход, други географско означение или означение за произход, докато в трети „географско означение" и „наименование за произход" съществуват успоредно като понятия. Това води до липса на правна сигурност при защитата на географските означения, тъй като дадената в една държава защита може да не бъде приложима в друга. Второ, процедурите в различните държави се различават значително, особено по отношение на процедурата за опозиция и съществуването на регистър на географските означения. Трето, няма съгласуваност кой може да бъде заявител и какви са изискванията за получаване на защита на географските означения.

Безспорно е, че в общосъюзен мащаб тези проблеми, като валидни за целия единен пазар засягат и България, бидейки участник на този пазар като държава пълноправен член на ЕС. За да се провери, обаче, дали те засягат в еднаква степен и националното ни законодателство и доколко то отговаря, респективно не отговаря на изискванията на правото на ЕС, настоящата ОВ следва да анализира дали двигателите на проблемите, разбирани в случая като факторите, които се намират в пряка причинно-следствена връзка с проблемите, установени на ниво Съюз, са валидни и за националния контекст.

2. ДВИГАТЕЛИ НА ПРОБЛЕМА

Обществените консултации на ниво ЕС, както и анализат на всички останали данни, изследвани в процеса на изготвяне на настоящата ОВ показват, че съществуващите различия между националните системи, определяни от заинтересованите страни като значителни са резултат от следните по-важни причини:

1. недостатъчно ниво на хармонизация на процедурите, свързани с търговската марка;
2. недостатъчното ниво на хармонизация на материалното право;
3. неясна правна рамка за сътрудничество.

Широко разпространено сред потребителите на търговски марки в Европа е виждането, че нивото на синхронизираност на националните закони. уреждащи търговките марки на държавите-ченки, както и съответствието им с общностната търговска марка не е достатъчно. Потребителските организации единодушно заявяват, че е необходима допълнителна хармонизация на националната уредба на търговските марки, както на материално, така и на процедурно ниво.

2.1. Недостатъчно ниво на хармонизация на процедурите, свързани с търговската марка

В резултат от факта, че процедурните аспекти, свързани с търговските марки на територията на ЕС са нехармонизирани, са констатирани празноти и пропуски, които засягат важни области от правната уредба, включително, свързани с:

1. условията за признаване на **дата на заявяване**;
2. **определянето** и **класификация** на стоките и услугите, чиято защита се търси;
3. **броят класове**, включени в заявката за марка;
4. **обхватът на служебната проверка** на основанията за отказ;
5. възможността за подаване на **бележки** от трети лица;
6. съществуването или липсата на **административни процедури за опозиция** на заявка, извършваща нарушение или за **отмяна на мярка**;
7. **неизползването** на марката като аргумент за защита;
8. **продължителността/подновяването** на регистрацията и възможността за **разделяне** на заявката или **регистрацията** на търговската марка и други.

2.2. Недостатъчно ниво на хармонизация на материалното право

Първо, в противоречие с Регламента за общностната търговска марка, основанията за отказ, съдържащи се в Директива 2008/95/ЕО не са се отнасяли до конфликти със защитени географски указания. Следователно, нямаше гаранции, че нивата на защита, дадени на географските означения от други правни инструменти на ЕС действително се прилагат по еднакъв и изчерпателен начин при проверката на търговската марка в ЕС, например, при прилагането на абсолютните основания за отказ.

На второ място, с изключение на няколко основни правила във връзка с лицензирането, Директива 2008/95/ЕО не съдържаше разпоредби,отнасящи се до други аспекти на

RIA.BG

търговските марки като обекти на собственост, като например прехвърлянето им и вещните права, свързани с тях. В резултат от това, жизненоважни аспекти на търговската експлоатация на марките оставаха непоследователно или противоречиво регулирани в ЕС. Освен това, Директива 2008/95/ЕО не съдържаше правила, уреждащи въпроси като:

1. **прехвърлянето** на регистрирани марки отделно от бизнеса на техния собственик;
2. включването на търговските марки на една компания в **прехвърлянето на цялото предприятие**;
3. изискването прехвърлянето на търговската марка да се извършва в **писмена форма**;
4. възможността марката да бъде **обект на вещни права** или по отношение на нея да бъдат прилагани мерки за **принудително изпълнение**.

Трето, Директива 2008/95/ЕО оставяше нехармонизирани повечето аспекти на **колективните и сертифициращите марки**. Колективните марки означават стоки, които споделят конкретни общи характеристики, като например произход от конкретно място или които отговарят на конкретни производствени или качествени стандарти. Характеристики от този тип са били защитими като търговски марки в редица държави-членки и са били особено успешни при защитата на икономическата стойност, присъща на такъв тип инструменти. При положение обаче, че колективните и сертифициращите марки бяха признати само в някои държави-членки[103] и тяхната защита можеше да се различава значително от една правна система до друга, индустрията нямаше как да получи еднакво ниво на защита в ЕС.

Четвърто, проблеми възникваха и от факта, че Директива 2008/95/ЕО съдържаше няколко разпоредби, които са предвидени само като правни възможности (опционално) за държавите-членки. На практика това е довело до допълнителни отклонения от системата за общностна търговска марка. Тези разпоредби се отнасят до правила директно засягащи **абсолютните и относителните основания за отказ**, като например възможността за отказ на регистрация на знаци, заявени недобросъвестно или до възможността за даване на защита на марки, ползващи се с известност срещу несходни стоки и/или услуги.

2.3. Неясна правна рамка за сътрудничество

Неясната правна рамка за сътрудничество между държавите-членки на Съюза е отчетена на политическо ниво, като на база установената несъгласуваност между общностната търговска марка и националните режими, Съветът е призовал Комисията да включи в своите нови законодателни предложения мерки за по-добра хармонизация на националните законодателства помежду им и за постигане на по-висока степен на съответствие между тях и правото на ЕС в областта на общностната марка, като по този начин бъде постигнато намаляване на областите на различия и противоречия в системата на търговската марка в Европа като цяло.

Извършеният за целите на настоящата ОВ анализ на националния контекст[104], в който би действала оценяваната политика и становищата, получени в рамките на проведените предварителни обществени консултации[105] сочи, че двигателите на проблемите, представени от ЕК като недостатъци на съюзната и националната правна уредба на защитата на търговската марка и географските означения в държавите-членки са валидни и за действащото българско законодателство. Извън необходимостта от съобразяване с изискванията на Директивата, е констатирано и наличието на отделни празноти и

---

[103] България е една от тях.

[104] Вж. Подробно II. Контекст на политиката, т. 3 Национален контекст.

[105] Вж. Подробно III. Заинтересовани страни, т. 2.Предварителна обществена консултация по проект на нов закон, т. 3 Предварителни сондирания в рамките на оценката на въздействието и т. 4. Резултати.

необходимост от прецизиране на уредбата на производството по опозиция. Тази нужда е изведена на база практиката по прилагане на закона от Патентното ведомство в 7-годишния период от първоначалното въвеждане на производството.

3. ПОСЛЕДИЦИ ОТ ПРОБЛЕМА

Предвид силната взаимовръзка между общностната марка, днес наричана марката на Съюза и националните системи, всички заявители на търговски марки в Европа следва добре да познават и националните и съюзната правни системи, за да се справят, с различните процедури, например тези по опозиция. Освен това, много предприятия, включително МСП, използват паралелно няколко системи, т.е. избират защита и на национално и на съюзно ниво и/или регистрират няколко национални търговски марки, като част например от собствената си брандинг стратегия. В резултат на това, една компания на Съюза, планираща такава стратегия се изправя пред **множество нееднакви режими на регулиране**, които предоставят на своите заявители различна степен на достъпност, трудност, предвидимост и бързина при получаването на защита на търговската марка.

Потребителите на националните системи на защита на марките също могат да бъдат негативно засегнати от описваните проблеми. Разликите между съществуващите режими водят до **неравностойни условия**, които затрудняват потребителите на европейската система за търговска марка, без значение от географския обхват на защитата, която търсят.

По същия начин, когато се изправя пред необходимостта от принудително изпълнение на правата си или има нужда от друга защита срещу твърдяно нарушение, една компания от ЕС се сблъсква със **свръхусложнена регулаторна рамка**, което води до увеличена правна несигурност и съответно до повишаване на зависимостта от външна помощ. Освен това, тъй като е вече **остаряла**, европейската система на търговските марки не предвижда ефективни и ефикасни разрешения, от гледна точка на потребителите, които да отговарят на техните очаквания. Дори в случаите, когато службите по интелектуална собственост вече предлагат е-услуги, техните инструменти и други практики често се различават помежду си.

Службите по интелектуална собственост не работят по унифицирани или съвместими правила и процедури за проверка, нито имат едни и същи стандарти за качество. Това влияе на тяхната пркатика на вземане на решения и има за резултат непоследователност, което се отразява негативно на съгласуваността, интегритета и надеждността на европейската система за търговски марки като цяло. Оттук става очевидно влиянието, което слабото ниво на сътрудничество между отделните ведомства по интелектуална собственост на държавите-членки оказва, при което негативните ефекти, произхождащи от различните регулаторни рамки, са допълнително засилени от липсата на съгласувани практики, инструменти и вземани на решения оттях.

Ниското ниво на хармонизация, както и ограниченото съгласуване на практики и инструменти в службите по интелектуална собственост, вследствие на недостатъчното сътрудничество имат редица отрицателни последици за индустрията, като:

1. по-високи **разходи** на ресурси, включително времеви, свързани с бавните процедури;
2. **правна несигурност**;
3. риск от **неустойчива връзка** между системата на търговската марка на ЕС и националните системи;
4. **ограничена достъпност** до отделните системи за търговски марки.

На първо място, това води до **директно повишаване на разходите**, защото индустрията е принудена да:

1. създаде и поддържа вътрешна експертиза, така че да разполага необходимите познания за ефективно справяне с различаващите се аспекти на системите във всички държави-членки;

2. търси скъп професионален съвет, често под формата на международна мрежа от външни консултанти, особено когато проблемите изискват местна юридическа експертиза и

3. разработят и поддържат свръх сложни инструменти за управление на данни, за да успеят да управляват ефикасно портфолиото на търговските си марки, особено когато трябва да се справят с различни правила във връзка с таксите за първоначална регистрация и пре-регистрация, срока на защита, изчисляването на подновявания, прехвърляния, лицензи, професионално представителство и т.н.

Второ, ниското ниво на хармонизация **повишава разходите индиректно**, тъй като правната несигурност често насърчава компаниите да прибягват до ненужни практики по подаване на множество заявления, в случай че един вид защита на търговска марка е по-лесен за получаване или по-ефикасен от друг. Често се оказва по-евтино за компаниите да кандидатстват за няколко търговски марки с надеждата, че една от тях ще бъде регистрирана, отколкото да предприемат изчерпателно търсене на всички възможни конфликти между марките в регистрите на национално и съюзно ниво. Освен това сложността и липсата на прозрачност на системата води до значителни закъснения в разработването на подходящата стратегия за търговската марка и следователно забавя маркетинга на нови продукти и услуги и така в значителна степен пречи на конкурентоспособността на компаниите.

Трето, липсата на хармонизация в процедурите за защита на търговски марки допринася за **забавяне** на регистрациите и другите процедури. „Най-бързите" служби регистрират една марка в рамките на 3-6 месеца, докато в други държави процедурата може да отнеме години. Ситуацията е подобна и при процедурите по опозиция[106].

Четвърто, **правната несигурност** означава изложеност на дадена компания на повече рискове, особено ако тя, поради намален бюджет или недостиг на време, решава да не премине през изчерпателното търсене на приоритет в целия ЕС, което поради липсата на прозрачност и инструменти за търсене може да се окаже доста скъпо, преди да заяви марка. Нещо повече, разнообразието на предходни права, противопоставими на по-късна търговска марка на различни територии може да доведе до стратегически грешки, които да имат за резултат:

1. загуба на правата над търговската марка;

2. носене на гражданска или дори наказателна отговорност, както и високи съдебни разноски и адвокатски възнаграждения;

3. евентуална нужда от преработване на маркетинговите стратегии на компанията и понасяне на допълнителни разходи, в случай, че даден продукт трябва да бъде изтеглен от конкретна територия или да бъде ребрандиран, за да се избегнат правни конфликти със съществуващите права на трети лица.

Пето, различните стандарти, приложими в отделните национални юрисдикции водят до повишена опасност от прилагането на подхода на **„подбор" на юрисдикция** и приложимо право, тъй като компаниите често използват една система вместо друга, не въз основа на маркетинговите си нужди, а на база удобство като леснота или скорост, с която

---

[106] Данните са взети от обобщената оценка на въздействието, придружаваща предложението за Регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно марката на Общността и предложение за Директива на Европейския парламент и на Съвета за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките.

RIA.BG

търговската марка може да бъде защитена на определена територия. Средното време за регистрация и/или достъпност на административните процедури за опозиция, включително тяхното качество и бързина могат да имат ключова роля при избора за използването на една система за търговска марка или друга. Тъй като всички тези съображения имат голямо значение при формулирането и реализирането на една брандинг стратегия, в крайна сметка те могат да се окажат водещи от гледна точка на заявителя. Като последица, някои национални служби могат да станат неустойчиви, тъй като няма да могат да следват темпото на развитие на останалата част от Европа. Това би поставило под въпрос запазването на **успоредното съществуване** на националните системи за търговски марки, заедно с тази на търговската марка на ЕС.

Посочените дотук недостатъци не просто ограничават достъпността до системите за защита на търговската марка, съдържат в голяма степен риск от правна несигурност и поставят под въпрос търсения и очакван ефект на синхрон и допълване между националните системи и марката на ЕС, но очевидно чрез нарушаването на изискванията за равнопоставенотст и осигуряването на еднакви условия за опериране на компаниите от ЕС на територията на Съюза, влияят негативно на **конкурентоспособността** на бизнеса и тази на Съюза като цяло. Не следва да се пропуска и факта, че тези ефекти засягат по още по-интензивен начин МСП и индивидуалните заявители, които имат по-малки възможности за наемане на екипи от международни консултанти за извършване на заявки. Това води до дискриминация и създаването на изкуствени бариери, тъй като за малките компании става още по-трудно да се конкурират с големите мултинационални компании.

V. ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ЦЕЛИТЕ

Целите на политиката свързват анализа на проблема с вариантите за действие. Те определят нивото на нейната амбициозност, критериите за сравняване на вариантите на политиката, мониторинга и последваща оценка на ефективността на избрания и въведен в действие вариант. Съгласно чл. 22, ал. 2, т. 3 от Наредбата за обхвата и методологията за извършване на ОВ целите, поставени при решаването на идентифицираните проблеми в обществените отношения следва да бъдат формулирани по конкретен и измерим начин, с времеви график за постигането им. Това изискване е изцяло в унисон с Инструментариума към Насоките за по-добро регулиране на ЕК от 2015 година, където изрично е посочено изискването за определяне на цели в СМАРТ[107] порядък, т.е. те да са конкретни, измерими, постижими, релевантни и времево-обвързани[108].

1. ОБЩА ЦЕЛ

Общата цел, преследавана с оценяваната политика е насърчаване на растежа и повишаване на конкурентоспособността на компаниите на ЕС чрез модернизиране на цялостната рамка за защита на търговските марки в Европа, изразяващо се в подобряване на достъпността на бизнеса до системите за търговски марки, намаляване на разходите, ускоряване на процедурите, постигане на по-висока предвидимост и правна сигурност чрез гарантиране на съвместимостта и взаимното допълване на успоредното съществуващите системи на защита на национално и съюзно ниво.

---

[107] Понятието SMART (от англ.) в случая е употребено двояко – думата „smart" означава „умен, разумен, интелигентен" и в същото време думата SMART, изписана с главни букви представлява съкращение на Specific, Measurable, Achievable, Relevant (преди Realistic), Time-dependent.

[108] Вж. повече в Инструментариума към Насоките за по-добро регулиране на ЕК от 2015 година.

2. КОНКРЕТНА ЦЕЛ

Конкретни цели на оценяваната политика са постигане на съответствие между българското и европейското право в областта на защитата на търговските марки и географските означения и изпълнение на задълженията на България като държава-членка на ЕС, сближаване на националното ни законодателство с това на другите държави-членки, повишаване на ефективността на работа и нивото на сътрудничество между службите за интелектуална собственост на отделните държави-членки и постигане на по-висока правната сигурност за бизнеса и потребителите на ниво Съюз.

3. ОПЕРАТИВНИ ЦЕЛИ

Основните **оперативни цели** на оценяваната политика са осъвременяване и оптимизиране на националната ни система за защита на търговските марки и географските означения и адаптирането ѝ към новите технологии и интернет, изясняване на правата, произтичащи от марките, от гледна точка на техния обхват и ограничения, улесняване на достъпа и ускоряване на производствата пред Патентното ведомство.

4. ДЪРВО НА ЦЕЛИТЕ

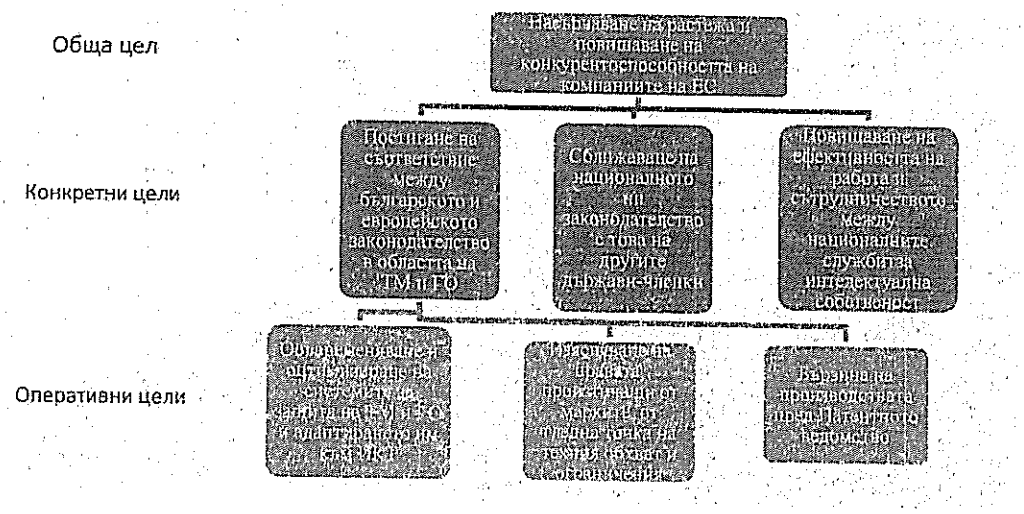

VI. РАЗРАБОТВАНЕ НА ВАРИАНТИТЕ

Процесът по разработване на вариантите преминава през няколко стадия:

В **стадий 1** се извършва идентифициране и преценка на широк списък от алтернативни варианти на политиката.

По време на **стадий 2** от процеса се определят най-приложимите варианти за конкретния случай или проблем като се използват примерни критерии като: необходимост, съгласуваност, ефективност и ефикасност, политическа изпълнимост, юридическа осъществимост и други.

В рамките на **стадий 3**, вариантите на политиката се проверяват повторно, с цел определяне най-относимите от тях.

Стадий 4 от процеса на разработване на вариантите представлява задълбочено описание на избраните варианти, което включва по-подробно представяне на ключовите аспекти на идентифицираните варианти на политиката, което да позволи задълбочен анализ на свързваните с всеки от тях въздействия.

В настоящата ОВ са представени **3 алтернативни варианта** – първият е наречен Вариант 0 – Без действие, който служи за основа при изграждането на т.нар. базисен сценарий. При него не се предлага интервенция, а се разчита на това идентифицираните проблеми да се решат от само себе си, съответно от влиянието на други фактори на средата или в резултат от начина, по който системата за защита на търговските марки и географските означения на национално и европейско ниво функционира към момента.

Останалите два варианта съдържат конкретни мерки, чрез които се предлага подобряване на съществуващата ситуация и разрешаване на установените проблеми. Това са:

1. Вариант 1 - Регулаторна намеса и
2. Вариант 2 - Алтернативи на регулирането.

0. ВАРИАНТ 0 - БЕЗ ДЕЙСТВИЕ

Нулевият вариант, наричан още базисен, означава да не се предприема никаква публична интервенция, насочена към разрешаване на идентифицираните проблеми. При него се изхожда от презумпцията, че предвид спецификите на средата, каквито са например наличието на трайно установени работещи пазарни механизми или силна и устойчива конкуренция, когато проблемите възникват между търговци или частноправни субекти би било най-добре засегнатите от тях обществени отношения да се оставят да се регулират сами – от самите принципи на пазара или от правилата на конкуренцията, т.е. да се приеме, че проблемите биха се саморазрешили без каквато и да е намеса от страна на държавата или Съюза. Този вариант може да бъде предпочетен и в случаите когато има достатъчно доказателства, че проблемът не е свързан с липсата на въведени мерки по регулиране, а по-скоро с лошо правоприлагане или правораздаване. Той е задължителен за анализиране предвид основните тенденции за намаляване и оптимизиране на нормативната среда, европейските подходи на по-доброто регулиране и принципът „Колкото по-малко, толкова повече"[109], който действа в правото на ЕС.

Данните и доказателствата, анализирани от ОВ до момента сочат по категоричен начин, че настоящото ниво на хармонизация на правната уредба на защита на марките и географските означения, постигнато на международно ниво не е достатъчно, т.е. интервенция на ниво ЕС е необходима. Основните международни договори, администрирани от Световната организация за интелектуална собственост, имащи за цел да опростят и хармонизират административните процедури по отношение на националните заявки или не успяват да уредят процедурните проблеми по последователен начин или не са ратифицирани от всички държави-членки[110].

В случай, че Директивата не бъде транспонирана в българското законодателство няма изглед за подобрение на настоящите неоптимални условия за европейския бизнес и недостатъчно добре развитото взаимно допълване между различните системи за защита на търговските марки и географските означения. Напротив, съществуващите различия и непоследователности в службите по интелектуална собственост от гледна точка на прикатики и инструменти биха затруднили допълнително предприятията, търсещи защита на търговски марки и географски означения, от една страна и потребителите, от друга. На последно, не и по важност, място непредприемането на наложените от практиката на

[109] Less is more (от англ.).

[110] Подробно описание на актуалната ситуация е направено в раздела, посветен на съществуващите проблеми.

Стадий 4 от процеса на разработване на вариантите представлява задълбочено описание на избраните варианти, което включва по-подробно представяне на ключовите аспекти на идентифицираните варианти на политиката, което да позволи задълбочен анализ на свързваните с всеки от тях въздействия.

В настоящата ОВ са представени **3 алтернативни варианта** – първият е наречен Вариант 0 – Без действие, който служи за основа при изграждането на т.нар. базисен сценарий. При него не се предлага интервенция, а се разчита на това идентифицираните проблеми да се решат от само себе си, съответно от влиянието на други фактори на средата или в резултат от начина, по който системата за защита на търговските марки и географските означения на национално и европейско ниво функционира към момента.

Останалите два варианта съдържат конкретни мерки, чрез които се предлага подобряване на съществуващата ситуация и разрешаване на установените проблеми. Това са:

1. Вариант 1 - Регулаторна намеса и
2. Вариант 2 - Алтернативи на регулирането.

0. ВАРИАНТ 0 - БЕЗ ДЕЙСТВИЕ

Нулевият вариант, наричан още базисен, означава да не се предприема никаква публична интервенция, насочена към разрешаване на идентифицираните проблеми. При него се изхожда от презумпцията, че предвид спецификите на средата, каквито са например наличието на трайно установени работещи пазарни механизми или силна и устойчива конкуренция, когато проблемите възникват между търговци или частноправни субекти би било най-добре засегнатите от тях обществени отношения да се оставят да се регулират сами – от самите принципи на пазара или от правилата на конкуренцията, т.е. да се приеме, че проблемите биха се саморазрешили без каквато и да е намеса от страна на държавата или Съюза. Този вариант може да бъде предпочетен и в случаите когато има достатъчно доказателства, че проблемът не е свързан с липсата на въведени мерки по регулиране, а по-скоро с лошо правоприлагане или правораздаване. Той е задължителен за анализиране предвид основните тенденции за намаляване и оптимизиране на нормативната среда, европейските подходи на по-доброто регулиране и принципът „Колкото по-малко, толкова повече"[109], който действа в правото на ЕС.

Данните и доказателствата, анализирани от ОВ до момента сочат по категоричен начин, че настоящото ниво на хармонизация на правната уредба на защита на марките и географските означения, постигнато на международно ниво не е достатъчно, т.е. интервенция на ниво ЕС е необходима. Основните международни договори, администрирани от Световната организация за интелектуална собственост, имащи за цел да опростят и хармонизират административните процедури по отношение на националните заявки или не успяват да уредят процедурните проблеми по последователен начин или не са ратифицирани от всички държави-членки[110].

В случай, че Директивата не бъде транспонирана в българското законодателство няма изглед за подобрение на настоящите неоптимални условия за европейския бизнес и недостатъчно добре развитото взаимно допълване между различните системи за защита на търговските марки и географските означения. Напротив, съществуващите различия и непоследователности в службите по интелектуална собственост от гледна точка на прикатики и инструменти биха затруднили допълнително предприятията, търсещи защита на търговски марки и географски означения, от една страна и потребителите, от друга. На последно, не и по важност, място непредприемането на наложените от практиката на

[109] Less is more (от англ.).

[110] Подробно описание на актуалната ситуация е направено в раздела, посветен на съществуващите проблеми.

Патентното ведомство корекции в националното законодателство би продължило прилагането на недостатъчно ефективни процедури, които създават излишни затруднения за бизнеса.

1. ВАРИАНТ 1 - РЕГУЛАТОРНА НАМЕСА

Анализът на двигателите, които стоят в основата на проблемите, идентифицирани от ОВ сочи на извода, че те имат преобладаващо ***регулаторен характер***. Дефицитите, свързани с недостатъчната хармонизация на процедурните и материалните правила, отнасящи се до търговските марки в Съюза имат чисто регулаторен характер, защото могат да бъдат преодолени с конкретни действия, насочени към постигане на съгласуваност между правните системи на отделните държави-членки и паралелно с това привеждане на техните норми в съответствие с изискванията на правото на ЕС. Недостатъкът, свързан с ниската степен на обвързаност и слабото сътрудничество между националните служби по интелектуална собственост е по-скоро двигател на проблема с функционален характер. Първопричината за неговото съществуване, обаче е липсата на подходяща, ясна и лесно приложима правна рамка, която да регламентира и насърчава това сътрудничество, което отново сочи на недостатък от регулаторно естество.

ЕС, на базата на задълбочено последващо оценяване на своето законодотелство, експертни проучвания и консултации със заинтересованите страни, е достигнал до извода, че е необходимо ***усъвършенстване***, наричано от ЕК *осъвременяване* и *адаптиране*, на правната рамка на Съюза и ***хармонизация*** на законодателствата на държавите-членки в областта на защитата на търговските марки в смисъл на привеждането им в *съответствие* със съюзната уредба и *сближаване* на националните правила и процедури помежду им. Отчитайки нарастващите очаквания на заинтересованите страни за все по-бързи, по-висококачествени и по-стандартизирани системи за регистрация на марки, които да са също така по-последователни, по-лесни за използване, по-достъпни и по-съвременни от технологична гледна точка, Съюзът е стигнал до извода че неговата система на марките като цяло трябва да бъде осъвременена и адаптирана към епохата на интернет[111]. Според него, за да се посигне насърчаване и изграждане на добре функциониращ вътрешен пазар и да се улеснят придобиването и защитата на марките в Съюза в полза на растежа и конкурентоспособността на европейските предприятия, по-специално на малките и средните предприятия, е необходимо да се разшири ограниченият обхват на сближаването, постигнато при старата уредба, като то следва да обхване не само материалноправните разпоредби, но и процесуалните правила, като по-важните от тях, каквито са тези отнасящи се до регистрацията на марките в държавите-членки и в системата на марките на ЕС следва да бъдат приведени в съответствие.

Необходимостта от ***хармонизация*** на българското законодателство с европейското право съществува като обективна даденост, т.к. същата не подлежи на оспорване или поставяне под въпрос, а произтича от факта, че държавата ни по силата на Договорите, като пълноправен член на ЕС е длъжна да изпълнява своите ангажименти по привеждане на националното право в съответствие с изискванията на това на Съюза в предвидените за това срокове. Изследването на националния контекст, включващ актуалната националноправна уредба на защитата на търговските марки, направено за целите на настоящата ОВ, сочи че в действащото ни законодателство съществуват разпоредби, които се нуждаят от подобряване с оглед постигане на сближаване със системите за правна закрила на останалите държави-членки, както и такива които следва да бъдат осъвремени, поради факта, че са загубили

[111] Вж. Съобщение на ЕК, озаглавено „Единен пазар за правата върху интелектуална собственост" от 24 май 2011 г.

актуалност.Това сочи на необходимост от *усъвършенстване* и на действащата национална правна уредба в областта на защитата на търговскикет марки. Оттук следва, извода за наличието на идентични нужди от предприемането на действия на съюзно и национално ниво, коите да доведат до справяне с идентифицираните проблеми чрез отстраняване на проявлението на техните двигатели или чрез прекъсване на причинно-следствената връзка между тях. Това са действията по хармонизиране и усъвършенстване на правната уредба.

Двигателите на проблеми с регулаторен характер, като установените в тази оценка, са класически пример за двигатели, които не биха могли да се разрешат от само себе си. Основна причина за това е самото естество на системата в която те се проявяват, тази на публичното регулиране, в рамките на която се създават общи и задължителни правила за поведение. Обективно необосновано е да се очаква подобрение на дадена ситуация, в случаите, когато „първоизточникът", който съдържа предписанието за определен модел на поведение или отрегулирането на определен тип обществени отношения страда от недостатъци. По принцип, преодоляването на слабости в една правна уредба, предвид принципно високата степен на консервативността й като система, би могло да стане по два начина: чрез директна интервенция, водеща до нейното изменение или чрез промяна в нейното тълкуване, администриране или прилагане. В конкретния случай вторият подход със сигурност е частично неприложим, предвид наличието на правнообвързващо за България законодателство на ЕС, което следва да бъде въведено на национално ниво. Що се отнася до установените нужди от усъвършенстване и актуализиране на националната правна уредба, сравняването на вариантите в ОВ ще покаже доколко този втори подход е осъществим.

Първият подход е единствено приложимият при действията по *хармонизиране* на българската правна уредба. То представлява процес на въвеждане по подходящ начин на правнообвързващите норми от правото на ЕС в националното законодателство, който има за задача да обезпечи постигането на предписаните от наднационалния правопорядък цели и резултати. Успешното му осъществяване се изразява в оптималното транспониране на правото на ЕС, т.е. в стриктно спазване на всички изисквания на правото на Съюза при едновременно съобразяване с националния контекст и традициите на регулиране.

Веднъж постигнала изискваното ниво на съответствие с правото на ЕС, новата национална правна регламентация следва да бъде ясна и разбираема, систематизирана и последователна с цел максимално улесняване на нейното спазване и прилагане, включително чрез съобразяване с изводите от практиката по нейното предходно прилагане и посредством употребата на съвместим с българското право терминологичен апарат. Това може да бъде постигнато чрез действия по *усъвършенстване* на националното ни законодателство.

Настоящият Вариант 1 е разработен и поставен на аналитично изпитание в ОВ в отговор именно на двигателите на проблемите от регулаторен характер, като предвижда въвеждане на адекватни на нуждите мерки за правно регулиране, чрез които да се постигнат ефектите на хармонизиране на националното право с правото на ЕС, съответно сближаването му с националните правопорядъци на държавите-членки и на усъвършенстването му с цел преодоляване на дефицитите, установени от практаката по неговото прилагане и загубата на актуалност на съдържащи се в него решения. Този вариант съдържа в себе си потенциал за разрешаване на идентифицираните проблеми чрез интервенция, изразяваща се в нормативна промяна, като изборът на инструмент, чрез който тя да бъде реализирана – изменения и допълнения в съществуващата правна уредба или изцяло нов закон следва да бъде направен в края на ОВ след анализа на въздействията и

сравняването на вариантите, в зависимост от направената от оценката препоръка за избор на вариант.

2. ВАРИАНТ 2 - АЛТЕРНАТИВИ НА РЕГУЛИРАНЕТО

Този вариант представлява интервенция с най-ниськ интензитет, т.е. включва действия, при които намесата в проблемните обществени отношения е най-лека. При него не се въвежда радикална промяна, не се приемат изменения или допълнения в законовите и подзаконовите нормативни актове, а се избира по-гъвкав подход, например такъв на саморегулиране, съвместно регулиране или приемане на кодекси за практика, стандарти, насоки или наръчници без правнообвързващ характер. Класическа алтернативна на регулирането мярка би била например въвеждането на правилник, привеждащ в съответствие практиките и изискванията за качество на различните служби по интелектуална собственост и провеждането на обучения по неговото приложение. Той може да бъде комбиниран с провеждане на информационна кампания, която да повиши информираността и познаването на съществуващия обхват на защитата на търговските марки и географските означения, начините за нейното получаване и наличните инструменти за справяне със злоупотребите с тях.

Разглеждането на такъв вариант е кореспондира изцяло с един от основните принципи на съвременна концепция за по-доброто регулиране 'Less is more'[112]. Според най-добрите практики, прилагани от по-старите държави-членки на Съюза при транспонирането на директиви на ЕС следва да се извършва в минимално необходимите рамки. По този начин се избягва създаването на ненужни регулаторни тежести, които правят бизнеса неконкурентоспособен и поставят потребителите и гражданите в неравнопоставено положение спрямо тези на друга държава. До регулаторна намеса се прибягва, само когато това е необходимо.

Когато дадена директива конкретизира целите за постигане и оставя „формите и методите" за това на преценката на държавата-членка, е възможно да съществува вариант за постигане на тези цели чрез мерки, които са алтернативни на правното регулиране. На практика, повечето директиви не дават възможност за преценка по какъв начин да бъдат имплементирани в националните законодателства. Въпреки това, някои директиви позволяват да бъдат въведени на национално ниво по по-гъвкав начин от традиционното законодателство, например по пътя на саморегулирането, съвместното регулиране или чрез правнообвързващи указания. Добрата практика сочи, че при вземането на решение по какъв начин да се транспонира дадена директива на ЕС следва да се започне от онзи вариант, при който държавата няма да надвиши минималните изисквания, поставяни от нея. След това се прави оценка дали директивата позволява прилагането на нерегулаторни мерки. В случай, че такава възможност съществува, нерегулаторните варианти следва да бъдат изследвани по начина, по който това се прави при ОВ за мерки на национално ниво[113].

В конкретния случай Директива (ЕС) 2015/2436 предвижда правила на равнището на Съюза за сближаване на законодателството на държавите-членки, така че да се осигури достатъчно и постоянно ниво на гражданскоправна защита във вътрешния пазар на търговските марки. Целта е да се насърчи по-доброто функциониране на вътрешния пазар като се улесни придобиването и защитата на марките в Съюза в полза на растежа и конкурентоспособността на европейските предприятия, като основополагащо е регистрираните марки да се ползват с една и съща защита в правните системи на всички държави-членки. Всичко това поставя Директива (ЕС) 2015/2436 в категорията директиви,

---

[112] От агл. „Колкото по-малко, толкова повече!".

[113] 'Transposition Guidelines: How to implement European Directives Effectively', HM Government, February 2018.

определящи конкретни мерки за транспониране, а не просто поставящи цели или крайни резултати за постигане. Поради това, използването на алтернативни на регулирането мерки и инструменти в конкретния случай на транспониране е до голяма степен неприложимо.

Що се отнася до идентифицираните проблеми, извън обхвата на Директивата, произтичащи от практиката по прилагане на действащия ЗМГО, като алтернативен на регулаторния вариант подход за разрешаването им би могъл да бъде създаването на вътрешноведомствен акт, под формата на насоки или указания, който макар да няма правнообвързваща сила, да спомогне за унифицирането на процедурите на Патентното ведомство и тяхното съобразяване с установената съдебна практика и най-добрите практики на ниво Съюз.

VII. АНАЛИЗ НА ВЪЗДЕЙСТВИЯТА

Процесът на анализ на въздействията на разработените в рамките на ОВ варианти на полтиката преминава през методологически предопределена последователност от стъпки, както следва:

1. идентифициране на потенциалните въздействия на избраните за анализ варианти;
2. отграничаване на онези въздействия, които е вероятно да бъдат значителни и
3. задълбочено оценяване на значителните въздействия на вариантите.

Стъпка 1 от този процес включва идентифициране на потенциалните въздействия, които трябва да бъдат обективно изследвани, като едновременно с това се прави и преценка на положителните и отрицателните, преките и непреките, предвидимите и непредвидимите, желаните и нежеланите, краткосрочните и дългосрочните и други относими ефекти.

Добрата практика на провеждане на тази стъпка сочи, че прегледът на потенциалните ***икономически*** въздействия, задължително като минимум следва да обхваща проверка на влиянието на вариантите върху: растежа и инвестициите, секторната конкурентоспособност, единния пазар, иновациите и научните изследвания, технологичното развитие и дигиталната икономика. Скринингът на потенциалните ***социални*** въздействия на вариантите следва да представлява изследване на тяхното представяне по отношение на заетостта, условията на труд, разпределението на доходите и социалното включване, здравето и безопасността, социалната защита и образованието. Идентифицирането на потенциалните ***екологични*** въздействия на вариантите трябва да означава преглед на тяхното влияние спрямо фактори като борбата с измененията на климата, ефективното използване на ресурсите, борбата срещу замърсяването на води, почва, въздух и други, опазването на биологичното разнообразие, намаляването и управлението на отпадъците и минимизирането на екологичните рискове.

Стъпка 2 от процеса по анализ на въздействията на вариантите предвижда извършването на обоснован подбор на най-относимите за конкретно оценяваната политика въздействия въз основа на принципа на пропорционалния анализ, които да бъдат запазени за по-подробен анализ. Преценката се прави както на базата на абсолютната стойност на очакваните въздействия, така и на тяхната относителна стойност, изразяваща релевантността на ефектите спрямо отделните групи заинтересовани страни и степента на тяхното засятане. Тук важно значение имат вида и размера на заинтересованите страни – например микро, малки или средни предприятия, концентрацията на очакваните въздействия – в конкретен регион, държава, икономически сектор или група субекти, както и кумулативните ефекти, които всеки от вариантите биха предизвикали при тяхното задействане и евентуално сработване или несработване с останалите действащи политики и мерки за регулиране в същата сфера на политика.

Стъпка 3 от анализа на въздействията включва извършването на окончателен избор на значителните въздействия, онези които да бъдат поставени на задълбочен количествен и качествен анализ с цел да се изгради ясна представа относно тяхната същност - положителни или отрицателни, сигурни или несигурни, желани или нежелани и относно това за кого те биха донесли ползи и за кого загуби.

Не съществува единна и общо утвърдена методология в европейски или световен мащаб, чието прилагане да гарантира, че анализът на индивидуалните ключови въздействия на вариантите на политиката при ОВ е направен изчерпателно и обективно. За да се направи пълноценен анализ на въздействията, на база изследването на актуалния национален контекст, съществуващ при действащата към момента правна уредба на търговските марки и географските означение и преценката на очакванията от бъдещи промени в нея, в ОВ първо са разгледани постигнатите резултати от регулирането на национално и наднационално ниво, представени като ползи и разходи, свързани с регулирането. Въз основа на тях са идентифицирани основните очаквания, свързвани с реализирането на конкретните варианти, които са обект на оценка, като фокусът попада върху основните (класическите) въздействия – икономически, социални и екологични и най-относимите специфични въздействия.

Очакваната значимост на въздействията на вариантите е преценена от гледна точка на промените в поведението на субектите или в средата, региона, пазара или сектора, които се свързват с всеки от оценяваните варианти в сравнение с базисния сценарий, този който би се развил и реализирал при избора на нулевия вариант, наречен в настоящата ОВ Вариант 0 - Без действие. По тази причина анализът на въздействията на Вариант 0 е представен във формата на разработен базисен сценарий, спрямо който да бъдат проектирани и съпоставени въздействията, свързвани с останалите варианти, разглеждани от оценката.

0. АНАЛИЗ НА ВЪЗДЕЙСТВИЯТА НА ВАРИАНТ 0

0.1. Икономически въздействия

Приносът на индустриите, в които правата на интелектуалната собственост в ЕС имат водещо значение[114] към БВП е значителен. За периода 2011 - 2013 г. над 42% от БВП на ЕС е генериран от такива индустрии, като индустриите, ползващи активно търговски марки допринасят за 36% (около 4 812 310 милиона евро добавена стойност), а делът на индустриите, ползващи активно географските означения е около 0.1% (приблизително 18 109 милиона евро добавена стойност). За същия период добавената стойност на индустриите, ползващи активно търговски марки в България е 15 999 милиона евро, т.е. 38.5% от БВП на страната, а добавената стойност на индустриите в областта на географските означения възлиза на 31 милиона евро, т.е. 0.1% от БВП на страната.

Несъответствията между различните национални режими възпрепятства функционирането на единния пазар като цяло. Предвид факта, че индустриите, работещи активно с търговски марки и географски означения формират близо половината от БВП на ниво ЕС и почти 40 % от националния БВП, негативните влияния биха имали значителни последици върху икономиката, както в относителен аспект, така и в абсолютни стойности.

Неоптималната организация на системите на търговските марки и географските означения има индиректно негативно влияние върху нивото на иновациите. Търговските марки и географските означения имат ключова роля в маркетинговата стратегия на компаниите. Няма значение колко технически иновативен е даден продукт или услуга или колко ефективно защитен е чрез други инструменти на правото на интелектуална собственост например патент, ако компанията не може да продаде иновацията си и да

[114] От англ. Intelectual property rights (IPR)-intensive industries.

получи печалба. Поради това, търговските марки и географските означения представляват стимул за иновациите по два начина, първо те мотивират фирмите да създават допълнителни иновации, особено под формата на диференциация на продукта, второ, фирмите могат да използват търговските марки непряко за допълване нивото на защита, давано от други правни инструменти като патентите и търговските тайни например[115].

0.2. Социални въздействия

За периода 2011 - 2013 г. индустриите, в които правата на интелектуалната собственост имат водещо значение са генерирали 27.8% от всички работни места в ЕС, като 21% от тях са в индустриите, използващи активно търговски марки и по-малко от 10% в индустриите, използващи активно географски означения. Средно, за периода 60 милиона граждани на ЕС са били трудово ангажирани в индустрии, в които правата на интелектуална собственост имат водещо значение от общо 216 милиона работещи. Освен това допълнителни 22 милиона работни места са ангажирани в индустрии, които предоставят стоки и услуги за индустрии, в които правата на интелектуална собственост имат водещо значение.

За същия период в България, заети в индустриите, използващи активно търговски марки са били заети 711 721 души (24% от общия брой заети лица), а в индустриите, използащи активно географски означения – 3 008 души (0.1% от общия брой заети лица). Освен това, данните показват, че индустриите, в които правата на интелектуална собственост имат водещо значение плащат значително по-високи заплати (46%) в сравнение с други индустрии[116].

Видно от посочените данни, бизнесите, разчитащи на системите за защита на търговските марки и географските означения създават трудова заетост при сравнително по-добри условия за значителна част от гражданите на ЕС и България в часност. Текущите практики и действащата национална правна уредба в областта на защитата на търговските марки и географските означения създават условия за ограничаване на ресурсите и възможностите за развитие на бизнеса. В особена степен това важи за МСП, които поради своя размер и обем и поради ограничеността на своите ресурси са винаги непропорционално засегнати в сравнение с всички останали предприятия. По данни на НСИ, публикувани в края на 2017 г., броят на нефинансовите предприятия в България за 2016 г. е 404 937, от които в едва 728 са заети 250 и повече лица[117], което сочи че икономиката на страната ни е изградена почти изцяло от МСП.

В същото време, като основни негативни ефекти на действащата правна рамка на ниво Съюз могат да бъдат посочени продължителното време, необходимо за подготовка, подаване и обработка на заявки, недостатъчната прозрачност и предвидимост на резултата от преминаването през процедурата и разходите за държавни такси и юридически услуги. Освен това, настоящата среда като цяло, създава непредвидимост за бизнеса, невъзможност за дългосрочно планиране, бариери за участие в инвестиционни програми, схеми за кредитиране и финансиране и т.н.

Освен административни тежести и допълнителни разходи, които затормозяват и препречват растежа на бизнеса и особено на МСП, всичко това води понякога и до

---

[115] „How do trademarks affect firms' incentives to innovate?", Davis, L.,http://www.dime-eu.org/files/active/0/Davis.pdf.

[116] Данните са заимствани от доклада на Европейското патентно ведомство и Службата на ЕС за интелектуална собственост "Индустриите, в които правата на интелектуалната собственост имат водещо значение и икономическото представяне в ЕС" от октомври 2016 г., достъпен на: https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/observatory/documents/IPContributionStudy/performance_in_the_European_Union/performance_in_the_European_Union_full.pdf.

[117] http://www.nsi.bg/bg/content/8212/брой-на-предприятията.

RIA.BG

прекратяване дейността на някои от по-малките компании, които не могат да си позволят да отделят необходимите ресурси за осигуряване на защита на търговските марки и географските означения, което неизменно има за резултат съкращаване на работни места. Допълнително, ограничава се възможността за намаляване на цените на стоки и услуги, което има директно отражение върху техните крайни потребители. Други негативни въздействия върху правата на потребителите са свързани с ограничаването и затрудняването на вземането на информирано решение при покупката на стоки и услуги.

0.3. Екологични въздействия

Намаляването на замърсяването на околната среда, ефективното използване на ресурсите, опазването на почвите, водите и въздуха от замърсяване, прилагането на технологии, които ограничават до минимум риска от екологични катастрофи изискват наличието на достатъчно ресурси, с които бизнесът устойчиво да разполага. Щадящият околната среда бизнес се постига чрез оптимизиране на работните процеси и прилагането на зелени технологии, които изискват допълнителни инвестиции. Когато средата, в която предприятията функционират съдържа повече пречки отколкото стимули за развитие на бизнеса, в конкретния случай като им създава допълнителни разходи и затруднения, свързани с неоптимални процедури и правна уредба, не може да се очаква, че те ще имат възможността да инвестират в по-екологични технологии, производства и работни процеси.

1. АНАЛИЗ НА ВЪЗДЕЙСТВИЯТА НА ВАРИАНТ 1

1.1. Икономически въздействия

Варинт 1 предвижда постигане на хармонизирана с правилата на ЕС национална правна рамка, което ще допринесе за повишаване на ***правната сигурност*** по отношение на обхвата на защитата на марките и географските означения.

Сближаването на правилата в целия ЕС и подобрената трансгранична правна защита на търговските марки и географските означения в дългосрочен план ще насърчи ***икономическия растеж***, свързан с по-ефективното разпределение на ресурсите от бизнеса и до засилване на конкурентоспособността на предприятията на Съюза. Унифицираната национална правна уредба, която възпира предприятията от третите за ЕС държави да внасят фалшифицирани стоки и да пускат в оборот на единния пазар стоки, които са свързани с нарушения на правата върху марки и географски означения означава създаването на по-сигурна среда на защита, която има стимулиращ ефект за бизнеса на ниво ЕС и оттам в държавите-членки.

Сближаването на националните законодателства относно правната закрила на марките и географските означения се очаква да доведе до значително ***намаляване на разходите на предприятията*** на Съюза за ползването на външна експертиза и консултантнска помощ в дългосрочен план. Това означава създаване на условия за спестяване на ресурси, което би било особено благоприятно за МСП, които благодарение на своя размер и обем на дейността обикновено не разполагат с финансовите средства, необходими за правна помощ и консултации.

Предоставянето на ефективни средства за правна защита на марките и географските означения би насърчила установяването на ***по-конкурентна среда на еднинния пазар***. Конкурентите и бизнес партньорите на притежателите на търговски малки и ползвателите на географски означения биха реализирали ползи, благодарение на увеличената правна сигурност и хармонизацията на правната рамка на ниво Съюз, която по един ясен начин

прекратяване дейността на някои от по-малките компании, които не могат да си позволят да отделят необходимите ресурси за осигуряване на защита на търговските марки и географските означения, което неизменно има за резултат съкращаване на работни места. Допълнително, ограничава се възможността за намаляване на цените на стоки и услуги, което има директно отражение върху техните крайни потребители. Други негативни въздействия върху правата на потребителите са свързани с ограничаването и затрудняването на вземането на информирано решение при покупката на стоки и услуги.

0.3. Екологични въздействия

Намаляването на замърсяването на околната среда, ефективното използване на ресурсите, опазването на почвите, водите и въздуха от замърсяване, прилагането на технологии, които ограничават до минимум риска от екологични катастрофи изискват наличието на достатъчно ресурси, с които бизнесът устойчиво да разполага. Щадящият околната среда бизнес се постига чрез оптимизиране на работните процеси и прилагането на зелени технологии, които изискват допълнителни инвестиции. Когато средата, в която предприятията функционират съдържа повече пречки отколкото стимули за развитие на бизнеса, в конкретния случай като им създава допълнителни разходи и затруднения, свързани с неоптимални процедури и правна уредба, не може да се очаква, че те ще имат възможността да инвестират в по-екологични технологии, производства и работни процеси.

1. АНАЛИЗ НА ВЪЗДЕЙСТВИЯТА НА ВАРИАНТ 1

1.1. Икономически въздействия

Варинт 1 предвижда постигане на хармонизирана с правилата на ЕС национална правна рамка, което ще допринесе за повишаване на ***правната сигурност*** по отношение на обхвата на защитата на марките и географските означения.

Сближаването на правилата в целия ЕС и подобрената трансгранична правна защита на търговските марки и географските означения в дългосрочен план ще насърчи ***икономическия растеж***, свързан с по-ефективното разпределение на ресурсите от бизнеса и до засилване на конкурентоспособността на предприятията на Съюза. Унифицираната национална правна уредба, която възпира предприятията от третите за ЕС държави да внасят фалшифицирани стоки и да пускат в оборот на единния пазар стоки, които са свързани с нарушения на правата върху марки и географски означения означава създаването на по-сигурна среда на защита, която има стимулиращ ефект за бизнеса на ниво ЕС и оттам в държавите-членки.

Сближаването на националните законодателства относно правната закрила на марките и географските означения се очаква да доведе до значително ***намаляване на разходите на предприятията*** на Съюза за ползването на външна експертиза и консултантнска помощ в дългосрочен план. Това означава създаване на условия за спестяване на ресурси, което би било особено благоприятно за МСП, които благодарение на своя размер и обем на дейността обикновено не разполагат с финансовите средства, необходими за правна помощ и консултации.

Предоставянето на ефективни средства за правна защита на марките и географските означения би насърчила установяването на ***по-конкурентна среда на еднинния пазар***. Конкурентите и бизнес партньорите на притежателите на търговски малки и ползвателите на географски означения биха реализирали ползи, благодарение на увеличената правна сигурност и хармонизацията на правната рамка на ниво Съюз, която по един ясен начин

определя какво те могат и какво не могат да правят в своята дейност, така че да не се стига до нарушаване на правилата за защита на марките и означенията.

Създаването на ясни общи правила за защита на търговските марки и географските означения в Съюза би направило трансграничните стопански дейности по-сигурни. С течение на времето всичко това се очаква да има положително въздействие върху ***конкурентоспособността*** на икономиката на ЕС, което от своя страна би довело до нови възможности на пазара на труда. Това означава и преки ползи от регулирането и за конкурентоспособността на българските предприятия.

В таблицата по-долу е представен подробен анализ на идентифицираните от ОВ значителни индивидуални икономически въздействия на Вариант 1, анализирани чрез предварително разработена матрица на ключовите индикатори.

Анализ на икономическите въздействия на Вариант 1

Икономически въздействия	Ключови индикатори
Оперативни разходи и извършване на бизнес	Вариантът не налага допълнителни разходи за първоначално спазване, преструктуриране на бизнес процесите или разходи за участие на пазара на предприятията на ЕС. Чрез него се постига отваряне на единния пазар благодарение на хармонизиране на националното законодателство с европейското и сближаване на националните правила и процедури на държавите-членки на ЕС. Той съдържа потенциал за положителни въздействия спрямо разходите, съответно наличността на основните ресурси за производство като суровини, машини, труд, енергия и други защото е свързан с либерализирането на режима за регистрация на търговски марки вследствие на улесняването на възможността за заявяване и регистрация на търговски марки и отпадането на изискването те да бъдат графично представяни. Вариантът не засяга достъпа до финансиране на компаниите и не оказва пряк ефект върху инвестиционния цикъл. Неговото прилагане не би наложило изтегляне на определени продукти от пазара, както и забрана или ограничаване на разпространението на продукти. При него не би се стигнало до въвеждането на по-строго регулиране на извършването на конкретен бизнес, респективно до създаването или закриването на действащи предприятия. Чрез варианта се поставя началото на подхода на равно третиране на продуктите и предприятията в ЕС, които търсят закрила на своите търговски марки, което до момента беше невъзможно.
Административна тежест за бизнеса	Вариантът не засяга пряко естеството на задълженията на бизнеса за информиране нито вида на данните, които се изискват, честотата на отчитане или сложността на процеса на подаване на документация и в този смисъл не би довел до налагането на допълнителна тежест за бизнеса. В

	самостоятелен радел от ОВ, във формата на анализ на специфични въздействия е направено измерване на административните и регулаторните разходи, които биха били наложени при избора на отделните варинати на оценяваната политика.
Търговски и инвестиционни потоци	Очаква се вариантът да има положително отражение върху инвестиционните потоци и търговията на национално ниво и на единния пазар, т.к. предвижда конкретни мерки, свързани с борбата с фалшифицирането на стоки, като създава възможност притежателите на марки от ЕС да могат да възпрепятстват трети лица да внасят и да пускат в свободно обръщение стоки в държави-членки, където марката е регистрирана, когато те идват от трети държави и върху тях е поставена марка без разрешение, която е напълно идентична или по съществото си е идентична с марката, регистрирана по отношение на такива стоки. При Вариант 1 притежателите на марки ще могат и да предотвратят вноса на стоки, предмет на нарушение, както и тяхното попадане във всякакви митнически ситуации. Вариантът ще има пряко положително въздействие по отношение на сближаването на националното ни законодателство с тези на останалите държави-членки на Съюза, както и ще допринесе за постигане на още по-голямо съответствие и спазване на международните задължения на държавите-членки в рамките на Световната търговска организация и Общото споразумение за митата и търговията.
Развитие на конкурентоспособността на бизнеса	Вариантът би имал положителни въздействия върху разходите за правене на бизнес, включително тези, свързани с производството, като например разходите за труд и капитал защото хармонизираните национални законодателства и уеднаквените процедури за регистрация и получаване на защита на търговски марки и географски означения водят до намаляване на необходимостта от създаването и поддържането на вътрешнофирмена експертиза, ползването на скъпа външна консултантска помощ и разработването и поддължането на собствени понякога твърде сложни инструменти за управление на данни и портфолиото на собствените търговски марки. Вариантът би имал косвен стимулиращ ефект върху иновациите. Добрата правна защита на търговските марки и географските означения мотивира бизнеса за създаване на допълнителни иновации, особено под формата на диференциация на даден продукт. Освен това фирмите могат да използват търговските марки непряко, за допълване на нивото на защита на техните интелектуални продукти и ноу-хау, давано от други правни инструменти като патентите и търговските тайни, например.

	Вариантът е насочен към отварянето на единния пазар към по-лесно регистриране и по-добра защита на търговските марки и географските означения, което означава премахване на съществуващите до момента бариери, свързани с различията на националните законодателства и тяхното непълно съответствие с правото на ЕС. Негов пряк положителен ефект би бил постигането на значително по-високо от досегашното ниво на сближаване на националните правила и процедури в областта на защатата на търговските марки и географските означения.
Позиция на малките и средните предприятия	Вариантът е насочен към общо подобряване на функционирането на системата за защита на търговските марки и географските означения на територията не целия ЕС, като отчита едновременното действие на защитите на национално и съюзно ниво. Той не би имал като негативни ефекти налагането на допълнителни разходи и тежести спрямо МСП и пречки пред конкурентоспособността на МСП и специално микропредприятията.
Функциониране на вътрешния пазар и конкуренцията	Вариантът има за цел пряко да допринесе за оптимизиране на функционирането на вътрешния пазар, чрез облекчаване, сближаване и хармонизиране на процедурите за защита на търговските марки и географските означения на територията на целия ЕС. Важно странично положително въздействие от това е насърчаване на свободното движение на стоки, услуги, капитали и работници. Вариантът създава условия за по-информиран избор на потребителите и предотвратяване на възможностите за тяхно подвеждане чрез използването на фалшиви търговски марки. Той води до премахването на съществуващите бариери пред европейските доставчици на стоки и услуги и пречи на антикокнукрентното поведение и нелоялната конкуренция, които се свързват с нарушенията на правилата за търговските марки и географските означения.
Публични власти	На етапа на изготвянето на ОВ не би могло да се формулира обективно обосновано становище относно очакваните ефекти от Варианта върху бюджета. Това следва да бъде сторено във финансовата обосновка, която задължително следва да бъде изготвена в случай, че той бъде избран като най-подходящ за разрешаването на идентифицираните проблеми. Вариант 1 няма да доведе до допълнителна административна тежест за самите органи на публичната власт, в частност за българското Патентно ведомство. Той не предвижда изискването за създаване на нови или преструктуриране на съществуващи публични органи или институции.
Потребители и домакинства	Вариантът има пряко позитивно въздействие върху способността на потребителите да се възползват от вътрешния пазар, като предвижда намаляване на

	материалноправните и процедурните различия в националните правни системи за защита на търговските марки и географските означения и води до хармонизиране на националните правила в сферите, идентифицирани като значими от ЕС, с тези действащи на ниво Съюз. Вариантът би оказал съществено положително въздействие върху информираността на избора на потребителите по отношение на стоките и услугите на единния пазар. Той води до повишаване на доверието на европейските потребители в пазара на стоки и услуги, предвид ефекта на засилване на правната сигурност в сферата на защитата на марките и географските означения. Налагането на забрани и прилагането на превантивни мерки спрямо фалшифицирането на марки и пускането в оборот на стоки предмет на нарушения с марки, което се включва във Вариант 1 би имало положително въздействие върху устойчивостта на потребителските стоки и услуги на единния пазар, както и върху възможността за получаване на защита от потребителите при нарушения, свързани с търговски марки и географски означения.
Трети страни и международни отношения	Вариантът съдържа в себе си мерки, насочени към укрепване на защитата на марките, по-ефективна борба с фалшифицирането и свобода на транзитното преминаване, което е в съответствие с международните задължения на ЕС и държавите-членки в рамките на Световната търговска организация и Общото споразумение за митата и търговията.

1.2. Социални въздействия

Поради спецификата на оценяваната политика, на макро ниво каквото е равнището на ЕС, не е възможно да се направи цялостен анализ на социалните въздействия, на който и да е от изследваните варианти, поради трудността ключови аспекти за социални въздействия, каквито са заетостта или доходите да бъдат изолирани като самостоятелни от останалите въздействия. Насърчаването на икономическия растеж и конкурентоспособността, както и създаването на по-големи стимули за иновации, които се съдържат като възможности при Вариант 1 имат потенциала косвено да доведат до увеличаване на броя на работните места, което да допринесе и за устойчивостта на заетостта в рамките на ЕС. От друга страна, може да се очаква, че вариантът ще има негативно въздействие върху заетостта в предприятията, които разчитат на фалшифицирането на стоки, използването на имитиращи знаци и извършването на други нарушения на правилата, свързани със защитата на търговските марки и географските означения. Оттук следва, че очакваното нетно социално въздействие на макро ниво от варианта би било положително.

В таблицата по-долу е представен подробен анализ на идентифицираните от ОВ значителни индивидуални социални въздействия на Вариант 1, анализирани чрез предварително разработена матрица на ключовите индикатори.

Анализ на социалните въздействия на Вариант 1

Социални въздействия	Ключови индикатори
Трудова заетост и трудови пазари	Очакваните от Варианта въздействия в дългосрочен план са свързани с подобряването на функционирането на единния пазар, което да насърчи растежа и конкурентоспособността на ниво ЕС. Това като като непреки ефекти би довело до положително повлияване на нивата на заетост и увеличаване на потенциала за създаване на работни места .
Ефекти върху дохода, разпределението и социалното включване	Вариантът цели усъвършенстване на националната прана рамка, постигане на по-високо ниво на хармонизация с правото на ЕС и сближаване на законодателствата на държавите-членки в областта на защитата на марките и географските означения, което означава по-висока правна сигурност, стимулиране на растежа и конкурентоспособността, което като косвени ефекти би повлияло положително съществуващите неравенства, разпределението на доходите и благоденствието на гражданите на Съюза.
Управление, участие и добра администрация	Вариантът е насочен към постигането на равнопоставено третиране на всички участници на единния пазар по отношение получаването на правна закрила за търговските марки и географските означения. Предлаганите от него мерки засягат публичните институции и администрации в частност националните ведомства по интелектуална собственост като водят до усъвършенстване на техните работни процеси и насърчават координирането на правилата и процедурите между тях. Отделно от това, чрез Варианта се постига хармонизиране на националната правна рамка с европейската и се създават условия за бъдеща оперативна съвместимост между съществуващите на национално ниво електронни услуги и системи в областта на марките и географските означения с тази на ЕС.
Обществено здраве и безопасност	Вариантът поставя сериозни прегради пред фалшифицирането на стоки, както и значително допринася за по-високото ниво на информираност на избора на потребителите на стоки и услуги в Съюза. Когато тези стоки са медикаменти, медицински изделия или лекарства, включително генерични лекарствени продукти (на които ЕС обръща особено внимание във връзка с приетата в Доха през 2001 г. на Министерската конференция на СТО „Декларация относно Споразумението ТРИПС и общественото здраве"), Вариантът косвено води до намаляване на вероятността от рискове за здравето на гражданите на Съюза.
Престъпност, тероризъм и сигурност	Вариантът съдържа конкретни мерки против фалшифицирането на стоки, техния внос, включването им в различни митнически режими и пускането им в оборот на единния пазар на Съюза, в случаите когато те са свързани с нарушения на правилата за защита на търговските марки и географските означение. Това означава че той би имал косвен

	положителен ефект, свързан с превенцията и ограничаването на престъпленията против интелектуалната собственост и по-специално трансграничната престъпност в тази област.
Достъп и ефекти върху социалната закрила, здравеопазването и образователните системи	Вариантът осигурява равни възможности за достъп и за извършването на информиран избор от потребителите на услуги на ниво ЕС и от тази гледна точка би имал косвени положителни въздействия по отношение на достъпността и качеството на социални, образователни и здравни услуги.
Култура	Вариантът би имал косвени положителни въздействия върху опазването на културното наследство и културното многообразие доколкото съдържа забрани и мерки, насочени срещи фалшифицирането на стоки, които ако са част от такова наследство или многообразие на европейско или национално ниво биха могли да се ползват от общата подбрена правна среда и повишеното ниво на правна сигурност в ЕС.

1.3. Екологични въздействия

Насърчаването на икономическия растеж и конкурентоспособността означава създаването на предпоставки за производството на стоки и предоставянето на услуги, които са по-щадящи околната среда. Екологосъобразното поведение на производителите и търговците зависи и от ресурсите, с които те разполагат. По-малкото замърсяване на околната среда чрез промени в начина, по който бизнесът функционира изисква повече инвестиции. Вариант 1 е единственият от анализираните варианти в рамките на тази ОВ, който съдържа едновременно потенциала да насърчи конкурентоспособността на бизнеса и да позволи спестяването на разходи, свързани със защитата на марките и географските означения, което означава, че от него единствено могат да се очакват оптималните за разглежданата политика положителни екологични въздействия.

В таблицата по-долу е представен подробен анализ на идентифицираните от ОВ значителни индивидуални екологични въздействия на Вариант 1, анализирани чрез предварително разработена матрица на ключовите индикатори.

Анализ на екологичните въздействия на Вариант 1

Екологични въздействия	Ключови индикатори
Климат	Вариантът няма въздействия по отношение на способността ни като хора да се адаптираме към измененията на климата.
Качество на въздуха, водите и почвите	Вариантът влияе косвено положително върху опазването на въздуха, водите и почвите като насърчава икономическия растеж и конкурентоспособността на бизнеса, което води до създаване на стимули за инвестиране в щадящи околната среда производства, технологии и иновации.
Биоразнообразие, флора, фауна и територии	Вариантът влияе косвено положително върху запазването на биологичните видове и родове и биоразнообразието като насърчава икономическия растеж и конкурентоспособността на бизнеса, което означава създаване на стимули за

	инвестиране в щадящи околната среда производства, технологии и иновации.
Производство на отпадъци и рециклиране	Вариантът влияе косвено положително върху намаляването на производството на отпадъци (твърди, градски, селскостопански, промишлени, минни, радиоактивни, токсични и други) и тяхното рециклиране като насърчава икономическия растеж и конкурентоспособността на бизнеса, което означава създаване на стимули за инвестиране в такива производства, технологии и иновации.
Ефективно използване на възобновяеми ресурси	Вариантът влияе косвено положително върху увеличаването на употребата на възобновяеми ресурси като подземни води, минерали и други, водейки до насърчаване на икономическия растеж и конкурентоспособността на бизнеса, което означава създаване на стимули за инвестиране в такива производства, технологии и иновации.
Устойчиво потребление и производство	Вариантът има преки позитивни въздействия спрямо устойчивото потребление и производство, чрез въвеждането на хармонизирана и синхронизирана между държавите-членки, действаща на цялата територия на Съюза, правна уредба на защита на търговските марки и географските означения. Като насърчава икономическия растеж и конкурентоспособността на бизнеса, той влияе косвено положително и върху възможността на европейските предприятия да инвестират в щадящи околната среда стоки и услуги.
Вероятността и мащаба на рисковете за околната среда	Вариантът има потенциала косвено да влияе положително на вероятността за предотвратяване на пожари, експлозии, аварии, катастрофи, инциденти и случайни вредни емисии, както и на риска от неоторизирано или неумишлено разпространение на чужди за околната среда или генетично модифицирани организми, като създава сериозни прегради пред фалшифицирането на стоки и пускането в оборот на стоки, които са били предмет на нарушения на търговски марки и географски означения.

2. АНАЛИЗ НА ВЪЗДЕЙСТВИЯТА НА ВАРИАНТ 2

Посочените при разработването на Вариант 2, по-горе в ОВ, мерки биха имали положителни ефекти в две насоки:

1. подобряване на правоприлагането, в случаите на създаването на усъвършенствани правила и процедури чрез саморегулиране, съвместно регулиране, указания, наръчници, насоки и т.н. и

2. повишаване на общата информираност на заинтересованите страни, при провеждането на информационна кампания.

Макар и безспорно полезни и необходими, тези мерки не биха могли да запълнят празнотите на правната уредба и да създадат условия за по-добра защита и по-достъпни и ясни процедури за получаването на защита на търговските марки и географските означения.

2.1. Икономически въздействия

Тъй като този Вариант 2 няма като преследван резултат сближаването на правните системи в рамките на ЕС и не води по един несъмнен и правнообвързващ начин до отстраняване на съществуващите в уредбата на национално ниво пропуски, той не би допринесъл за повишаване на правната сигурност. Въпреки това, ако информацията за юридическата защита на търговските марки и географските означения и начините за нейното получаване в държавите-членки е по-лесно достъпна, бариерата, свързана с разходите за външна правна помощ и проучване на правната рамка ще бъде премахната или ограничена, което би имало леко позитивно въздействие върху вътрешния пазар, в сравнение с базисния сценарий, който би се развил при нулевия вариант. Не се очакват значителни въздействия върху ***конкуренцията***, в сравнение с базисния сценарий и не биха били постигнати особени промени по отношение на ***икономическия растеж***.

В таблицата по-долу е представен подробен анализ на идентифицираните от ОВ значителни индивидуални икономически въздействия на Вариант 2, анализирани чрез предварително разработена матрица на ключовите индикатори.

Анализ на икономическите въздействия на Вариант 2

Икономически въздействия	Ключови индикатори
Оперативни разходи и извършване на бизнес	Вариантът не налага допълнителни разходи за първоначално спазване, преструктуриране на бизнес процесите или разходи за участие на пазара на предприятията на ЕС. Чрез него обаче не се постига допълнително, спрямо базовия сценарий, отваряне на единния пазар чрез хармонизиране на националното законодателство с европейското и сближаване на националните правила и процедури на държавите-членки на ЕС.
Административна тежест за бизнеса	Вариантът не засяга пряко естеството на задълженията на бизнеса за информиране, нито вида на данните които се изискват, честотата на отчитане или сложността на процеса на подаване на документацията и в този смисъл не би довел до налагането на допълнителна тежест за бизнеса.
Търговски и инвестиционни потоци	Очаква се вариантът да има слабо положително отражение върху инвестиционните потоци и търговията на национално ниво и на единния пазар, което би било следствие от повишената информираност на потребителите и увереността им в постигнатата стабилна и унифицирана практика по прилагането на процедурите по заявяване.
Развитие на конкурентоспособността на бизнеса	Вариантът би имал леко положително въздействие върху разходите за правене на бизнес, доколкото повишената информираност на потребителите и увереността им в стабилната и унифицирана практика по прилагането на процедурите по заявяване биха довели до намаляване на необходимостта от създаването и поддържането на вътрешнофирмена експертиза, ползването на скъпа външна консултантска помощ и разработването и поддължането на

	собствени понякога твърде сложни инструменти за управление на данни и на портфолиото на собствените търговски марки.
Позиция на малките и средните предприятия	Доколкото не се предвиждат конкретни регулаторни промени, този вариант не се различава по въздействия спрямо МСП и специално по отношение на микропредприятията в сравнение с базисния сценарий, който би се осъществил при избора на нулевия вариант.
Функциониране на вътрешния пазар и конкуренцията	Вариантът има за цел да допринесе за оптимизиране на функционирането на вътрешния пазар, чрез по-голямата информираност на заявителите и усъвършенстването на практиката на административния орган. Не са отчетени въздействия върху конкуренцията, различаващи се от тези при базисния сценарий.
Публични власти	На етапа на изготвянето на ОВ не би могло да се формулира обективно обосновано становище относно очакваните ефекти от Варианта върху бюджета. Вариантът няма да доведе до допълнителна административна тежест за самите органи на публичната власт, в частност за българското Патентно ведомство. Той не предвижда изискването за създаване на нови или преструктуриране на съществуващи публични органи или институции.
Потребители и домакинства	Вариантът има непряко слабо позитивно въздействие върху способността на потребителите да се възползват от вътрешния пазар, доколкото повишаването на информираността и отстраняването на процедурните проблеми при правоприлагането биха довели до по-лесното заявяване и получаване на защита на търговски марки и географски означения. Вариантът би оказал минимално положително въздействие върху информираността на избора на потребителите на стоките и услугите на единния пазар. Той би довел до някакво повишаване на доверието на европейските потребители в пазара на стоки и услуги, предвид ефекта на засилване на правната сигурност в сферата на защитата на марките и географските означения.
Трети страни и международни отношения	Вариантът не съдържа в себе си мерки, които биха имали някакво влияние в посока трети страни и международни отношения, различни от тези при базисния сценарий.

2.2. Социални въздействия

Малко вероятно е прилагането на алтернативи на регулирането да доведе до преки социални въздействия, например върху заетостта и доходите на макро равнище, каквото е нивото на ЕС. Доколкото Вариант 2 не подпомага развитието на допълнителни иновативни дейности, не се очаква той да доведе до по-голям избор на иновативни услуги и продукти за ***потребителите.*** Спорно е доколко отчетеното слабо насърчаване на икономическия растеж има потенциала косвено да доведат до увеличаване на броя на работните места, което да допринесе и за устойчивостта на заетостта в рамките на ЕС.

В таблицата по-долу е представен подробен анализ на идентифицираните от ОВ значителни индивидуални социални въздействия на Вариант 2, анализирани чрез предварително разработена матрица на ключовите индикатори.

Анализ на социалните въздействия на Вариант 2

Социални въздействия	Ключови индикатори
Трудова заетост и трудови пазари	Не се очаква този вариант да има ефекти, различни от тези при базисния сценарий.
Ефекти върху дохода, разпределението и социалното включване	Не се очаква този вариант да има ефекти, различни от тези прибазисния сценарий.
Управление, участие и добра администрация	Предлаганите от варианта мерки засягат публичните институции и администрации в частност националните ведомства по интелектуална собственост като водят до усъвършенстване на техните работни процеси и насърчават координирането на правилата и процедурите между тях.
Обществено здраве и безопасност	Не се очаква този вариант да има ефекти, различни от тези при базисния сценарий.
Престъпност, тероризъм и сигурност	Не се очаква този вариант да има ефекти, различни от тези при базисния сценарий.
Достъп и ефекти върху социалната закрила, здравеопазването и образователните системи	Вариантът би подобрил възможностите за достъп и за извършването на информиран избор от потребителите на услуги на ниво ЕС и от тази гледна точка той би имал косвени положителни въздействия по отношение на достъпността и качеството на социални, образователни и здравни услуги.
Култура	Не се очаква този вариант да има ефекти, различни от тези при базисния сценарий.

2.3. Екологични въздействия

ОВ не установява настъпването на значителни екологични въздействия, различни от описаните в базисния сценарий, който би се осъществил при избора на Вариант 0.

В таблицата по-долу е представен подробен анализ на идентифицираните от ОВ значителни индивидуални екологични въздействия на Вариант 2, анализирани чрез предварително разработена матрица на ключовите индикатори.

Анализ на екологичните въздействия на Вариант 2

Екологични въздействия	Ключови индикатори
Климат	Вариантът няма въздействия по отношение на измененията на климата.

В таблицата по-долу е представен подробен анализ на идентифицираните от ОВ значителни индивидуални социални въздействия на Вариант 2, анализирани чрез предварително разработена матрица на ключовите индикатори.

Анализ на социалните въздействия на Вариант 2

Социални въздействия	Ключови индикатори
Трудова заетост и трудови пазари	Не се очаква този вариант да има ефекти, различни от тези при базисния сценарий.
Ефекти върху дохода, разпределението и социалното включване	Не се очаква този вариант да има ефекти, различни от тези прибазисния сценарий.
Управление, участие и добра администрация	Предлаганите от варианта мерки засягат публичните институции и администрации в частност, националните ведомства по интелектуална собственост като водят до усъвършенстване на техните работни процеси и насърчават координирането на правилата и процедурите между тях.
Обществено здраве и безопасност	Не се очаква този вариант да има ефекти, различни от тези при базисния сценарий.
Престъпност, тероризъм и сигурност	Не се очаква този вариант да има ефекти, различни от тези при базисния сценарий.
Достъп и ефекти върху социалната закрила, здравеопазването и образователните системи	Вариантът би подобрил възможностите за достъп и за извършването на информиран избор от потребителите на услуги на ниво ЕС и от тази гледна точка той би имал косвени положителни въздействия по отношение на достъпността и качеството на социални, образователни и здравни услуги.
Култура	Не се очаква този вариант да има ефекти, различни от тези при базисния сценарий.

2.3. Екологични въздействия

ОВ не установява настъпването на значителни екологични въздействия, различни от описаните в базисния сценарий, който би се осъществил при избора на Вариант 0.

В таблицата по-долу е представен подробен анализ на идентифицираните от ОВ значителни индивидуални екологични въздействия на Вариант 2, анализирани чрез предварително разработена матрица на ключовите индикатори.

Анализ на екологичните въздействия на Вариант 2

Екологични въздействия	Ключови индикатори
Климат	Вариантът няма въздействия по отношение на измененията на климата.

Качество на въздуха, водите и почвите	Вариантът не влияе върху качеството на въздуха, водите и почвите.
Биоразнообразие, флора, фауна и територии	Вариантът не влияе върху биоразнообразието, флората, фауната и териториите.
Производство на отпадъци и рециклиране	Вариантът не влияе върху производството на отпадъци (твърди, градски, селскостопански, промишлени, минни, радиоактивни, токсични и други) и тяхното рециклиране.
Ефективно използване на възобновяеми ресурси	Вариантът не влияе върху ефективното използване на възобновяеми ресурси.
Устойчиво потребление и производство	Вариантът не влияе върху устойчивото потребление и производство.
Вероятността и мащаба на рисковете за околната среда	Вариантът не влияе върху вероятността и мащаба на рисковете за околната среда.

Оттук следва, че при равни други условия, отделно от изложените при разработването на варианта аргументи за неговата неприложимост по процедурни причини[118], анализът на очакваните от Вариант 2 значителните въздействия води до извода, че прилагането на предвидените в него алтернативни на регулирането мерки не биха довело до справяне с идентифицираните от ОВ проблеми и отстраняване на техните двигатели.

3. СПЕЦИФИЧНИ ВЪЗДЕЙСТВИЯ НА ВАРИАНТИТЕ[119]

3.1. Оценка на въздействията върху конкуренцията

Пазарите със свободна конкуренция насърчават предприятията да бъдат ефикасни и иновативни и по този начин създават по-голям избор за потребителите, намаляват цените и подобряват качеството на продуктите и услугите. Повишената конкуренция допринася за функционирането на вътрешния пазар и обикновено подобрява икономическите показатели на държавите-членки, отваря нови възможности за бизнес пред предприятията и намалява цената на продуктите и услугите за потребителите в рамките на съответната икономика.

Организацията за икономическо сътрудничество и развитие[120], като част от своята рамка за наблюдение на политиките за потенциални вредни ефекти върху конкуренцията, е разработила списък от въпроси за проверка, чрез който може да бъде направена по-задълбочена оценка на евентуалните ефекти, които публичните политики, включително тези по регулиране биха имали върху конкуренцията. Според нея, един вариант на политика би имал въздействия спрямо конкуренцията, ако:

1. Води до ограничаване на броя или обхвата на доставчиците, като:

а. предоставя „изключителни права" на доставчик на стоки или услуги;

б. въвежда лицензионна, разрешителна процедура или такава за одобрение;

в. значително повишава разходите за влизане или излизане от бизнеса на доставчици;

[118] Вж. VI. Разработване на вариантите, 2. Вариант 2 - Алтернативи на регулирането от настоящата оценка.

[119] Методологията, използвана за разработване на този раздел е изцяло съобразена с Инструментариума за по-добро регулиране на ЕК.

[120] www.oecd.org.

Качество на въздуха, водите и почвите	Вариантът не влияе върху качеството на въздуха, водите и почвите.
Биоразнообразие, флора, фауна и територии	Вариантът не влияе върху биоразнообразието, флората, фауната и териториите.
Производство на отпадъци и рециклиране	Вариантът не влияе върху производството на отпадъци (твърди, градски, селскостопански, промишлени, минни, радиоактивни, токсични и други) и тяхното рециклиране.
Ефективно използване на възобновяеми ресурси	Вариантът не влияе върху ефективното използване на възобновяеми ресурси.
Устойчиво потребление и производство	Вариантът не влияе върху устойчивото потребление и производство.
Вероятността и мащаба на рисковете за околната среда	Вариантът не влияе върху вероятността и мащаба на рисковете за околната среда.

Оттук следва, че при равни други условия, отделно от изложените при разработването на варианта аргументи за неговата неприложимост по процедурни причини[118], анализът на очакваните от Вариант 2 значителните въздействия води до извода, че прилагането на предвидените в него алтернативни на регулирането мерки не биха довело до справяне с идентифицираните от ОВ проблеми и отстраняване на техните двигатели.

3. СПЕЦИФИЧНИ ВЪЗДЕЙСТВИЯ НА ВАРИАНТИТЕ[119]

3.1. Оценка на въздействията върху конкуренцията

Пазарите със свободна конкуренция насърчават предприятията да бъдат ефикасни и иновативни и по този начин създават по-голям избор за потребителите, намаляват цените и подобряват качеството на продуктите и услугите. Повишената конкуренция допринася за функционирането на вътрешния пазар и обикновено подобрява икономическите показатели на държавите-членки, отваря нови възможности за бизнес пред предприятията и намалява цената на продуктите и услугите за потребителите в рамките на съответната икономика.

Организацията за икономическо сътрудничество и развитие[120], като част от своята рамка за наблюдение на политиките за потенциални вредни ефекти върху конкуренцията, е разработила списък от въпроси за проверка, чрез който може да бъде направена по-задълбочена оценка на евентуалните ефекти, които публичните политики, включително тези по регулиране биха имали върху конкуренцията. Според нея, един вариант на политика би имал въздействия спрямо конкуренцията, ако:

1. Води до ограничаване на броя или обхвата на доставчиците, като:

а. предоставя „изключителни права" на доставчик на стоки или услуги;

б. въвежда лицензионна, разрешителна процедура или такава за одобрение;

в. значително повишава разходите за влизане или излизане от бизнеса на доставчици;

---

[118] Вж. VI. Разработване на вариантите, 2. Вариант 2 - Алтернативи на регулирането от настоящата оценка.

[119] Методологията, използвана за разработване на този раздел е изцяло съобразена с Инструментариума за по-добро регулиране на ЕК.

[120] www.oecd.org.

г. създава географска бариера пред възможността компаниите да доставят стоки или услуги или да инвестират капитал;

2. Ограничава възможността за конкуренция между доставчиците, като:

а. ограничава възможността на доставчиците да определят цените на стоките или услугите, които предлагат, например при наличието на минимални или максимални цени;

б. ограничава възможността на доставчиците да рекламират или пласират стоките или услугите си, особено за потенциални нововлизащи на пазара;

в. определя стандарти за качеството на даден продукт над нивото, което добре осведомените потребители биха избрали и по този начин дава преимущество на някои доставчици пред други, например чрез изискването за конкретна технология или чрез определянето на ненужно строги стандарти, които са трудни или невъзможни за удовлетворяване от мнозинството производители;

г. значително повишава цената на продукцията за някои доставчици в сравнение с други, особено чрез по-благоприятното третиране на наложилите се фирми отколкото нововлизащите на пазара;

3. Намалява мотивацията на доставчиците да се конкурират, като:

а. въвежда режим на само- или корегулиране и по този начин създава риск от тайни споразумения или определяне на високи критерии за влизане в определен сектор;

б. изисква или насърчава публикуването на информация за нивото на производство, цените, продажбите или структурата на разходите на производителя;

в. изключва дейността на конкретен сектор от промишлеността или на група доставчици от действието на общото конкуретно право;

4. Ограничава възможностите за избор и достъпа до информация на потребителите, като:

а. ограничава възможността на потребителите да решат от кой доставчик да пазаруват, позволявайки продажбата на дадени продукти, например да става само в определен вид лицензирани магазини;

б. намалява мобилността на потребителите между доставчици на стоки или услуги чрез повишаване на цената на смяната на доставчиците;

в. позволява на доставчиците да объркват потребителите с подвеждаща, ненадеждна или бързо изменяща се информация, която пречи на ефективното им пазаруване и може да доведе по-скоро до заблуда, отколкото до подпомогане на потребителите при избора им.

Този списък от въпроси за проверка е използван при разработването на матрицата за ключови индикатори, приложени за анализа на специфичното въздействие на оценяваните варианти върху конкуренцията. Предвид обстоятелството, че Вариант 1 е единственият от изследваните в настоящата ОВ, който предвижда интензивна регулаторна намеса за разрешаване на идентифицираните проблеми, единствено при него би могло до се говори за потенциална значимост на ефектите върху конкуренцията. Такава не би могла да бъде изолирана и отчетена при Вариант 2. От тази гледна точка анализът на това специфично въздействие е направен само за Вариант 1, като за отправна точка за сравнение е ползван базисният сценарий, който би се осъществил при избора на Вариант 0.

В таблицата по-долу са визуализирани резултатите от анализа на идентифицираните от ОВ значителни специфични въздействия на Вариант 1 върху конкуренцията.

Анализ на въздействия на Вариант 1 върху конкуренцията

Въздействия върху конкуренцията	Ключови индикатори

Въздействия спрямо съществуващите фирми	Вариант 1 не води пряко до увеличаване на цената за спазване на законодателството. Би могло да се стигне до налагането на по-високи регулаторни разходи, ако предлаганият нов модел на събиране на единна такса за регистрация бъде въведен на национално ниво в България по начин, който не е отразява точния обем на ползваните услуги. Този въпрос е обект на самостоятелен анализ в направеното по-долу измерване на потенциалните административни и регулаторни разходи на изследваните от ОВ варианти на политиката. Вариант 1 не би имал негативни въздействия, свързани със създаването на принуда или мотивация за излизане на фирми от пазара. Не би могло да се предполага, че микро и малки предприятия или големи фирми, които спазват законодателството на национално и европейско ниво в областта на защитата на марките и географските означения биха били принудени да напуснат пазара. Същото се отнася и до бизнесите, които ползват неактуални технологии, например по-старо оборудване за производство или средства за предлагане и доставка на услуги. Вариант 1, чрез предвидената в него регулаторна намеса не води до ограничаване на възможностите за растеж на конкурентите и до облагодетелстване на установените на пазара фирми в сравнение с техните конкуренти. Вариант 1 играе превантивна роля спрямо анти-конкурентното поведение на фирмите, като пречи на вноса и пускането в оборот на единния пазар на фалшифицирани стоки и на такива, които са обект на нарушения на правилата за защита на марките и географските означения, включително когато те са с произход трети за ЕС държави.
Въздействия спрямо навлизането на нови фирми	Вариант 1 не ограничава възможностите за навлизане на нови фирми на единния пазар, напротив води до неговото отваряне и либерализиране като създава по-ясни, хармонизирани и синхронизирани правила и процедури, действащи на териорията на Съюза. По същата причина той не привилегирова наложилите се бизнеси за сметка на малките и средните навлизащи предприятия, както и не пречи на чужди, различни от националните фирми да работят на пазара на съответните държави-членки. Вариант 1 не води до ограничаване на достъпа на фирмите на ЕС до най-важните ресурси, необходими при навлизане на пазара, каквито са т.нар. входни продукти, ноу-хау, канали за дистрибуция и други.
Въздействия върху цените	Не съществува вероятност Вариант 1 да доведе до повишаване на цените за бизнеса и потребителите, защото при неговото въвеждане не би се стигнало до по-високи разходи за производство на стоки и предлагане на услуги, нито до повишаване на пазарната сила. По-високото ниво на

	споделяне на информация и сътрудничество между бизнесите не би довело до т.нар. тайни споразумения, а по-скоро до възможности за разширяване на трансграничната търговска дейност в условията на по-високо ниво на правна сигурност на територията на ЕС.
„Неценови" въздействия върху потребителите	Регулирането, заложено във Вариант 1 не би засегнало негативно качеството и разнообразието на продуктите. То би направило избора на потребителите по-добре информиран и би ги предпазило от фалшиви стоки и услуги. Вариантът не създава и нови минимални стандарти за качество, което би могло да доведе до създаването на бариери за навлизане на националния, респективно на единния пазар.
Въздействия върху пазарите нагоре и надолу по веригата	От гледна точка на предприятията, пазарите нагоре по веригата са всички пазари на техните доставчици, а пазарите надолу по веригата са пазарите на техните клиенти и потребители. Вариант 1 няма да създаде стимули за повишаване на вертикалната интеграция на пазара, което означава, че не съдържа потенциал за повишаване на бариерите за навлизане на националния, съответно на европейския пазар. Той не влияе нито на преговорната сила на купувачите, нито на преговорната сила на доставчиците, което означава, че не създава предпоставки за анти-конкурентно поведение и практики.

Визуализацията чрез горната таблица на въздействия, които Вариант 1 би имал върху конкуренцията показва, че той не води до създаването на бариери за навлизане на пазара, а напротив има потенциала да насърчи възможностите за национален и транснационален бизнес, както и да увеличи способността на фирмите да произвеждат повече и по-качествени продукти и услуги на по-ниски цени. В този смисъл Вариант 1 е единственият от разглежданите в ОВ, който би имал положително въздействие спрямо конкуренцията на единния пазар.

3.2. Измерване на административните и регулаторните разходи

Административните разходи се определят като разходите, които предприятията, публичните власти, гражданските организации, потребителите и гражданите са длъжни да правят в изпълнение на техните законови задължения за представяне на информация за тяхната дейност или производство, към други публични органи или частни лица. Тук понятието информация се тълкува в широк смисъл, т.е. включв и изискванията за етикетиране, докладване, регистрация, мониторинг и оценка, които се поставят във връзка със задълженията за отчитане и представяне на данни. Регулаторните разходи са онези, които правните субекти правят за да спазват закона. Те са цената на регулирането, т.е. това което правната рамка изисква от тях, за да постигнат и поддържат нормосъобразно поведение.

При разглежданата политика Вариант 1 е единственият анализиран в рамките на ОВ, който предвижда нормативна промяна. Т.е. това е вариантът, при който обективно би могло да се говори за ефекти върху актуално съществуващите административни и регулаторни разходи. Вариант 2 ни би могъл да има подобни въздействия. По тази причина

специфичното въздействие, свързано с измерването на влияния върху административните и регулаторни разходи в ОВ ще бъде оценено само за този Вариант 1, като по подразбиране това означава, че като основа за сравнение е ползвана актуално съществуващата ситуация, респективно базисният сценарий, който би се развил при избора на Вариант 0.

В рамките на втората група от проектопредложения за промени в националната правна уредба на защитата на търговските марки и географските означения - тази генерирана в резултат от практиката по прилагане на действащото законодателство, се предлага сега съществуващият модел на заплащане на дължимите държавни такси, което се извършва на всеки един от етапите на процеса по регистрация на търговски марки и географски означения, които са: заявка и експертиза, публикация на заявката, регистрация, свидетелство за регистрация, публикация на регистрирана марка, да бъде заменен с едно единствено заплащане на единна обща такса на обединена услуга, наречена „Регистрация", платима в началото на процедурата. Основните възражения срещу така предлагания нов модел са няколко. Първо, че при него би се стигнало до множество хипотези, при които бизнесът и потребителите ще заплащат държавни такси за услуги, които не са ползвали, ако процедурата по определени причини не стигне до регистрация на марка или географско означение, което създава проблеми, свързани с изискванията за разходоориентиран размер на държавните такси и с действащото законово положение, че недължимо платените държавни такси подлежат на възстановяване на сторилите ги лица. Второ, че това би довело до допълнително обременяване на бизнеса и потребителите с финансови тежести във формата на допълнителни административни и регулаторни разходи.

В тази част от ОВ е направен анализ на потенциалните административни и регулаторни разходи, съществуващи към настоящия момент и тези които биха се реализирали при въвеждането на Вариант 1, като целта е да се провери дали възраженията и съмненията от втората група по-горе, свързани с опасността от допълнителното обременяване на потребителите с разходи са основателни. Измерването е приблизително, борави с осреднени стойности и е изцяло базирано на статистическите данни, съдържащи се в годишните отчети на Патентното ведомство през последните 3 години. С цел постигане на съпоставимост на данните и обективен краен резултат, при измерването са използвани най-важните абсолютни стойности от дейността на ведомството, свързана с регистрацията на търговски марки за съответните години, както следва:

1. брой постъпили заявки за национална регистрация на марки;
2. брой извършени формални експертизи;
3. брой постановени окончателни решения по заявки за национална регистрация на марки;
4. общ брой постановени решения заедно с опозициите във връзка със заявки за регистрация на марки.

В измерването не са отразени т.нар. съпътстващи разноски, които бизнесът и потребителите правят, съответно биха спестили от промяната, като например банкови такси, разходи за транспорт и други, както и разходите на самото Патентно ведомство като например тези за пощенски услуги, свързани с уведомяването на своите потребители, спестяването на време на служителите от въвеждането на плащане на таксите на една вместо на две стъпки, както досега и други, т.к. измерването е прогнозно и се прави в рамките на предварителна оценка на въздействието, каквато е настоящата.

Резултатите от измерването са представени в таблиците по-долу.

специфичното въздействие, свързано с измерването на влияния върху административните и регулаторни разходи в ОВ ще бъде оценено само за този Вариант 1, като по подразбиране това означава, че като основа за сравнение е ползвана актуално съществуващата ситуация, респективно базисният сценарий, който би се развил при избора на Вариант 0.

В рамките на втората група от проектопредложения за промени в националната правна уредба на защитата на търговските марки и географските означения - тази генерирана в резултат от практиката по прилагане на действащото законодателство, се предлага сега съществуващият модел на заплащане на дължимите държавни такси, което се извършва на всеки един от етапите на процеса по регистрация на търговски марки и географски означения, които са: заявка и експертиза, публикация на заявката, регистрация, свидетелство за регистрация, публикация на регистрирана марка, да бъде заменен с едно единствено заплащане на единна обща такса на обединена услуга, наречена „Регистрация", платима в началото на процедурата. Основните възражения срещу така предлагания нов модел са няколко. Първо, че при него би се стигнало до множество хипотези, при които бизнесът и потребителите ще заплащат държавни такси за услуги, които не са ползвали, ако процедурата по определени причини не стигне до регистрация на марка или географско означение, което създава проблеми, свързани с изискванията за разходоориентиран размер на държавните такси и с действащото законово положение, че недължимо платените държавни такси подлежат на възстановяване на сторилите ги лица. Второ, че това би довело до допълнително обременяване на бизнеса и потребителите с финансови тежести във формата на допълнителни административни и регулаторни разходи.

В тази част от ОВ е направен анализ на потенциалните административни и регулаторни разходи, съществуващи към настоящия момент и тези които биха се реализирали при въвеждането на Вариант 1, като целта е да се провери дали възраженията и съмненията от втората група по-горе, свързани с опасността от допълнителното обременяване на потребителите с разходи са основателни. Измерването е приблизително, борави с осреднени стойности и е изцяло базирано на статистическите данни, съдържащи се в годишните отчети на Патентното ведомство през последните 3 години. С цел постигане на съпоставимост на данните и обективен краен резултат, при измерването са използвани най-важните абсолютни стойности от дейността на ведомството, свързана с регистрацията на търговски марки за съответните години, както следва:

1. брой постъпили заявки за национална регистрация на марки;
2. брой извършени формални експертизи;
3. брой постановени окончателни решения по заявки за национална регистрация на марки;
4. общ брой постановени решения заедно с опозициите във връзка със заявки за регистрация на марки.

В измерването не са отразени т.нар. съпътстващи разноски, които бизнесът и потребителите правят, съответно биха спестили от промяната, като например банкови такси, разходи за транспорт и други, както и разходите на самото Патентно ведомство като например тези за пощенски услуги, свързани с уведомяването на своите потребители, спестяването на време на служителите от въвеждането на плащане на таксите на една вместо на две стъпки, както досега и други, т.к. измерването е прогнозно и се прави в рамките на предварителна оценка на въздействието, каквато е настоящата.

Резултатите от измерването са представени в таблиците по-долу.

РЕГУЛАТОРНИ РАЗХОДИ, СВЪРЗАНИ С ТЪРГОВСКИТЕ МАРКИ ПРИ ДЕЙСТВАЩОТО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО*				
1	2	3	4	(2+3)x4
Наименование на дейността	Държавна такса	Минимални адвокатски или технически или консултантски honorar**	Среден брой дейности годишно	Общо в лева
1. Заявяване и експертиза за 4 класа	170	120	4 577	1 327 330
2. Публикация в Официалния бюлетин на заявка	40	0	4 894***	195 760
3. Регистрация	300	60	4 105	1 477 800
4. Издаване на свидетелство за регистрация	50		4 105	205 250
5. Публикация в Официалния бюлетин на регистрирана марка	40	0	6 317****	252 680
СРЕДЕН РАЗМЕР НА РЕГУЛАТОРНИТЕ РАЗХОДИ НА ГОДИШНА БАЗА				**3 458 820**

** По официални данни от годишните доклади за дейността на Патентното ведомство на РБ за 2015, 2016 и 2017 година.*

*** Изчислено на база Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.*

**** Тази стойност е по-висока от броя на заявките защото отразява броя на публикациите, правени по заявки от предходни периоди.*

***** Тази стойност е по-висока от броя на заявките защото отразява броя на публикациите на регистрации, правени за заявки от предходни периоди.*

ОЧАКВАНИ РЕГУЛАТОРНИ РАЗХОДИ, СВЪРЗАНИ С ТЪРГОВСКИТЕ МАРКИ ПРИ ВЪВЕЖДАНЕ НА ПРЕДЛАГАНАТА НОРМАТИВНА ПРОМЯНА*				
1	2	3	4	2+3x4
Наименование на дейността	Дължима държавна такса	Минимално възнаграждение за адвокатска или адвокатинтеса помощ**	Среден брой дейности годишно	Общо в лева
1. 1. Регистрация (включва заявяване и експертиза за 4 класа, публикация в Официалния бюлетин на заявката, регистрация, издаване на свидетелство и публикация в Официалния бюлетин на регистрираната марка	600	120	4 577	3 295 440
СРЕДЕН РАЗМЕР НА ОЧАКВАНИ РЕГУЛАТОРНИ РАЗХОДИ НА ГОДИШНА БАЗА				**3 295 440**

** По официални данни от годишните доклади за дейността на Патентното ведомство на РБ за 2015, 2016 и 2017 година.*

*** Изчислено на база Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.*

**** Тази величина отразява броя на публикациите, правени по заявки от предходни периоди.*

***** По официални данни от годишните доклади за дейността на Патентното ведомство на РБ за 2015, 2016 и 2017 година.*

Измерването сочи, че ако бъде предпочетен Вариант 1 с нормативната проямна, свързана с въвеждането на единната такса за услугата регистрация на марка или географско означение, потребителите и бизнеса не само, че няма да бъдат обременени с допълнителни финансови тежести, но на тях ще им бъдат спестени административни и регулаторни разходи в приблизителен размер от **163 380 лв.**

VIII. СРАВНЯВАНЕ НА ВАРИАНТИТЕ

В този раздел се разглежда ефективността и ефикасността на вариантите на политиката при постигането на заложените цели и преследваните резултати. Тъй като тяхното количествено представяне не е изцяло възможно, сравнението е направено по качествени показатели. Вариантите са сравнявани с базисния сценарий, който би се реализирал при избора на Вариант 0.

По отношение на ефективността и ефикасността, за целите на настоящото сравняване са използвани определенията, прилагани при извършването на анализи на публични политики, според които "ефективност" означава степента, в която се постигат заложените цели, резултати и индикатори на съответните публични политики, а „ефикасността" представлява ефективност за единица ресурс/цена.

Ефективността се определя чрез последователното намиране на отговор на следните въпроси:

1. дали очакваните резултати отговарят на поставените цели и ако да, в каква степен;
2. дали очакваните резултати отговарят адекватно на нуждите на заинтересованите и/или засегнатите страни;
3. дали могат да се очакват допълнителни ползи и вторични ефекти по отношение на първоначално поставените цели и ако да, какви са те.

Сравнение между цялостната ефективност на разглежданите варианти

Вариант	Дали очакваните резултати отговарят на поставените цели и ако да, в каква степен	Дали очакваните резултати отговарят адекватно на нуждите на заинтересованите и/или засегнатите страни	Дали могат да се очакват допълнителни ползи и вторични ефекти по отношение на първоначално поставените цели	ОБЩО
Оценка на ефективността	1 – В ограничена степен | 2 -- В голяма степен | 3 - Напълно			
	А	Б	В	= А + Б + В
Вариант 0 "Без действие"	1	2	2	5
Вариант 1 "Регулаторна намеса"	3	3	3	9
Вариант 2 "Алтернативи на регулирането"	1	2	2	5

За по-детайлното сравняване на цялостната ефективност и ефикасност на отделните варианти на политика са изведени индикатори, за които на базата на всички находки и изводи до момента в ОВ се установява, че са най-приложими и подходящи.

Сравнение между цялостната ефективност и ефикасност на разглежданите варианти

Варианти	Индикатори			
	Ефективност			Ефикасност
	Ниво на хармонизация на материалните разпоредби	Ниво на хармонизация на процедурно ниво	Превенция спрямо злоупотреби	
Вариант 0 - Без действие (базисен сценарий)	Постигнатото ниво е добро, но все още съществуват разминавания, които водят до затруднения и разходи за потребителите	Постигнатото ниво е добро, но все още съществуват разминавания, които водят до затруднения и разходи за потребителите	Постигнатото ниво е добро, но са идентифицирани пропуски, които позволяват заобикалянето на правилата против неправомерното използване на търговски марки и географски означения	Средна, предвид недостатъчното ниво на хармонизация и превенция
Вариант 1 - Регулаторна намеса	Задълбочаването на хармонизацията ще доведе до засилване на правната сигурност. В резултат на това ще се постигне насърчаване и изграждане на добре функциониращ вътрешен пазар, като регистрирането и защитата на марките в Съюза ще бъдат улеснени в полза на растежа и конкурентоспособността на европейските предприятия	Допълнителната хармонизация на процедурно ниво ще доведе до по-бързи, по-висококачествени и по-стандартизирани системи за регистрация на марки и географски означения, които да са също така по-унифицирани, по-лесни за използване, по-достъпни и по-съвременни от технологична гледна точка	Унифицирането на националните правни уредби, които възпират предприятията от третите за ЕС държави да внасят фалшифицирани стоки и да пускат в оборот на единния пазар стоки, които са свързани с нарушения на правата върху марки и географски означения означава създаването на по-сигурна среда на защита. Това би имало стимулиращ ефект за бизнеса на ниво ЕС и оттам в държавите-членки. В дългосрочен план се очаква подобрената трансгранична	Предвид очакваното съществено подобрение на ситуацията, разходите за извършване на регулаторната намеса, биха били оправдани, поради което ефикасността на Вариант 1 се определя като средно висока.

			правна защита да доведе до икономически растеж.	
Вариант 2 - Алтернативи на регулирането	Не би могъл да подпомогне постигането на заложените оперативни цели. Не води до цялостно разрешаване на идентифицираните проблеми предвид техния преобладаващо регулаторен характер	Не би могъл да подпомогне постигането на заложените оперативни цели. Не води до цялостно разрешаване на идентифицираните проблеми предвид техния преобладаващо регулаторен характер	Би могъл да има позитивно въздействие върху превенцията, доколкото би подобрил използването на съществуващите инструменти за защита от страна на притежателите на търговски марки. От друга страна обаче, би могъл да насърчи потенциални правонарушители, информирайки ги за слабостите на съществуващата система	Предвид минималното постигане на целите на политиката и разходите, които биха били свързани с прилагането, на която и да е от описаните във Вариант 2 алтернативни на регулирането мерки, ефикасността на този вариант следва да бъде определена като ниска.

1. ПРЕПОРЪКА ЗА ИЗБОР НА ВАРИАНТ

Изводите от извършеното сравняване на вариантите могат да бъдат систематизирани по следния начин:

Сравняване на вариантите	*Цялостна ефективност*			*Ефикасност и разходи***	
Варианти	Хармонизация на материалните разпоредби	Хармонизация на процедурно ниво	Превенция	Разходи	Ефикасност
1. Без действие (базисен сценарий)	0	0	0	0	0
2. Регулаторна намеса	++	++	++	Средно високи	Висока
3. Алтернативи на регулирането	0	0	0/+	Високи	Ниска

** Сравнение спрямо базисния сценарий:*
--- много значително влошаване на ситуацията;
-- значително влошаване на ситуацията;
- слабо влошаване на ситуацията;
0 - без промяна;
+ слабо подобряване;
++ значително подобряване;
+++ много значително подобряване.
*** Обща оценка на варианта по отношение на постигането на целите: Ниско; Средно високо; Високо*

На база резултатите от извършеното сравнение може да се направи извода, че **препоръчителният вариант на действие е Вариант 1 "Регулаторна намеса"**, тъй като при него се постига оптималният баланс между ефективност и ефикасност, а и предвидените в него мерки получават значителна подкрепа по време на обществените консултации, проведени на ниво ЕС, както и тези в рамките на предварителните сондирания, проведени от Центъра за оценка на въздействието на законодателството като част от процеса по извършване на оценката.

2. ПРЕПОРЪКА ЗА ИЗБОР НА ИНСТРУМЕНТ

Винаги, когато ОВ препоръчва вариант на регулаторна намеса, при който Съюзът или държавата следва да интервенира по възможно най-интензивния начин в проблемните обществени отношения или сектори се поставя въпросът как точно да бъдат подбрани и реализирани мерките по регулиране: чрез приемането на изцяло нов нормативен акт или чрез изменение на вече действащ такъв, както и доколко детайлна, рестриктивна и

императивна, респективно диспозитивна, трябва да бъде регулаторната интервенция, следва ли тя да е ограничена по някакъв критерий, като например по време, в пространството, според лицата или не и т.н. Преди всичко и най-важно е вариантът да се справя с идентифицираните проблеми, което означава да неутрализира проявлението на техните двигатели или да прекъсва причинно-следствената връзка между тях.

В конкретния случай, дефинираните проблеми са разнородни, като произтичащи едновременно от изискванията на правото на ЕС и от анализа на практиката по правоприлагане на национално ниво. Те не са свързани единствено с неправилно възприет подход на регулиране или с лош подбор на инструментите, чрез които се осъществява то, а по-скоро се отнасят до празноти и несъгласуваност на правната уредба. Тези недостатъци могат да бъдат преодолени чрез хармонизация с правото на ЕС, сближаване на националното законодателство с това на останалите държави-членки и чрез усъвършенстване на действащите правила и процедури.

От една страна, по отношение на обвързващите норми от правото на ЕС, при непредприемането на необходимите за транспонирането им би се стигнало до нарушение на задълженията на България като държава-членка на ЕС, което би могло да доведе до стартирането на наказателна процедура срещу нея. От друга страна, направеният избор мерките по усъвършенстване на действащата уредба да бъдат въведени заедно с транспонирането е правилен, доколкото при този подход не се стига до ефекта на законодателните кръпки и често променящото се законодателство, което пречи едновременно на администрирането на законодателството и правоприлагането и не позволява на адресатите своевременно да се ориентират коя е приложимата национална мярка по регулиране.

Когато обемът на предлаганите промени в един действащ законов нормативен акт е значителен и комплексен, транспонира се право не ЕС, въвеждат се едновременно нови материалноправни норми и процедурни правила, предвиждат се радикални промени, включват се или се отменят цели правни институти, консолидираният подход на регулиране чрез изцяло нов закон е за предпочитане стига това да не води до негативния ефект на „позлатяване“[121] на правото на ЕС, което често се дължи на престараване на националните власти, когато имплементирането на правото на ЕС в националното законодателство надминава минимално изискуемото чрез:

1. разширяване на обхвата, добавяне на допълнителни изисквания или замяната на национални правни режими с тези, използвани в директивата;

2. запазване на вече съществуващи национални стандарти, когато те са по-високи от изискуемите по директивата;

3. предвиждане на санкции, механизми за принудително изпълнение и институти като тежест на доказване, които не са в съответствие с принципите на по-доброто регулиране или

4. ранно транспониране[122].

Анализът на проектопредложенията сочи, че не са налице подобни опити от страна на националния орган по интелектуална собственост.

---

[121] „Позлатяването“ (от англ. *gold-plating*) се отнася до практиката на националните органи да приемат разпоредби, които надхвърлят изискванията, поставят по-високи цели и стандарти или излизат извън обхвата на предписанията на законодателството на ЕС при транспонирането или прилагането му на ниво държави-членки.

[122] Вж. повече в Димов, Т. Оценка на въздействието на регулирането. С., Сиела, 201. с. 228.

В конкретния случай вариант на регулаторна намеса чрез изменения в действащия закон, при който целите на политиката се постигат чрез интервенция спрямо съществуващия корпус от правни норми е възможен и осъществим, но не е сигурно че той би имал оптимален ефект, предвид опасността от усложняване на регулирането и нарушаване на баланса и структурата на съществуващата законова правна уредба. С варианта на намеса чрез изцяло нов закон се преследва едновременно хармонизация, сближаване и усъвършенстване на националната правна уредба, при която по начин съвместим с правото на ЕС, съответстващ на законодателствата на другите държави-членки и на натрупаната административна и съдебна практика на национално ниво, се постига цялостно преуреждане на разглеждания комплекс от обществени отношения в един непротиворечив и лесен за прилагане нормативен акт със собствена интервенционна логика, вътрешна непротиворечивост и последователност при регулирането на материята. **Именно това са основанията да бъде препоръчан изцяло новият закон като оптималният инструмент за реализиране на Варинта 1, предвиждащ регулаторна намеса.**

IX. МОНИТОРИНГ И ПОСЛЕДВАЩО ОЦЕНЯВАНЕ

Обществените отношения, които са обект на анализ в настоящата ОВ, независимо от избрания вариант на намеса, са твърде широки като обхват и проекции, което неизменно означава, че при тяхното регулиране се засяга огромен кръг от интереси и лица. Това налага задължително извършването на мониторинг и последващо оценяване на ефективността на спазването, прилагането и изпълнението на избраните мерки и приложените действия за разрешаване на идентифицираните проблеми.

1. РЕЖИМ ЗА МОНИТОРИНГ

Мониторингът е необходим, за да могат лицата и институциите, вземащи решенията и заинтересованите страни да проверят дали изпълнението на избрания вариант на действие се движи „в правилната посока и по план" и за да се генерира достатъчно информация, която да бъде използвана при последващото оценяване, дали целите на интервенцията са постигнати. Докато мониторингът следи какви промени са се случили от влизането в сила на избрания вариант, последващата оценка анализира дали това действие е било ефективно в постигането на целите си и дали целите са постигнати по ефикасен начин, т.е. при най-ниски разходи, както и причините за успеха или неуспеха на интервенцията.

Мониторингът представлява непрекъснат и систематичен процес на събиране на данни за една интервенция. Той спомага за идентифицирането и справянето с всякакви проблеми при изпълнението на избраните мерки. Чрез него се набавят надеждни данни и доказателства относно действието на интервенцията и породените от нея въздействия по един последователен и целенасочен начин, които впоследствие могат директно да се използват при извършването на последващо оценяване на дадена политика или на отделна интервенция.

2. ПОСЛЕДВАЩО ОЦЕНЯВАНЕ

Последващата (ex-post) оценка на въздействието, наричана още ретроспективна оценка, последващо оценяване или само оценяване[123] представлява основано на доказателствата заключение относно степента, в която дадена интервенция е била

[123] От англ. evaluation.

ефективна, ефикасна, релевантна от гледна точка на нейните цели и разрешаваните проблеми, съвместима с останалите политики и законодателство и с добавена стойност предвид избраното ниво на власт, от което тя е реализирана – местно, национално или наднационално. Оценяването е механизъм, който спомага да се анализира реалния напредък на въведените политики и мерки в сравнение с първоначалните очаквания.

Последващото ценяване не е оценка за това *какво* се е случило. То разглежда *защо* дадено нещо се е случило и, ако е възможно, *доколко* установената промяна е последица от избрания вариант на действие. То трябва да разглежда по-широката перспектива, да се опита да види дали има нежелани/неочаквани ефекти, които не са били предвидени при предварителната оценка на въздействието или от приетия акт.

В конкретния случай последващата оценка на въздействието би имала за цел да отговори на някой от следните генерални въпроси:

1. Какво е текущото положение – това предизвикано в резултат от прилагането на избрания вариант на действие?

2. Доколко ефективно е било избраното действие?

3. Колко ефикасно е било то?

4. Доколко съгласувана с общата стратегическа рамка на правителството, държавата или Европейския съюз е избраната интервенция?

Основните критерии за намиране на отговори на поставените въпроси пред оценяването биха били следните:

1. постигане на целите – степента, в която целите от реализираната политика са постигнати, независимо дали това се дължи на конкретната интервенция;

2. ефективност – степента, в която постигането на целите от реализираната политика се дължи на конкретната интервенция;

3. ефикасност – постигането на максимални резултати от използваните ресурси от реализираната интервенция;

4. устойчивост – степента на трайно разрешаване на идентифицираните проблеми;

5. полезност – степента на удовлетворяване на очакванията на адресатите на интервенцията и други.

Планирането на последващото оценяване следва винаги да отчита жизнения цикъл на всяка интервенция и нуждите от взимането на оперативни и стратегически решения, които я засягат. Предвид необходимостта от осигуряване на достатъчно време за проявяването на всички (кратко- и дългосрочни ефекти) на интервенцията, но отчитайки и факта, че тя довела до въвеждането на изцяло нова уредба на отделен комплекс от обществени отношения, препоръчваме извършването на последващо оценяване на ефектите от приложението ѝ **в срок не по-дълъг от 24 месеца** след влизането в сила на предложените мерки за справяне с проблемите.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Иновациите са ключов фокус на Стратегията „Европа 2020", приета от Европейския съюз с цел създаването на по-конкурентна икономика с по-висока заетост. Постигането на тази цел зависи от няколко различни фактора, като ефикасната система на правата на интелектуалната собственост без съмнение се класира сред най-важните от тях, предвид способността на интелектуалната собственост да насърчава креативността и иновациите в икономиката.

Европа има дългогодишни традиции в тази област. Държавите-членки на ЕС са изиграли голяма роля при оформянето на модерна и балансирана система на правата на интелектуална собственост в Съюза, която не само гарантира на иноваторите тяхното заслужено възнаграждение, но и стимулира конкуренцията на пазара. Данните показват, че индустриите, в които правата на интелектуалната собственост имат водещо значение са неразделна и значителна част от БВП, заетостта и търговията и традиционно се справят по-добре с икономическите кризи. В днешния свят на все по-глобализирани пазари и основана на знанието икономика, е изключително важно да бъде гарантирано, че тази система продължава да представлява ефективно средство за прилагане на нови иновативни политики.

Настоящата оценка е изготвена като част от процеса по транспониране на Директива (ЕС) 2015/2436 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките в българското законодателство. В нейните рамки са анализирани въпросите за материалния обхват на защитата на търговските марки и географските означения и процедурите, водещи до нейното получаване, както на ниво ЕС, така и на национално ниво. За действащото у нас законодателство специално във фокуса на ОВ е изследвана необходимостта от допълнително унифициране и усъвършенстване на националната правна уредба и е препоръчан оптималният вариант за разрешаването на идентифицираните проблеми.

Приложение № 2
към чл. 22, ал. 1 от Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието

Резюме на цялостната предварителна оценка на въздействието[1]	
Наименование на акта: Закон за марките и географските означения	**Период на извършване на оценката:** май – юли 2018 г.
Водеща институция: Министерство на икономиката *Посочете институцията, отговорна за извършването на оценката*	**От какво ниво възниква необходимостта от предприемане на действието?** Национално и европейско *национално, европейско, международно*
Други организации, участвали в извършването на оценката: Центъра за оценка на въздействието на законодателството-българска независима неправителствена организация от експертен тип16 Патентно ведомство на РБ *Посочете организациите, които са участвали и/или са съдействали за извършването на оценката*	**Информация за контакт:** д-р Тони Димов, председател на Център за оценка на въздействието на законодателството тел. 02 981 93 16 е-поща: tonydimov@ria.bg г-жа Силвия Беркова, гл. секретар на ПВ на РБ тел. 02 97 01 331 е-поща: sberkova@bpo.bg *име, телефон, е-поща*

1. РЕЗЮМЕ И ВАРИАНТИ НА ДЕЙСТВИЕ

Какъв е проблемът, който трябва да се реши? Защо е необходимо действие от страна на правителството/държавата? .....

Изработването на проекта на Закон за марките и географските означения (ЗМГО) е във връзка с изпълнение на ангажиментите на Република България, като държава членка на Европейския съюз, да транспонира в националното законодателство разпоредбите на Директива (ЕС) 2015/2436 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (Директивата). Законопроектът съдържа две основни групи предложения. Първата е свързана с транспониране на разпоредбите на Директивата, които представляват изменение по същество на досега съществуващите правни норми и които са нови спрямо националната система за правна закрила на марките. Втората група включва предложения за изменение и допълнение, произтичащи от практиката по прилагане на ЗМГО и Регламент (ЕО) 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността, кодифициран като Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и

---

1 Оценката е разработена от Центъра за оценка на въздействието на законодателството по поръчка на Патентното ведомство на Република България, извършена с договор за изпълнение на две цялостни предварителни оценки на въздействието на проектите на Закон за марките и географските означения и Закон за защита на търговската тайна на обща стойност 29 980 лв.

на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз.

В основата на проблемите в областта на търговските марки, довели до приемането на Директива (ЕС) 2015/2436 на ЕП и на Съвета от 16 декември 2015 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките стои наличието на различаващи се правила и процедури в уредбата на защитата на марките в отделните държави членки, както и някои разминавания между националните правни системи и законодателството на ниво Европейски съюз. Това състояние на нещата има своя корен в обективната даденост, че защитата на марките в държавите членки на ЕС съществува редом с тази, действаща на равнището на Съюза, осигурена чрез марката на Съюза. Тези две защити поначало са единни по своя характер и валидни на цялата територия на Съюза. Съвместното съществуване и намирането на оптималния баланс, синхрон и допълване при функционирането на системите за защита на марките на национално равнище и на ниво ЕС представляват основното предизвикателство, адресирано от общия подход на Съюза, насочен към постигане на по-висока степен на унифициране на защитата на интелектуалната собственост. Този подход, конкретно по отношение на марките, цели намаляване на случаите на различия и противоречия в уредбата на системата на марките в Европа като цяло, което едновременно с това да спомогне за запазването на националната защита на марките като привлекателен вариант за заявителите.

Всичко това пряко засяга **функционирането на вътрешния пазар, поради факта че възпрепятства в известна степен свободното движение на стоки и свободата на предоставяне на услуги в Съюза и в отделните държави-членки, което е основният идентифициран проблем. В пряка причинно-следствена с него е и проблемът, свързан с нивото на сътрудничество между ведомствата по интелектуална собственост на отделните държави членки помежду им и между отделните национални ведомства и Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост.**

Обществените консултации на ниво ЕС, както и анализът на всички останали данни, изследвани в процеса на изготвяне на настоящата оценка на въздействието показват, че съществуващите различия между националните системи, определяни от заинтересованите страни като значителни, са резултат от следните по-важни причини:

1. Недостатъчно ниво на хармонизация на процедурите, свързани с търговската марка. Констатирани са празноти и пропуски, които засягат важни области от правната уредба, включително, свързани с условията за признаване на дата на заявяване; определянето и класификация на стоките и услугите, чиято защита се търси; броят класове, включени в заявката за марка; обхватът на служебната проверка на основанията за отказ; възможността за подаване на бележки от трети лица; съществуването или липсата на административни процедури за опозиция на заявка, извършваща нарушение или за отмяна на мярка; неизползването на марката като аргумент за защита; продължителността/подновяването на регистрацията и възможността за разделяне на заявката или регистрацията на търговската марка и други;

2. Недостатъчното ниво на хармонизация на материалното право. Първо, в противоречие с Регламента за общностната търговска марка, основанията за отказ, съдържащи се в Директива 2008/95/ЕО не се отнасят до конфликти със защитени географски указания. Следователно, няма гаранции, че нивата на защита, дадени на географските означения от други правни инструменти на ЕС действително се прилагат по еднакъв и изчерпателен начин при проверката на търговската марка в ЕС, например, при прилагането на абсолютните основания за отказ. На второ място, с изключение на няколко основни правила във връзка с лицензирането, Директива 2008/95/ЕО не съдържа разпоредби, отнасящи се до други аспекти на търговските марки като обекти на собственост, като например прехвърлянето им и вещните права, свързани с тях. В

резултат от това, част от въпросите, свързани с търговската експлоатация на марките са непоследователно или противоречиво регулирани в ЕС. Трето, Директива 2008/95/ЕО оставя нехармонизирани повечето аспекти на колективните и сертификатните марки. Четвърто, проблеми възникват и от факта, че Директива 2008/95/ЕО съдържа няколко разпоредби, които са предвидени само като правни възможности (опционално) за държавите членки. На практика това е довело до допълнителни отклонения от системата за общностна търговска марка.

3. Неясна правна рамка за сътрудничество. Неясната правна рамка за сътрудничество между държавите членки на Съюза е отчетена на политическо ниво, като на база установената несъгласуваност между общностната търговска марка и националните режими, Съветът е призовал Комисията да включи в своите нови законодателни предложения мерки за по-добра хармонизация на националните законодателства помежду им и за постигане на по-висока степен на съответствие между тях и правото на ЕС в областта на общностната марка, като по този начин бъде постигнато намаляване на областите на различия и противоречия в системата на търговската марка в Европа като цяло.

Ниското ниво на хармонизация, както и ограниченото съгласуване на практики и инструменти в службите по интелектуална собственост, вследствие на недостатъчното сътрудничество имат редица отрицателни последици за индустрията, като: по-високи **разходи** на ресурси, включително времеви, свързани с бавните процедури; **правна несигурност**; риск от **неустойчива връзка** между системата на търговската марка на ЕС и националните системи; **ограничена достъпност** до отделните системи за търговски марки.

Посочените дотук недостатъци не просто ограничават достъпността до системите за защита на търговската марка, съдържат в голяма степен риск от правна несигурност и поставят под въпрос търсения и очакван ефект на синхрон и допълване между националните системи и марката на ЕС, но очевидно чрез нарушаването на изискванията за равнопоставеност и осигуряването на еднакви условия за опериране на компаниите от ЕС на територията на Съюза, влияят негативно на **конкурентоспособността** на бизнеса и тази на Съюза като цяло. Не следва да се пропуска и факта, че тези ефекти засягат по още по-интензивен начин МСП и индивидуалните заявители, които имат по-малки възможности за наемане на екипи от международни консултанти за извършване на заявки. Това води до дискриминация и създаването на изкуствени бариери, тъй като за малките компании става още по-трудно да се конкурират с големите мултинационални компании.

Липсата на хармонизация в процедурите за защита на търговски марки допринася за **забавяне** на регистрациите и другите процедури, а **правната несигурност** излага компаниите на повече рискове, особено ако те, поради намален бюджет или недостиг на време, решат да не преминат през изчерпателното търсене на приоритет в целия ЕС.

Различните стандарти, приложими в отделните национални юрисдикции водят до повишена опасност от прилагането на подхода на **„подбор“ на юрисдикция** и приложимо право, тъй като компаниите често използват една система вместо друга, не въз основа на маркетинговите си нужди, а на база удобство като леснота или скорост, с която търговската марка може да бъде защитена на определена територия. Това би поставило под въпрос запазването на **успоредното съществуване** на националните системи за търговски марки, заедно с тази на търговската марка на ЕС.

Втората голяма група предложения представляват промени, инициирани на национално ниво, предвиждащи усъвършенстване на правната уредба и произтичащи от анализа на практиката по прилагане на действащия Закон за марките и географските означения. Те се отнасят до преодоляване на съществуващите нормативни празноти, касаещи липсата на подробно и цялостно изброяване на съдържанието и видовете вписвания в Държавния

регистър на марките и в Държавния регистър на географските означения, както и до въвеждането на процедури, които в цялост да регламентират процедурите по разглеждане на опозиции и на жалби по опозиции.

Други съществуващи проблеми, който предложеният акт цели да разреши са тези, свързани с недобросъвестните действия при подаване на заявка за регистрация на марка, оптимизиране на процесите, съкращаване на сроковете, улесняване на кореспонденцията със заявителите. Съгласно направени предварителни сондирания на мнения в рамките на оценката на въздействието е установено, че около 50 на сто от запитаните считат, че производствата пред българското Патентно ведомство (регистрация на марка, производствата, свързани с географските означения и други) биха могли да бъдат оптимизирани, с оглед постигането на тяхната по-голяма ефективност и бързина. За тази цел се предвиждат промени в досега действащия режим на дължимите такси в производството по регистрация на марки или географски означения, подробно разписване на съдържанието и видовете вписвания в Държавния регистър на марките и в Държавния регистър на географските означения, съкращаване на сроковете за провеждане на процедурата по регистрация, и други. С цел преодоляване на проблема с липсата на цялостна нормативна уредба, съответно на пълна прозрачност и предвидимост при процедурите по опозиция и разглеждане на жалби по решенията от опозиция са разписани подробни, ясни и точни процедури.

Опишете проблема или въпросите, които обосновават действие от страна на държавата.

Какви са целите на предлаганото решение?

Основната цел на предложението е привеждане на действащата в страната правна закрила на марките и географските означения в съответствие с изискванията на европейското законодателство и транспониране на разпоредбите на Директива (ЕС) 2015/2436 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките в националното законодателство.

Обща цел на предложението е насърчаване на растежа и повишаване на конкурентоспособността на компаниите на ЕС чрез модернизиране на цялостната рамка за защита на търговските марки в Европа, изразяващо се в подобряване на достъпността на бизнеса до системите за търговски марки, намаляване на разходите, ускоряване на процедурите, постигане на по-висока предвидимост и правна сигурност чрез гарантиране на съвместимостта и взаимното допълване на успоредно съществуващите системи на защита на национално и съюзно ниво.

Конкретната цел на предложението е постигане на съответствие между българското и европейското право в областта на защитата на търговските марки и географските означения и изпълнение на задълженията на България като държава членка на ЕС, сближаване на националното ни законодателство с това на другите държави членки, повишаване на ефективността на работа и нивото на сътрудничество между службите за интелектуална собственост на отделните държави членки и постигане на по-висока правната сигурност за бизнеса и потребителите на ниво Европейски съюз.

Оперативните цели на предложението са осъвременяване и оптимизиране на националната ни система за защита на търговските марки и географските означения и адаптирането ѝ към новите технологии и интернет, изясняване на правата, произтичащи от марките, от гледна точка на техния обхват и ограничения, улесняване на достъпа и ускоряване на производствата пред Патентното ведомство.

Посочете какво цели да постигне новото предложение или предлаганата нова уредба. Какъв ефект би имала тя и спрямо кого?

Какви варианти за решаване на проблема са били изследвани, включително алтернативи на въвеждането на нова правна уредба?

Вариант 0 – Без действие

Данните и доказателствата, анализирани от ОВ сочат по категоричен начин, че настоящото ниво на хармонизация на правната уредба на защита на марките и географските означения, постигнато на международно ниво не е достатъчно, т.е. интервенция на ниво ЕС е необходима. Основните международни договори, имащи за цел да опростят и хармонизират административните процедури по отношение на националните заявки или не успяват да уредят процедурните проблеми по последователен начин или не са ратифицирани от всички държави членки. В случай, че Директивата не бъде транспонирана в българското законодателство няма изглед за подобрение на настоящите неоптимални условия за европейския бизнес и недостатъчно добре развитото взаимно допълване между различните системи за защита на търговските марки и географските означения. Напротив, съществуващите различия и непоследователности в службите по интелектуална собственост от гледна точка на практики и инструменти биха затруднили допълнително предприятията, търсещи защита. На последно не и по важност място, непредприемането на наложените от практиката на Патентното ведомство корекции в националното законодателство би продължило прилагането на недостатъчно ефективни процедури, които създават излишни затруднения за бизнеса.

Икономически въздействия на Вариант 0

Несъответствията между различните национални режими възпрепятства функционирането на единния пазар. Предвид факта, че индустриите, работещи активно с търговски марки и географски означения формират близо половината от БВП на ниво ЕС и почти 40 % от националния БВП, негативните влияния биха имали значителни последици върху икономиката, както в относителен аспект, така и в абсолютни стойности. Неоптималната организация на системите за защита на търговските марки и географските означения има индиректно негативно влияние върху нивото на иновациите.

Социални въздействия на Вариант 0

Бизнесите, разчитащи на системите за защита на търговските марки и географските означения създават трудова заетост при сравнително по-добри условия за значителна част от гражданите на ЕС и България в частност. Текущите практики и действащата национална правна уредба в областта на защитата на търговските марки и географските означения създават условия за ограничаване на ресурсите и възможностите за развитие на бизнеса. В особена степен това важи за МСП, които поради своя размер и обем и поради ограничеността на своите ресурси са винаги непропорционално засегнати в сравнение с всички останали предприятия. Освен административните тежести и допълнителните разходи, които затормозяват и пречат на растежа на бизнеса и особено на МСП, всичко това води понякога и до прекратяване дейността на някои от по-малките компании, които не могат да си позволят да отделят необходимите ресурси за осигуряване на защита на търговските марки и географските означения, което неизменно има за резултат съкращаване на работни места. В допълнение към горното, ограничава се възможността за намаляване на цените на стоки и услуги, което има директно отражение върху техните крайни потребители. Други негативни въздействия върху правата на потребителите са свързани с ограничаването и затрудняването на вземането на информирано решение при покупката на стоки и услуги.

Екологични въздействия на Вариант 0

Намаляването на замърсяването на околната среда, ефективното използване на ресурсите, прилагането на технологии, които ограничават до минимум риска от екологични катастрофи изискват наличието на достатъчно ресурси, с които бизнесът

устойчиво да разполага. Когато средата, в която предприятията функционират съдържа повече пречки отколкото стимули за развитие на бизнеса, в конкретния случай като им създава допълнителни разходи и затруднения, не може да се очаква, че те ще имат възможността да инвестират в по-екологични технологии, производства и работни процеси.

Вариант 1 – Регулаторна намеса

Анализът на проблемите, идентифицирани от настоящата оценка на въздействието сочи на извода, че те имат преобладаващо регулаторен характер. Недостатъкът, свързан с ниската степен на обвързаност и слабото сътрудничество между националните служби по интелектуална собственост е по-скоро двигател на проблема с функционален характер. Първопричината за неговото съществуване е липсата на подходяща, ясна и лесно приложима правна рамка, която да регламентира и насърчава това сътрудничество, което отново сочи на недостатък от регулаторно естество.

Необходимостта от хармонизация на българското законодателство с европейското право съществува като обективна даденост, т.к. произтича от факта, че държавата ни, като пълноправен член на ЕС е длъжна да изпълнява своите ангажименти по привеждане на националното право в съответствие с европейското в предвидените за това срокове.

Двигателите на проблеми с регулаторен характер, като тези установени в настоящата оценка, са класически пример за двигатели, които не биха могли да се неутрализират от само себе си, т.е. не може да се очаква че проблемите, в чиято основа те стоят биха се саморазрешили. По принцип, преодоляването на слабости в една правна уредба, предвид принципно високата степен на консервативността й като система, би могло да стане по два начина: чрез директна интервенция, водеща до нейното изменение или чрез промяна в нейното тълкуване, администриране или прилагане. В конкретния случай вторият подход със сигурност е частично неприложим, предвид наличието на правнообвързващо за България законодателство на ЕС, което следва да бъде въведено на национално ниво. Що се отнася до установените нужди от усъвършенстване и актуализиране на националната правна уредба, сравняването на вариантите в ОВ ще покаже доколко този втори подход е осъществим.

Вариант 1 е разработен и поставен на аналитично изпитание в ОВ в отговор именно на двигателите на проблемите от регулаторен характер, като предвижда въвеждане на адекватни на нуждите мерки за правно регулиране, чрез които да се постигнат ефектите на хармонизиране на националното право с правото на ЕС, съответно сближаването му с националните правопорядъци на държавите членки и на усъвършенстването му с цел преодоляване на дефицитите, установени от практиката по неговото прилагане и загубата на актуалност на съдържащи се в него решения. Този вариант съдържа в себе си потенциал за разрешаване на идентифицираните проблеми чрез интервенция, изразяваща се в нормативна промяна, която може да бъде реализирана чрез изменения и допълнения в съществуващата правна уредба или чрез приемането на изцяло нов закон. В конкретния случай, дефинираните проблеми са разнородни, като произтичащи едновременно от изискванията на правото на ЕС и от анализа на практиката по правоприлагане на национално ниво. Те не са свързани единствено с неправилно проведено регулиране или с лош подбор на инструментите, чрез които се осъществява то, а по-скоро се отнасят до празноти и несъгласуваност на правната уредба. Тези недостатъци могат да бъдат преодолени чрез хармонизация с правото на ЕС, сближаване на националното законодателство с това на останалите държави-членки и чрез усъвършенстване на действащите правила и процедури. Когато обемът на предлаганите промени в един действащ законов нормативен акт е значителен и комплексен, транспонира се право на ЕС, въвеждат се едновременно нови материалноправни норми и процедурни правила, предвиждат се радикални промени, включват се или се отменят цели правни институти,

консолидираният подход на регулиране чрез изцяло нов закон е за предпочитане и в съответствие с чл. 11, ал. 1 от Закона за нормативните актове.
В конкретния случай вариант на регулаторна намеса чрез изменения в действащия закон, при който целите на политиката се постигат чрез интервенция спрямо съществуващия корпус от правни норми е възможен и осъществим, но не е сигурно че той би имал оптимален ефект, предвид опасността от усложняване на регулирането и нарушаване на баланса и структурата на съществуващата законова правна уредба. С варианта на намеса чрез изцяло нов закон се преследва едновременно хармонизация, сближаване и усъвършенстване на националната правна уредба, при която по начин съвместим с правото на ЕС, съответстващ на законодателствата на другите държави-членки и на натрупаната административна и съдебна практика на национално ниво, се постига цялостно преуреждане на разглеждания комплекс от обществени отношения в един непротиворечив и лесен за прилагане нормативен акт със собствена интервенционна логика, вътрешна непротиворечивост и последователност при регулирането на материята.

Вариант 2 - Алтернативи на регулирането
Този вариант представлява интервенция с най-нисък интензитет, т.е. включва действие или действия, при които намесата в проблемните обществени отношения е най-лека. При него не се въвежда радикална промяна, не се приемат изменения или допълнения в законовите и подзаконовите нормативни актове, а се избира по-гъвкав подход, например чрез саморегулиране, съвместно регулиране или приемане на кодекси за практика, стандарти, насоки или наръчници без правнообвързващ характер. Класическа алтернативна на регулирането мярка би била например въвеждането на правилник, привеждащ в съответствие практиките и изискванията за качество на различните служби по интелектуална собственост и провеждането на обучения по неговото приложение. Той може да бъде комбиниран с провеждане на информационна кампания, която да повиши информираността и познаването на съществуващия обхват на защитата на търговските марки и географските означения, начините за нейното получаване и наличните инструменти за справяне със злоупотребите с тях.
Възможността за разглеждането и оценяването на въздействията на алтернативни на регулирането мерки, обаче зависи изцяло от структурата и съдържанието на транспонираната директива. В случаите, когато директивата е конкретизирала само целите за постигане, а е оставила формите и методите за тяхното постигане на преценката на държавата членка е възможно да има вариант, включващ мерки, които са алтернативни на правното регулиране. В конкретния случай Директива (ЕС) 2015/2436 предвижда правила на равнището на Съюза за сближаване на законодателството на държавите-членки, така че да се осигури достатъчно и постоянно ниво на гражданскоправна защита във вътрешния пазар на търговските марки. Целта е да се насърчи по-доброто функциониране на вътрешния пазар като се улесни придобиването и защитата на марките в Съюза в полза на растежа и конкурентоспособността на европейските предприятия, като основополагащо е регистрираните марки да се ползват с една и съща защита в правните системи на всички държави-членки. Всичко това поставя Директива (ЕС) 2015/2436 в категорията директиви, определящи конкретни мерки за транспониране, а не просто поставящи цели или крайни резултати за постигане. Поради това, използването на алтернативни на регулирането мерки и инструменти в конкретния случай на транспониране е до голяма степен неприложимо. Що се отнася до идентифицираните проблеми, извън обхвата на Директивата, произтичащи от практиката по прилагане на действащия ЗМГО, като алтернативен на регулаторния вариант подход за разрешаването им би могъл да бъде създаването на вътрешноведомствен акт, под формата на насоки или указания, който макар да няма правнообвързваща сила, да

спомогне за унифицирането на процедурите на Патентното ведомство и тяхното съобразяване с установената съдебна практика и най-добрите практики на ниво Съюз.

Икономически въздействия на Вариант 2

Тъй като Вариант 2 няма като преследван резултат сближаването на правните системи в рамките на ЕС и не води по един несъмнен и правнообвързващ начин до отстраняване на съществуващите в уредбата на национално ниво пропуски, той не би допринесъл за повишаване на правната сигурност. Въпреки това, ако информацията за защита на търговските марки и географските означения и начините за нейното получаване в държавите членки е по-лесно достъпна, бариерата, свързана с разходите за външна правна помощ и проучване на правната рамка ще бъде премахната или ограничена, което би имало леко позитивно въздействие върху вътрешния пазар, в сравнение с базисния сценарий, който би се развил при нулевия вариант. Не се очакват значителни въздействия върху конкуренцията, в сравнение с базисния сценарий и не биха били постигнати особени промени по отношение на икономическия растеж.

Социални въздействия на Вариант 2

Малко вероятно е прилагането на алтернативи на регулирането да доведе до преки социални въздействия. Доколкото Вариант 2 не подпомага развитието на допълнителни иновативни дейности, не се очаква той да доведе до по-голям избор на иновативни услуги и продукти за потребителите. Спорно е доколко отчетеното слабо насърчаване на икономическия растеж има потенциала косвено да доведе до увеличаване на броя на работните места, което да допринесе и за устойчивостта на заетостта в рамките на ЕС.

Екологични въздействия на Вариант 2

Не се установява настъпването на значителни екологични въздействия, различни от описаните в базисния сценарий, който би се осъществил при избора на Вариант 0.

Предвид всичко това препоръчваме Вариант 1, тъй като с него се постигат в оптимален обем описаните по-горе цели и желани ефекти.

Посочете изследваните варианти, включително алтернативи на предприемането на нормативна промяна. Опишете накратко потенциалните рискове, свързани с вариантите, каква е вероятността те да настъпят и техния ефект, ако настъпят. Обосновете препоръчания вариант на действие. Повече информация добавете в резюмето на препоръчания вариант с данни.

2. РЕЗЮМЕ НА ПРЕПОРЪЧАНИЯ ВАРИАНТ С ДОКАЗАТЕЛСТВА И ДАННИ		
	Общи годишни разходи	**Общи годишни ползи**
Вариант на действие	*Опишете качествено и количествено всички значителни разходи и ползи на годишна база. Използвайте приблизителни цифри и диапазони, когато е по-приложимо. Обърнете особено внимание на икономическите и социалните разходи и на разходите за околната среда. Задължително включете паричен израз на разходите и ползите (в лева).*	
Вариант 0	Не се препоръчва реализирането на Вариант 0	
Вариант 1	Препоръчваме Вариант 1 - регулаторна намеса чрез приемане на изцяло нов закон, тъй като с него се разрешават всички идентифицираните проблеми и се постигат в най-висока степен описаните по-горе цели и ефекти. Хармонизираната с правилата на ЕС национална правна	

	рамка ще осигури по-голяма правна сигурност за българските дружества, заявители и притежатели на права върху търговски марки и географски означения. С това ще се постигне насърчаване и изграждане на добре функциониращ вътрешен пазар, като регистрирането и защитата на марките в Съюза ще бъдат улеснени в полза на растежа и конкурентоспособността на предприятията. Допълнителната хармонизация на процедурно ниво ще доведе до по-бързи, по-висококачествени и по-стандартизирани системи за регистрация на марки и географски означения, които да са също така по-унифицирани, по-лесни за използване, по-достъпни и по-съвременни от технологична гледна точка. Икономически въздействия на Вариант 1 **Оперативни разходи и извършване на бизнес.** Не се налагат допълнителни разходи за преструктуриране на бизнес процесите или разходи за участие на пазара на предприятията на ЕС. Не се засяга достъпа до финансиране на компаниите и не се оказва пряк ефект върху инвестиционния цикъл. Няма да се стигне до въвеждането на по-строго регулиране на извършването на конкретен бизнес, респективно до създаването или закриването на действащи предприятия. **Административна тежест за бизнеса.** Не се засяга пряко естеството на задълженията на бизнеса за информиране нито вида на данните, които се изискват, честотата на отчитане или сложността на процеса на подаване на документация и в този смисъл приемането на законопроекта не би довел до налагането на допълнителна тежест за бизнеса. По отношение на административните и регулаторни разходи може да се посочи, че при въвеждането на единната такса за услугата регистрация на марка или географско означение, потребителите и бизнеса не само, че няма да бъдат обременени с допълнителни финансови тежести, но на тях ще им бъдат спестени административни и регулаторни разходи в приблизителен размер от 163 380 лв. Този резултат е получен в следствие направено в рамките на ОВ измерване. То е приблизително, борави с осреднени стойности и е изцяло базирано на статистическите данни, съдържащи се в годишните отчети на Патентното ведомство през последните 3 години. С цел постигане на съпоставимост на данните и обективен краен резултат, при него са използвани най-важните абсолютни стойности от дейността на ведомството, свързана с регистрацията на търговски марки за съответните години, а именно: брой постъпили заявки за национална регистрация на марки, брой извършени формални експертизи; брой постановени окончателни решения по заявки за национална

	регистрация на марки; общ брой постановени решения заедно с опозициите във връзка със заявки за регистрация на марки. В измерването не са отразени т.нар. съпътстващи разноски, които бизнесът и потребителите правят, съответно биха спестили от промяната, като например банкови такси, разходи за транспорт и други, както и разходите на самото Патентно ведомство като например тези за пощенски услуги, свързани с уведомяването на своите потребители, спестяването на време на служителите от въвеждането на плащане на таксите на една вместо на две стъпки, както досега и други. **Търговски и инвестиционни потоци**. Очаква се законопроектът да има положително отражение върху инвестиционните потоци и търговията на национално ниво и на единния пазар, т.к. предвижда конкретни мерки, свързани с борбата с фалшифицирането на стоки. **Развитие на конкурентоспособността на бизнеса**. Предложеният законопроект ще окаже положително въздействие върху разходите за правене на бизнес, включително тези, свързани с производството, като например разходите за труд и капитал, тъй като предложените промени, които ще доведат до хармонизиране на националните законодателства и уеднаквяване на процедурите за регистрация и получаване на защита на търговски марки и географски означения ще доведат до намаляване на необходимостта от създаването и поддържането на вътрешнофирмена експертиза, ползването на скъпа външна консултантска помощ и разработването и поддържането на собствени, понякога твърде сложни инструменти за управление на данни и портфолиото на собствените търговски марки. Законопроектът ще има и косвен стимулиращ ефект върху иновациите. Добрата правна защита на търговските марки и географските означения мотивира бизнеса за създаване на допълнителни иновации, особено под формата на диференциация на даден продукт. **Позиция на малките и средните предприятия**. Законопроектът няма да доведе до налагането на допълнителни разходи и тежести спрямо МСП и пречки пред конкурентоспособността на МСП и специално микропредприятията. **Функциониране на вътрешния пазар и конкуренцията**. Вариантът има за цел пряко да допринесе за оптимизиране на функционирането на вътрешния пазар, чрез облекчаване, сближаване и хармонизиране на процедурите за защита на търговските марки и географските означения на територията на целия ЕС. Важно странично положително въздействие от това е насърчаване на свободното движение на стоки, услуги, капитали и работници.

	Потребители и домакинства. Вариантът има пряко позитивно въздействие върху способността на потребителите да се възползват от вътрешния пазар, като предвижда намаляване на материалноправните и процедурните различия в националните правни системи за защита на търговските марки и географските означения. Вариантът би оказал съществено положително въздействие върху информираността на избора на потребителите по отношение на стоките и услугите на единния пазар. Налагането на забрани и прилагането на превантивни мерки спрямо фалшифицирането на марки и пускането в оборот на стоки предмет на нарушения с марки би имало положително въздействие върху устойчивостта на потребителските стоки и услуги на единния пазар, както и върху възможността за получаване на защита от потребителите при нарушения, свързани с търговски марки и географски означения. **Трети страни и международни отношения**. Вариантът е в съответствие с международните задължения на ЕС и държавите членки в рамките на Световната търговска организация и Общото споразумение за митата и търговията. <u>Социални въздействия на Вариант 1</u> Поради спецификата на оценяваната политика, на макро ниво, каквото е равнището на ЕС, не е възможно да се направи цялостен анализ на социалните въздействия, на който и да е от изследваните варианти, поради трудността ключови аспекти за социални въздействия, каквито са заетостта или доходите да бъдат изолирани като самостоятелни от останалите въздействия. Може да се каже обаче, че насърчаването на икономическия растеж и конкурентоспособността, както и създаването на по-големи стимули за иновации, които се съдържат като възможности при Вариант 1 имат потенциала косвено да доведат до увеличаване на броя на работните места, което да допринесе и за устойчивостта на заетостта в рамките на ЕС. От друга страна, може да се очаква, че вариантът ще има негативно въздействие върху заетостта в предприятията, които разчитат на фалшифицирането на стоки, използването на имитиращи знаци и извършването на други нарушения на правилата, свързани със защитата на търговските марки и географските означения. Оттук следва, че очакваното нетно социално въздействие на макро ниво от варианта би било положително. <u>Екологични въздействия на Вариант 1</u> Насърчаването на икономическия растеж и конкурентоспособността означава създаването на предпоставки за производството на стоки и предоставянето на услуги, които са по-щадящи околната среда. Екологосъобразното поведение на производителите и търговците зависи и от ресурсите, с които те разполагат.

	По-малкото замърсяване на околната среда чрез промени в начина, по който бизнесът функционира изисква повече инвестиции. Вариант 1 е единственият от анализираните варианти в рамките на тази ОВ, който съдържа едновременно потенциала да насърчи конкурентоспособността на бизнеса и да позволи спестяването на разходи, свързани със защитата на марките и географските означения, което означава, че от него единствено могат да се очакват оптималните за разглежданата политика положителни екологични въздействия. Унифицирането на националните правни уредби, които възпират предприятията от третите за ЕС държави да внасят фалшифицирани стоки и да пускат в оборот на единния пазар стоки, които са свързани с нарушения на правата върху марки и географски означения означава създаването на по-сигурна среда на защита. Това би имало стимулиращ ефект за бизнеса на ниво ЕС и оттам в държавите членки. В дългосрочен план се очаква подобрената трансгранична правна защита да доведе до икономически растеж. Предвид очакваното съществено подобрение на ситуацията, разходите за извършване на регулаторната намеса, биха били оправдани, поради което ефикасността на Вариант 1 се определя като средно висока. **Именно това са основанията да бъде препоръчан изцяло новият закон като оптималният инструмент за реализиране на Варианта 1, предвиждащ регулаторна намеса.**
Вариант 2	Не се препоръчва реализирането на Вариант 2
...	

Описание и обхват на основните разходи

Основните разходи биват административни и регулаторни. Административните разходи се определят като разходите, които предприятията, публичните власти, гражданските организации, потребителите и гражданите са длъжни да правят в изпълнение на техните законови задължения за представяне на информация за тяхната дейност или производство, към други публични органи или частни лица. Тук понятието информация се тълкува в широк смисъл, т.е. включва и изискванията за етикетиране, докладване, регистрация, мониторинг и оценка, които се поставят във връзка със задълженията за отчитане и представяне на данни. Регулаторните разходи са онези, които правните субекти правят за да спазват закона. Те са цената на регулирането, т.е. това което правната рамка изисква от тях, за да постигнат и поддържат съобразено с правните норми поведение.

В рамките на втората група от проектопредложения за промени - тази генерирана в резултат от практиката по прилагане на действащото законодателство, се предлага сега съществуващият модел на заплащане на дължимите държавни такси, което се извършва на всеки един от етапите на процеса по регистрация на търговски марки и географски означения, които са: заявка и експертиза, публикация на заявката, регистрация, свидетелство за регистрация, публикация на регистрирана марка, да бъде заменен с едно единствено заплащане на единна обща такса на обединена услуга, наречена

„Регистрация“, платима в началото на процедурата. Основните възражения срещу така предлагания нов модел са няколко. Първо, че при него би се стигнало до множество хипотези, при които бизнесът и потребителите ще заплащат държавни такси за услуги, които не са ползвали, ако процедурата по определени причини не стигне до регистрация. Второ, че това би довело до допълнително обременяване на бизнеса и потребителите с финансови тежести във формата на допълнителни административни и регулаторни разходи.

В оценката на въздействието е направен анализ на потенциалните административни и регулаторни разходи, съществуващи към настоящия момент и тези които биха се реализирали при въвеждането на Вариант 1, като целта е да се провери дали възраженията и съмненията от втората група по-горе, свързани с опасността от допълнителното обременяване на потребителите с разходи са основателни. Измерването е приблизително, борави с осреднени стойности и е изцяло базирано на статистическите данни, съдържащи се в годишните отчети на Патентното ведомство през последните 3 години. С цел постигане на съпоставимост на данните и обективен краен резултат, при него са използвани най-важните абсолютни стойности от дейността на ведомството, свързана с регистрацията на търговски марки за съответните години, а именно: брой постъпили заявки за национална регистрация на марки, брой извършени формални експертизи; брой постановени окончателни решения по заявки за национална регистрация на марки; общ брой постановени решения заедно с опозициите във връзка със заявки за регистрация на марки. В измерването не са отразени т.нар. съпътстващи разноски, които бизнесът и потребителите правят, съответно биха спестили от промяната, като например банкови такси, разходи за транспорт и други, както и разходите на самото Патентно ведомство като например тези за пощенски услуги, свързани с уведомяването на своите потребители, спестяването на време на служителите от въвеждането на плащане на таксите на една вместо на две стъпки, както досега и други.

РЕГУЛАТОРНИ РАЗХОДИ, СВЪРЗАНИ С ТЪРГОВСКИТЕ МАРКИ ПРИ ДЕЙСТВАЩОТО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО*				
1	2	3	4	5=2x4
Наименование на дейността	Размер на държавна такса	Минимален брой случаи на плащане на такса на годишна база	Среден брой платени такси	Общо в лв.
1. Заявяване и експертиза за 4 класа	170	120	4 577	1 327 330
2. Публикация в Официалния бюлетин на заявка	40	0	4 894***	195 760
3. Регистрация	300	60	4 105	1 477 800
4. Издаване на свидетелство за регистрация	50		4 105	205 250
5. Публикация в Официалния бюлетин на регистрирана марка	40	0	6 317****	252 680

СРЕДЕН РАЗМЕР НА РЕГУЛАТОРНИТЕ РАЗХОДИ НА ГОДИШНА БАЗА	**3 458 820**

** По официални данни от годишните доклади за дейността на Патентното ведомство на РБ за 2015, 2016 и 2017 година.*
*** Изчислено на база Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.*
**** Тази стойност е по-висока от броя на заявките защото отразява броя на публикациите, правени по заявки от предходни периоди.*
***** Тази стойност е по-висока от броя на заявките защото отразява броя на публикациите на регистрации, правени за заявки от предходни периоди.*

ОЧАКВАНИ РЕГУЛАТОРНИ РАЗХОДИ, СВЪРЗАНИ С ТЪРГОВСКИТЕ МАРКИ ПРИ ВЪВЕЖДАНЕ НА ПРЕДЛАГАНАТА НОРМАТИВНА ПРОМЯНА*

1	2	3	4	(2+3)x4
Наименование на дейността	Дължима държавна такса	Минимално възнаграждение за техническа или консултантска помощ	Среден брой действия годишно	Общо в лева
1. Регистрация (включва заявяване и експертиза за 4 класа, публикация в Официалния бюлетин на заявката, регистрация, издаване на свидетелство и публикация в Официалния бюлетин на регистрираната марка	600	120	4 577	3 295 440
СРЕДЕН РАЗМЕР НА ОЧАКВАНИ РЕГУЛАТОРНИ РАЗХОДИ НА ГОДИШНА БАЗА				**3 295 440**

** По официални данни от годишните доклади за дейността на Патентното ведомство на РБ за 2015, 2016 и 2017 година.*
*** Изчислено на база Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.*
**** Тази величина отразява броя на публикациите, правени по заявки от предходни периоди.*
***** По официални данни от годишните доклади за дейността на Патентното ведомство на РБ за 2015, 2016 и 2017 година.*

Опишете накратко най-важните парични и непарични изрази на разходите. Опишете разходите за всички основни групи.

Предложението надхвърля ли минималните изисквания на Европейския съюз?	Не
Има ли промяна в административната	При нито един от разглежданите варианти не се предвиждат повече от досега съществуващите задължения

тежест? Създават ли се нови регулаторни режими и регистри? Засягат ли се съществуващи регулаторни режими и регистри?	за информиране, не се променя вида на информацията, която предприятията са длъжни да представят и отчитат пред държавата или Съюза, не се сменя честота на отчитане и декларираме, не се стига и до някакво усложняване на процесите по представяне на данни и информация на публични органи и институции. Оттук следва изводът, че оценяваното предложение не води до налагането на нова или допълнителна административна тежест на бизнеса. Предвижданите промени, касаещи начинът на плащането на таксите и съкращаването на някои от сроковете са в унисон с Директива (ЕС) 2015/2436. Те са целесъобразни и от гледна точка на процесуалната бързина и ефективност на производството. Заплащането на две отделни такси причинява неудобства и забавяне във времето, както за заявителите така и за ПВ. Измерванията показват, че в резултат на предвидената промяна в тази насока, потребителите и бизнеса не само, че няма да бъдат обременени с допълнителни финансови тежести, но на тях ще им бъдат спестени административни и регулаторни разходи в приблизителен размер от 163 380 лв.

Какво е разпределението на годишните разходи според категорията на предприятията?	*Микро- (в лв.)* Не е относимо към проекта	*Малки (в лв.)* Не е относимо към проекта	*Средни (в лв.)* Не е относимо към проекта
Има ли предприятия, които са освободени от спазване на новите правила, въведени с предложението?	*Моля посочете* Не		

Описание и обхват на основните ползи

Ползи за държавата

С приемането на проекта на акта ще се осигури привеждане на действащата в страната правна закрила на марките и географските означения в съответствие с изискванията на европейското законодателство. Това от своя страна ще осигури по-голяма правна сигурност по отношение на обхвата на защитата на тези обекти на индустриална собственост. Като цяло, конкурентоспособността на предприятията ще бъде насърчена, което означава преки ползи от регулирането за българските предприятия.

Сближаването на правилата в целия ЕС и подобрената трансгранична правна защита на търговските марки и географските означения в дългосрочен план ще насърчи ***икономическия растеж***, свързан с по-ефективното разпределение на ресурсите от бизнеса и до засилване на конкурентоспособността на предприятията. Унифицираната национална правна уредба, която възпира предприятията от третите за ЕС държави да внасят фалшифицирани стоки и да пускат в оборот на единния пазар стоки, които са свързани с нарушения на правата върху марки и географски означения означава създаването на по-сигурна среда на защита, която има стимулиращ ефект за бизнеса на ниво ЕС и оттам в държавите членки.

Сближаването на националните законодателства относно правната закрила на марките и географските означения се очаква да доведе и до значително ***намаляване на разходите***

на предприятията за ползването на външна експертиза и консултантска помощ в дългосрочен план. Това означава създаване на условия за спестяване на ресурси, което би било особено благоприятно за МСП, които благодарение на своя размер и обем на дейността обикновено не разполагат с финансовите средства, необходими за правна помощ и консултации.

Предоставянето на ефективни средства за правна защита на марките и географските означения би насърчила установяването на ***по-конкурентна среда на единния пазар***. Конкурентите и бизнес партньорите на притежателите на търговски малки и ползвателите на географски означения биха реализирали ползи, благодарение на увеличената правна сигурност и хармонизацията на правната рамка на ниво Европейски съюз.

Създаването на ясни общи правила за защита на търговските марки и географските означения би направило трансграничните стопански дейности по-сигурни. С течение на времето всичко това се очаква да има положително въздействие върху ***конкурентоспособността*** на икономиката на ЕС, включително и на Република България, което от своя страна би довело до нови възможности на пазара на труда. Това означава и преки ползи от регулирането и за конкурентоспособността на българските предприятия.

Като цяло законопроектът ще доведе до усъвършенстване на правната уредба чрез преодоляване на съществуващите нормативни празноти и въвеждането на процедури, които в цялост да регламентират разглеждането на опозиции и на жалби по опозиции. Ще бъдат преодолени проблемите, свързани с недобросъвестните действия при подаване на заявка за регистрация на марка, оптимизиране на процесите, съкращаване на сроковете, улесняване на кореспонденцията със заявителите.

Република България ще изпълни задължението си на държава членка да транспонира в националното законодателство Директива (ЕС) 2016/943 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година относно защитата на неразкрити ноу-хау и търговска информация (търговски тайни) срещу тяхното незаконно придобиване, използване и разкриване (Директивата). Ще бъде избегната и възможността да бъде стартирана наказателна процедура, за неизпълнение на това и задължение.

Опишете накратко най-важните парични и непарични изрази на ползите. Опишете ползите за всички основни групи.

Ключови рискове

Предложението не съдържа потенциални ключови рискове, които биха се проявили при реализирането му.

Има ли рискове от реализиране на предложението? Може ли да бъде изразен количествено, колко и какви юридически и физически лица ще бъдат засегнати и как?

3. ПРОВЕДЕНИ КОНСУЛТАЦИИ

Консултации

Изготвянето на обобщена оценка на въздействието, придружаваща предложението за Регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно марката на Общността и предложение за Директива на Европейския парламент и на Съвета за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките е предшествано от обширно последващо

оценяване и обществени консултации, в които Генералната дирекция за вътрешния пазар (DG MARKT)[2] търси експертиза от външни специалисти, както и становища на заинтересованите страни.

Процесът по последващо оценяване започва още през 2008 г. с консултация за търговските марки, проведена чрез Панела за Европейски бизнес-тест[3]. Основният компонент от процеса по оценяване е възлагането на обширно проучване на Института за интелектуална собственост и конкурентно право „Макс Планк" в Мюнхен, Германия. Проучването обхваща поредица от консултации с различни заинтересовани страни. Първо е извършено голямо онлайн проучване сред потребители на системата на общностната марка, извършено от Института за демоскопия[4], Аленсбах, Германия. Проучването е базирано на произволна извадка от 1 599 потребители, като данните са събрани между февруари и март 2010 г. На второ място, асоциации на потребителите са поканени да изразят своите виждания по въпроса и да дадат предложения. Общо 19 организации, представляващи потребители на търговски марки на национално, европейско и международно ниво изпращат своите приноси. Институтът „Макс Планк" организира и изслушване на 15 големи потребителски организации през същата година като целта е да им бъде дадена възможността да представят своите виждания. Накрая, той се консултира с всички национални служби по интелектуална собственост и действалата тогава Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) в Аликанте (OHIM).

В периода 03.05.2018 - 17.05.2018 г. Председателят на Патентно ведомство на Република България организира предварителна обществена консултация. На обсъждане е поставена структурата на проекта за нов ЗМГО, която е публикувана заедно с консултационен документ на Портала за обществени консултации www.strategy.bg.

В периода 28.06.2018 – 04.07.2018 г., като процедурен етап от изготвянето на цялостни предварителни оценки на въздействието относно планирани регулативни намеси на национално ниво, свързани с приемането на нов Закон за марките и географските означения и нов Закон за защита на търговската тайна, бяха организирани предварителни обществени консултации. За провеждането на двете консултации бе използван общ въпросник, състоящ се от 16 въпроса: 8 въпроса по материята, уреждана от Закона за марките и географските означения; 6 въпроса по материята, свързана с търговската тайна и 2 отворени въпроса за всякакви допълнителни становища, мнения и информация.

Краткият период на обществената консултация, отнасяща се до материята, която би била третирана от един бъдещ Закон за защита на търговската тайна се дължи на факта, че тя се провежда в рамките на процеса по оценка на въздействието на планираната интервенция. Като такава консултацията има неформален и предварителен характер и нейна основна цел е възможно най-ранното стартиране на обществената дискусия по темата. Този подход е в съответствие с добрите практики на провеждане на обществени консултации на Европейската комисия. Предварителните сондирания по никакъв начин не отменят задължението за провеждане на официални обществени консултации по реда на чл. 18а във връзка с чл. 26 от ЗНА.

Информация за обществената консултация и съответните приложения беше изпратена по електронна поща и до следните групи: Представителни организации на бизнеса (БТПП и Съвета на браншовите организации към БТПП; БСК; АИКБ; членовете на КРИБ);

---

[2] В момента трансформирана в ГД Вътрешен пазар, промишленост, предприемачество и МСП (DG GROW).

[3] Панелът представлява уникален инструмент, позволяващ на Европейската комисия да получи директна обратна връзка от бизнеса по отношение на нейните законодателни предложения или инициативи, които се очаква да имат въздействие върху бизнеса. Панелът се състои от около 3 600 компании от всички държави -членки, от различни сектори и с различна големина.

[4] От немски Institut für Demoskopie.

Браншови организации и неправителствени организации с експертиза в икономическата и бизнес сферата; Неправителствени организации с експертиза в сферата на защита на потребителите; Браншови организации и неправителствени организации с експертиза в сферата на науката и технологиите. Анализът на отговорите на участниците в обществената консултация показва, че около 3/4 от респондентите са наясно с причините, довели до приемането на Директива (ЕС) 2015/2436 за сближаване на законодателствата на държавите-членки на Европейския съюз относно търговските марки. Останалата 1/4 твърдят, че не разполагат с конкретни публични данни по въпроса. Всички респонденти считат, че идентифицираните на ниво ЕС проблеми са релевантни и за българския контекст. Според 75% от запитаните, те засягат развитието на бизнеса, взаимното допълване и оперативната съвместимост между системата на марката на Съюза и националните системи и конкурентоспособността. 25% считат, че идентифицираните проблеми влияят и върху развитието на промишлеността. Респондентите са единодушни, че Директивата на ЕС за сближаване на законодателствата на държавите-членки на относно марките следва да бъде транспонирана в българското законодателство чрез законов нормативен акт, като близо 25% от тях са посочили, че това следва да бъде извършено чрез промени в съществуващия закон. Още толкова, около 1/4 от анкетираните намират, че при транспонирането следва да бъдат приложени и мерки алтернативни на регулирането като саморегулиране, съвместно регулиране или повишаване на осведомеността. Мнозинството респонденти (над 3/4) считат, че са необходими допълнителни гаранции за запазването на конкурентоспособността. Като препоръки в тази насока са посочени подобряване на работата на Патентното ведомство, намаляване на сроковете, повишаване на прозрачността и автоматизацията. Според близо 25% от участниците в сондирането производството пред българското Патентно ведомство по регистрация на марка отговаря в максимална степен на изискванията за ефективност и бързина. Около 50% считат, че производствата биха могли да бъдат оптимизирани, с оглед постигането на тяхната по-голяма ефективност и бързина. Препоръчва се това да се осъществи чрез планирани регулативни намеси на национално ниво, промени в законодателството, уреждащо дейността и вътрешните правила за работа на Патентното ведомство, наемане на обучен персонал.

По отношение на възможностите за оптимизация на процедурите по спорове и опозиции, по-малка част от запитаните се въздържат от отговор, тъй като не са имали практика с такива процедури, а близо 3/4 посочват като необходими съкращаването или поне спазването на законоустановените срокове, въвеждането на прозрачност и проследимост на процедурите, в това число публичност на вземаните решения и специализирана експертна оценка. По отношение на адекватността на настоящата уредба на географските означения спрямо съвременните условия мненията са разнопосочни. Половината от участниците в сондирането считат, че има място за оптимизация, като се посочва, че макар уредбата отчасти да отговаря, е необходимо да бъде синхронизирана с приложимото европейското законодателство в областта. Под 1/3 от отговорилите намират, че уредбата на географските означения в действащото българско законодателство отговаря на съвременните условия. Около 1/4 не са изразили мнение. Във връзка с възможностите за усъвършенстване на процедурите, свързани с международните регистрации на марки е изразено становище, че наличната информация не е достатъчна и достъпна.

Посочете основните заинтересовани страни извън държавната администрация, с които са проведени консултации. Направете кратък анализ на броя и характера на отговорите, получени от консултацията.

4. ПРИВЕЖДАНЕ В ДЕЙСТВИЕ И ИЗПЪЛНЕНИЕ

От коя дата предложението ще започне да действа? Предложението ще започне да действа от датата на влизане в сила на закона, която е предвидено да бъде 3 месеца след обнародването му в Държавен вестник.	***ден/месец/година*** След приемане на проекта на закон от Народното събрание

Коя институция/организация ще отговаря за осъществяване на предложението и за контрола?

Патентно ведомство на Република България

Опишете отговорната институция за осъществяването на предложението. Предложението предвижда ли разходи за дадена институция или организация?

Подпис на директора на дирекцията, отговорна за изработването на проекта на нормативния акт: ..... Вероника Тодорова – директор на дирекция „Административно-правни дейности и международно сътрудничество“ в ПВ	**Дата:**

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАЦИЯ НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

№ 92.11.76
31.10. 2018 г.

ДО
Г-Н СИЛВИЯ БЕРКОВА
ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
ПАТЕНТНО ВЕДОМСТВО
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО БЕРКОВА,

Приложено Ви изпращам становището на дирекция „Модернизация на администрациите" относно съгласуване на цялостната предварителна оценка на въздействието на проекта на Закон за марките и географските означения.

Съгласуването се извършва на основание чл. 30г от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

Приложение: становище на дирекция „Модернизация на администрациите".

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР
НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ
/ВЕСЕЛИН ДАКОВ/

МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

София, бул. „Дондуков" № 1, тел. централа: 02 940-29-99, факс: 02 981-81-70

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАЦИЯ НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

СТАНОВИЩЕ

на дирекция „Модернизация на администрацията“

На основание чл. 30в, ал. 2 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация дирекция „Модернизация на администрацията“ съгласува без препоръки постъпилата по електронна поща на 23.10.2018 г. цялостна предварителна оценка на въздействието на проекта на Закон за марките и географските означения.

Съгласно чл. 23 от Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието изводите и относимата информация от извършената цялостна предварителна оценка на въздействието се включват във финансовата обосновка по чл. 35, ал. 1, т. 4 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

На основание чл. 85, ал. 1 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация е необходимо това становище да бъде публикувано заедно с оценката на въздействието и проекта на акт при обществените консултации, провеждани в изпълнение на Закона за нормативните актове.

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
„МОДЕРНИЗАЦИЯ НА АДМИНИСТРАЦИЯТА“

/КРАСИМИР БОЖАНОВ/

София, бул. „Дондуков“ № 1, тел. централа: 02 940-29-99, факс: 02 981-81-70

ПАТЕНТНО ВЕДОМСТВО НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ОТГОВОР НА ПИСМО No. Към 04-13-12-[1] от 06.11.2018
Кореспондент
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. № 66-00-179/18 31-10-2018
/моля цитирайте при отговор/

До М.С.
Председател
06.11.18

ДО
Г-ЖА СИЛВИЯ БЕРКОВА
ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
ПАТЕНТНО ВЕДОМСТВО НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

На Ваше Писмо № 04-13-12/26.10.2018 г.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ГЛАВЕН СЕКРЕТАР,

Приложено представям Справка за съответствие на проект на Закон за марките и географските означения с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа и с практиката на Европейския съд по правата на човека, съгласно чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове.

ПРОФ. НИКОЛАЙ ПРОДАНОВ
Заместник-министър на правосъдието

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. № 66-00-179/18 31-10-2018
/моля цитирайте при отговор/

СПРАВКА

ОТНОСНО: Съответствието на проект на Закона за марките и географските означения с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа и с практиката на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ), съгласно чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове

В отговор на Писмо с изх. № 04-13-12/26.10.2018 г. на Патентното ведомство на Република България във връзка с проект на Закон за марките и географските означения и на основание чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове, въвеждащ изискване за изготвяне на справка за съответствие на проекта на закон с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи и практиката на Европейския съд по правата на човека, дирекция „Процесуално представителство на Република България пред Европейския съд по правата на човека" изразява становище, че предложеният проект на закон не създава нормативни предпоставки за противоречие с разпоредбите на Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи и практиката на Европейския съд по правата на човека.

Обръщаме внимание на разпоредбата на чл. 7 от проекта на закон и конкретно на ал. 2 и ал. 3, с оглед възможността да попаднат в приложното поле на член 8 (право на личен и семеен живот) от Конвенцията. Доколкото това право не е абсолютно и може да бъде ограничено до известна степен от държавата, такова ограничение трябва да е необходимо в едно демократично общество, да преследва легитимна цел и да бъде пропорционално на защитения обществен интерес. В тази връзка данните, включително лични, които подлежат на вписване в регистрите, поддържани от Патентното ведомство, (чл. 7, ал. 2), както и възможността всяко лице да може да иска справка или извлечение от съдържанието на регистрите (чл. 7, ал. 3), следва да се извършва съгласно действащото законодателство в областта на защитата на личните данни.

ПРОФ. НИКОЛАЙ ПРОДАНОВ
Заместник-министър на правосъдието

Таблица за съответствие на текстовете на Директива (ЕС) 2015/2436 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките с Проект на Закон за марките и географските означения

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2015/2436	ЗАКОН ЗА МАРКИТЕ И ГЕОГРАФСКИТЕ ОЗНАЧЕНИЯ	Степен на съответствие
Член 1 **Приложно поле** Настоящата директива се прилага към всички марки за стоки или услуги, които са предмет на регистрация или на заявка за регистрация в отделна държава членка като индивидуална, гаранционна или сертификатна марка, или колективна марка, които подлежат на регистрация или на заявка за регистрация в Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс или на международна регистрация, която има действие в отделна държава членка.	**Не подлежи на въвеждане**	
Член 2 **Определения** По смисъла на настоящата директива се прилагат следните определения: а) „ведомство“ означава централното ведомство за индустриална собственост на държавата членка или Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс, на което е поверена регистрацията на марки; б) „регистър“ означава водения от дадено ведомство регистър на марки.	**Закон за патентите и регистрацията на полезните модели** Чл. 79. (1) Патентното ведомство на Република България е национален държавен орган за правна закрила на обектите на индустриална собственост със седалище София. **Закон за марките и географските означения** Чл. 5. (1) Държавният регистър на марките се води и поддържа от Патентното ведомство.	пълно

Член 3 **Знаци, от които може да се състои марката** Марката може да се състои от всякакви знаци, по-специално думи, включително лични имена, или рисунки, букви, цифри, цветове, формата на стоката или нейната опаковка, или звуци, при условие че тези знаци могат: а) да отличат стоките или услугите на едно предприятие от тези на други предприятия; и б) да бъдат представени в регистъра по начин, който дава възможност на компетентните органи и на обществеността да определят ясния и точен предмет на защитата, която се предоставя на техния притежател.	**Определение** **Чл. 9. (1)** Марката е знак, който е способен да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица и може да бъде представен в Държавния регистър на марките по начин, който позволява ясно и точно да се определи предметът на закрилата, предоставена с регистрацията. Такива знаци могат да бъдат например: думи, включително имена на лица, букви, цифри, рисунки, фигури, формата на стоката или на нейната опаковка, цветове, звуци или всякакви комбинации от такива знаци.	пълно
Член 4 **Абсолютни основания за отказ или недействителност** 1. Не се регистрират, а ако бъдат регистрирани, подлежат на обявяване за недействителни: а) знаци, които не могат да съставляват марка; б) марки, които са лишени от отличителен характер; в) марки, състоящи се от знаци или означения, които могат да послужат в търговската дейност за указване на вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход или времето на	**Абсолютни основания за отказ на регистрация** **Чл. 11. (1)** Не се регистрира: **1.** знак, който не е марка по смисъла на чл. 9, ал. 1; **2.** марка, която няма отличителен характер; **3.** марка, която се състои изключително от знаци или означения, станали обичайни в говоримия език или в установената търговска практика в Република България по отношение на заявените стоки или услуги; **4.** марка, която се състои изключително от знаци или означения,	пълно

производство на стоките или на предоставяне на услугите, или на други характеристики на стоките или услугите; г) марки, състоящи се изключително от знаци или означения, които са станали обичайни в говоримия език или в добросъвестната и трайно установена търговска практика; д) знаци, които се състоят изключително от: i) формата или друга характеристика, която произтича от естеството на самите стоки; ii) формата или друга характеристика на стоките, която е необходима за постигането на технически резултат; iii) формата или друга характеристика, която придава значителна стойност на стоките; е) марки, които противоречат на обществения ред или на добрите нрави; ж) марки, които могат да въведат в заблуждение обществото, например по отношение на естеството, качеството или географския произход на стоките или услугите; з) марки, които не са получили разрешение от компетентните органи и трябва да бъдат отказани или обезсилени в съответствие с член 6б от Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост („Парижката конвенция“); и) марки, които са освободени от регистрация съгласно законодателството на Съюза или националното право в съответната държава членка, или международни	които указват вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, времето или метода на производство на стоките, начина на предоставяне на услугите или други характеристики на стоките или услугите; **5.** знак, който се състои изключително от: а) формата на стоката или друга характеристика, която произтича от естеството на самата стока; б) формата на стоката или друга характеристика, която е необходима за постигане на технически резултат; в) формата на стоката или друга характеристика, която придава значителна стойност на стоката; **6.** марка, която противоречи на обществения ред или на добрите нрави; **7.** марка, която може да въведе в заблуждение потребителите относно естеството, качеството, географския произход или други характеристики на стоките или услугите; **8.** марка, която се състои от или включва гербове, знамена или други символи, както и техни имитации на държави - членки на Парижката конвенция, както и гербове, знамена или други символи, съкращения или наименования на международни междуправителствени организации, обявени по чл. 6 ter от Парижката конвенция; **9.** марка, която се състои от или включва знаци, емблеми или гербове, различни от тези, обявени по чл. 6 ter от Парижката конвенция, и представляващи особен обществен интерес; **10.** марка, която се състои от или включва официални знаци и клейма за контрол и гаранция, когато те са предназначени за означаване на идентични или сходни стоки;	

споразумения, по които Съюзът или съответната държава членка е страна, предвиждащи защита на наименованията за произход и географските указания; й) марки, които са освободени от регистрация съгласно законодателството на Съюза или националното право на съответните държави членки, или международни споразумения, по които Съюзът или съответната държава членка е страна, предвиждащи защита на традиционни наименования за вина; к) марки, които са освободени от регистрация съгласно законодателството на Съюза или международни споразумения, по които Съюзът е страна, предвиждащи защита на храни с традиционно специфичен характер; л) марки, които се състоят от или възпроизвеждат в своите съществени елементи по-ранно сортово наименование, регистрирано в съответствие със законодателството на Съюза или националното право на съответната държава членка, или международни споразумения, по които Съюзът или съответната държава членка е страна, предвиждащи правна закрила на сортовете растения и се отнасят до сортовете растения от един и същи вид или близки сродни видове. 2. Марка подлежи на обявяване за недействителна, когато заявката за регистрация на марката е подадена недобросъвестно от заявителя. Всяка държава членка също така може да предвиди, че подобна марка не трябва да се регистрира.	**11.** марка, която се състои от или включва наименование или изображение на културна ценност или части от културни ценности, определени по реда на Закона за културното наследство; **12.** марка, чиято регистрация би била в нарушение на българското законодателство, законодателството на Европейския съюз или международни споразумения, по които Република България или Европейският съюз е страна, предвиждащи правна закрила на географските означения; **13.** марка, чиято регистрация би била в нарушение на законодателството на Европейския съюз или международни споразумения, по които Европейският съюз е страна, предвиждащи правна закрила на храни с традиционно специфичен характер; **14.** марка, чиято регистрация би била в нарушение на законодателството на Европейския съюз или международни споразумения, по които Европейският съюз е страна, предвиждащи правна закрила на традиционни наименования за вина; **15.** марка, която се състои от или възпроизвежда в своите съществени елементи наименованието на по-ранен растителен сорт, регистриран съгласно националното законодателство, законодателството на Европейския съюз или международни актове, по които Република България и Европейският съюз са страна, предвиждащи правна закрила на сортовете растения, когато марката и растителният сорт се отнасят до идентични или близко свързани видове. **(2)** Разпоредбите на ал. 1, т. 2, 3 и 4 не се прилагат, когато преди	

3. Всяка държава членка може да предвиди, че дадена марка не трябва да се регистрира или, ако бъде регистрирана, тя подлежи на обявяване за недействителна, ако и доколкото: а) използването на марката може да бъде забранено по силата на правни разпоредби извън нормативната уредба на марките на съответната държава членка или на Съюза; б) марката включва знак с особена символична стойност, по-специално религиозен символ; в) марката включва символи, емблеми или гербове, с изключение на посочените в член 6б от Парижката конвенция, които представляват обществен интерес, освен ако компетентните органи не са разрешили регистрацията ѝ в съответствие с правото на държавата членка. 4. Не се отказва регистрация на марка в съответствие с параграф 1, буква б), в) или г), ако преди датата на заявката за регистрация, след предварително използване, марката е придобила отличителен характер. Марка не се обявява за недействителна по същите причини, ако преди датата на искането за обявяване на недействителност, след предварително използване, марката е придобила отличителен характер.	датата на заявяване марката в резултат на употреба е придобила отличителност по отношение на стоките или услугите, за които е заявена. **(3)** Разпоредбите на ал. 1, т. 8, 9, 10 и 11 не се прилагат, когато заявителят представи доказателства за съгласие на съответния компетентен орган. **(4)** Разпоредбата на ал. 1, т. 12 не се прилага, когато заявителят на марка, която съдържа по-рано заявено или регистрирано по реда на този закон географско означение, е вписан ползвател на географското означение. **Чл. 12. (5)** При опозиция, подадена от действителния притежател на марка, не се регистрира марка, когато заявителят е действал недобросъвестно при подаване на заявката, което е установено с влязло в сила съдебно решение. **Чл. 36. (1)** Регистрацията на марка се заличава, когато е извършена в нарушение на изискванията по чл. 2 и чл.11. **(2)** Когато марката е регистрирана в противоречие с: 1. чл. 11, ал. 1, т. 2, 3 или 4, регистрацията не се заличава, ако притежателят докаже, че преди датата на подаване на искането за заличаване в резултат на използване марката е придобила отличителност за стоките или услугите, за които е регистрирана. 2. чл. 11, ал. 1, т. 12, регистрацията не се заличава, ако притежателят е вписан ползвател на съдържащото се в нея по-рано регистрирано по реда на този закон географско означение; 3. чл. 11, ал. 1, т. 12, 13 и 14, регистрацията не се заличава, ако притежателят ограничи списъка на стоките, за които марката е регистрирана, до тези, отговарящи на спецификацията на	

5. Всяка държава членка може да предвиди, че параграф 4 трябва да се прилага и когато отличителният характер е придобит след датата на заявката за регистрация, но преди датата на регистрацията.	регистрираните съгласно законодателството на Европейския съюз или международни споразумения, по които Европейският съюз е страна, географски означения, храни с традиционно специфичен характер и традиционни наименования за вина. **(3)** Регистрацията на марка се заличава и когато: 1. марката е регистрирана в противоречие с чл. 12; 2. използването на марката може да бъде забранено на основание на по-ранно право на трето лице, което право се ползва от закрила по друг закон, и по-специално: а) право на име и портрет; б) авторско право; в) право на селекционер върху наименование на сорт или порода; г) право на индустриална собственост.	
Член 5 **Относителни основания за отказ и недействителност** 1. Марка не се регистрира, а ако бъде регистрирана, подлежи на обявяване за недействителна, когато: а) е идентична с по-ранна марка и стоките или услугите, за които марката е заявена или регистрирана, са идентични със стоките или услугите, за които е защитена по-ранната марка;	**Относителни основания за отказ на регистрация** **Чл. 12. (1)** Когато е подадена опозиция съгласно чл. 52, не се регистрира марка: **1.** която е идентична на по-ранна марка, когато стоките или услугите на заявената и на по-ранната марка са идентични; **2.** когато поради нейната идентичност или сходство с по-ранна марка и идентичността или сходството на стоките или услугите на двете марки съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-	пълно

б) поради нейната идентичност или сходство с по-ранна марка и идентичността или сходството на стоките или услугите, за които марките се отнасят, съществува вероятност от объркване на обществото; вероятността от объркване включва вероятността от асоциация с по-ранната марка. 2. „По-ранни марки“ по смисъла на параграф 1 са: а) марките, датата на заявка за регистрация на които е по-ранна от датата на заявката за регистрация на марката, като се вземат предвид приоритетите, когато е подходящо, претендирани по отношение на тези марки, и които марки принадлежат към следните категории: i) марки на ЕС; ii) марки, регистрирани в съответната държава членка, а за Белгия, Люксембург или Нидерландия — в Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс; iii) международно регистрирани марки, имащи действие в съответната държава членка; б) марките на ЕС, които основателно претендират за предходност в съответствие с Регламент (ЕО) № 207/2009 по отношение на марка по буква а), подточки ii) и iii), дори и когато последната марка е била обект на отказ от права или е с изтекъл срок на защита; в) заявките за марки по букви а) и б) при условие за тяхното регистриране; г) марките, които към датата на подаване на заявка за регистрация на марката, или, когато е приложимо, на	ранната марка; **(2)** По-ранна марка по смисъла на ал. 1 е: **1.** марка с по-ранна дата на подаване на заявката или с по-ранен приоритет, регистрирана по реда на този закон; **2.** заявена марка с по-ранна дата на подаване или с по-ранен приоритет, ако бъде регистрирана по реда на този закон; **3.** международна регистрация на марка, с по-ранна дата на регистрацията, с по-ранен приоритет или с по-ранна дата на териториалното разширение и с признато действие на територията на Република България; **4.** международна регистрация на марка, с по-ранна дата на регистрацията, с по-ранен приоритет или с по-ранна дата на териториалното разширение, ако действието ѝ бъде признато на територията на Република България; **5.** международна регистрация на марка, с по-ранна дата на регистрацията, с по-ранен приоритет или с по-ранна дата на териториалното разширение и с признато действие на територията на Европейския съюз; **6.** международна регистрация на марка, с по-ранна дата на регистрацията, с по-ранен приоритет или с по-ранна дата на териториалното разширение, ако действието ѝ бъде признато на територията на Европейския съюз; **7.** марка на Европейския съюз с по-ранна дата на подаване на заявката или с по-ранен приоритет, или със старшинство за територията на Република България по отношение на марки по т. 1 и 3, което е признато и уредено съгласно правилата на Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на	

приоритета, който се претендира по отношение на заявката за регистрация на марката, са общоизвестни в съответната държава членка по смисъла, в който понятието „всеобщо известна“ е използвано в член ба от Парижката конвенция. 3. Освен това марка не се регистрира, а ако бъде регистрирана, подлежи на обявяване за недействителна, когато: а) е идентична или сходна с по-ранна марка, независимо дали стоките или услугите, за които тя е заявена или регистрирана, са идентични, сходни или не са сходни с тези, за които е регистрирана по-ранната марка, ако по-ранната марка се ползва с известност в държавата членка, по отношение на която е подадена заявка за регистриране или в която марката е регистрирана, или в случай на марка на ЕС, ако се ползва с известност в Съюза и използването без основание на по-късната марка би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на по-ранната марка или би им навредило; б) тя е заявена за регистрация от агента или представителя на притежателя на марката, от негово собствено име и без съответно разрешение от притежателя, освен ако този агент или представител не обоснове действията си; в) и доколкото, съгласно законодателството на Съюза или правото на съответната държава членка,	Съвета от 14 юни 2017 г. относно марката на Европейския съюз (ОВ, L 154/1 от 14 юни 2017 г.), наричан по-нататък Регламент (ЕС) 2017/1001; **8.** заявена марка на Европейския съюз с по-ранна дата на подаване на заявката или с по-ранен приоритет, или със старшинство за територията на Република България по отношение на марки по т. 1 и 3, което е признато и уредено съгласно правилата на Регламент (ЕС) 2017/1001, ако бъде регистрирана по реда на този Регламент; **9.** марка, която е общоизвестна на територията на Република България към датата на подаване на заявка за марка, съответно към датата на приоритета. **(3)** Не се регистрира марка, която е идентична или сходна на по-ранна марка и е предназначена за стоки или услуги, независимо дали са идентични или сходни или не на тези, за които по-ранната марка е регистрирана, когато по-ранната марка се ползва с известност на територията на Република България, или в случаите на марка на Европейския съюз – на територията на Европейския съюз, и използването без основание на заявената марка би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на по-ранната марка или би ги увредило. (4) При опозиция, подадена от действителния притежател на нерегистрирана марка, която се използва в търговската дейност на територията на Република България, не се регистрира марка, когато тя е идентична или сходна на нерегистрираната марка и е	

предвиждащо защита на наименования за произход и географските указания: i) заявка за наименование за произход или географско указание вече е била направена в съответствие със законодателството на Съюза или правото на съответната държава членка преди датата на подаване на заявката за регистрация на марката или датата на претендирания приоритет на заявката, при условие за последващата ѝ регистрация; ii) това наименование за произход или географско указание предоставя на лицето, упълномощено съгласно съответното законодателство да упражнява произтичащите от него права, правото да забрани използването на последваща марка. 4. Всяка държава членка може да предвиди, че марката не трябва да бъде регистрирана, а ако е регистрирана, подлежи на обявяване за недействителна, когато и доколкото: а) правата върху нерегистрирана марка или друг знак, използван в търговската дейност, са придобити преди датата на заявката за регистрация на последващата марка или съответно преди датата на приоритет, претендирана за заявката за регистрация на последващата марка, и тази нерегистрирана марка или друг знак предоставят на притежателя си правото да забрани използването на последваща марка;	предназначена за стоки или услуги, които са идентични или сходни на тези, за които нерегистрираната марка се използва и във връзка с които за нея е подадена заявка за регистрация, при условие че нерегистрираната марка е действително използвана преди датата на подаване на заявката за регистрация или датата на приоритета на по-късната марка и това използване е продължило и към датата на подаване на опозицията. **(5)** При опозиция, подадена от действителния притежател на марка, не се регистрира марка, когато заявителят е действал недобросъвестно при подаване на заявката, което е установено с влязло в сила съдебно решение. **(6)** При опозиция, подадена от действителния притежател на марка, не се регистрира марка, когато е заявена от името на агент или представител на действителния притежател без негово съгласие. **(7)** При опозиция, подадена от търговец, не се регистрира марка, състояща се от или съдържаща фирмата му, която е използвана в Република България преди датата на подаване на заявката за регистрация във връзка с идентични или сходни стоки или услуги. **(8)** При опозиция, подадена от оправомощено съгласно съответното законодателство лице, не се регистрира марка, когато използването ѝ може да бъде забранено на основание по-ранно регистрирано географско означение.	

б) използването на марката може да бъде забранено на основание на по-ранно право, различно от правата по параграф 2 и по буква а) от настоящия параграф, и по-специално: i) право на име; ii) право на изображение; iii) авторско право; iv) право на индустриална собственост; в) има вероятност марката да бъде объркана с по-ранна марка, защитена в чужбина, при условие че към датата на подаване на заявката заявителят е действал недобросъвестно. 5. Държавите членки гарантират, че при подходящите обстоятелства няма да има задължение за отказ на регистрация или за обявяване на марката за недействителна, ако притежателят на по-ранната марка или друго по-ранно право е съгласен с регистрацията на по-късната марка.	(9) В случаите по ал. 6 регистрацията не се отказва, когато: 1. агентът или представителят обоснове своите действия или 2. заявката се прехвърли на действителния притежател по негово искане. (10) Когато опозицията е подадена на основание по-ранна общоизвестна марка или марка, ползваща се с известност, при определяне на известността на по-ранната марка се вземат предвид следните обстоятелства: 1. степен на известност или признаване на марката в съответната част от обществото, която обхваща действителните или потенциалните потребители на стоката или услугата, лицата, заети в съответната разпространителска мрежа и деловите кръгове, ангажирани с дадените стоки или услуги; 2. продължителност, степен и географска област на използване на марката; 3. продължителност, степен и географска област на публично представяне на марката, в т.ч. рекламиране, разгласяване или излагане на панаири и/или изложби на стоките или услугите, за които се използва марката; 4. данни за успешно прилагане на правото върху марката, ако тя е регистрирана; 5. стойност на марката;	

	6. други обстоятелства. (11) Определянето на марка като общоизвестна или ползваща се с известност се извършва от Софийски градски съд по общия исков ред или от Патентното ведомство в рамките на съответното административно производство. **Чл. 36. (3)** Регистрацията на марка се заличава и когато: 1. марката е регистрирана в противоречие с чл. 12; 2. използването на марката може да бъде забранено на основание на по-ранно право на трето лице, което право се ползва от закрила по друг закон, и по-специално: а) право на име и портрет; б) авторско право; в) право на селекционер върху наименование на сорт или порода; г) право на индустриална собственост. **(9)** В случаите по ал. 3, т. 1, във връзка с чл. 12, ал. 1, т. 2, чл. 12, ал. 3, 4 и 7 и чл. 36, ал. 3, т. 2 регистрацията не се заличава, ако в производството по заличаване се представи съгласие на лицето с по-ранната марка, съответно с по-ранното право.	

6. Всяка държава членка може да предвиди, че чрез дерогация от параграфи 1—5 основанията за отказ на регистрация или за недействителност, приложими в съответната държава членка преди датата на влизане в сила на разпоредбите за привеждане в съответствие с Директива 89/104/ЕИО, трябва да се прилагат за марки, заявката за които е подадена преди тази дата.	**Не подлежи на въвеждане**	
Член 6 **A posteriori установяване на недействителност или отмяна на марка** Когато се претендира предходност за национална марка или за марка, регистрирана по силата на международни договорености, валидни в държавата членка, която е била обект на отказ от права или е с изтекъл срок на защита, спрямо марка на ЕС, недействителността или отмяната на марката, служеща за основание на претенцията за предходност, може да бъде установена *a posteriori*, при условие че е било възможно недействителността или отмяната да бъдат обявени към момента, в който марката е станала обект на отказ или е изтекъл срокът ѝ на защита. В този случай предходността престава да поражда правно действие.	**Не подлежи на въвеждане**	
Член 7 **Основания за отказ или недействителност само по отношение на някои от стоките или услугите**	**Чл. 11 (5)** Разпоредбите на ал. 1, т. 12, 13 и 14 не се прилагат, когато заявителят ограничи списъка на стоките, за които марката е заявена, до тези, отговарящи на спецификацията на регистрираните съгласно законодателството на Европейския	пълно

Когато съществуват основания за отказ на регистрация или за недействителност на марка само по отношение на някои от стоките или услугите, за които марката е заявена или регистрирана, отказът на регистрация или недействителността засяга само тези стоки или услуги.	съюз или международни споразумения, по които Европейският съюз е страна, географски означения, храни с традиционно специфичен характер и традиционни наименования за вина. **Чл. 36. (11)** Когато основанията за заличаване се отнасят за част от стоките или услугите, регистрацията се заличава само за тези стоки или услуги. **Чл. 47. (2)** Когато има основание за отказ на регистрацията за всички или за част от стоките или услугите, заявителят се уведомява, като се посочват всички мотиви за отказа и му се предоставя двумесечен срок за възражение. **(3)** Когато в срока по ал. 2 заявителят не отговори, не направи основателни възражения и/или не ограничи списъка на стоките или услугите, се взема решение за пълен или частичен отказ. При частичен отказ заявителят може в едномесечен срок от получаване на решението или в производството по жалба срещу решението да подаде искане за разделяне на заявката. Предмет на отделно обособената заявка могат да бъдат само неоспорваните в експертизата по същество стоки и услуги, включени в първоначалната заявка. **Чл. 52. (4)** Опозицията по ал. 1 може: **3.** да бъде насочена срещу част или срещу всички стоки или услуги на оспорената марка. **Чл. 57. (9)** След изясняване на всички факти и обстоятелства по спора, съставът по опозиции взема решение, с което: **2.** се постановява пълен или частичен отказ на регистрацията на марката – обект на опозиция. **Чл. 71. (7)** Исканията могат да се подадат срещу част или всички стоки или услуги, за които е регистрирана марката.	

	(8) Когато исканията са по чл. 36, ал. 3, те могат да се подадат на основание на едно или няколко по-ранни права, за част или за всички стоки или услуги от обхвата на по-ранното право. **Чл. 76. (7)** След изясняване на всички факти и обстоятелства по спора, съставът по спорове изготвя становище за вземане на решение, с което: **2.** отменя или заличава регистрацията на марка за част от стоките или услугите;	
Член 8 **Липсата на отличителен характер или известност при по-ранна марка като пречка за обявяването за недействителна на регистрирана марка** Искане за обявяване на недействителност въз основа на по-ранна марка не може да бъде успешно към датата на подаване на това искане, ако то не би било успешно към датата на депозиране или към датата на приоритет на по-късната марка по която и да е от следните причини: а) по-ранната марка, подлежаща на обявяване за недействителна на основание член 4, параграф 1, буква б), в) или г), още не е придобила отличителен характер по смисъла на член 4, параграф 4; б) искането за обявяване на недействителност се основава на член 5, параграф 1, буква б) и по-ранната марка още не е придобила достатъчно отличителен характер, който да е в подкрепа на заключение за	**Чл. 36. (1)** Регистрацията на марка се заличава, когато е извършена в нарушение на изискванията по чл. 2 и чл. 11. **(2)** Когато марката е регистрирана в противоречие с: 1. чл. 11, ал. 1, т. 2, 3 или 4, регистрацията не се заличава, ако притежателят докаже, че преди датата на подаване на искането за заличаване в резултат на използване марката е придобила отличителност за стоките или услугите, за които е регистрирана; **(3)** Регистрацията на марка се заличава и когато: **1.** марката е регистрирана в противоречие с чл. 12.	пълно

вероятността от объркване по смисъла на член 5, параграф 1, буква б); в) искането за обявяване на недействителност се основава на член 5, параграф 3, буква а) и по-ранната марка още не е придобила известност по смисъла на член 5, параграф 3, буква а).		
Член 9 **Изключване на възможността за предявяване на искане за обявяване на недействителност поради бездействие** 1. Когато в една държава членка притежателят на по-ранна марка по смисъла на член 5, параграф 2 или параграф 3, буква а) в продължение на пет последователни години е приемал използването на по-късна марка, регистрирана в тази държава членка, като е знаел за това използване, този притежател няма право да поиска обявяване на по-късната марка за недействителна на основата на по-ранната марка по отношение на стоките или услугите, за които е използвана по-късната марка, освен ако заявката за регистриране на по-късната марка не е подадена недобросъвестно. 2. Държавите членки могат да предвидят, че параграф 1 от настоящия член трябва да се прилага по отношение на притежателя на всяко друго по-ранно право по смисъла на член 5, параграф 4, буква а) или б).	**Ограничение в резултат на бездействие** **Чл. 37. (1)** Когато притежателят на право върху по-ранна марка по смисъла на чл. 12, ал. 2 в продължение на пет последователни години е търпял използването на по-късна марка, като е знаел за това използване, той няма право да поиска заличаване на регистрацията или да се противопостави на използването на по-късната марка на основание на по-ранната си марка по отношение на стоките или услугите, за които по-късната марка е използвана, освен когато заявката за регистрация на по-късната марка е подадена недобросъвестно. **(2)** Разпоредбата на ал. 1 се прилага и по отношение на притежател на право върху по-ранна марка съгласно чл. 12, ал. 3 и 4 или на по-ранно право съгласно чл. 12, ал. 7 и чл. 36, ал. 3, т. 2.	пълно

3. В случаите, посочени в параграфи 1 и 2, притежателят на по-късно регистрирана марка няма право да възрази срещу използването на по-ранното право, дори и ако това право вече не може да се противопостави на по-късната марка.	(3) Притежателят на по-ранна марка няма право да се противопостави на използването на по-късна марка, ако към датата на заявяване или датата на приоритета на по-късната марка регистрацията й няма да бъде заличена, тъй като: 1. регистрацията на по-ранната марка подлежи на заличаване на основание чл. 11, ал. 1, т. 2, 3 и 4, поради недоказана в резултат на използване придобита отличителност за стоките или услугите, за които е регистрирана; 2. по – ранната марка още не е придобила отличителност до степен да оправдае съществуването на вероятност за объркване на потребителите по смисъла на чл. 12, ал. 1, т. 2; 3. по-ранната марка не се ползва с известност по смисъла на чл. 12, ал. 3; 4. не е доказано реално използване на по-раната марка. (4) Притежателят на по-ранна марка няма право да се противопостави на използването на по-късно регистрирана марка на Европейския съюз, освен ако не са налице основанията за обявяването й за недействителна по чл. 60, пар. 1, 3 или 4, чл. 61, пар. 1 или 2, или чл. 64, пар. 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001. (5) В случаите по ал. 1- 4 притежателят на правото върху по-късната марка няма право да се противопостави на използването на по-ранната марка, въпреки че нейният притежател не може да се позове на правата си да поиска заличаване на по-късната марка или да се противопостави на използването на по-късната марка.	

Член 10 **Права, предоставени от марката** 1. Регистрацията на марка предоставя на притежателя ѝ изключителни права. 2. Без да се засягат правата на притежателите, придобити преди датата на подаване на заявката или датата на приоритет на регистрираната марка, притежателят на регистрирана марка има право да възпрепятства всяко трето лице да използва в търговската дейност без негово съгласие всеки знак за стоки или услуги, когато: а) знакът е идентичен с марката и е използван за стоки или услуги, идентични с тези, за които марката е регистрирана; б) знакът е идентичен или сходен с марката и е използван за стоки или услуги, идентични или сходни със стоките или услугите, за които марката е регистрирана, ако съществува вероятност от объркване в общественото съзнание; вероятността от объркване включва вероятността от свързване на знака с марката; в) знакът е идентичен или сходен с марката, независимо дали е използван за стоки или услуги, които са идентични, сходни или не са сходни със стоките или	**Чл. 10. (1)** Правото върху марка се придобива чрез регистрация, считано от датата на подаване на заявката. **(3)** Правото върху марка е изключително право. **Чл. 13. (1)** Правото върху марка включва правото на притежателя ѝ да я използва, да се разпорежда с нея и да забрани на трети лица без негово съгласие да използват в търговската дейност всеки знак за стоки и/или услуги, който: **1.** е идентичен на марката и е използван за стоки или услуги, идентични на тези, за които марката е регистрирана; **2.** е идентичен или сходен на марката и е използван за стоки или услуги, идентични или сходни на тези, за които марката е регистрирана, ако съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване на знака с марката; **3.** е идентичен или сходен на марката, независимо дали е използван за стоки или услуги, които са идентични, сходни или не на тези, за които марката е регистрирана, ако марката се	пълно

услугите, за които е регистрирана марката, ако последната се ползва с известност в държавата членка и ако използването без основание на този знак би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на марката или би им навредило.	ползва с известност на територията на Република България и използването без основание на знака би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на марката или би ги увредило.	
3. По силата на параграф 2 в частност може да се забрани: а) поставянето на знака върху стоки или тяхната опаковка; б) предлагането на стоки, пускането им на пазара или складирането им за тези цели със знака, или предлагането или предоставянето на услуги с този знак; в) вносът или износът на стоки с този знак; г) използването на знака като търговско или фирмено наименование или като част от търговско или фирмено наименование; д) използването на знака в търговски книжа и в рекламна дейност; е) използването на знака в сравнителна реклама по начин, който е в противоречие с Директива 2006/114/ЕО.	**(2)** Използване в търговската дейност по смисъла на ал. 1 е: **1.** поставянето на знака върху стоките или върху техните опаковки; **2.** предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, съхраняването или държането им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак; **3.** вносът или износът на стоките с този знак; **4.** използването на знака като фирма или като част от фирма; **5.** използването на знака в търговски книжа и в реклами; **6.** използване на знака в сравнителна реклама по начин, който е в противоречие с чл. 34 от Закона за защита на конкуренцията	
4. Без да се засягат правата на притежателите, придобити преди датата на подаване или датата на приоритет на регистрираната марка, притежателят на посочената регистрирана марка също има право да	**(3)** Притежателят на марка може да забрани въвеждането на стоки на територията на Република България, независимо от крайното им местоназначение, когато тези стоки или техните	

възпрепятства въвеждането от всички трети лица, действащи в рамките на търговията, на стоки в държавата членка, където марката е регистрирана, без да бъдат пуснати в свободно обращение там, когато такива стоки, включително опаковки, идват от трети държави и върху тях е поставена без разрешение марка, която е идентична с регистрираната по отношение на такива стоки марка или която не може да бъде отличена в основните си аспекти от тази марка. Правото на притежателя на марката съгласно първа алинея изтича, ако по време на производство с цел да се установи дали регистрираната марка е била нарушена, започнато в съответствие с Регламент (ЕС) № 608/2013, декларанторът или държателят на стоките представи доказателства, че притежателят на регистрираната марка няма право да забрани пускането на стоките на пазара в държавата на крайно местоназначение. **5.** Ако според правото на държава членка използването на знака при условията на параграф 2, буква б) или в) не може да бъде забранено преди датата на влизане в сила на разпоредбите за привеждане в съответствие с Директива 89/104/ЕИО в съответната държава членка, правата, предоставени от марката, не могат да бъдат противопоставени за преустановяване използването на този знак.	опаковки произхождат от трети спрямо Европейския съюз държави и върху тях е поставен без разрешение знак, който е идентичен на регистрираната по отношение на такива стоки марка или който не може да бъде отличен в основните си елементи от нея. (4) Правото на притежателя по ал. 3 се прекратява, ако по време на производство по установяване на нарушение на марката, започнато в съответствие с Регламент (ЕС) № 608/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 година относно защитата на правата върху интелектуалната собственост, осъществявана от митническите органи, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета (ОВ, L 181/15 от 29 юни 2013 г.), наричан по-нататък Регламент (ЕС) № 608/2013, декларанторът или държателят на стоките представи доказателства, че притежателят на регистрираната марка няма право да забрани пускането на стоките на пазара в държавата на крайно местоназначение . (5) Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат, при условие че не се засягат права, придобити преди датата на подаване на заявката, съответно преди датата на приоритета на регистрираната марка.	

6. Параграфи 1, 2, 3 и 5 не засягат разпоредбите, приложими в държава членка, отнасящи се до защитата срещу използването на знак за цели, различни от тези за отличаване на стоки или услуги, когато използването без основание на този знак би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на марката или би им навредило.	**Не подлежи на въвеждане**	
Член 11 Право за забрана на подготвителни действия във връзка с използването на опаковка или други средства Когато има риск опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или всякакви други средства, върху които може да бъде поставяна марката, да се използват за стоки или услуги и това използване да представлява нарушение на правата на притежателя на марка по член 10, параграфи 2 и 3, притежателят на тази марка има право да забрани следните действия, ако те се извършват в рамките на търговията: а) поставянето на знак, идентичен или сходен с марката, върху опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или всякакви други средства, върху които може да бъде поставяна марката;	**Право на забрана на подготвителни действия** **Чл. 14.** Когато има вероятност опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или всякакви други средства и материали, върху които може да бъде поставяна марката, да се използват за стоки или услуги в търговската дейност по смисъла на чл. 13, ал. 2, притежателят ѝ има право да забрани: **1.** поставянето на знак, идентичен или сходен на марката, върху опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или всякакви други средства и материали, върху които може да бъде поставяна марката;	пълно

б) предлагането или пускането на пазара, или складирането за тези цели, или вноса или износа на опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или всякакви други средства, върху които е поставена марката.	**2.** предлагането за продажба, пускането на пазара, съхраняването с тези цели, вноса или износа на опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или всякакви други средства и материали, върху които е поставена марката.	
Член 12 **Възпроизвеждане на марките в речници** В случай че възпроизвеждането на марка в речник, енциклопедия или сходен справочник в печатна или електронна форма създава впечатление, че тя представлява родовото наименование на стоките или услугите, за които е регистрирана марката, издателят на този труд, при поискване от страна на притежателя на марката, прави необходимото при възпроизвеждането на марката веднага, а при печатните материали - най-късно в следващото издание на публикацията да бъде отбелязано, че става дума за регистрирана марка.	**Включване на марка в справочни материали** **Чл. 20.** Когато включването на марка в речници, енциклопедии или други справочни материали създава впечатлението, че марката представлява родовото наименование на стоките или услугите, за които е регистрирана, притежателят ѝ има право да задължи издателя при електронни публикации веднага, а при печатни материали - най-късно в следващото издание на съответния материал да посочи, че това е регистрирана марка.	пълно
Член 13 **Забрана за използване на марка, регистрирана на името на агент или представител** **1.** Когато марка е била регистрирана на името на агента или представителя на лице, което е притежател на тази марка, без съгласието на притежателя, последният има	**Забрана за използване на марка, регистрирана на името на агент или представител** **Чл. 15.** Действителният притежател на марка има право да се противопостави на използването ѝ, когато тя е била регистрирана на името на агента или представителя му без негово съгласие. В случай, че агентът или представителят	пълно

право да предприеме следните две действия или едното от тях: **а)** да се противопостави на използването на марката от неговия агент или представител; **б)** да поиска прехвърлянето на регистрацията на марката в своя полза. **2.** Параграф 1 не се прилага, в случай че агентът или представителят обоснове своите действия.	обоснове своите действия, противопоставянето се счита за неоснователно. **Чл. 12. (9)** В случаите по ал. 6 регистрацията не се отказва, когато: 1. агентът или представителят обоснове своите действия или 2. заявката се прехвърли на действителния притежател по негово искане. **Чл. 36. (10)** В случаите по ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 12, ал. 6 регистрацията не се заличава, когато: 1. агентът или представителят обоснове своите действия или 2. заявката се прехвърли на действителния притежател по негово искане	
Член 14 **Ограничаване на действието на марката** 1. Марката не дава право на притежателя да забрани на трето лице да използва в търговската дейност: а) името или адреса на третото лице — когато третото лице е физическо лице; б) знаци или означения, които са лишени от отличителен характер или които се отнасят до вида,	**Ограничаване на правото върху марка** **Чл. 16.** Притежателят на правото върху марка не може да забрани на трето лице да използва в търговската дейност, при условие че използването не противоречи на добросъвестната търговска практика: **1.** своето име или адрес, когато третото лице е физическо лице; **2.** знаци или означения, които са лишени от отличителен характер или които се отнасят до вида, качеството,	пълно

качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, времето на производство на стоките или на предоставяне на услугите, или други характеристики на стоките или услугите; в) марката с цел идентифициране или посочване на стоки или услуги като такива на притежателя на марката, по-специално когато използването на тази марка е необходимо, за да се означи предназначението на стока или услуга, по-конкретно като принадлежности или резервни части. **2.** Параграф 1 се прилага само когато използването от третото лице се извършва в съответствие с почтените практики в областта на производството и търговията. **3.** Марката не дава право на притежателя да забрани на трето лице да използва в търговската дейност по-ранно право, което важи само по отношение на конкретен район, доколкото това право е признато от правото на съответната държава членка и то се използва в границите на територията, за която е признато.	количеството, предназначението, стойността, географския произход, времето на производство на стоките или на предоставянето на услугите или други характеристики на стоките или услугите; **3.** марката с цел идентифициране или посочване на стоки или услуги като такива на нейния притежател, когато използването на марката е необходимо, за да се посочи предназначението на стоката или услугата и по-специално в качеството им на принадлежности или резервни части. **Включено в чл. 16** **Не подлежи на въвеждане**	
Член 16 **Използване на марките**	**Задължение за използване на марката** **Чл. 21. (1)** Когато в срок пет години от датата на регистрацията	пълно

1. Ако в срок от пет години от датата на приключване на процедурата по регистрация притежателят не е започнал реално да използва марката в държавата членка във връзка със стоките или услугите, за които тя е регистрирана, или ако използването ѝ е било преустановено за непрекъснат период от пет години, към марката се прилагат ограниченията и санкциите, предвидени в член 17, член 19, параграф 1, член 44, параграфи 1 и 2 и член 46, параграфи 3 и 4, освен ако не съществува основателна причина за неизползването. 2. Когато в дадена държава членка е предвидено производство по възражение след регистрацията, срокът от пет години, посочен в параграф 1, започва да се отчита от датата, от която марката повече не може да бъде предмет на възражение, или когато е подадено възражение, от датата, на която евентуалното решение за слагане край на производството по възражение е станало окончателно или възражението е било оттеглено. 3. По отношение на марки, регистрирани по силата на международни договорености, които пораждат действие в държавата членка, петгодишния срок, посочен в параграф 1, започва да се отчита от датата, от която марката повече не може да бъде предмет на отказ или възражение. Когато е подадено възражение или нотификация за възражение, аргументирано с абсолютни или относителни основания, срокът се отчита от датата, на която евентуалното решение за	притежателят не е започнал реално да използва марката на територията на Република България във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана, или използването е било преустановено за непрекъснат период от пет години, регистрацията може да бъде отменена, ако не съществува основателна причина за неизползването. **Отразено в чл. 117, ал. 1, чл. 35, ал. 1, чл. 58, ал. 1 и ал. 2 и чл. 77, ал. 8** **Не подлежи на въвеждане** **Чл. 21 (2)** За международните регистрации на марки началото на срока по ал. 1 започва от датата на публикация на международната регистрация съгласно чл. 83, ал. 2.	

прекратяване на производството по възражение или за произнасяне по абсолютните или относителните основания за отказ е станало окончателно или възражението е било оттеглено. 4. Датата, на която започва да тече петгодишният срок, посочен в параграфи 1 и 2, се вписва в регистъра. 5. Използване по смисъла на параграф 1 е също така: а) използването на марката във вид, различен по отношение на елементи, които не променят отличителния характер на марката в сравнение с вида, в който тя е регистрирана, независимо дали във вида, в който се използва, марката е също така регистрирана или не на името на притежателя; б) поставянето на марката върху стоки или тяхната опаковка в съответната държава членка единствено с цел износ. **6.** Използването на марката със съгласието на притежателя се счита за използване от притежателя.	**Чл. 5 (2)** В Държавния регистър се съдържат следните данни за заявки и регистрации на марки: **14.** регистров номер и дата на регистрация; **Чл. 21 (3)** За реално използване по смисъла на ал. 1 се счита и: **1.** използването на марката от притежателя ѝ във вид, който не се различава съществено от вида, в който е била регистрирана, независимо дали видът, в който се използва, е регистриран като друга марка на същия притежател; **2.** поставянето на марката върху стоките или върху тяхната опаковка в Република България, независимо от това че са предназначени само за износ. **(4)** Използването на марката със съгласието на притежателя се счита за използване от самия него.	
Член 17 **Неизползването като аргумент за защита в производство за установяване на нарушение** Притежателят на марка има право да забрани използването на даден знак само доколкото правата на притежателя не подлежат на отмяна на основание член	**Възражение за реално използване** **Чл. 117. (1)** В срока за отговор на исковата молба ответникът може да възрази, че към момента на предявяване на иска марката не е реално използвана по смисъла на чл. 21, при условие, че от	пълно

19 към момента на предявяване на иска за установяване на нарушение. По искане на ответника притежателят на марката представя доказателства, че през петгодишния период, който предхожда датата на предявяване на иска, марката е била предмет на реално използване, както е предвидено в член 16 във връзка със стоките или услугите, за които тя е регистрирана, и които се цитират като основание за предявяване на иска, или че съществуват основателни причини за неизползване, при условие че от приключването на процедурата по регистрация на марката до датата на предявяване на иска са минали не по-малко от пет години.	датата на регистрация на марката до датата на предявяване на иска са минали не по-малко от пет години. **(2)** При възражение по ал. 1, съдът задължава ищеца да представи доказателства, че в петгодишния период преди датата на предявяване на иска, марката е реално използвана във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана и на които се основава искът, или че съществуват основателни причини за неизползването й.	
Член 18 **Позоваване на правото на притежателя на по-късно регистрирана марка като защита в производство за установяване на нарушение** 1. В хода на производство за установяване на нарушение притежателят на марка няма право да забрани използването на по-късно регистрирана марка, ако тази по-късна марка не би била обявена за недействителна в съответствие с член 8, член 9, параграф 1 или 2 или член 46, параграф 3.	**Чл. 37 (3)** Притежателят на по-ранна марка няма право да се противопостави на използването на по-късна марка, ако към датата на заявяване или датата на приоритета на по-късната марка регистрацията й няма да бъде заличена, тъй като: 1. регистрацията на по-ранната марка подлежи на заличаване на основание чл. 11, ал. 1, т. 2, 3 и 4, поради недоказана в резултат на използване придобита отличителност за стоките или услугите, за които е регистрирана; 2. по – ранната марка още не е придобила отличителност до степен да оправдае съществуването на вероятност за объркване на потребителите по смисъла на чл. 12, ал. 1, т. 2; 3. по-ранната марка не се ползва с известност по смисъла на чл. 12, ал. 3; 4. не е доказано реално използване на по-раната марка.	пълно

2. В хода на производство за установяване на нарушение притежателят на марка няма право да забрани използването на по-късно регистрирана марка на ЕС, ако тази по-късна марка не би била обявена за недействителна в съответствие с член 53, параграф 1, 3 или 4, член 54, параграф 1 или 2 или член 57, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009. **3.** Когато притежателят на марка няма право да забрани използването на по-късно регистрирана марка съгласно параграф 1 или 2, притежателят на тази по-късно регистрирана марка няма право да забрани използването на по-ранната марка в рамките на производство за установяване на нарушение, дори това по-ранно право повече да не може да се противопостави на по-късната марка.	(4) Притежателят на по-ранна марка няма право да се противопостави на използването на по-късно регистрирана марка на Европейския съюз, освен ако не са налице основанията за обявяването ѝ за недействителна по чл. 60, пар. 1, 3 или 4, чл. 61, пар. 1 или 2, или чл. 64, пар. 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001. (5) В случаите по ал. 1- 4 притежателят на правото върху по-късната марка няма право да се противопостави на използването на по-ранната марка, въпреки че нейният притежател не може да се позове на правата си да поиска заличаване на по-късната марка или да се противопостави на използването на по-късната марка.	
Член 19 **Липсата на реално използване като основание за отмяна** **1.** Марката подлежи на отмяна, ако през непрекъснат период от пет години тя не е била реално използвана в държавата членка във връзка със стоките или услугите,	**Отменяне на регистрацията** **Чл. 35. (1)** Регистрацията на марка се отменя по искане на всяко лице, когато: **1.** марката не е била използвана съгласно чл. 21;	пълно

за които е регистрирана, и не съществуват основателни причини за неизползването. **2.** Никое лице не може да претендира, че правата на притежателя върху марката следва да бъдат отменени, ако през интервала между изтичането на този петгодишен период и подаването на искането за отмяна реалното използване на марката е започнато или възобновено. **3.** Започването или възобновяването на използването в трите месеца, предхождащи подаването на искането за отмяна, и най-рано при изтичането на непрекъснатия период на неизползване от пет години, не се взема предвид, когато подготовката за започването или възобновяването е извършена едва след като притежателят е узнал, че може да бъде подадено искане за отмяна.	**(2)** Разпоредбата на ал. 1, т. 1 не се прилага, ако притежателят е започнал или възобновил реалното ѝ използване в периода между изтичането на петгодишния срок и подаването на искането за отмяна. Започването или възобновяването на използването в тримесечен срок преди подаването на искането за отмяна не се взема предвид, ако подготовката за това използване или възобновяване е извършена, след като притежателят е узнал, че може да бъде подадено такова искане.	
Член 20 **Превръщането на марка в родово понятие или въвеждащо в заблуждение означение като основания за отмяна** Марката подлежи на отмяна, когато след датата, на която е регистрирана: **а)** в резултат на действията или бездействието на притежателя марката се е превърнала в обичайно търговско наименование на стока или услуга, за които е регистрирана;	**Отменяне на регистрацията** **Чл. 35. (1)** Регистрацията на марка се отменя по искане на всяко лице, когато: **2.** в резултат на действието или бездействието на притежателя марката е станала обичайно означение за стоката или услугата, за която е регистрирана;	пълно

б) в резултат на използването ѝ от притежателя на марката или със съгласието на притежателя за стоките или услугите, за които е регистрирана, тя може да въведе обществеността в заблуждение, по-специално по отношение на естеството, качеството или географския произход на тези стоки или услуги.	**3.** използването на марката от притежателя или от друго лице с негово съгласие за стоките или услугите, за които е регистрирана, е по начин, който въвежда в заблуждение потребителите относно естеството, качеството или географския произход на стоките или услугите.	
Член 21 **Отмяна само по отношение на някои от стоките или услугите** Когато съществуват основания за отмяна на марка само по отношение на някои от стоките или услугите, за които марката е регистрирана, отмяната засяга само тези стоки или услуги.	**Чл. 35. (3)** Когато искането за отмяна се отнася за част от стоките или услугите, регистрацията се отменя само за тези стоки или услуги. **Чл. 76. (7)** След изясняване на всички факти и обстоятелства по спора, съставът по спорове изготвя становище за вземане на решение, с което: **2.** отменя или заличава регистрацията на марка за част от стоките или услугите;	пълно
Член 22 **Прехвърляне на регистрирани марки** 1. Марката може да бъде прехвърлена, отделно от прехвърлянето на самото предприятие, по отношение на някои или всички стоки или услуги, за които е регистрирана.	**Прехвърляне на правото върху марка** **Чл. 23. (1)** Правото върху марка може да се прехвърля независимо от прехвърлянето на търговското предприятие за всички или за част от стоките или услугите, за които е регистрирана. **(2)** При съвместно притежание правото върху марка се прехвърля с писмено съгласие на всички съпритежатели, освен	пълно

2. Прехвърлянето на цялото предприятие включва прехвърлянето на марката, с изключение на случаите, в които е налице съгласие в противен смисъл или в които обстоятелствата недвусмислено диктуват нещо друго. Настоящата разпоредба се прилага по отношение на договорното задължение за прехвърляне на предприятието. 3. Държавите членки разполагат с процедури, даващи възможност за вписване на прехвърлянето в техните регистри.	ако между тях в писмена форма е уговорено друго. **Търговски закон** Чл. 15. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2016 г.) Предприятието като съвкупност от права, задължения и фактически отношения може да бъде прехвърлено чрез сделка, извършена писмено с нотариално удостоверяване на подписите и съдържанието, извършени едновременно. Отчуждителят е длъжен да уведоми кредиторите и длъжниците за извършеното прехвърляне. **Закон за особените залози** Чл. 4. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2016 г., в сила от 30.12.2016 г.) При условията и по реда на този закон могат да се залагат: 6. търговски предприятия; Чл. 21 (3) (Изм. - ДВ, бр. 42 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2016 г., в сила от 30.12.2016 г.) Договорът за залог на търговско предприятие е противопоставим на трети лица, придобиващи права върху отделни активи на заложеното предприятие, когато е вписан и в съответния специален регистър, който се води за такива активи. Разпоредбите на чл. 7 и чл. 8, ал. 3 и 4 се прилагат съответно. (6) (Нова - ДВ, бр. 42 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2003 г., в сила от 01.01.2004 г., предишна ал. 4, доп. - ДВ, бр. 105 от 2016 г., в сила от 30.12.2016 г.) Освен ако между далия съгласие за преобразуването заложен кредитор и залогодателя не е уговорено друго при преобразуване на залогодателя чрез разделяне и отделяне и чрез промяна на правната форма залогът на търговско предприятие следва и търговските предприятия на всички новоучредени дружества. Чл. 46. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2016 г., в сила от 30.12.2016 г.) (1)	

	Заложният кредитор може по свой избор да се удовлетвори от търговското предприятие като съвкупност от права, задължения и фактически отношения или от отделни негови елементи. ….. Пристъпването към изпълнение върху отделни елементи се вписва и в съответния регистър по чл. 21, ал. 3. Промяната на начина на удовлетворяване се вписва в регистъра, в който е вписано пристъпването към изпълнение. Чл. 52. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2016 г., в сила от 30.12.2016 г.) (1) При вписано пристъпване към изпълнение върху предприятието като съвкупност от права, задължения и фактически отношения заложният кредитор се удовлетворява от: 1. приходите от дейността на предприятието; 2. цената, получена при продажбата на търговското предприятие по реда на чл. 15 от Търговския закон или на обособена част от търговското предприятие по смисъла на § 1а от допълнителните разпоредби на Търговския закон. **Чл.23.** (3) Прехвърлянето се вписва в Държавния регистър по искане на една от страните, към което се прилагат доказателства за прехвърлянето и за платена такса. **(4)** Договор за прехвърлянето не се прилага, когато искането за вписване на прехвърлянето е подписано и от двете страни с изрично посочване на имената и качеството на лицата, които го подписват. **(5)** Прехвърлянето има действие по отношение на трети лица от датата на вписването му в Държавния регистър. **Производство по разглеждане на искания за вписване**	

	Чл. 31. (1) За всяко подадено по този раздел искане се проверява дали е платена държавна такса и дали са представени доказателства за настъпване на заявените за вписване обстоятелства. **(2)** Когато в хода на разглеждане на искането се констатират недостатъци, на лицето, подало искането, се изпраща уведомление, с което му се предоставя 7-дневен срок за отстраняването им. Ако недостатъците не бъдат отстранени в срок, производството по разглеждане на искането се прекратява. **(3)** Решенията по исканията за вписване се вземат от председателя на Патентното ведомство или от оправомощен от него заместник – председател. **(4)** За вписаните обстоятелства се уведомява лицето, подало искането.	
Член 23 **Вещни права** 1. Марката може, отделно от предприятието, да бъде обект на обезпечение или да бъде обект на вещни права. 2. Държавите членки разполагат с процедури, даващи възможност за вписване на вещните права в техните регистри.	**Правото върху марката като обект на Обезпечение** **Чл. 25. (1)** Правото върху марка може да бъде обект на обезпечение по предявен или бъдещ иск. Съдът, по искане на заинтересованата страна, без да уведоми ответната страна, допуска някоя от следните обезпечителни мерки: **1.** забрана за използване на марката от притежателя или лицензополучателя;	пълно

	2. забрана за разпореждане с правото върху марката от притежателя или лицензополучателя на изключителна лицензия; **3.** забрана за разпореждане с правото върху заявката за регистрация на марка от заявителя. **(2)** Налагането на обезпечителна мярка по ал. 1 се извършва незабавно от съдебния изпълнител въз основа на обезпечителната заповед на съда. **(3)** Съдебният изпълнител налага обезпечителна мярка по ал. 1 чрез изпращане на съобщение за налагането ѝ до притежателя на марката. **(4)** Допуснатото от съда обезпечение се вписва в Държавния регистър на марките по искане на съдебния изпълнител. Искането трябва да съдържа данни за заявителя или притежателя на марката и за лицето, в чиято полза е допуснато обезпечението, данни за марката и за обезпечителната мярка. Към искането се прилага документ, с който е допуснато обезпечението. **(5)** По отношение на заявителя, съответно притежателя на марката или лицензополучателя на изключителна лицензия, обезпечението по ал. 1 - 4 има действие от датата на получаване на съобщението за налагане на обезпечителната мярка, а по отношение на третите лица - от датата на вписване на обезпечението в Държавния регистър на марките. **Производство по разглеждане на искания за вписване е регламентирано в чл. 31 от проекта, цитиран по-горе.**	

Член 24 **Принудително изпълнение** 1. По отношение на дадена марка могат да се прилагат мерки за принудително изпълнение. 2. Държавите членки разполагат с процедури, даващи възможност за вписване на принудителното изпълнение в техните регистри.	**Правото върху марка като обект на принудително изпълнение** **Чл. 26. (1)** Правото върху марка може да бъде обект на принудително изпълнение по образувано изпълнително производство. Съдебният изпълнител, по искане на заинтересованата страна, без да уведоми ответната страна, налага запор изразяващ се в: **1.** забрана за използване на марка от притежателя или лицензополучателя; **2.** забрана за разпореждане с правото върху марката от притежателя или лицензополучателя на изключителна лицензия. 3. забрана за разпореждане с правото върху заявката за регистрация на марка от заявителя. **(2)** Наложеният запор се вписва в Държавния регистър на марките по искане на съдебния изпълнител или взискателя. Искането трябва да съдържа данни за заявителя, съответно притежателя на марката, както и данни за марката. Към искането се прилага документът, с който е наложен запорът. **(3)** По отношение на заявителя, съответно притежателя на марката или лицензополучателя на изключителна лицензия, запорът има действие от датата на получаване на съобщението за налагането му, а по отношение на третите лица – от датата на вписване на запора в Държавния регистър на марките. **Производство по разглеждане на искания за вписване е регламентирано в чл. 31 от проекта, цитиран по-горе.**	пълно

Член 25 **Лицензия** 1. Марката може да бъде предмет на лицензия за някои или за всички стоки или услуги, за които е регистрирана, както и за цялата територия на съответната държава членка или за част от нея. Лицензията може да бъде изключителна или неизключителна. 2. Притежателят на марка може да противопостави правата, предоставени от тази марка, срещу лицензополучател, който наруши разпоредба на лицензионния договор по отношение на: а) срока; б) вида, в който марката може да се използва съгласно регистрацията; в) обхвата на стоките или услугите, за които е предоставена лицензията; г) територията, на която марката може да се поставя; или д) качеството на произведените стоки или на услугите, предоставени от лицензополучателя. 3. Без да се засягат разпоредбите на лицензионния договор, лицензополучателят може да започне	**Лицензионен договор** **Чл. 24. (1)** Притежателят на право върху марка може да разреши използването ѝ за всички или за част от стоките или услугите, за които е регистрирана, за част или за цялата територия на Република България, с лицензионен договор в писмена форма. **(3)** Лицензията може да бъде изключителна или неизключителна. Когато не е уговорено друго, лицензията се счита за неизключителна. **(7)** Притежателят на марка може да противопостави правата, предоставени от тази марка, срещу лицензополучател, който наруши разпоредба на лицензионния договор по отношение на: **1.** срока; **2.** вида, в който марката може да се използва съгласно регистрацията; **3.** обхвата на стоките или услугите, за които е предоставена лицензията; **4.** територията, на която марката може да се използва, или **5.** качеството на произведените стоки или на услугите, предоставени от лицензополучателя. **Чл. 115. (1)** Право на иск за нарушение имат: **2.** лицензополучател със съгласието на притежателя, освен ако друго не е предвидено в договора; **3.** лицензополучател на изключителна лицензия, ако притежателят на правото върху марката, след като бъде	пълно

производство за установяване на нарушение на дадена марка само ако нейният притежател даде съгласието си за това. Титулярят на изключителна лицензия обаче може да започне подобно производство, ако притежателят на марката, след като бъде надлежно известен за това, сам не започне производство за установяване на нарушение в подходящ срок. 4. С цел получаване на обезщетение за понесените от него вреди лицензополучателят има право да участва в производство за установяване на нарушение, започнато от притежателя на марката. 5. Държавите членки разполагат с процедури, даващи възможност за вписване на лицензите в техните регистри.	надлежно уведомен за нарушението, сам не подаде иск в шестмесечен срок от получаване на писмената покана от страна на лицензополучателя. **(5)** С цел получаване на обезщетение за претърпените от него вреди, лицензополучателят, както и лицето, което има право да използва колективна марка, може да участва в производство по иск за нарушение, започнато от притежателя на правото върху марката. **Производство по разглеждане на искания за вписване е регламентирано в чл. 31 от проекта, цитиран по-горе.**	
Член 26 **Заявката за марка като обект на собственост** По отношение на заявките за марки се прилагат членове 22 — 25.	**Заявката като обект на собственост** **Чл. 29.** Заявките за регистрация на марки могат да бъдат предмет на разпореждане, използване и принудително изпълнение съгласно правилата на чл. 23 – 28.	пълно

Гаранционни или сертификатни марки и колективни марки **Член 27** **Определения** За целите на настоящата директива се прилагат следните определения: а) „гаранционна или сертификатна марка“ е марка, която е посочена като такава при подаване на заявката и е способна да отличава стоките или услугите, които са сертифицирани от притежателя на марката по отношение на материала, метода на производство на стоките или способа на предоставяне на услугите, качеството, точността или други характеристики, от стоките и услугите, които не са сертифицирани по този начин; б) „колективна марка“ е марка, която е описана като такава при подаване на заявката и е способна да отличава стоките или услугите на членовете на сдружение, което е притежател на марката, от стоките или услугите на други предприятия.	**Сертификатни марки** **Чл. 40. (1)** Сертификатната марка е марка, която е посочена като такава при подаване на заявката за регистрация и която е способна да отличава стоките или услугите, по отношение на които притежателят й удостоверява материала, метода на производство на стоките или начина на предоставяне на услугите, качеството, точността или други техни характеристики, с изключение на географския произход, от стоките или услугите, чиито характеристики не са удостоверени по този начин. **Чл. 42 (3)** Заявката трябва да съдържа: 5. вид и тип на марката. **Чл. 39. (1)** Колективната марка е марка, посочена като такава при подаване на заявката за регистрация, която е притежание на сдружение на производители, търговци, на лица, извършващи услуги, които са правоспособни съгласно приложимото право, както и на юридически лица - субекти на публичното право, и която е способна да отличава стоките или услугите на членовете на сдружението от стоките или услугите на други лица.	пълно

Член 28 **Гаранционни или сертификатни марки**		пълно
1. Държавите членки могат да предвиждат регистрацията на гаранционни или сертификатни марки.	**Чл. 9. (2)** Марка е търговска марка, колективна марка и сертификатна марка.	
2. Всяко физическо или юридическо лице, включително публичноправни институции, органи и образувания, може да подава заявки за гаранционни или сертификатни марки, при условие че съответното лице не извършва стопанска дейност, включваща доставянето на стоки или услуги от сертифицирания вид.	**Чл. 40. (3)** Заявка за сертификатна марка може да подава всяко физическо или юридическо лице, както и субектите на публичното право. Притежателят на сертификатна марка не може да я използва за означаване на произвежданите от него стоки или услуги.	
Държавите членки могат да предвидят, че гаранционна или сертификатна марка не трябва да се регистрира, освен ако заявителят не е компетентен да сертифицира стоките или услугите, за които марката трябва да бъде регистрирана.	**Не подлежи на въвеждане**	
3. Държавите членки могат да предвидят, че гаранционни или сертификатни марки не трябва да се регистрират или се отменят или обявяват за недействителни на основания, различни от посочените в членове 4, 19 и 20, когато функцията на тези марки налага това.	**Чл. 40. (4)** Освен на основанията, предвидени в раздел I и IV, не се регистрира сертификатна марка или регистрацията й се заличава, когато: **1.** не са спазени разпоредбите на ал. 1 и 2; **2.** правилата за използване на тази сертификатна марка противоречат на обществения ред или на добрите нрави;	

	3. има опасност обществеността да бъде въведена в заблуждение по отношение на характера или значението на марката, по-специално когато има вероятност марката да бъде възприета като нещо различно от сертификатна марка.	
4. Чрез дерогация от член 4, параграф 1, буква в) държавите членки могат да предвидят, че знаците или означенията, които в търговската дейност могат да служат за означаване на географския произход на стоките или услугите, могат да бъдат гаранционни или сертификатни марки. Такава гаранционна или сертификатна марка не дава право на притежателя да забрани на трето лице да използва в търговската дейност такива знаци или означения, при условие че това лице ги използва в съответствие с почтените практики в областта на производството и търговията. В частност такава марка не може да бъде противопоставена на трето лице, което има право да използва географско наименование.	**Не подлежи на въвеждане**	
5. Изискванията, предвидени в член 16, се считат за изпълнени в случаите на реално използване на гаранционна или сертификатна марка в съответствие с член 16 от всяко лице, което има право да я използва.	**Чл. 41. (4)** За използване по смисъла на чл. 21 на колективна и сертификатна марка се счита използването от което и да е лице, имащо право на това.	
Член 29 **Колективни марки** 1. Държавите членки предвиждат регистрацията на колективни марки.	**Чл. 9. (2)** Марка е търговска марка, колективна марка и сертификатна марка.	пълно

2. Сдруженията на фабриканти, производители, доставчици на услуги или търговци, които по смисъла на приложимото спрямо тях право имат правоспособност и могат от свое собствено име да сключват договори или да извършват други правни действия и да бъдат ищци и ответници, също както и юридическите лица, които се явяват субекти на публичното право, могат да депозират заявки за колективни марки. 3. Чрез дерогация от член 4, параграф 1, буква в) държавите членки могат да предвидят, че знаците или означенията, които в търговската дейност могат да служат за означаване на географския произход на стоките или услугите, могат да бъдат колективни марки. Такава колективна марка не дава право на притежателя да забрани на трето лице да използва в търговската дейност такива знаци или означения, при условие че третото лице ги използва в съответствие с почтените практики в областта на производството и търговията. В частност такава марка не може да бъде противопоставена на трето лице, което има право да използва географско наименование.	**Колективни марки** **Чл. 39. (1)** Колективната марка е марка, посочена като такава при подаване на заявката за регистрация, която е притежание на сдружение на производители, търговци, на лица, извършващи услуги, които са правоспособни съгласно приложимото право, както и на юридически лица - субекти на публичното право, и която е способна да отличава стоките или услугите на членовете на сдружението от стоките или услугите на други лица. **Чл. 39. (2)** Знаци, указващи географския произход на стоките или услугите, се регистрират като колективни марки, но притежателят им не може да забрани на трети лица да използват в търговската си дейност тези знаци, доколкото това използване е в съответствие с добросъвестната търговска практика и не може да се противопоставя на трето лице, имащо право да използва географско означение.	
Член 30 **Правила за използване на колективната марка**	**Чл. 41. (1)** Заявителят, съответно притежателят на колективна или сертификатна марка представя в Патентното ведомство	пълно

1. Заявителят на колективна марка представя на ведомството правилата за нейното използване. 2. В правилата за използване се уточняват като минимум лицата, които имат право да използват марката, условията за членуване в сдружението и условията за използване на марката, включително приложимите санкции. С правилата за използване на дадена марка по член 29, параграф 3 се дава право на всяко лице, чиито стоки или услуги са с произход от съответния географски район, да стане член на сдружението, което е притежател на марката, при условие че лицето изпълнява всички останали изисквания, включени в правилата.	правилата за използване и всички промени в тях. Тези промени имат действие по отношение на трети лица от вписването им Държавния регистър. **Чл. 39. (3)** Сдружението задължително приема правила за използване на колективната марка, които съдържат: данни за лицата, които могат да използват марката; условия за членство в сдружението; условия за използване на марката, санкциите, които се налагат при нарушение на правилата за използване и основания, поради които на член на сдружението може да се забрани използването на колективната марка. С правилата за използване се дава право на всяко лице, чиито стоки или услуги са с произход от съответния географски район, да стане член на сдружението, което е притежател на марката, при условие че лицето изпълнява всички останали изисквания, включени в правилата.	
Член 31 **Отхвърляне на заявката** 1. В допълнение към основанията за отказ на заявка за марка, предвидени в член 4, когато е целесъобразно, с изключение на член 4, параграф 1, буква в) относно знаците или означенията, които могат да служат в търговията за обозначаване на географския произход на стоките или услугите, и член 5, и без да се накърнява правото на дадено ведомство да не предприема служебно разглеждане на относителни основания за отказ, заявка за колективна марка се отхвърля, ако не са спазени разпоредбите на член 27, буква б), член 29 или	**Чл. 39. (5)** Освен на основанията, предвидени в раздел I и IV, с изключение на член 11, ал. 1, т.4, не се регистрира колективна марка или регистрацията й се заличава, когато: **1.** не са спазени разпоредбите на ал. 1 и 3; **2.** правилата за използване на тази колективна марка противоречат на обществения ред или на добрите нрави;	пълно

член 30, или ако правилата за използване на тази колективна марка противоречат на обществения ред или на добрите нрави. 2. Заявка за колективна марка се отхвърля също така, когато има опасност обществеността да бъде въведена в заблуждение по отношение на характера или значението на марката, по-специално когато има вероятност марката да бъде възприета като нещо различно от колективна марка. 3. Заявката не се отхвърля, ако заявителят, вследствие изменение на правилата за използване на колективната марка, отговори на изискванията, посочени в параграфи 1 и 2.	**3.** има опасност трети лица да бъдат въведени в заблуждение по отношение на характера или значението на марката, по-специално когато има вероятност марката да бъде възприета като нещо различно от колективна марка. **(6)** Разпоредбата на ал. 5 не се прилага, ако правилата за използване на колективната марка бъдат изменени.	
Член 32 **Използване на колективните марки** Изискванията на член 16 се считат за изпълнени в случаите на реално използване на колективна марка в съответствие с посочения член от всяко лице, което има право да я използва.	**Чл. 41. (4)** За използване по смисъла на чл. 21 на колективна и сертификатна марка се счита използването от което и да е лице, имащо право на това.	пълно
Член 33 **Изменение на правилата за използване на колективната марка**		пълно

1. Притежателят на колективна марка представя на ведомството всяко изменение в правилата за нейното използване. 2. Измененията в правилата за използване на марката се отразяват в регистъра, освен ако изменените правила не отговарят на изискванията на член 30 или съдържат едно от основанията за отказ, посочени в член 31. 3. За целите на настоящата директива измененията на правилата за използване влизат в сила едва от датата на вписване на същите изменения в регистъра.	**Чл. 41. (1)** Заявителят, съответно притежателят на колективна или сертификатна марка представя в Патентното ведомство правилата за използване и всички промени в тях. Тези промени имат действие по отношение на трети лица от вписването им Държавния регистър. **Чл. 46. (2)** В едномесечен срок от представянето на документа за платени такси се извършва експертиза, при която се проверява дали са изпълнени изискванията на чл. 42, ал. 2, ал. 3, т. 5 – 14 и ал. 7 и чл. 43. Когато заявката се отнася до колективна или сертификатна марка, се проверява съответствието на правилата за използване с изискванията на чл. 39, ал. 3, съответно чл. 40, ал. 2. Когато се констатират недостатъци, на заявителя се предоставя едномесечен срок за отстраняването им. **Чл. 41. (1)** Заявителят, съответно притежателят на колективна или сертификатна марка представя в Патентното ведомство правилата за използване и всички промени в тях. Тези промени имат действие по отношение на трети лица от вписването им Държавния регистър.	
Член 34 **Лица, които имат право да предявят иск за установяване на нарушение** 1. Разпоредбите на член 25, параграфи 3 и 4 се прилагат за всяко лице, което има право да използва колективна марка.	**Чл. 115. (2)** Със съгласието на притежателя на колективна марка иск за нарушение може да подаде и всяко лице, което може да я използва. Съгласието на притежателя не се изисква, ако след като бъде надлежно уведомен за нарушението, сам не подаде иск в шестмесечен срок от уведомяването. **(5)** С цел получаване на обезщетение за претърпените от него вреди, лицензополучателят, както и лицето, което има право да	пълно

2. Притежателят на колективна марка има право да претендира обезщетение от името на лицата, получили право да използват марката, за понесените от тях вреди в резултат на неразрешеното използване на марката.	използва колективна марка, може да участва в производство по иск за нарушение, започнато от притежателя на правото върху марката. **(6)** Притежателят на колективна марка има право да претендира обезщетение от името на лицата, получили право да използват марката, за претърпените от тях вреди в резултат на неразрешеното използване на марката.	
Член 35 **Допълнителни основания за отмяна** В допълнение към основанията за отмяна, предвидени в членове 19 и 20, правата на притежателя на колективна марка подлежат на отмяна на следните основания: а) притежателят не предприема разумни мерки за предотвратяване на използването на марката по начин, несъвместим с условията за използване, предвидени в правилата за използване, в т.ч. всички техни изменения, отбелязани в регистъра; б) начинът, по който марката е била използвана от лицата, които имат право да я използват, е породил възможност тя да въведе в заблуждение обществеността в съответствие с член 31, параграф 2;	**Чл. 41. (3)** Регистрацията на колективна или сертификатна марка може да се отмени освен по чл. 35 и когато притежателят ѝ е разрешил или търпял използване, което противоречи на правилата за използване. **Чл. 39. (5)** Освен на основанията, предвидени в раздел I и IV, с изключение на член 11, ал. 1, т.4, не се регистрира колективна марка или регистрацията ѝ се заличава, когато: **3.** има опасност трети лица да бъдат въведени в заблуждение по отношение на характера или значението на марката, по-специално когато има вероятност марката да бъде възприета като нещо различно от колективна марка.	пълно

в) изменението на правилата за използване на марката е било отбелязано в регистъра в нарушение на член 33, параграф 2, освен ако притежателят на марката чрез ново изменение на правилата за използване не се съобрази с изискванията, посочени в същия член.	**(6)** Разпоредбата на ал. 5 не се прилага, ако правилата за използване на колективната марка бъдат изменени.	
Член 36 **Допълнителни основания за недействителност** При необходимост в допълнение към основанията за недействителност, предвидени в член 4, с изключение на член 4, параграф 1, буква в) относно знаците или означенията, които могат да служат в търговията за обозначаване на географския произход на стоките или услугите, и в член 5, колективна марка, регистрирана в нарушение на член 31, се обявява за недействителна, освен ако притежателят на марката, чрез изменение на правилата за използване, изпълни изискванията на член 31.	**Чл. 39. (6)** Разпоредбата на ал. 5 не се прилага, ако правилата за използване на колективната марка бъдат изменени.	пълно
Член 37 **Условия, на които трябва да отговарят заявките** 1. Заявката за регистриране на марка се състои като минимум от следното: а) искане за регистрация; б) информация, позволяваща да се идентифицира заявителя;	**Чл. 42. (3)** Заявката трябва да съдържа: **1.** искането за регистрация; **2.** името и адреса на заявителя; **3.** представяне на марката, и **4.** списък на стоките и/или услугите, за които се иска регистрацията.	пълно

в) списък на стоките или услугите, за които се иска регистрация; г) представяне на марката, което отговаря на изискванията, предвидени в член 3, буква б). 2. Заявката за марка подлежи на заплащане на такса, определена от съответната държава членка.	(4) Когато заявката се отнася до колективна или сертификатна марка, освен документите по ал. 3 се прилагат и правилата за използване. (5) Начина на оформяне и реда за подаване и експертиза в Патентното ведомство на заявките за регистрация на марки се определят с наредба, приета от Министерски съвет. **Чл. 42. (6)** Към заявката се прилага документ за платени такси, ако плащането е по банков път.	
Член 38 **Дата на подаване на заявката** 1. Датата на подаване на заявката за марка е датата, на която документите, съдържащи информацията, посочена в член 37, параграф 1, бъдат подадени до ведомството от заявителя. 2. Освен това държавите членки могат да предвидят, че валидността на датата на подаване на заявката трябва да зависи от заплащането на таксата, посочена в член 37, параграф 2.	**Дата на подаване** **Чл. 44. (1)** За дата на подаване на заявката се счита датата, на която в Патентното ведомство са получени документите, съдържащи данните съгласно чл. 42, ал. 3, т. 1 – 4 и ал. 4. **Не подлежи на въвеждане**	пълно
Член 39 **Определяне и класификация на стоките и услугите** 1. Стоките и услугите, за които се иска регистрация на марка, се класифицират според системата за	**Описание и класификация на стоките и/или услугите** **Чл. 43. (1)** Стоките и/или услугите, за които се иска регистрация на марка, се класират съгласно Международната класификация.	пълно

класификация, установена със Спогодбата от Ница относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марките от 15 юни 1957 г. („Класификацията от Ница“).		
2. Стоките и услугите, за които се иска защита, се определят от заявителя достатъчно ясно и точно, за да се позволи на компетентните органи и икономическите оператори само на тази основа да определят степента на търсената защита.	**Чл. 43. (2)** Стоките и/или услугите се описват по начин, който да позволи достатъчно ясно и точно да се определи обхватът на закрилата. При използването на общи термини се приема, че в тях се включват само стоките и/или услугите, недвусмислено обхванати от буквалното значение на термина.	
3. За целите на параграф 2 могат да бъдат използвани общите означения в заглавията на класовете от Класификацията от Ница или други общи понятия, при условие че те отговарят на необходимите стандарти за яснота и точност, посочени в настоящия член.	**Отразена в чл. 43, ал. 2.**	
4. Ведомството отхвърля заявка по отношение на означения или понятия, които са неясни или неточни, когато заявителят не предложи приемлива формулировка в срок, определен от ведомството за тази цел.	**Чл. 46. (2)** В едномесечен срок от представянето на документа за платени такси се извършва експертиза, при която се проверява дали са изпълнени изискванията на чл. 42, ал. 2, ал. 3, т. 5 – 14 и ал. 7 и чл. 43. Когато заявката се отнася до колективна или сертификатна марка, се проверява съответствието на правилата за използване с изискванията на чл. 39, ал. 3, съответно чл. 40, ал. 2. Когато се констатират недостатъци, на заявителя се предоставя едномесечен срок за отстраняването им.	
	(4) Когато в срока по ал. 3, изречение трето, заявителят не отстрани недостатъците, производството се прекратява.	
5. Използването на общи понятия, в т.ч. на общи означения от заглавията на класовете от Класификацията от Ница, се тълкува като включващо всички стоки или услуги, недвусмислено обхванати от буквалния смисъл на означението или понятието.	**Чл. 43. (2)** Стоките и/или услугите се описват по начин, който да позволи достатъчно ясно и точно да се определи обхватът на закрилата. При използването на общи термини се приема, че в	

Употребата на такива понятия или означения не може да се тълкува като включваща искане по отношение на стоки или услуги, които не могат да бъдат обхванати от буквалния смисъл. 6. Когато заявителят иска регистрация за повече от един клас, той групира стоките и услугите според класовете от Класификацията от Ница, като всяка група се предшества от номера на класа, към който принадлежи тази група стоки или услуги, и ги представя съгласно поредността на класовете. 7. На отделните стоки и услуги не се гледа като на сходни една с друга на основание на това, че попадат в един и същ клас от Класификацията от Ница. На отделните стоки и услуги не се гледа като на несходни една с друга на основание на това, че те попадат в различни класове от Класификацията от Ница.	тях се включват само стоките и/или услугите, недвусмислено обхванати от буквалното значение на термина. **Наредба за оформяне, подаване и експертиза на заявки за регистрация на марки и географски означения** **Чл. 14. (1)** В списъка на стоките и/или услугите се посочват наименованията на стоките и/или услугите, за които се иска регистрация, групирани съгласно класовете на Международната класификация. **(2)** Всяка група от стоки и/или услуги се предхожда от номера на класа в Международната класификация. Списъкът на стоките и/или услугите се представя във възходящ ред на класовете. **Чл. 43 (3)** Заглавията на класовете (хедингите) показват най-общо областта, към която принадлежат стоките и услугите. Принадлежността на стоките и услугите към един клас увеличава вероятността за наличие на идентичност или сходство между тях. Възможно е също така стоки и/или услуги от един клас да не са сходни помежду си и обратно, стоки и/или услуги от различни класове да са сходни едни на други.	
Член 40 **Бележки на трети лица** 1. Държавите членки могат да предвидят преди регистрирането на дадена марка всяко физическо или юридическо лице, както и всяка група или организация, представляваща фабриканти, производители, доставчици на услуги, търговци или потребители, да	**Възражения от трети лица** **Чл. 51. (1)** В тримесечен срок от публикацията по чл. 49, ал. 1, който за международните регистрации на марки започва два месеца след публикацията по чл. 49, ал. 3, а когато има подадена опозиция - до приключване на производството по опозиция, всяко физическо или юридическо лице, публично правни	пълно

може да изпрати до ведомството писмени бележки, посочващи на какви основания регистрацията на марката следва да бъде отказана служебно. Лицата и групите или организациите, посочени в първата алинея, не придобиват качеството на страни по производството пред ведомството. 2. В допълнение към основанията, посочени в параграф 1 от настоящия член, всяко физическо или юридическо лице, както и всяка група или организация, представляваща фабриканти, производители, доставчици на услуги, търговци или потребители, може да изпрати до ведомството писмени бележки, посочващи конкретните основания, поради които заявката за колективна марка следва да бъде отказана по силата на член 31, параграфи 1 и 2. Тази разпоредба може да бъде разширена, за да обхване сертификатните и гаранционните марки, ако те са уредени в държавите членки.	субекти, както и сдружения на производители, доставчици на услуги, търговци или потребители, могат да подадат възражение срещу регистрацията на марката или срещу признаване действието на международната регистрация на марка на територията на Република България на основание чл. 11, а за колективните и сертификатните марки и на основание чл. 39, ал. 5, съответно чл. 40, ал. 4. **(3)** Лицето, подало възражението, не е участник в производството по заявката. **(2)** Възражението се подава в писмена форма и съдържа основания и мотиви.	
Член 41 **Разделяне на заявките и регистрациите** Заявителят или притежателят може да раздели заявка за национална марка или регистрация на две или повече отделни заявки или регистрации, като изпрати до ведомството декларация и като посочи за всяка отделна заявка или регистрация стоките или услугите, обхванати	**Чл. 46. (3)** Когато заявката не отговаря на изискванията на чл. 42, ал. 2 и в срока по ал. 3, изречение трето, заявителят раздели заявката, разделените заявки запазват датата на подаване, съответно приоритета на първоначалната заявка. **Чл. 47. (3)** Когато в срока по ал. 2 заявителят не отговори, не направи основателни възражения и/или не ограничи списъка на стоките или услугите, се взема решение за пълен или частичен	пълно

от първоначалната заявка или регистрация, които да бъдат обхванати от отделните заявки или регистрации.	отказ. При частичен отказ заявителят може в едномесечен срок от получаване на решението или в производството по жалба срещу решението да подаде искане за разделяне на заявката. Предмет на отделно обособената заявка могат да бъдат само неоспорваните в експертизата по същество стоки и услуги, включени в първоначалната заявка. **Чл. 57. (13)** Когато опозицията е подадена срещу част от стоките или услугите на заявката за регистрация на марка, в периода след изтичането на срока по чл. 52, ал. 1 и преди изтичането на срока по чл. 57 ал. 6, заявителят може да поиска разделяне на заявката. Предмет на отделно обособената заявка могат да бъдат само неоспорваните в опозицията стоки и услуги, включени в първоначалната заявка. **Разделяне на регистрацията** **Чл. 68. (1)** Притежателят на марката може да раздели регистрацията като обяви, че част от стоките или услугите, включени в първоначалната регистрация, ще бъдат предмет на една или повече отделно обособени регистрации. Стоките или услугите в отделно обособената регистрация не могат да се припокриват със стоките или услугите, които остават в първоначалната регистрация или с тези, които са включени в други, отделно обособени регистрации. **(2)** Разделяне на регистрацията е недопустимо, когато има образувано производство по искане за отмяна или заличаване срещу първоначалната регистрация и разделянето би довело до въвеждането на разделение между стоките или услугите, които	

	са предмет на искането за отмяна или заличаване в различни регистрации. **(3)** Искането за разделяне на регистрацията не се разглежда, ако не е платена дължимата такса за регистрация за всяка отделно обособена регистрация. **(4)** Разделянето има действие от датата на вписване в Държавния регистър на марките. **(5)** Отделно обособената регистрация запазва датата на подаване, датата на приоритет и всички вписвания по оригиналната регистрация.	
Член 42 **Такси за клас** Държавите членки могат да предвидят, че заявката и подновяването на марка трябва да се извършват срещу заплащането на допълнителна такса за всеки клас стоки и услуги след първия клас.	**Чл. 4. (1)** Патентното ведомство събира такси за регистрация, приоритет, опозиция, вписване на ползвател, подновяване на регистрацията, вписвания, поправка на явна фактическа грешка, обжалване, заличаване, отмяна, продължаване на срокове, възстановяване на срокове, подаване на заявка за международна регистрация и териториално разширение, заместване на национална с международна регистрация, информация, справки и извлечения от държавните регистри в размери, определени с тарифа, одобрена от Министерски съвет. **(2)** Таксите по ал. 1 се дължат за всяка отделна марка или географско означение, както и за всяко отделно действие, подлежащо на вписване.	пълно
Член 43 **Производство по възражение**		пълно

1. Държавите членки предвиждат ефикасно и бързо административно производство по възражение пред своите ведомства срещу регистрацията на марка на основанията, предвидени в член 5. 2. Административното производство, посочено в параграф 1 от настоящия член, предвижда поне притежателят на по-ранна марка, посочен в член 5, параграф 2 и параграф 3, буква а), и лицето, упълномощено съгласно приложимото право да упражнява правата, произтичащи от защитено наименование за произход или защитено географско указание, посочено в член 5, параграф 3, буква в), да имат право да подадат съобщение за възражение. Съобщението за възражение може да се подаде въз основа на едно или повече по-ранни права, при условие че те принадлежат на един и същ притежател, и въз основа на част или на всички стоки или услуги, по отношение на които по-ранното право е защитено или заявено, и може да бъде насочено срещу част или срещу всички стоки или услуги, по отношение на които е подадена заявка за оспорваната марка.	**Посочените принципи са реализирани чрез нормативната уредба, касаеща производството по опозиция.** **Чл. 52. (1)** В тримесечен срок от публикацията по чл. 49, ал. 1, който за международните регистрации на марки започва два месеца след публикацията по чл. 49, ал. 3, на основанията за отказ по чл. 12 може да се подаде опозиция срещу регистрацията на марка, заявена по този закон, или срещу признаване действието на международна регистрация на марка на територията на Република България: **1.** по чл. 12, ал. 1 – от притежателя на по-ранна марка по смисъла на чл. 12, ал. 2 и 3, от съпритежател, без съгласието на другите съпритежатели, или от лицензополучателя на изключителна лицензия на по-ранната марка; **2.** по чл. 12, ал. 4 – от действителния притежател на нерегистрирана марка, която се използва в търговската дейност на територията на Република България, когато за нея е подадена заявка за регистрация и са платени таксите по чл. 42, ал. 6; **3.** по чл. 12, ал. 5 и 6 - от действителния притежател на марката; **4.** по чл. 12, ал. 7 - от търговеца, който твърди, че марката се състои от или съдържа неговата фирма; **5.** по чл. 12, ал. 8 – от лицето, което съгласно съответното законодателство може да упражни правото да забрани използването на марка на основание по-ранно регистрирано географско означение. **(4)** Опозицията по ал. 1 може:	

3. В отговор на тяхно съвместно искане на страните се предоставя минимум двумесечен срок в рамките на производството по възражение, за да се даде възможност за уреждане на спора по взаимно съгласие между страната, подала възражението, и заявителя.	**1.** да се подаде въз основа на едно или повече по-ранни права, при условие че те принадлежат на едно и също лице; **2.** да се основава на част или на всички стоки или услуги, за които по-ранното право се отнася; **3.** да бъде насочена срещу част или срещу всички стоки или услуги на оспорената марка. **Производство по опозициите** **Чл. 57. (1)** След приключване на проверката за допустимост и формална редовност на опозицията, на двете страни се изпраща уведомление, с което им се предоставя тримесечен срок за постигане на споразумение, който започва да тече от датата на изпращане на уведомлението. Този срок може да се удължава еднократно с три месеца по писмено искане, подписано от страните, придружено с документ за платена такса, ако плащането е по банков път. **(3)** Когато страните депозират споразумение в срока по ал. 1, производството по опозицията се прекратява, а половината от внесената държавна такса за опозиция се връща на лицето, което я е подало, при поискване.	
Член 44 **Неизползването като аргумент за защита в производство по възражение** 1. При производство по възражение съгласно член 43, когато към датата на подаване или датата на приоритет на по-късната марка е изтекъл петгодишният период, в	**Искане за доказване на реално използване** **Чл. 58. (1)** По искане на заявителя на марката - обект на опозиция, лицето, подало опозицията, представя доказателства за реално използване на по-ранната марка във връзка със стоките	пълно

рамките на който е трябвало да започне реалното използване на по-ранната марка в съответствие с член 16, по искане на заявителя притежателят на по-ранната марка, който е подал възражение, представя доказателства за реално използване в съответствие с член 16 на по-ранната марка през петте години, предхождащи датата на подаване или датата на приоритет на по-късната марка, или за съществуването на основателни причини за неизползването. Ако такива доказателства не бъдат представени, възражението се отхвърля. 2. Ако по-ранната марка е използвана само за част от стоките или услугите, за които е регистрирана, за целите на предвиденото в параграф 1 разглеждане на възражението се счита, че тя е регистрирана само за тази част от стоките или услугите. 3. Параграфи 1 и 2 от настоящия член също се прилагат, когато по-ранната марка е марка на ЕС. В този случай реалното използване на марката на ЕС се установява в съответствие с член 15 от Регламент (ЕО) № 207/2009.	или услугите, за които е регистрирана и на които се основава опозицията през петте години, предхождащи датата на подаване или датата на приоритета на заявката за регистрация на марка - обект на опозиция, или доказателства, че съществуват основателни причини за неизползването й, при условие че по-ранната марка е регистрирана поне пет години преди датата на заявяване или датата на приоритета на по-късната марка. **(3)** Реално използване на марка на Европейския съюз се установява в съответствие с чл. 18 от Регламент (ЕО) № 2017/1001. **(2)** В случаите на по-ранни международни регистрации на марки, началото на петгодишния срок, предвиден като условие за допускане на искането за доказване на реално използване на по-ранната марка по ал. 1 започва от датата на публикация на международната регистрация съгласно чл. 83, ал. 2. **(7)** Когато в срока по ал. 5 не бъдат представени доказателства за използване на по-ранната марка, съставът по опозиции взема решение, с което опозицията се оставя без уважение. **(8)** Когато по-ранната марка е използвана само за част от стоките или услугите, опозицията се разглежда във връзка с тези стоки или услуги.	

Член 45 **Производство за отмяна или обявяване на недействителност** 1. Без да се засяга правото на страните да обжалват по съдебен ред, държавите членки предвиждат ефикасно и бързо административно производство пред техните ведомства във връзка с искане за отмяна или обявяване на недействителност на марка. 2. Административното производство за отмяна предвижда отмяна на марката на основанията, предвидени в членове 19 и 20. 3. Административното производство за обявяване на недействителност предвижда обявяване на марката за недействителна като минимум на следните основания: а) марката да не е трябвало да бъде регистрирана, тъй като не отговаря на изискванията по член 4;	**Посочените принципи са реализирани чрез нормативната уредба, касаеща производството по спорове.** **Отменяне на регистрацията** **Чл. 35. (1)** Регистрацията на марка се отменя по искане на всяко лице, когато: 1. марката не е била използвана съгласно чл. 21; 2. в резултат на действието или бездействието на притежателя марката е станала обичайно означение за стоката или услугата, за която е регистрирана; 3. използването на марката от притежателя или от друго лице с негово съгласие за стоките или услугите, за които е регистрирана, е по начин, който въвежда в заблуждение потребителите относно естеството, качеството, географския произход или други характеристики на стоките или услугите. **Заличаване на регистрацията** **Чл. 36. (1)** Регистрацията на марка се заличава, когато е извършена в нарушение на изискванията по чл. 2 и чл.11. **(3)** Регистрацията на марка се заличава и когато: 1. марката е регистрирана в противоречие с чл. 12;	пълно

б) марката не е трябвало да бъде регистрирана поради съществуването на по-ранно право по смисъла на член 5, параграфи 1-3; 4. Административното производство предвижда, че минимум следните субекти могат да подават искания за отмяна или за обявяване на недействителност: а) в случаите по параграф 2 и параграф 3, буква а) — всяко физическо или юридическо лице и всяка група или организация, създадена с цел представляване на интересите на фабрикантите, производителите, доставчиците на услуги, търговците или потребителите, което/която по смисъла на приложимото спрямо него/нея законодателство има право да предяви иск от свое собствено име и срещу което/която може да бъде предявен иск; б) в случая по параграф 3, буква б) от настоящия член — притежателят на по-ранна марка, посочен в член 5, параграф 2 и член 5, параграф 3, буква а), и лицето, упълномощено съгласно приложимото право да упражнява правата, произтичащи от защитено наименование за произход или защитено географско указание, посочено в член 5, параграф 3, буква в). 5. Искането за отмяна или за обявяване на недействителност може да бъде насочено срещу част или срещу всички стоки или услуги, по отношение на които е регистрирана оспорваната марка.	**Чл. 36. (4)** Исканията по ал. 1 могат да се подадат от всяко лице. **Чл. 36. (5)** Исканията по ал. 3 могат да се подадат от следните лица: 1. по т. 1 - от лицата по чл. 52, ал. 1, които не са упражнили правото си да подадат опозиция по чл. 52 или опозицията им е отхвърлена като недопустима; **Чл. 71. (7)** Исканията могат да се подадат срещу част или всички стоки или услуги, за които е регистрирана марката. **Чл. 71. (8)** Когато исканията са по чл. 36, ал. 3, те могат да се подадат на основание на едно или няколко по-ранни права, за	

6. Искане за обявяване на недействителност може да се подаде въз основа на едно или повече по-ранни права, при условие че те принадлежат на един и същ притежател.	част или за всички стоки или услуги от обхвата на по-ранното право. **(9)** В случаите по ал. 8 по-ранните права следва да принадлежат на едно и също лице.	
Член 46 **Неизползването като аргумент за защита в производство за обявяване на недействителност** 1. При производство за обявяване на недействителност въз основа на регистрирана марка с по-ранна дата на подаване или дата на приоритет, в случай че притежателят на по-късната марка поиска това, притежателят на по-ранната марка е длъжен да представи доказателства за реално използване в съответствие с член 16 на по-ранната марка през петте години, предхождащи датата на подаване на искането за обявяване на недействителност, за стоките или услугите, за които тя е регистрирана и които се цитират като основание за искането, или за съществуването на основателни причини за неизползването, при условие че от приключването на процедурата по регистрация на по-ранната марка до датата на искането за обявяване на недействителност са минали не по-малко от пет години. 2. Когато към датата на подаване или датата на приоритет на по-късната марка петгодишният срок, в	**Искане за доказване на реално използване** **Чл. 77. (1)** По искания за заличаване, когато това е приложимо, в срока по чл. 76, ал. 1, притежателят на право върху марка може да поиска от искателя да представи доказателства за реално използване на по-ранната марка във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана и на които се основава искането, през петте години, предхождащи датата на подаване на искането или доказателства, че съществуват основателни причини за неизползването й, при условие че по-ранната марка е регистрирана не по-малко от пет години преди датата на подаване на искането. **(2)** В случаите на по-ранни международни регистрации на марки, началото на петгодишния срок, предвиден като условие за допускане на искането за доказване на реално използване на по-ранната марка по ал. 1 започва от датата на публикация на международната регистрация съгласно чл. 83, ал. 2. **(3)** Когато към датата на подаване на заявката за регистрация или към датата на приоритета на марката – обект на искането, са изминали повече от пет години от датата на регистрация на по-ранната марка, освен доказателства за използване по ал. 1	пълно

рамките на който е трябвало реално да се използва по-ранната марка в съответствие с член 16, е изтекъл, притежателят на по-ранната марка трябва да представи в допълнение към доказателствата, изискуеми по силата на параграф 1 от настоящия член, доказателства за реално използване на марката през петте години, предхождащи датата на подаване или датата на приоритет, или за съществуване на основателни причини за неизползването. 3. В отсъствието на доказателствата по параграфи 1 и 2 искането за обявяване на недействителност, основаващо се на по-ранна марка, се отхвърля. 4. Ако по-ранната марка е използвана в съответствие с член 16 само за част от стоките или услугите, за които е регистрирана, за целите на разглеждането на искането за обявяване на недействителност се счита, че тя е регистрирана само за тази част от стоките или услугите. 5. Параграфи 1 — 4 от настоящия член също се прилагат, когато по-ранната марка е марка на ЕС. В този случай реалното използване на марката на ЕС се установява в съответствие с член 15 от Регламент (ЕО) № 207/2009.	искателят представя и доказателства за използване през петте години, предхождащи датата на подаване на заявката за регистрация или датата на приоритета на марката – обект на искането, или доказателства, че съществуват основателни причини за неизползването й. **(4)** В случаите на по-ранни международни регистрации на марки, за дата на регистрация на по-ранната марка по смисъла на ал. 3 следва да се счита датата на публикация на международната регистрация съгласно чл. 83, ал. 2. **(5)** Реално използване на марка на Европейския съюз се установява в съответствие с чл. 18 от Регламент (ЕС) 2017/1001. **(6)** Ако притежателят на право върху марка поиска доказване на реално използване на по-ранната марка, на искателя се предоставя едномесечен срок за представяне на доказателства. **(7)** Ако в срока по ал. 6 искателят представи доказателства, те се предоставят на маркопритежателя за становище в едномесечен срок от съобщаването. **(8)** Когато в срока по ал. 6 не бъдат представени доказателства за използване на по-ранната марка, съставът по спорове изготвя становище за вземане на решение, с което искането за заличаване се оставя без уважение. **(9)** Когато по-ранната марка е използвана само за част от стоките или услугите, искането се разглежда във връзка с тези стоки или услуги. **(10)** Решението по ал. 8 се взема от председателя на Патентното ведомство или от оправомощен от него заместник-председател.	
Член 47	**Правни последици от отменянето и заличаването на**	

Последици от отмяната и недействителността 1. Счита се, че от датата на искането за отмяна регистрираната марка не е породила последиците, предвидени в настоящата директива, доколкото правата на притежателя са били отменени. По искане на една от страните в решението относно искането за отмяна може да бъде определена по-ранна дата, на която е възникнало едно от основанията за отмяна. 2. Счита се, че регистрирана марка, доколкото е била обявена за недействителна, не е породила последиците, предвидени в настоящата директива, от самото начало.	**регистрацията** **Чл. 38. (1)** Отмяната на регистрацията на марка по чл. 35 има действие от датата на подаване на искането за отмяна. **(2)** По искане на една от страните по спора в решението относно искането за отмяна може да бъде определена по-ранна дата от датата, на която е възникнало едно от основанията за отмяна. **(3)** Заличаването на регистрацията на марка има действие от датата на подаване на заявката. **(4)** Отмяната и заличаването на регистрацията не засягат: 1. влезли в сила решения по искове за нарушение, доколкото са изпълнени преди отмяната или заличаването; 2. лицензионни договори, доколкото са изпълнени преди отмяната или заличаването, освен ако е уговорено друго.	пълно
Член 48 **Срок на действие на регистрацията** 1. Марките се регистрират за период от 10 години от датата на подаване на заявката. 2. Регистрацията може да бъде подновявана в съответствие с член 49 за следващи периоди от десет години.	**Срок на действие на регистрацията** **Чл. 22. (1)** Срокът на действие на регистрацията е десет години от датата на подаване на заявката. **(2)** Регистрацията може да бъде подновявана неограничено за следващи периоди от десет години по реда на чл. 65.	пълно
Член 49 **Подновяване** 1. Регистрацията на марка се подновява по искане на притежателя на марката или на упълномощено по	**Подновяване на регистрацията** **Чл. 65. (1)** Регистрацията на марка се подновява по искане на притежателя, придружено с документ за платена такса, ако	пълно

силата на закона или на договор лице, при условие че са платени таксите за подновяване. Държавите членки могат да предвидят получаването на плащането на таксите за подновяване да се счита за такова искане. 2. Ведомството информира притежателя на марката за изтичането на срока на регистрацията най-малко шест месеца преди това. Ведомството не носи отговорност, ако не може да предостави тази информация. 3. Искането за подновяване се подава и таксите за подновяване се заплащат в срок от поне шест месеца, непосредствено предхождащи изтичането на регистрацията. Ако това не бъде направено, искането може да бъде подадено в рамките на допълнителен срок от шест месеца веднага след изтичането на регистрацията или на последващо нейно подновяване. Таксите за подновяване и допълнителна такса се заплащат в рамките на този допълнителен срок. 4. В случай че искането е представено или таксите са заплатени само за част от стоките или услугите, за които е регистрирана марката, регистрацията се подновява само за въпросните стоки или услуги. 5. Подновяването поражда действие на следващия ден след датата, на която изтича съществуващата регистрация. Подновяването се вписва в регистъра.	плащането е по банков път. **(2)** Искането трябва да съдържа регистровия номер на марката и идентификационните данни на притежателя. **(3)** Искането може да се подаде в последната година на срока по чл. 22, ал. 1 или до шест месеца след изтичането на този срок срещу заплащане на допълнителна такса. **(4)** Когато притежателят поиска подновяване на регистрацията само за част от стоките или услугите, за които тя е регистрирана, в искането се посочва и за кои стоки или услуги се иска подновяването. **(5)** Когато изискванията на ал. 1, 2 и 3 не са спазени, регистрацията на марката не се подновява. **(6)** Подновяването действа от деня, следващ датата, на която изтича срокът на предходната регистрация. **(7)** Патентното ведомство информира притежателя или неговия представител за изтичането на срока на действие на регистрацията най-малко шест месеца преди това. Ведомството не носи отговорност, ако е обективно възпрепятствано да предостави тази информация. **Чл. 5. (2)** В Държавния регистър се съдържат следните данни за заявки и регистрации на марки: 23. подновяване на регистрацията;	

Член 50 **Контакти с ведомството** Страните в производството или когато има назначени такива — техните представители, посочват официален адрес за всички официални контакти с ведомството. Държавите членки имат право да изискват тези официални адреси да се намират в Европейското икономическо пространство.	**Чл. 42. (3)** Заявката трябва да съдържа: 7. адрес за кореспонденция;	пълно
Член 51 **Сътрудничество в областта на регистрацията и управлението на марките** Ведомствата са свободни да си сътрудничат ефикасно помежду си и със Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост с цел насърчаване на сближаването на практиките и инструментите по отношение на разглеждането и регистрацията на марките.	**Не подлежи на въвеждане**	
Член 52 **Сътрудничество в други области** Ведомствата са свободни да си сътрудничат ефикасно помежду си и със Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост във всички сфери на тяхната дейност извън посочените в член 51, които имат отношение към защитата на марките в Съюза.	**Не подлежи на въвеждане**	
Член 53		

Защита на данните Обработката на всякакви лични данни в държавите членки в рамките на настоящата директива се извършва в съответствие с националното право за изпълнение на Директива 95/46/ЕО.	**Не подлежи на въвеждане**	
Член 54 **Транспониране** 1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за привеждането в съответствие с членове 3 — 6, членове 8 — 14, членове 16, 17 и 18, членове 22 — 39, член 41 и членове 43 — 50, до 14 януари 2019 г. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за привеждането в съответствие с член 45, до 14 януари 2023 г. Те незабавно съобщават на Комисията текстовете на тези мерки. Когато държавите членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Те включват също така уточнение, че позоваванията в съществуващите законови, подзаконови и административни разпоредби на директивата, отменена с настоящата директива, се считат за позовавания на настоящата директива. Условията и редът на позоваване и формулировката на посоченото уточнение се определят от държавите членки.	§ 3. Този закон въвежда разпоредбите на Директива (ЕС) 2015/2436 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ, L 336/1 от 23 декември 2015 г.).	пълно

2. Държавите членки съобщават на Комисията текстовете на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.		
Член 55 **Отмяна** Директива 2008/95/ЕО се отменя, считано от 15 януари 2019 г., без да се засягат задълженията на държавите членки във връзка със срока за транспонирането на Директива 89/104/ЕИО в националното право, посочен в приложение I, част Б към Директива 2008/95/ЕО. Позоваванията на отменената директива се считат за позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложението.	**Не подлежи на въвеждане**	
Член 56 **Влизане в сила** Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз.* Членове 1, 7, 15, 19, 20, 21 и 54 — 57 се прилагат от 15 януари 2019 г.	**Не подлежи на въвеждане**	
Член 57 **Адресати** Адресати на настоящата директива са държавите членки.	**Не подлежи на въвеждане**	

СПРАВКА

за отразяване на становищата, получени след проведени обществени консултации на проекта на Решение на Министерския съвет за приемане на Закона за марките и географските означения

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
1. Агенция за ИС „Дистинкта"	**1.** Да се удължи срокът по чл. 76, ал. 1 на два месеца, като се предвиди възможност и да бъде удължаван. Предложението е съобразено и с практиката на Европейската служба за ИС. Следва да се има предвид, че до сега срокът беше 3 месеца и беше труден за спазване, тъй като искането за отмяна не е свързано с друга процедура. Клиентите нямат подготовка, че може да им бъде поискано да доказват използване. Събирането на доказателства за използване е трудоемък и времеотнемащ процес. За да бъде доказано използване трябва да се представят достатъчно документи, които да онагледят начина на използване, географския и времеви обхват, както и обема на използване. Събирането, подреждането и описването на тези документи изиска координирани действия от страна на представители и клиенти, което допълнително забавя процеса. Особено трудна е координацията, когато клиентът не е българско физическо или юридическо лице и трябва да представи документи, които имат нужда и от превод.	**1. Приема се частично**	**По т. 1.** Срокът по чл. 76, ал. 1 е удължен на два месеца. Предложението същият да може да бъде удължаван не се приема, тъй като една от основните цели на проектозакона е да осигури бързина в административния процес. Предвиденият нов двумесечен срок осигурява достатъчно време за подготовка на възражението и за събиране на доказателства.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
2. Георги Саракинов, юрист, доктор по право	**1.** Да се коригира наименованието на закона на: „Закон за търговските марки и географските означения". В Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост, Мадридската спогодба за международна регистрация на търговските марки и в Сингапурския договор за правото в областта на търговските марки през 2006 г., в които България е страна, в английския език фигурира изразът „trade marks", на френски – „marques de fabrique et de commerce". В Европейските директиви и регламенти на Европейския парламент и на Съвета за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно търговските марки от 2015г., навсякъде се използва понятието „trade marks", а не „marks". До 23.03.2016 г. единната търговска марка, с действие в ЕС се назоваваше официално CTM (community trade mark), а оттогава насам – TMEU (trade mark of the European Union). Във всички български научни монографии, излезли през последните 20 години, неизменно се използва понятието „търговски марки".	**1. Не се приема**	**По т. 1.** Законопроектът (чл.9, ал.2) дефинира „марка" като търговска марка, колективна марка и сертификатна марка. Понятието „марка" обхваща посочените три вида и доколкото законът се отнася за всички тях, по-правилно е той да бъде озаглавен „Закон за марките и географските означение", както беше и досега, а не „Закон за търговските марки и географските означения".
	2. Да се измени текста на чл. 12, ал. 3, като термина „ползваща се с	**2. Не се приема**	**По т. 2.** Терминът „ползваща се с известност марка" е възприет в

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	известност" (марка) се замени с „високореномирана" (марка), тъй като използваният термин е по-неточен.		българското законодателство, в практиката на Патентно ведомство (ПВ) и съда и досега няма данни от него да произтичат проблеми, свързани с неточното и неясното му възприемане. Замяната на термина би създало опасност от противоречива съдебна практика и обърквване на страните.
	3. Да се допълни чл. 12 от законопроекта, като в него бъде включен текст, предоставящ възможност за подаване на опозиция и от лице, което е имало по времето преди приоритетната дата на заявката за регистрация на атакуваната марка, правото да забранява на някакво законно основание извън марковия закон, оспорвания знак, напр. авторско право върху рисунка, представляваща портретно изображение. Подобна разпоредба има и в Регламент 2017/1001 от 14.06.2017г.	**3. Не се приема**	**По т. 3.** В Директива (ЕС) 2015/2436 наличието на други по-ранни права на индустриална собственост са основания за подаване на опозиция или искане за заличаване, но транспонирането на разпоредбата не е задължително. В сега действащия ЗМГО те са предвидени единствено като основание за заличаване, което следва да се запази и в проекта на ЗМГО, тъй като това напълно съответства на наложената европейска практика включително и на Регламент 2017/1001. Чл. 8, пар. 4 от Регламент 2017/1001 касае опозиции, подавани от притежателите на „Други знаци, използвани в процеса на търговия". Това е широка категория, чието съдържание не е изброено в член 8, параграф 4 от Регламента за марките на ЕС. За да могат такива знаци да попаднат в обхвата на член 8, параграф 4 от Регламента за марките на ЕС, те трябва да имат указваща

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			функция по отношение на търговския произход, т.е. те трябва да служат за идентифициране на стопанска дейност, извършвана от техния притежател (29/03/2011, C-96/09 P, Bud, EU:C:2011:189, § 149). Член 8, параграф 4 от Регламента за марките на ЕС не обхваща други видове права на интелектуална собственост, които не са „търговски знаци" - като патенти, авторски права или права върху промишлен дизайн, които нямат предимно идентифицираща функция, а защитават технически или артистични постижения, или „външния вид" на даден продукт.
3. Сдружение „Институт за интелектуална собственост и иновации (ИСИ ИНСТИТУТ)" Сдружение „Асоциация на собствениците на марки в България" Съдружие на представители на индустриална собственост IP Consulting Националния портал	**1.** Да се измени и допълни чл. 4 като: **а)** се промени изразът „поправка на грешки", и се посочи, че става дума само за „явна фактическа грешка", а не за всички възможни. В случая, това би означавало образуване на ново производство, което противоречи на смисъла и целите не административната процедура във ведомството. **б)** се предвиди и такса за преобразуване на марката на ЕС в национална. Да се уточни за кои вписвания се има предвид, с оглед на това, че впоследствие в самата	**1. Приема се частично** **а) приема се** **б) Не се приема**	**По т. 1.** **а)** Предложението е отразена в чл. 4 като пред думата „грешка" са добавени думите „явна фактическа". **б)** Липсва основание да се предвижда такса за преобразуване на марка на ЕС в национална, тъй като за същата марка вече е била платена една такса.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
за интелектуална собственост IP Bulgaria-www.ipbulgaria.bg Проф. д-р Веселина Манева	тарифа всяка такса трябва да е поименно указана.		
	2. Да се изясни какво е „представяне на марката" съгласно чл. 5, ал. 2, т. 5 и как ще се извършва това, тъй като понятието се въвежда за първи път в националния закон.	**2. Приема се**	**По т. 2.** Понятието е дефинирано в § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на законопроекта.
	3. Да отпадне чл. 7, ал. 2, изр. второ, тъй като обработката на личните данни е в съответствие с действащото законодателство.	**3. Приема се**	**По т. 3.** Предложението е отразено.
	4. Да се измени чл. 8. ал. 3 като се въведе принципа на електронно досие, със свободен достъп до файловете, както в EUIPO за пълна прозрачност на процесите и работата на администрацията.	**4. Не се приема**	**По т. 4.** Все още липсва техническа възможност за създаването и поддържането на електронни досиета за всички обекти, въпреки че Патентно ведомство е предприело действия в тази посока. Следва обаче да се отбележи, че липсата на електронни досиета не засяга по същество правото на достъп. В настоящия законопроект е значително разширен кръгът на лицата, които имат достъп до досие, в сравнение с действащия закон, което е направено именно с цел улесняване на страните и прозрачност на процесите.
	5. Да се измени чл. 8, ал. 5 и ал. 6, тъй като се въвеждат ограничения до досието в цялост за ползвателя или заявителя. Посочено е, че	**5. Не се приема**	**По т. 5.** С ал. 5 /нова ал. 6/и ал. 6 /нова ал. 3/не се въвеждат ограничения, извън тези, които са необходими за защита интересите на

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	Патентното ведомство се ангажира с допълнителен ресурс, с цел създаване на отделни досиета за всеки ползвател и в същото време ограничава правата на ползвателите и заявителите на географско означение.		страните. Достъп до досието на географското означение, в частта, която съдържа спецификациите и другите данни, които се публикуват в регистъра има реално всяко лица съгласно ал. 8. Ограничението по отношение достъпът на опонента само до документите, които са събрани в производството по опозиция е въведено с цел предотвратяване на възможността за предоставяне на достъп до търговска тайна на заявителя, узнаването на която не е необходима за целите на защитата.
	6. Въпреки, че имплементира дефиницията за марка от Директивата, чл. 9 е неясен. Необходимо е да се изясни какво представлява "представяне" на марката в Държавния регистър и какво е определението за Държавен регистър, така че марката да бъде представена в него. Дефиницията не трябва да съдържа неопределени понятия, като „например". Тази разпоредба следва да се прецизира. В противен случай, ще доведе до проблеми и при прилагането й.	**6. Приема се**	**По т. 6.** Определението за марка в законопроекта е в пълно съответствие с чл. 3 от Директивата. С цел по-голяма ясното в § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на проектозакона е дадена дефиниция на „представяне на марката".
	7. Да отпадне чл. 10 ал. 4, тъй като е въведено погрешно разбиране за изключителното право. То действа не от публикацията на регистрацията, а	**7. Не се приема**	**По т. 7.** Алинея 4 е в пълно съответствие с Регламент (ЕС) 2017/1001, който и без това има пряко действие. С цел яснота и

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	от датата на подаване на заявката. Какво ще е неговото действие по отношение на недобросъвестните лица?		осигуряване по-голяма защита на притежателя на правото, текстът на ал. 4 е редактиран по следния начин: „(4) Изключителното право може да бъде противопоставено на трети добросъвестни лица от датата на публикация на регистрацията в Официалния бюлетин на Патентното ведомство." Добавени са и нови ал. 5 и 6, с които се пояснява правото на заявителя да получи обезщетение в случаите, когато трето лице е нарушило изключителното му право, без негово разрешение след публикация на заявката за регистрация на марка.
	8. Да се измени чл. 11: **а)** От чл. 11 да отпаднат основанията, посочени в т. 12, 13 и 14. Те не могат да бъдат преценени от експерт, тъй като са факти, чието съществуване или отсъствие са от компетентност на съда. **б)** Да се измени или допълни законопроекта, като понятието „съществените елементи" на марката	**8. Не се приема**	**По т. 8.** **а)** Текстовете и конкретните термини са в пълно съответствие с Директива (ЕС) 2015/2436, където са предвидени като част от абсолютните забрани за регистрация, които се проверяват от съответните компетентни органи на държавите членки, в случая ПВ. С цел прецизност обаче и по предложение на г-н Христо Райчев думите „чието използване" са заменени с „чиято регистрация". **б)** Съществува богата съдебна практика, свързана с това кои елементи от марката се считат за

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	или да отпадне в т. 15 или да се дефинира.		съществени. Този термин се използва дълги години в практиката и никога не е водил до противоречиво разбиране. Следва да се отбележи, че кои са съществените елементи на всяка марка се определя за всеки конкретен случай.
	9. Да се редактира чл. 12, като:	**9. Не се приема**	**По т. 9.**
	а) в ал. 1, т. 9 се изясни понятието „общоизвестна марка на ЕС" и кои са критериите за нейната преценка.	**а) Не се приема**	**а)** В чл. 12, ал. 1, т. 9 думите „или в случаите на марка на Европейския съюз – на територията на Европейския съюз" отпадат, поради което отпада и нуждата от дефинирането им. Отпадането на текста е резултат от приемане на мотивите, изложени в становище на група представители по индустриална собственост, описани по-долу.
	б) отпаднат текстовете на ал. 3 и ал, 8, тъй като преценката за наличието на „несправедливо облагодетелстване", както и за „използването може да бъде забранено" не са от компетентност на експертизата, а на съда.	**б) Не се приема**	**б)** Текстовете са в пълно съответствие с чл. 5, ал. 3, б. „а" и „в" от Директива (ЕС) 2015/2436, където са предвидени като част от относителните основания за отказ за регистрация, които се проверяват от съответните компетентни органи на държавите членки, в случая ПВ.
	10. Да се изясни и прецизира чл. 13, ал. 1 и ал. 3, тъй като не може дефинитивна норма да започва с отрицание. Да отпадне първата част	**10. Приема се**	**По т. 10.** Текстът на ал. 1 е редактиран така: „(1) Правото върху марка включва правото на притежателя й да я използва, да се

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	на изречението. Не става ясно кои са тези трети лица, които са придобили права преди регистрираната марка и как изключителното право ще има действие спрямо тях. Ясно да се определи съдържанието на изключителното право.		разпорежда с нея и да забрани на трети лица без негово съгласие да използват в търговската дейност всеки знак за стоки и/или услуги, който:". Текстът на ал. 3 е редактиран, като думите „Без да се засягат правата, придобити преди датата на подаване на заявката, съответно преди датата на приоритет на регистрираната марка" са заменени с думите „Притежателят на марка".
	11. Да се прецизира или отпадне разпоредбата на чл. 13, ал. 4, тъй като не е ясно кой е компетентният орган, който следва да се произнесе относно "прекратяване на правото" на притежателя на марка, кои са тези лица „декларатор и държател на стоките".	**11. Приема се**	**По т. 11.** Член 13, ал. 4 е редактиран по начин, от който става ясно органът, който е компетентен да се произнесе относно прекратяване на правото.
	12. Да отпадне чл. 16, тъй като предвижда използване в търговската дейност на името или адреса на физическо лице, което да не съставлява нарушение, но в този случай разпоредбата би противоречала на чл. 13, ал. 2, т. 4.	**12. Не се приема**	**По т. 12.** Текстът транспониран от Директива 2015/2436 и не противоречи на чл. 13, ал. 2, т. 4, тъй като визира единствено физическите лица.
	13. Да се измени наименованието на Раздел III „Марката като обект на собственост" с „Разпореждане с правото върху марка", тъй като притежателят е носител на	**13. Не се приема**	**По т. 13.** Текстът е в съответствие с чл. 26 от Директивата. Освен това в Раздел III са включени разпоредби, които касаят действия, които не представляват разпореждане с

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	изключителното право и го упражнява като извършва действия на разпореждане с марката. Изключителното право поражда собствеността върху марката, а не обратно. Освен това, в този раздел са регламентирани различни правни действия, които произтичат именно от изключителното право, а не от собствеността върху марката.		правото, като напр. предоставянето на неизключителна лицензия.
	14. Да отпадне чл. 24, ал. 7, тъй като въвежда правомощие на маркопритежателя, което по своята правна същност е основание за търговски спор, който не е от компетентност на Патентното ведомство, а на съда. Този текст би противоречал на Търговския закон.	**14. Не се приема**	**По т. 14.** Правата на притежателя на марката по тази алинея могат да се противопоставят пред всички компетентни в областта на закрилата на индустриалната собственост органи, като напр. ПВ, Агенция „Митници", съда, прокуратурата.
	15. Да се измени в чл. 26, ал. 1, т. 1 изразът „забрана за използване на правото" е неправилен. Правото може да се упражнява или не, а марката да се използва.	**15. Не се приема**	**По чл. 15.** Считаме, че изразът, който е използван в законопроекта е по-точен. От него става ясно, че обхваща всички права върху марка.
	16. Да се промени чл. 31, ал. 2, относно определеният 3-дневен срок за отстраняване на констатираните недостатъци, тъй като в много случаи е невъзможен за изпълнение – например при чуждестранни заявители.	**16. Приема се**	**По т. 16.** Срокът е удължен на 7 дни.
	17. Да се измени чл. 32, ал. 2. Не е	**17. Приема се**	**По т. 17.** При наличие на информация

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	ясно как ПВ ще следи за настъпване на обстоятелството по ал. 1, т. 3 служебно. Освен това: - при основанията за заличаване на регистрацията би следвало да се запази и това за „недобросъвестността" на заявителя, а не само да фигурира в производството по опозиция. - да се включи нова разпоредба в края на Раздел IV, която да указва, че за всички действия в този раздел се прави публикация в Официалния бюлетин на ПВ (ОБ).	**частично**	за настъпване на обстоятелствата по ал. 1, т. 3, ПВ следва да разполага с правомощия да прекрати служебно регистрацията след извършване на проверка в Търговският регистър и без да има подадено искане от страна. В разпоредбата на чл. 36, ал. 3 е посочено, че регистрацията на марката се заличава, когато е в противоречие с чл. 12, където в ал. 5 е предвидено, че „при опозиция, подадена от действителния притежател на марка, не се регистрира марка, когато заявителят е действал недобросъвестно при подаване на заявката", и е добавен текста „което е установено с влязло в сила съдебно решение". Не е необходимо за всички действия по този раздел да се прави публикация в ОБ, тъй като същите са отразяват веднага в Държавния регистър на марките, който е публичен.
	18. Текстът на чл. 37, ал. 3 е с абсолютно неясна формулировка. Не е изследван ефектът, който ще има въвеждането в закона на подобни ограничения. Не е ясно кога и пред кой орган ще бъдат повдигани тези възражения. Резултат – генериране на "преюдициални" спорове и забавено правосъдие.	**18. Не се приема**	**По т. 18.** Текстът е от задължителните за транспониране текстове на Директивата (чл. 9, ал. 3 от Директивата). От систематичното тълкуване на разпоредбата е ясно, че органът, пред който може да бъде направено възражение е ПВ, тъй като касае производството по заличаване, което е от

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			компетентността на ПВ.
	19. Да се редактира чл. 39, ал. 5, т. 3, тъй като разпоредбата е неясна. Да се изясни понятието „общественост".	**19. Приема се**	**По т. 19.** Текстовете са редактирани, като: в чл. 39, ал. 5, т. 3 думата „общественост" е заменена с „трети лица".
	20. Да се измени чл. 42, ал. 1:	**20. Приема се частично**	**По т. 20.**
	а) В ал. 1 да се заличи думата „регистратурата", тъй като заявката се подава в Патентно ведомство, а не в "регистратурата";	**а) Приема се**	**а)** Текстът е редактиран в съответствие с предложението.
	б) Да отпадне или да се редактира изречение второ на чл. 42, ал. 1, тъй като съдържа изискване, което не е задължително и е с неясни последици.	**б) Не се приема**	**б)** Текстът е въведен с оглед изискването на чл. 22, ал. 3 от Закона за електронното управление, съгласно който интегритета и авторството на подадените оп електронен път изявления във връзка с електронните административни услуги, се установяват чрез електронен подпис, освен ако със закон е предвидено друго.
	в) Няма срок за представяне на оригинал при подадена заявка по факс и дали е необходим такъв.	**в) Не се приема**	**в)** В чл. 42, ал. 5 от законопроекта е предвидено, че начина на оформяне и реда за подаване и експертиза се определят с Наредба на МС. Въпросът ще бъде уреден там, както е и до сега.
	21. Да се измени чл. 42, ал. 5, тъй като изразът „и други изисквания,	**21. Приема се**	**По т. 21.** Текстът в законопроекта е редактиран. В чл. 42, ал. 3 са

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	установени в наредба", създава неяснота и неопределеност. В закона трябва всичко да е посочено ясно и изчерпателно, а в подзаконовия нормативен акт да се доизяснява.		посочени всички изисквания, на които трябва да отговаря заявката, а ал. 5 става: „(5) Начина на оформяне и реда за подаване и експертиза на заявките за регистрация на марки в Патентното ведомство се определят с наредба, приета от Министерския съвет."
	22. Да се измени чл. 43:	**22. Не се приема**	**По т. 22.**
	а) Да се допълни ал. 2 с оглед на факта, че теорията и практиката досега е установила правилото, че обхватът на закрила се определя не само от стоките и услугите, но и от самата марка.	**а) Не се приема**	**а)** Текстът съответства напълно на чл. 39, т. 2 от Директивата, която задължителна за имплементиране в националното законодателство. Целта на това правило е изложена в съображение (37) на Директивата. Съгласно него „С цел да се гарантира правната сигурност по отношение на обхвата на правата върху марки и да се улесни достъпът до защита на марката, определянето и класифицирането на стоки и услуги, обхванати от използването на дадена марка, следва да се придържат към едни и същи правила във всички държави членки и да бъдат хармонизирани с приложимите за марките на ЕС правила"
	б) да отпадне ал. 3, тъй като с текста се въвежда правило, което е обект на експертна преценка и не следва да бъде уредено в Закона, а напр. в	**б) Не се приема**	**б)** Текстът е от задължителните за транспониране текстове на Директивата (чл. 39, т. 7 от Директивата).

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	методическо ръководство.		
	23. Да се измени чл. 45, ал. 3, като се замени изразът „последваща съдба", който не е юридическо понятие.	**23. Приема се**	**По т. 23.** Текстът в законопроектът е редактиран в съответствие с предложението, като е добавен изразът „независимо от изхода на производството по нея".
	24. Да се допълни чл. 49 като да се посочи в какъв срок следва да се извърши публикацията.	**24. Приема се**	**По т. 24.** Текстът в законопроекта е редактиран. В чл. 49, ал. 1 се определя едномесечен срок за публикацията.
	25. Да се измени чл. 51, ал. 1, като срокът бъде ограничен до 3 месеца, както е досегашната практика, тъй като с разпоредбата, се дава възможност за третите лица да подават възражение до приключване на производството по опозиция, с което се предоставят по-големи права на тези лица и ще се затрудни производство по опозиция.	**25. Не се приема**	**По т. 25.** Текстът е в съответствие с чл. 40, ал. 1 от Директивата, в която се предвижда всяко лице да има право да подава „писмени бележки, посочващи на какви основания регистрацията на марката следва да бъде отказана служебно" до датата на регистрацията. Текстът съответства и на чл. 45, ал. 2 от Регламент 2017/1001, съгласно който „Бележките на трети лица се представят до изтичането на срока за представяне на възражения (опозиции) или, когато е подадено възражение срещу марката, преди постановяване на окончателно решение по възражението". Целта на разпоредбата е, ако в хода на производството по опозиция, ПВ бъде сезирано за наличие на някоя от хипотезите на чл. 11, ал. 1, да възобнови проверката на

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			абсолютните основания въз основа на него преди да бъде постановено решение по марката. Така се гарантира по-голяма сигурност, в случай, че някое основание за отказ не е взето под внимание от експертизата.
	26. Да се измени чл. 52, ал. 2, т. 2, като думата „данни" се замени с „доказателства".	**26. Приема се частично**	**По т. 26.** Текстът е редактиран като думата „данни" е заменена с „информация за наличие". Достатъчно е напр. позоваване на по-ранни права върху марка, чрез посочване на регистровия й номер.
	27. Да се коригира чл. 55, ал. 2, тъй като несъстоятелно е опозиция, подадена преди началото на срока по чл. 52, ал. 1 да е недопустима. Правото за подаване на опозиция е субективно, потестативно право на опонента, а единствено законодателят може да ограничи срока, до който то може да бъде упражнено.	**27. Не се приема**	**По т. 27.** Целта на предложението е да се постигне максимална стабилност по отношение на заявената марка, която вече е преминала формална експертиза и експертиза по същество, и точно определяне на предмета на опозицията.
	28. Да се удължат сроковете, напр. по чл. 55, ал. 3 и по чл. 57, ал. 6, тъй като не е възможно в 14-дневен срок да се отстранят недостатъците по опозицията, да се представят становища и да се подготвят доказателства. В този порядък, следва да се регламентират сроковете, в които Патентното	**28. Приема се частично**	**По т. 28.** Голяма част от срокове в законопроекта са удължени. Запазени са само тези срокове, при които не се иска събиране на доказателства, а извършване на еднократно действие, като напр. заплащане на такса (чл. 46, ал. 1, чл. 73, ал. 3, чл. 76, ал. 4) или волеизявление (чл. 57, ал. 12 и ал.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	ведомство се задължава да изготви справки и извлечения от държавния регистър.		13, чл. 75, ал. 3, ал. 13 и ал. 14, чл. 76, ал. 12 и ал. 13). Следва да се има предвид, че част от сроковете, предоставени на страните подлежат на продължаване, при необходимост (като тези по чл. 46, ал. 2, изречение трето). Всички срокове в производството по опозиция са удължени, в съответствие с предложенията, направени в рамките на общественото обсъждане.
	29. Да се посочи в чл. 61 в какъв срок се издава свидетелството за регистрация.	**29. Приема се**	**По т. 29.** Текстът в законопроектът е редактиран в съответствие с предложението, като е определено, че свидетелството за регистрация и вписването в Държавния регистър на марките се извършва в срок до един месец от датата на решението за регистрация.
	30. Да отпадне чл. 67, ал. 2, тъй като преценката дали промените в името и адреса на притежателя засягат съществено марката, поставят въпрос дали това не означава нова експертна оценка, т.е. ново производство по регистрация, което в действителност не се извършва и така на практика се заобикаля закона.	**30. Не се приема**	**По т. 30.** Преценката е експертна, само по отношение дали исканите промени разширяват обхвата на предоставената закрила, което не означава ново производство по регистрация.
	31. Да се измени чл. 84, ал. 2, в който е предвиден еднакъв ред за	**31. Не се приема**	**По т. 31.** Член 84, ал. 2 предвижда решенията в производството по

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	обжалване на всички определения по закона (както на определенията на съставите по спорове и на държавните експерти, така и на тези, които са постановени от председателя на ПВ). За всички определения, които се постановяват от отделите по опозиция, както и от държавните експерти, да се въведе режим за вътрешноведомствено обжалване – пред по-горе стоящия орган. По своята правна същност тези определения нямат характеристиките на индивидуален административен акт и не могат да се обжалват по реда на АПК. Това решение противоречи на един от основните принципи на административния процес, а именно на „принципа на служебното начало", както и на досегашната практика.		опозиции, които преграждат хода на производството, да се обжалват по реда на АПК. Тези решения са индивидуални административни актове по смисъла на чл. 21 от АПК, тъй като съдържат изрично волеизявление на специално овластен със закон орган/съответно лица, осъществяващи публични функции, с които се засягат права или други законни интереси на отделни граждани или организации. Следователно, посоченият в законопроекта режим за обжалването им е правилен и не се налага изменянето му. Съгласно чл. 148 от АПК административният акт може да се оспори пред съда и без да е изчерпана възможността за оспорването му по административен ред, освен ако в този кодекс или в специален закон е предвидено друго. Право на адресата на акта е да реши кой от посочените способи на обжалване ще избере. Целта на тази разпоредба е да осигури по-добра и адекватна защита на заинтересованата страна. Липсва причина, която да налага административния контрол на актовете по чл. 84, ал. 2 да бъде задължителен.
	32. Да се измени чл. 84, ал. 5 и чл. 106, ал. 4. Не е допустимо специален	**32. Не се приема**	**По т. 32.** В проекта на ЗМГО са предвидени достатъчно възможности

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	материален закон, какъвто е ЗМГО да ограничава правомощията на съда, уредени в общия закон /АПК/, по отношение събирането и оценката на доказателствата по спора. Не могат да се въвеждат процесуални ограничения за страните по един административен спор, да сочат и прилагат нови доказателства. Предложение - да отпадне.		в хода на производствата страните да представят възражения и доказателства, на които се основава крайният акт. Законосъобразността на акта следва да се прецени от гледна точка на фактите и обстоятелствата, които са били известни към момента на неговото издаване. След анализ на предложенията, постъпили от общественото обсъждане и междуведомственото съгласуване и с цел по-пълното гарантиране на правото на защита на лицата, текстовете, които ограничават страните да представят доказателства след изтичане на определените срокове, но преди вземане на решение от административния орган са редактирани. Предвижда се в производството пред ПВ страните да могат да представят нови доказателства „ако са нововъзникнали или страните не са могли да ги узнаят, посочат или представят в срок". Възможността страните да могат да твърдят нови обстоятелства, да сочат и да представят нови доказателства в съдебното производство, също е дадена, но само ако страните не са могли да ги узнаят, посочат и представят в срок в административното производство.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			Целта на новото предложение за редакция на разпоредбите е да се постигне процесуална икономия, дисциплиниране на страните, стимулиране на активното им участие още в административната фаза и минимизиране на случаите на злоупотреба с процесуални права, като изкуствено удължаване на състезателната част от производството. Приемането на отговори, становища, доказателства и др. след изтичане на указаните на страните срокове обезсмисля тяхното съществуване в закона. Не на последно място следва да се отбележи, че такава е и практиката на Съда на ЕС.
	33. Да се допълни Глава пета, като изрично се посочи компетентният съд, разглеждащ исковете за нарушение на марката на Европейския съюз. Досегашният ред предвиждаше това да е Софийски градски съд.	**33. Приема се**	**По т. 33.** Предложението е отразено в чл. 111, в нови ал. 5, 6 и 7. Запазена е досегашната подсъдност на тези искове.
	34. Да отпадне чл. 74, ал. 1, тъй като е недопустимо обединяване на искания и жалби, подадени от различни лица, на различни правни основания, тъй като са различни производства, с различни правни последици.	**34. Приема се частично**	**По т. 34.** Възможността за обединяване на производствата се запазва, но текстът на разпоредбите на чл. 56 и чл. 74, ал. 1 е редактиран, така че хипотезата да се прилага единствено когато, „това няма да възпрепятства нормалния ход на производството и няма да

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			бъдат застрашени интересите на страните".
	35. В Глава шеста, Раздел I да се запази наименованието „Нарушения", тъй като текстовете имат дефинитивен характер и логично представят, първо, нарушението, а след това, в следващ раздели, различните способи за защита.	**35. Приема се частично**	**По т. 35.** Наименованието на Раздел I, Глава шеста от законопроекта става „Гражданскоправна защита и нарушения".
	36. Да се измени чл. 117, тъй като се създава двойствен режим на производства – в съда и във ведомството, което ще води до неоснователно забавяне на спорното производство. Създава се възможност ответникът при спор за използване на марката да възрази на предявения иск и да докаже по съдебен ред реалното използване. В същото време той може да иска и отмяна на регистрацията в ПВ. Като резултат, съдът ще спира производството, докато се произнесе компетентният орган с окончателно решение. Не става ясно и какъв ще е редът за разглеждане на спорове при нарушение на право, произтичащо от регистрирана марка.	**36. Приема се**	**По т. 36.** Алинея 3, която предвижда, че при подаване на искане за отмяна на марка съдебното производство се спира, ако ответникът представи доказателства за това отпада.
	37. Да отпадне чл. 126, ал. 3, тъй като таксите и техният размер, които митническите органи събират не е предмет на настоящия закон.	**37. Не се приема**	**По т. 37.** Текстът на чл. 126 е редактиран в съответствие с предложението, направено от Министерство на финансите и

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			Агенция „Митници".
	38. Да се редактира чл. 133, тъй като за издаване на наказателното постановление председателят на ПВ може да упълномощи не всяко длъжностно лице, а зам. Председателя на ведомството, отговарящ на изискванията на ЗАНН.	**38. Приема се**	**По т. 38.** Текстът на разпоредбата е редактиран в съответствие с предложението.
	39. Да се измени чл. 136, като се предвиди издадените от председателя на ПВ наказателни постановления, да могат да се обжалват пред Софийски районен съд, а не по реда на ЗАНН.	**39. Не се приема**	**По т. 39.** Наказателните постановления по чл. 136 са за установяване на административни нарушения, като общият ред за тяхното издаване и обжалване е уреден в ЗАНН. Предложеното изменение не е обосновано и ако бъде прието ще противоречи на чл. 59, ал. 1 от ЗАНН.
	40. В Допълнителните разпоредби следва да се формулират всички понятия, които са нови и неясни по смисъла на Законопроекта. /посочени са в последователност в изложението/.	**40. Приема се частично**	**По т. 40.** Приемането или неприемането на предложенията за дефиниране на отделни понятия са отразени по-горе.
	41. Предвиденото в § 3 на Преходните и Заключителни разпоредби прилагане на новия правов ред спрямо висящите производства по регистрация, би създало затруднения у заявителите, както и за експертите във ведомството. С оглед въведените срокове и изисквания, установява се	**41. Не се приема**	**По т. 41.** България е задължена да транспонира в националното си законодателство разпоредбите на Директивата до 19.01.2019 г. След тази дата следва да са приложими всички нововъведени с нея абсолютни и относителни основания за отказ. При това положение, ако се

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	по-неблагоприятен режим спрямо предходния правов ред за заявителя.		предвиди приключване на висящите производства по досегашния ред ще се стигне до нарушение на задълженията на страната ни по Директива (ЕС) 2015/2436.
	42. Да се замени в § 10 използваното понятието „деяние", което е елемент на престъпния състав, по смисъла на Наказателния кодекс, със понятието „действия", които съответстват на разпоредбите на настоящия закон.	**42. Не се приема**	**По т. 42.** Съгласно чл. 6 от ЗАНН „Административно нарушение е това деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред."
4. адв. Анета Таджер адв. Пламена Попова	**1.** Да се удължат предвидените срокове в производствата пред ПВ, тъй като сроковете са съществено съкратени, като по-голямата част от тях не могат да бъдат удължавани. В случаите, когато е необходимо предоставяне на доказателства, тези срокове не са достатъчни за събиране и представяне на тези доказателства.	**1. Приема се частично**	**По т. 1.** Голяма част от срокове в законопроекта са удължени. Запазени са само тези срокове, при които не се иска събиране на доказателства, а извършване на еднократно действие, като напр. заплащане на такса (чл. 46, ал. 2, чл. 73, ал. 3, чл. 76, ал. 4) или волеизявление (чл. 57, ал. 12 и ал. 13, чл. 75, ал. 3, ал. 13 и ал. 14, чл. 76, ал. 12 и ал. 13). Следва да се има предвид, че една част от сроковете, предоставени на страните подлежат на продължаване, при необходимост (например чл. 46, ал. 2, изречение трето). Всички срокове в производството по опозиция са удължени, в съответствие с предложенията, направени в рамките на общественото

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			обсъждане.
	2. Да се коригира чл. 12, ал. 7, който предвижда активна легитимация за търговец, чието фирмено наименование е регистрирано и използвано на територията на РБ преди датата на подаване на заявка. Формулировката е изключително ограничаваща спрямо правата на чужди търговци и юридически лица.	**2. Приема се**	**По т. 2.** Текстът на ал. 7 е коригиран в съответствие с предложението: (7) „При опозиция, подадена от търговец, не се регистрира марка, състояща се от или съдържаща фирмата му, която е използван в Република България преди датата на подаване на заявката за регистрация във връзка с идентични или сходни стоки или услуги.".
	3. Да се измени чл. 127, като в ал. 2, б. „б" се реферира към чл. 14, тъй като сегашният текст преразказва чл. 14, но включва и допълнителен елемент, а именно целта на извършване на тези действия.	**3. Не се приема**	**По т. 3.** Текстът на чл. 127, ал. 2, б. „б" напълно съответства на чл. 14, като неговото подробно разписване има за цел яснота и предвидимост по отношение на нарушението.
	4. Да се прецизира чл. 56, поради некоректна терминология – понятията „марка" и „заявка" са приравнени: „когато по една и съща марка има подадени няколко опозиции".	**4. Приема се**	**По т. 4.** Разпоредбата е коригирана в съответствие с предложението на : „Когато по една и съща заявка за регистрация на марка..."
	5. Марки, ползващи се с известност и общоизвестни марки по смисъла на чл. 6bis от Парижката конвенция – в новия закон не се съдържат правила за начина на определяне на марките като общоизвестни, съответно ползващи се с известност. Липсва и възможност	**5. Приема се**	**По т. 5.** Предложението е отразено в чл. 12, ал. 10 от законопроекта.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	да се предяви иск за определяне на марката като общоизвестна/ползваща се с известност по общия исков ред.		
	6. Паралелен внос като нарушение на националното законодателство – нарушенията в резултат на т.нар. „незаконна паралелна търговия" и стоките, произведени в превишени количества са изключени от обхвата на Регламент 608/2013. Именно националния закон е подходящото място, където следва да бъде изрично определена като нарушение на ЗМГО.	**6. Не се приема**	**По т. 6.** По отношение на паралелния внос има създадена трайна съдебна практика. Освен това паралелния внос може да представлява нарушение не само в областта на правото, което осигурява закрила на обектите на индустриална собственост, но и в други области. Така например при защитата на конкуренцията също би могло да има нарушение, което се реализира чрез паралелен внос. Преценката по отношение на наличието на нарушение чрез паралелен внос се прилага по различен начин в конкурентното право и в правата по индустриална собственост. Следователно дефинирането му в ЗМГО би довело до сериозни проблеми в областта на конкурентното право.
	7. Да се измени чл. 126, ал. 3 относно Мерки за граничен контрол – въвежда събирането на такси от митническите органи за прилагане на мерките за граничен контрол и Регламент 608/2013. Събирането на такси от митническите органи не следва да се определя в настоящия закон. Такива такси са в	**7. Не се приема**	**По т. 7.** Текстът на чл. 126 е редактиран в съответствие с предложението, направено от Министерство на финансите и Агенция „Митници".

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	противоречие с принципната позиция в Регламент 608/2013, която не предвижда събирането на такси, включително относно администрирането на заявления за действия.		
	8. Относно нарушения върху търговски марки и наказателна отговорност – определянето на нарушение съгласно ЗМГО е формулирано в чл. 73, ал. 1 и ал. 2, като в първата алинея на текста се сочи, че „Използването в търговската дейност на знак по смисъла на чл. 13 без съгласието на притежателя съставлява нарушение", а втората алинея допълва нови случаи на нарушения („Нарушение съставлява и:..."). ЗМГО е специален спрямо НК закон и разпоредбата на чл. 172б от НК препраща към текстовете на ЗМГО относно дефинициите на използваните понятия и използваното в текста на чл. 172б от НК – „използване в търговската дейност". Тълкуването на текстовете към момента е ограничено и сочи, че текстовете на чл. 73, ал. 2 ЗМГО не включва „използване в търговската дейност". Липсва и общо определение на нарушението върху търговски марки (както е в настоящия чл. 73 ЗМГО) и последващо посочване на	**8. Не се приема**	**По т. 8.** Коментарът цели въвеждане на нов елемент в съставите на нарушението по чл. 127, ал. 3. Коментарът не би могъл да се отнася до ал. 1 и 2 от законопроекта, където като елемент от състава на нарушението е предвидено „използване в търговската дейност". Цитираните текстове в становището са от действащия ЗМГО и не са идентични с текстовете на законопроекта. По отношение на ал. 3 следва да се посочи, че с нея се реферира към нарушение по чл. 13, ал. 3, с който се въвежда нов вид нарушение, (съгласно чл. 10, т. 4 от Директивата). Текстът на Директивата не изисква „въвеждането" на тези стоки да е с цел „използване в търговската дейност".

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	гражданскоправната защита, съответно на административно наказателните мерки. Нарушението по новия ЗМГО се определя конкретно спрямо гражданскоправната закрила (чл. 113 и сл. от законопроекта) и спрямо административно наказателната отговорност (чл. 127 и сл. от законопроекта)		
	9. Административно-наказателна отговорност – чл. 128 от Законопроекта съдържа правила за инициране на административно производство и за извършване на проверки за административни нарушения от ПВ. Изискването на чл. 128, ал. 3, т. 5 – „точен адрес и вид на обекта, където се извършва предполагаемото нарушение" би довело до блокиране на възможностите за административно-наказателна закрила за притежателите на търговски марки.	**9. Не се приема**	**По т. 9.** Член 128, ал. 3, т. 5 посочва като задължителен реквизит на сигнала точен адрес и вид на обекта, където се извършва предполагаемото нарушение. Премахването на това изискване ще направи невъзможна проверката по сигнала. Патентно ведомство не разполага с правомощия и капацитет да извършва оперативно-издирвателни действия, които да установят обекта, където се извършва нарушението.
	10. Да се предвиди възможност за разгласяване диспозитива на решението, съгласно чл. 116, ал. 2, т. 3 и по електронен път. Предложението е с оглед все по-широкото използване на електронните медии.	**10. Приема се**	**По т. 10.** В чл. 116, ал. 2, т. 3 е добавена възможността за разгласяване на диспозитива на решението извън визираните в разпоредбата и „по друг начин, определен от съда". Изменението е направено с цел да бъдат обхванати всички възможности за разгласяване, включително и по

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			електронен път.
5. Българска национална група на Международната асоциация за закрила на интелектуалната собственост (БНГ на AIPPI)	**1.** Използваната правна техника за двойно, тройно и дори четворно препращане от член в член води до объркване и до неприемливи резултати. Така например са допуснати очевидни грешни препращания в чл. 75, ал. 13, чл. 69, ал. 1, т. 3 и чл. 5, ал. 1, т. 15.	**1. Приема се частично**	**По т. 1.** Чрез използването на техниката на препращане се избягва излишното повтаряне на текстове, което би затруднило цялостното възприемане и разбиране на нормата, по отношение на която се прилага. Действително препратката в чл. 69, ал. 1, т. 3 е некоректна. Текстът е коригиран. Разпоредбата на чл. 5, ал. 2, т. 15 обаче не препраща към друга норма, а само сочи едно от многото обстоятелства, които подлежат на вписване в Държавния регистър.
	2. Съкращаване на всички предвидени в проекта срокове е немотивирано. Не съответства на предвидените в Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета относно марката на Европейския съюз, където обичайно предоставяните срокове са 3 месечни, а най-краткият срок е 1 месец. Предлагаме да се запазят сроковете по сега действащия закон или да се променят, както следва: - Чл. 31, ал. 2 – срокът да бъде удължен на 1 месец; - Чл. 46, ал. 2 – срокът да бъде удължен на 1 месец;	**2. Приема се частично**	**По т. 2.** В рамките на обществените консултации бяха получени голям брой становища, в които се предлагат по-дълги от заложените в законопроекта срокове. В повечето случаи предложените от заинтересованите страни срокове, съвпадат. Това показва, че има сравнително голям консенсус относно преценката за реалната възможността от спазването им във всеки един конкретен случай. След обстоен анализ на мотивите, изложени в подкрепа на предложенията за удължаване на всеки един срок поотделно, беше

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	- Чл. 46, ал. 3 – срокът да бъде удължен на 1 месец; - Чл. 55, ал. 3 – срокът да бъде удължен на 1 месец; - Чл. 57, ал. 6 – срокът да бъде удължен на 1 месец; - Чл. 57, ал. 7 – срокът да бъде удължен на 1 месец; - Чл. 57, ал. 12 – срокът да бъде удължен на 1 месец; - Чл. 57, ал. 13 – срокът да бъде удължен на 1 месец; - Чл. 58, ал. 5 – срокът да бъде удължен на 3 месец; - Чл. 58, ал. 6 – срокът да бъде удължен на 1 месец; - Чл. 73, ал. 3 – срокът да бъде удължен на 1 месец; - Чл. 73, ал. 5 – срокът да бъде удължен на 1 месец; - Чл. 75, ал. 5 – срокът да бъде удължен на 2 месеца; - Чл. 75, ал. 6 – срокът да бъде удължен на 2 месеца; - Чл. 75, ал. 13 – срокът да бъде удължен на 1 месец; - Чл. 75, ал. 14 – срокът да бъде удължен на 1 месец; - Чл. 76, ал. 1 – срокът да бъде удължен на 3 месеца; - Чл. 76, ал. 3 – срокът да бъде удължен на 1 месец; - Чл. 76, ал. 5 – срокът да бъде удължен на 1 месец; - Чл. 76, ал. 12 – срокът да бъде		извършена редакция, в резултат от която повечето от срокове в законопроекта са удължени, съгласно преобладаващата част от направените предложения. Запазени са само тези срокове, при които не се иска събиране на доказателства, а извършване на еднократно действие, като напр. заплащане на такса (чл. 46, ал. 1, чл. 73, ал. 3, чл. 76, ал. 4) или волеизявление (чл. 57, ал. 12 и ал. 13, чл. 75, ал. 3, ал. 13 и ал. 14, чл. 76, ал. 12 и ал. 13), или законът предвижда възможност за тяхното удължаването (чл. 46, ал. 2, изречение трето).

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	удължен на 1 месец; - Чл. 76, ал. 13 – срокът да бъде удължен на 1 месец; - Чл. 77, ал. 6 – срокът да бъде удължен на 3 месеца; - Чл. 77, ал. 7 – срокът да бъде удължен на 1 месец; - Чл. 96, ал. 1 – срокът да бъде удължен на 1 месец; - Чл. 98, ал. 5 – срокът да бъде удължен на 1 месец; - Чл. 84, ал. 1 – срокът да бъде удължен на 2 месеца.		
	3. Да се измени чл. 9, ал. 2, както следва – „Марката е марка за стоки, марка за услуги, колективна марка и сертификатна марка".	**3. Не се приема**	**По т. 3.** В практиката и в Директива (ЕС) 2015/2436 видовете марки се делят на три основни вида – търговска марка; колективна марка и сертификатна марка. Търговската марка от своя страна може да бъде както марка само за стоки или само за услуги, така и марка за стоки и услуги (едновременно).
	4. Да се измени чл. 11, ал. 4, тъй като предложеният текст може да доведе до сериозни конфликти при последващо регистриране на сходни марки от другите ползватели на регистрирано географско означение. Предлагат се два варианта на редакция: „разпоредбите на ал. 1, т. 12 не се прилагат, когато заявителят на марка, която съдържа по-рано заявено или регистрирано по реда на	**4. Не се приема**	**По т. 4.** Изключението относно регистрацията на марки, съдържащи регистрирани по реда на ЗМГО географски означения, когато техният заявител е вписан ползвател не е обвързано с това дали географското означение е отличителния или доминиращ елемент на марката;

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	този закон географско означение е вписан негов ползвател и включеното в марката географско означение не представлява доминиращ елемент от марката" или „разпоредбата на ал. 1, т. 12 не се прилага, когато заявителят на марка, която съдържа по-рано заявено или регистрирано по реда на този закон географско означение е вписан негов ползвател и при условие, че отличителността на марката не се дължи на включеното в състава й географско означение".		
	5. Да се измени чл. 12, ал. 2, т. 9, както следва – „марка, която е общоизвестна на територията на Република България към датата на подаване на заявка за марка, съответно към датата на приоритета.".	**5. Приема се**	**По т. 5.** Текстът е редактиран в съответствие с предложението.
	6. Да се измени чл. 12, ал. 3, както следва – „Не се регистрира марка, която е идентична или сходна на по-ранна марка и е предназначена за стоки или услуги, независимо дали са идентични или сходни или не на тези, за които по-ранната марка е регистрирана, когато по-ранната марка се ползва с известност на територията на Република България и използването без основание на заявената марка би довело да несправедливо облагодетелстване от	**6. Не се приема**	**По т. 6.** При определени условия известността на по-ранна марка на ЕС на територията, на която и да е държава членка може да се приеме за известност на територията на целия ЕС, съгласно Регламент №207/1001 и практиката на Съда на ЕС.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	отличителния характер или известността на по-ранната марка или би ги увредило." Същественото в случая обстоятелство е, че се противопоставя марка на ЕС за територията на РБ, поради което марката на ЕС следва да е известна в България.		
	7. Да измени чл. 24, ал. 5, като възможността за вписване без представяне на извадки от лицензионния договор с неговите основни клаузи следва да отпадне. В случай, че предложението остане, предлагаме следния текст: „Лицензионният договор се вписва в Държавния регистър по искане на една от страните, към което се прилага извлечение от него, което съдържа идентификационните данни на лицензодателя и лицензополучателя, данни за марката, стоките и/или услугите, за които се отнася лицензията, срок на договора и е скрепено с подписите на страните. Лицензионен договор или извлечение от него не се прилага, когато искането е подписано и от двете страни с изрично посочване на имената и качеството на лицата, които го подписват и съдържа информацията, посочена в предходното изречение. При възможността лицензия на марка да	**7. Приема се**	**По т. 7.** Предложената редакция на чл. 24, ал. 5 е отразена в съответствие с предложението.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	се вписва по искане на двете страни (без представяне на извлечение от лицензионни договор с клаузите за вида на лицензията, срок, вида на лицензираната марка, обхвата, територията и пр.) ал. 7 е практически неприложима норма.		
	8. Да отпадне чл. 38, ал. 3, тъй като оставането й въвежда възможност за ретроактивна отмяна на действието на регистрацията според случая, т.е. според интереса на молителя, като не е изрично записано, че в негова тежест е да докаже датата на възникване на основанието.	**8. Не се приема**	**По т. 8.** Текстът напълно съответства на чл. 62, т. 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 и на чл. 47, т. 1 от Директивата. От редакцията му е ясно, че доказване на датата на възникване на основанието е в тежест на молителя, тъй като искането по чл. 38, ал. 3 се прави в рамките на процедурата по искане за заличаване на регистрация на основание чл. 35, ал. 1, т. 1, което трябва да е обосновано и подкрепено с доказателства.
	9. Да се уточни в чл. 41, ал. 1, че промените имат действие по отношение на трети лица след вписването им в ДР.	**9. Приема се**	**По т. 9.** Текстът е редактиран в съответствие с предложението.
	10. Да отпадне или да се редактира чл. 55, ал. 2 в съответствие с практиката на EUIPO, а именно че подадената преди началото на срока опозиция се счита за подадена на първия ден от срока. Предлагаме следния текст: „опозиция, подаде преди началото на срока по чл. 52,	**10. Не се приема**	**По т. 10.** Целта на предложението е да се постигне максимална стабилност по отношение на заявената марка, която вече е преминала формална експертиза и експертиза по същество, и точно определяне на предмета на опозицията.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	ал. 1 се счита за подадена в първия ден на срока".		
	11. Да отпаднат чл. 56 и чл. 74, тъй като липсва обосновка и необходимост за въвеждането им. Чл. 32 от АПК предвижда възможността по производствата, в които правата и задълженията на страните произтичат от еднакво физическо състояние и по които е компетентен един и същ административен орган, да започне и се проведе едно производство, засягащо повече от една срана. Нито в хипотезата на чл. 56, нито при чл. 74 (с изключение на хипотезата на едновременно обжалване на едно и също решение от двете страни по производството по опозиция) има права или задължения на страните, произтичащи от едно и също физическо обстоятелство.	**11. Не се приема**	**По т. 11.** Възможността за обединяване на производствата се запазва, но текстът на разпоредбите е редактиран, така че хипотезата да се прилага единствено когато, „това няма да възпрепятства нормалния ход на производството и няма да бъдат застрашени интересите на страните".
	12. Да отпаднат чл. 57, ал. 3 и чл. 76, ал. 2, тъй като текстът противоречи на принципа на чл. 12, ал. 4, който въвежда датата на заявяване като релевантна дата.	**12. Приема се**	**По т. 12.** Текстовете на чл. 57, ал. 3 и на чл. 76, ал. 2 отпадат.
	13. Да отпадне чл. 77, ал. 3, тъй като не поддържаме предложението, въвеждащо задължение за носителя на по-ранни права при подаване на искане за заличаване на по-късна регистрация да доказва, не само да е	**13. Не се приема**	**По т. 13.** Текстът е от задължителните за транспониране текстове на Директивата (чл. 9, т. 2 от Директивата). Съгласно преамбюла на Директивата (пар. 32) отделната регистрирана марка следва да бъде

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	използвал марката, но и да докаже използване пет години преди датата на заявяване или приоритета на марката обект на искането. Противоречи на чл. 21, ал. 1.		защитена само доколкото действително се използва, като регистрирана по-ранна марка не би следвало да дава възможност на нейния притежател да я противопостави на по-късна марка или да иска обявяването на последната за недействителна, ако същият притежател не е започнал реално да използва своята марка.
	14. Да отпаднат чл. 84, ал. 5 и чл. 106, ал. 4, тъй като противоречат на принципите на административния процес, включително чл. 7 и чл. 9 на АПК.	**14. Приема се частично**	**По т. 14.** В проекта на ЗМГО са предвидени достатъчно възможности в хода на производствата страните да представят възражения и доказателства, на които се основава крайният акт. Законосъобразността на акта следва да се прецени от гледна точка на фактите и обстоятелствата, които са били известни към момента на неговото издаване. След анализ на предложенията, постъпили от общественото обсъждане и междуведомственото съгласуване и с цел по-пълното гарантиране на правото на защита на лицата, текстовете, които ограничават страните да представят доказателства след изтичане на определените срокове, но преди вземане на решение от административния орган са

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			редактирани. Предвижда се в производството пред ПВ страните да могат да представят нови доказателства „ако са нововъзникнали или страните не са могли да ги узнаят, посочат или представят в срок". Възможността страните да могат да твърдят нови обстоятелства, да сочат и да представят нови доказателства в съдебното производство, също е дадена, но само ако страните не са могли да ги узнаят, посочат и представят в срок в административното производство. Целта на новото предложение за редакция на разпоредбите е да се постигне процесуална икономия, дисциплиниране на страните, стимулиране на активното им участие още в административната фаза и минимизиране на случаите на злоупотреба с процесуални права, като изкуствено удължаване на състезателната част от производството. Приемането на отговори, становища, доказателства и др. след изтичане на указаните на страните срокове обезсмисля тяхното съществуване в закона. Не на последно място следва да се отбележи, че такава е и практиката на Съда на ЕС.
	15. Да се създаде нова алинея 3 към	**15. Приема се**	**По т. 15.** В чл. 116 от законопроекта е

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	чл. 116 със следното съдържание: „Независимо от иска по ал. 1, носителят на права по този закон може да предяви иск за преустановяване на предоставяни от посредници дейности и услуги, когато същите способстват на трети страни на нарушаване на права по този закон. Уважаването на иск по отношение на посредник не е обвързано с предявяване на иск по ал. 1 срещу самия нарушител. Когато по отношение на посредник са налице условия за изключване на отговорността по чл. 16 от Закона за електронната търговия, срещу него може да бъде предявен иска по тази алинея, само ако преди това до него е отправена покана за доброволно изпълнение." Предложената допълнителна алинея произтича от задължението за имплементиране на чл. 11 от Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година. В настоящият параграф се предвижда регламентация за самостоятелна, ограничена по обем, обективна безвиновна отговорност на посредниците, чиито услуги се ползват от трети страни за нарушаване на права по ЗМГО.		създадена нова ал. 3 в съответствие с предложението.
6. адв. Христо	**1.** Да се измени чл. 11, т. 12, т. 13 и т. 14 като съдържащият се в тях	**1. Приема се**	**По т. 1.** Текстовете са редактирани в съответствие с предложението, като

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
Пламенов Райчев	израз „марка, чието използване би било в нарушение" се замени с „марка, чиято регистрация би била в противоречие". Тази формулировка е по-близо до аналогичната разпоредба от Регламент (ЕС) 2017/1001 на ЕП и на Съвета от 14 юни 2017 година Също така целта на чл. 11 е да регулира принципните пречки пред регистрацията на дадена марка, а не условията и ограниченията при използването й.		думите „марка, чието използване би било в нарушение" са заменени с думите „марка, чиято регистрация би била в нарушение".
	2. Да се допълни чл. 23, ал. 2 и чл. 24, ал. 2 от проекта на ЗМГО като в текстовете след думите „между тях" се добави думата „писмено".	**2. Приема се**	**По т. 2.** Текстът е редактиран в съответствие с предложението.
	3. Да се допълни чл. 45, ал. 2 и ал. 4 с оглед принципната допустимост на прехвърлянето на заявки за марки и с оглед аналогичните разпоредби на Регламента за марката на ЕС. Предлага се в посочените текстове, след думите „на заявителя" да се добавят думите „или негов правоприемник".	**3. Приема се**	**По т. 3.** Текстовете на чл. 45, ал. 2 и ал. 4 са редактирани в съответствие с предложението.
	4. Да се удължат сроковете. Тяхното съкращаване нарушава интересите на лицата в производствата. Сроковете не отговарят на утвърдената практика, вкл. на ниво СЕСИС и биха затруднили дейността на	**4. Приема се частично**	**По т. 4.** В рамките на обществените консултации бяха получени голям брой становища, в които се предлагат по-дълги от заложените в законопроекта срокове. В повечето случаи предложените от заинтересованите страни срокове,

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	притежателите на права и техните представители по индустриална собственост. Считам, че следните срокове би следвало да бъдат удължени: - чл. 46, ал. 3 - да бъде удължен на 1 месец; - чл. 57, ал. 6 и ал. 7 – да бъдат удължени на 1 месец; - чл. 58, ал. 5 – да бъде удължен на 2 месеца; - чл. 58, ал. 6 – да бъде удължен на 1 месец; - чл. 73, ал. 3 и ал. 5 - да бъде удължен на 1 месец, с изключение на срока за плащане на такса; - чл. 75, ал. 5 и ал. 6 – да бъдат удължени на 1 месец; - чл. 76, ал. 1 – да бъде удължен на 2 месеца, когато се касае за представяне на доказателства за използване на марката; - чл. 76, ал. 3 и ал. 5 - да бъдат удължени на 1 месец; - чл. 77, ал. 6 - да бъде удължен на 2 месеца; - чл. 77, ал. 7 - да бъде удължен на 1 месец; Когато се касае за срокове за просто потвърждение на определени обстоятелства (например чл. 57, ал. 12) или за просто плащане на такса (чл. 76, ал 12 и ал. 13), считам, че съкратените срокове в проекта на ЗМГО имат известно оправдание и		съвпадат. Това показва, че има сравнително голям консенсус относно преценката за реалната възможността от спазването им във всеки един конкретен случай. След обстоен анализ на мотивите, изложени в подкрепа на предложенията за удължаване на всеки един срок поотделно, беше извършена редакция, в резултат от която повечето от срокове в законопроекта са удължени, съгласно преобладаващата част от направените предложения. Запазени са само тези срокове, при които не се иска събиране на доказателства, а извършване на еднократно действие, като напр. заплащане на такса (чл. 46, ал. 1, чл. 73, ал. 3, чл. 76, ал. 4) или волеизявление (чл. 57, ал. 12 и ал. 13, чл. 75, ал. 3, ал. 13 и ал. 14, чл. 76, ал. 12 и ал. 13), или законът предвижда възможност за тяхното удължаването (чл. 46, ал. 2, изречение трето).

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	биха могли да бъдат запазени с оглед бързина на производството.		
	5. Да се измени чл. 50, ал. 3 като думите „знака или" се заменят с думите „знака и", тъй като условията, посочени в разпоредбата следва да са кумулативни.	**5. Приема се**	**По т. 5.** Текстът е редактиран в съответствие с предложението.
	6. Да се измени чл. 52, ал. 2, като: а) в т. 2 думите „данни за правен интерес се заменят с думите „по-ранната марка или право по чл. 12"; б) в т. 3 след думата „марката" да се постави запетая и да се добавят думите „съответно номер на международната регистрация"; в) в т. 4 след думите „във връзка с него" да се постави запетая и да се добавят думите „вкл. стоките или услугите, срещу които е насочена опозицията". Промените отразяват разбирането, че при по-ранна марка или право на опонент, правният интерес се презюмира.	**6. Приема се частично**	**По т. 6.** Текстовете са редактирани по начин, който отразява смисълът на предложението и съобразно получени от други лица в рамките на общественото обсъждане предложения. В т. 2 думите „данни за правен интерес се заменят с думите „информация за наличие на правен интерес". Тази информация е всъщност информация за по-ранна марка или право по чл. 12. В т. 3 след думата „марката" са добавени думите „и стоките или услугите, срещу които е насочена опозицията".
	7. Да се измени чл. 55, ал. 1 като след думите „е налице правен интерес" се заменят с думите „е налице по-ранната марка или право по чл. 12". Промените отразяват разбирането, че при по-ранна марка или право на опонент, правният интерес се презюмира. Същите съображения	**7. Не се приема**	**По т. 7.** Формулировката „информация за наличие на правен интерес" обхваща всички права по чл. 12, без необходимост да се уточнява, че това е „по-ранната марка или право по чл. 12". Също така, възможно е дадено лице да докаже правен интерес от подаване на

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	важат и за чл. 71, ал. 1, т. 2, чл. 71, ал. 2, т. 2 и чл. 71, ал. 3, т. 4 от проекта. В текста на чл. 71, ал. 3, т. 4 биха могли да останат думите „правния интерес", като думите „е налице по-ранната марка или право по чл. 12" се добавят преди думите „данни за".		опозиция, дори и да не е притежател на регистрирана по-ранна марка или на по-ранно право. Съгласно предложената редакция, за извършването на проверка за наличието на правен интерес, опонентът/подателят на искането е достатъчно да предостави информация за по-ранните марки, на които се основава опозицията/искането. Съставът прави служебна проверка в базите данни и установява валидността на по-ранните права и притежаването им от опонента, т.е. наличието на правен интерес. В случаите, когато той трябва да се доказва от опонента, е необходимо да се представят доказателства по чл. 52, ал. 2, т. 6 и съответните точки на чл. 71. В чл. 71, ал. 1, т. 2, чл. 71, ал. 2, т. 2 и чл. 71, ал. 3, т. 4 формулировката „данни за правен интерес" се заменя с „информация за наличие на правен интерес".
	8. Да отпадне възможността за обединяване на производствата, предвидена в чл. 56 и чл. 74 от проекта или да бъде допусната само, когато се касае за няколко производства между абсолютно идентични страни. Подобна възможност противоречи на	**8. Приема се**	**По т. 8.** Възможността за обединяване на производствата се запазва, но текстът на разпоредбите е редактиран, така че хипотезата да се прилага единствено когато, „това няма да възпрепятства нормалния ход на производството и няма да бъдат застрашени интересите на

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	практиката на СЕИС и крие рискове. На първо място всеки от различните опоненти, искатели, съответно жалбоподатели, следва да доказва основанието си самостоятелно в отделно производство, а не да се ползва от доказателствата и съображенията на другите опоненти, искатели, жалбоподатели. На второ място, по този начин се застрашава конфиденциалността на отделните преписки.		страните".
	9. С текстовете на чл. 57, ал. 5, чл. 76, ал. 3 и чл. 84, ал. 5 от проекта на ЗМГО се създава впечатление за установяване на своего рода процесуална преклузия за представяне на възражения и доказателства, която е нехарактерна за административните производства, регулирани от АПК. Целта на тези разпоредби, а именно процесуална бързина, е оправдана. Но едва ли такава нова преклузия е правилното средство за постигане на тази цел. Създава се възможност да бъдат постановявани решения на чисто процесуални основания – например когато дадено искане или жалба са очевидно основателни по същество, но е пропуснат преклузивният срок за предоставяне на определени доказателства. Патентно ведомство, като административен орган с	**9. Приема се частично**	**По т. 9.** В действащия закон и в проекта на ЗМГО са предвидени достатъчно възможности в хода на производствата по опозиции, жалби и искания страните да представят възражения и доказателства, на които се основава крайният акт. Предвид това законосъобразността на акта следва да се прецени от гледна точка на фактите и обстоятелствата, които са били известни към момента на неговото издаване. След анализ на предложенията, постъпили от общественото обсъждане и междуведомственото съгласуване и с цел по-пълното гарантиране на правото на защита на лицата, текстовете на чл. 57 и чл. 76 са променени по следния начин: „Отговори, становища и доказателства от страните, ..., не се

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	основно задължение да следи за материалната законност, не би следвало да се допуска подобно господство на формата над съдържанието. Разпоредбите в проекта създават условия за изпадане в чисто процесуални спорове и използване на процесуални „хватки" от страните в стремежа им да обосноват (не)спазването на преклузивния срок.		взимат предвид .... и не се изпращат на другата страна, освен ако са нововъзникнали или страните не са могли да ги узнаят, посочат или представят в срок. Предложението за чл. 84, ал. 5 и чл. 106, ал. 4 не се приема. Текстовете предвиждат възможността страните да могат да твърдят нови обстоятелства, да сочат и да представят нови доказателства в съдебното производство, само ако не са могли да ги узнаят, посочат и представят в срок в административното производство. Целта е да се постигне процесуална икономия, дисциплиниране на страните, стимулиране на активното им участие още в административната фаза и минимизиране на случаите на злоупотреба с процесуални права, като изкуствено удължаване на състезателната част от производството. следва да се отбележи, че такава е и практиката на Съда на ЕС.
	10. Да се редактира текста на чл. 59, ал. 3, изр. 1 от проекта на ЗМГО. Не става ясно в кои от хипотезите по чл. 59, ал. 2 от проекта на ЗМГО производството по опозицията се спира служебно и в кои хипотези е необходимо искане за това от някоя от страните.	**10. Не се приема**	**По т. 10.** При всички възможни основания за спиране на производството, спирането може да бъде направено както служебно, така и по инициатива на страните. Това е причината те да не бъдат диференцирани. При искане за спиране от страните, съставът се

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			произнася с решение по искането след преценка за неговата основателност (нов текст в чл. 59, ал. 4).
	11. Да отпадне чл. 76, ал. 4 от проекта на ЗМГО, защото противоречи на аналогичното законодателство и практика относно марката на ЕС. Регламентът за марката на ЕС предвижда исканията за заличаване на база авторски права винаги да се разглеждат от СЕСИС.	**11. Не се приема**	**По т. 11.** Разпоредбата на чл. 76, ал. 4 се отнася за случаите, когато притежателят на атакуваната марка е оспорил съществуването на по-ранното авторско право. В случите, когато това не е оспорено, ПВ установява наличието на такова право.
	12. Референцията, съдържаща се в чл. 80 към срок по чл. 58, ал. 4 е невярна, тъй като в чл. 58, ал. 4 не е уреден срок.	**12. Приема се**	**По т. 12.** Редакцията е отразена.
	13. С цел прецизност да се допълни чл. 117, ал. 3 от проекта на ЗМГО, като след думите „по искането за отменяне" се добавят думите „с влязъл в сила акт на Патентно ведомство или съда.".	**13. Не се приема**	**По т. 13.** Текстът на чл. 117, ал. 3 отпада.
	14. Поради значително покачване в индекса на потребителските цени, както и натрупалата се инфлация в немалък относителен размер, максималният размер от 100 000 лева, определен в чл. 119, ал. 1, т. 1 се явява неадекватен на действителните вреди при нарушенията на права.	**14. Не се приема**	**По т. 14.** Посоченият в разпоредбата таван на обезщетението, което се присъжда на ищеца се прилага само в случаите, когато искът е установен по основание, но няма данни за неговият размер. При доказани вреди на по-висока стойност, ищецът ще получи за всички претърпени имуществени и

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			неимуществени вреди и пропуснати ползи, които са пряка и непосредствена последица от нарушението
	15. Да отпадне ал. 6 от пар. 3 на Преходните и заключителни разпоредби (ПЗР) на проекта. Тази разпоредба лишава притежателите на права от надлежно придобити от тях права с обратна сила и поощрява потенциалните правонарушители.	**15. Не се прима**	**По т. 15.** На 28. 01. 2019 г. е получено Мотивирано становище по процедура по нарушение № 2017/4062, в правната оценка на което е посочено, че българското законодателство е несъвместимо с правото на ЕС, доколкото то предоставя възможност за национална закрила на географски означения, попадащи в обхвата на Регламент (ЕС) № 1151/2012. Отбелязва се, че действащият ЗМГО (Обн., ДВ, бр. 81 от 1999 г., попр. бр. 82 от 1999 г., посл. изм. и доп. бр. 61 от 2018 г.) все още запазва закрилата на географските означения в нарушение на Регламент (ЕС) № 1151/2012 , макар и само за преходен период. Същевременно законът не съдържа преходни разпоредби относно текущи (към датата на влизане в сила на закона) съдебни или административни производства, както и по отношение на образувани нови съдебни или административни производства, във връзка с нарушения на права върху регистрирани географски означения, осъществени считано от датата на

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			влизане в сила на закона. Законопроектът цели и привеждане на националното законодателство в съответствие с изискванията на Директива (ЕС) 2015/2436 и на Регламент (ЕС) № 1151/2012, както и да отстрани несъответствията, констатирани в получено на 28.01.2019 г. мотивирано становище по процедура за нарушение № 2017/4062 по описа на Европейската комисия.
7. Магдалена Радулова, ПИС, член на САК и Илияна Маринова, ПИС	**1.** Предложените съкратени срокове са необосновани, тъй като лишава страните от възможността да участват спокойно в административното производство, организирайки в нормални срокове защитата на правата и законните си интереси. Следва да се има предвид, че принципите за „истинност" (чл. 7 от АПК) и за „служебното начало" (чл. 9 от АПК) доминират над принципа за процесуална бързина и икономия (чл. 11 от АПК). Това означава, че законът не само не трябва да преклудира възможността страните да предоставят становища и доказателства в достатъчно продължителни срокове до установяване на обективната истина, но трябва и да стимулира административния орган да събира доказателства и когато няма искане	**1. Приема се частично**	**По т. 1.** В рамките на обществените консултации бяха получени голям брой становища, в които се предлагат по-дълги от заложените в законопроекта срокове. В повечето случаи предложените от заинтересованите страни срокове, съвпадат. Това показва, че има сравнително голям консенсус относно преценката за реалната възможността от спазването им във всеки един конкретен случай. След обстоен анализ на мотивите, изложени в подкрепа на предложенията за удължаване на всеки един срок поотделно, беше извършена редакция, в резултат от която повечето от срокове в законопроекта са удължени, съгласно повечето направени предложения. Запазени са само тези срокове, при които не се иска

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	от страните. Това не е залегнало в предложения проект на ЗМГО. Съществува обективна невъзможност предложените съкратени срокове да бъдат спазени, без да се засегнат правата на участниците в производствата. Не е случаен фактът, че най-краткия срок, определен с Регламент 2017/1001 е един месец, а повечето са два месеца. Прави впечатление и че за много от действията на администрацията, срокове не са фиксирани (чл. 46, ал. 1 и 2, чл. 49, ал. 1 и 3, чл. 55, чл. 57, ал. 1, чл. 73, ал. 6, чл. 83 и др.) Предлага се сроковете да бъдат определени, както следва: по чл. 31, ал. 2 – 14 дни; по чл. 46, ал. 2 и 3 – 1 месец; по чл. 47, ал. 2 – 2 месеца; по чл. 55, ал. 3 – 1 месец; по чл. 57, ал. 5 – 2 месеца; по чл. 57, ал. 6, 7, 12, 13 и 14 – 1 месец; по чл. 58, ал. 5 – 2 месеца; по чл. 58, ал. 6 – 1 месец; по чл. 73, ал. 3 и 5 – 1 месец; по чл. 75, ал. 5, 6, 13 и 14 – 2 месеца; по чл. 76, ал. 1 – 2 месеца; по чл. 76, ал. 3, 5, 12 и 13 – 1 месец; по чл. 77, ал. 6 – 2 месеца; по чл. 77, ал. 7 – 1 месец; по чл. 96, ал. 1 – 1 месец; по чл. 98, ал. 5 – 1 месец.		събиране на доказателства, а извършване на еднократно действие, като напр. заплащане на такса (чл. 46, ал. 1, чл. 73, ал. 3, чл. 76, ал. 4) или волеизявление (чл. 57, ал. 12 и ал. 13, чл. 75, ал. 3, ал. 13 и ал. 14, чл. 76, ал. 12 и ал. 13), или законът предвижда възможност за тяхното удължаването (чл. 46, ал. 2, изречение трето).
	2. Да се удължат и сроковете за обжалване пред съда на актовете на Патентното ведомство, като едномесечните срокове по чл. 84, ал.	**2. Приема се**	**По т. 2.** Редакциите са отразени в съответствие с предложенията.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	1 и чл. 106, ал. 1 бъдат заменени с тримесечни, а седмодневният срок по чл. 84, ал. 2 и чл. 106, ал. 2 да се промени на 14 дневен.		
	3. Да отпаднат чл. 57, ал. 5 и 9, чл. 75, ал. 6 и чл. 76, ал. 3 и 6 от проекта на ЗМГО, както и останалите разпоредби, ограничаващи страните да представят изчерпателно всички мотиви, становища и доказателства, включително когато са постъпили извън съответните срокове, но преди вземането на решение от административния орган, тъй като противоречат на принципите на административния процес за истинност и служебното начало. Трябва да отпадне и предвидената в чл. 84, ал. 5 и чл. 106, ал. 4 забрана за представяне на аргументи и доказателства пред първоинстанционния съд, тъй като първата инстанция разглежда спора по същество. Поради това предвидените забрани препятстват защитата на страните.	**3. Приема се частично**	**По т. 3.** В проекта на ЗМГО са предвидени достатъчно възможности в хода на производствата страните да представят възражения и доказателства, на които се основава крайният акт. Законосъобразността на акта следва да се прецени от гледна точка на фактите и обстоятелствата, които са били известни към момента на неговото издаване. След анализ на предложенията, постъпили от общественото обсъждане и междуведомственото съгласуване и с цел по-пълното гарантиране на правото на защита на лицата, текстовете, които ограничават страните да представят доказателства след изтичане на определените срокове, но преди вземане на решение от административния орган са редактирани. Предвижда се в производството пред ПВ страните да могат да представят нови доказателства „ако са нововъзникнали или страните не са могли да ги узнаят, посочат или представят в срок". Възможността страните да могат да твърдят нови

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			обстоятелства, да сочат и да представят нови доказателства в съдебното производство, също е дадена, но само ако страните не са могли да ги узнаят, посочат и представят в срок в административното производство. Целта на новото предложение за редакция на разпоредбите е да се постигне процесуална икономия, дисциплиниране на страните, стимулиране на активното им участие още в административната фаза и минимизиране на случаите на злоупотреба с процесуални права, като изкуствено удължаване на състезателната част от производството. Приемането на отговори, становища, доказателства и др. след изтичане на указаните на страните срокове обезсмисля тяхното съществуване в закона. Не на последно място следва да се отбележи, че такава е и практиката на Съда на ЕС. Фиксирането на срокове в състезателно производство има за цел именно спазването им от страните, с цел да се избегне изкуствено удължаване на състезателната част от производството.
	4. Да се предвиди възможност за електронно подаване на документи без да се иска от страните да ги	**4. Приема се частично**	**По т. 4.** Предложението за промяна е отразено в чл. 52, ал. 2. Относно предложението, за всички подадени

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	предоставят допълнително и на хартия, в два екземпляра за услугите, които са електронно обезпечени. Една от промените следва да бъде в чл. 52, ал. 2 от проекта на ЗМГО, където след думите „Опозицията се подава в два идентични екземпляра" да се добави „когато не е подадена по електронен път".		по електронен път пред ПВ заявки, искания, жалби и др. документи да отпадне изискването за предоставянето им на хартиен носител може да се посочи следното. Това задължение е уредено в подзаконови нормативни актове по прилагането на сега действащия ЗМГО. С приемането на новите актове по приложение на проектозакона, редът за представяне на документи ще бъде уреден отново.
	5. За да се създаде възможност в производствата по опозиции или заличаване за заявителя или притежателя да поискат доказване на използване на по-ранната марка преди да представят възражението си. В чл. 58 от проекта на ЗМГО следва да се добави нова ал. 6: (6) „Когато направи искане по ал. 1, заявителят може да представи отговора си на опозицията в срока по чл. 57, ал. 5, след като му бъдат изпратени доказателствата по предходната алинея", респ. в чл. 77 да се въведе нова алинея 8: (8) „Когато направи искане по ал. 1, притежателят на правото върху марка може да представи възражението си в срока по чл. 76, ал. 1 след като му бъдат изпратени доказателствата по предходната алинея".	**5. Не се приема**	**По т. 5.** Уточнението, че когато направи искане за доказване на реално използване на по-ранната марка заявителят може да представи възражението си срещу опозицията след представяне на доказателствата за използване от страна на опонента не е необходимо, тъй като и към момента при направено искане за доказване тази последователност се спазва. Приемане на предложението ще доведе неминуемо до забавяне на производството. Предвиденият в чл. 58, ал. 6, съответно чл. 77, ал. 7 едномесечен срок за представяне на становище по доказателствата за реално използване е достатъчен.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	6. За да се спазва принципът за достъпност, публичност и прозрачност и поради важността на оповестяването на факти с правно значение за производства пред други органи, свързани със съответната марка, следва да се предвиди задължение за Патентното ведомство да публикува всички извършени вписвания в Държавния регистър на марките като за целта в чл. 83, ал. 1, след изречението „Патентното ведомство извършва публикация в официалния си бюлетин на всяка регистрирана марка" да се добави текстът „и на всички последващи вписвания в Държавния регистър, свързани с нея в срок до един месец от вписването им".	**6. Не се приема**	**По т. 6.** Данните, за които се предлага да бъдат задължителни за публикуване в Официалния бюлетин на ПВ са отразени в Държавния регистър на марките. Този регистър е публичен, като всяко лице може да направи справка или извлечение от съдържанието му. С оглед на изложеното, не е необходимо същите данни да се публикуват и в Официалния бюлетин.
	7. В чл. 4 от проекта на ЗМГО, след думите „Патентното ведомство събира такси за регистрация" следва да се добави уточнението „когато марката може да бъде регистрирана". Предложението е продиктувано от факта, че не е справедливо да се събират такси за регистрация на марки, които няма да бъдат регистрирани,	**7. Не се приема**	**По т. 7.** Независимо от крайното решение във връзка с подадена заявка за марка – за регистрация или за отказ за регистрация, от страна на административния орган е извършена проверка, в т.ч., в повечето случаи, формална експертиза и експертиза по същество, поради което таксата за регистрация следва да е дължима с подаване на заявката, без заплащането й, респективно неплащането, да е обвързано с изхода на производството.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
8. адв. Костадин Манев, адв. Александра Семерджиева, инж. Анка Червенкова, адв. Петьо Славов, маг.фарм. Виолета Янкова, инж. Виолета Шентова, инж. Нейко Нейков, адв. Цонка Таушанова, адв. Велислав Драмов, инж. д-р Добринка Добрева, адв. Георги Калинов, маг.социол. Румяна Миленкова, инж. Донка Георгиева, инж. Венета Василева, Ивета Балиева, адв. Ангел Дончев, адв. Наталия Бошнакова, инж. д-р Павко Иларионов, инж. Весел Пендичев, адв. Владислав Сергиев – представители по индустриална собственост, адв. Траян Дончев	**1.** Да отпаднат чл. 57, ал. 9, чл. 75, ал. 7 и чл. 76, ал. 6, с които се въвеждат преклузивни срокове за представяне на отговори, становища и доказателства от страните в производствата по опозиции, жалби и искания. Тези разпоредби създават противоречие в рамките на основните членове, в които се намират, тъй като могат да възпрепятстват изясняването на всички факти и обстоятелства. Те противоречат на основните принципи в административния процес, а именно на принципите на истинност (чл. 7 от АПК), на служебното начало (чл. 9 от АПК) и на достъпност (чл. 12 от АПК). Прилагането им може да доведе до незаконосъобразност на издадените индивидуални административни актове, съответно до тяхната отмяна по съдебен ред, тъй като посочените по-горе принципи от АПК не могат да бъдат дерогирани от специален закон.	**1. Приема се частично**	**По т. 1.** След анализ на предложенията, постъпили от общественото обсъждане и междуведомственото съгласуване и с цел по-пълното гарантиране на правото на защита на лицата, текстовете, които ограничават страните да представят доказателства след изтичане на определените срокове, но преди вземане на решение от органа са редактирани. В новата редакция на чл. 57, ал. 8, чл. 75, ал. 7 и чл. 76, ал. 5 се предвижда в производството пред ПВ страните да могат да представят нови доказателства „ако са нововъзникнали или страните не са могли да ги узнаят, посочат или представят в срок". Следва да се отбележи, че такава е и практиката на Съда на ЕС. Фиксирането на срокове в състезателно производство има за цел именно спазването им от страните, с цел да се избегне изкуствено удължаване на състезателната част от производството и осигуряване на бързо и ефективно административно производство.
	2. Да отпаднат текстовете на чл. 84, ал. 5 и чл. 106, ал. 4 от проекта на ЗМГО. Те са създадени в съответствие с правилата на доказване в гражданския процес, а не	**2. Не се приема**	**По т. 2.** В проекта на ЗМГО са предвидени достатъчно възможности в хода на производствата страните да представят възражения и доказателства, на които се основава

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	с тези на административния, и съответно нарушават правото на страните в административното съдопроизводство, където първата съдебна инстанция е единствената такава по същество. Въвеждането пред единствената съдебна инстанция по същество на ограниченията, характерни за втората (въззивната) съдебна инстанция по същество, не отчита спецификите на административното съдопроизводство и пряко ограничава правото на защита на страните по спора. Разпоредбите ограничават и принципа на служебния почин на съда, като възпрепятства изпълнение на задължението на съда по чл. 9, ал. 1 и чл. 171, ал. 4 от АПК. Това, заедно със предвиденото съкращаване на сроковете за представяне на становища и доказателства, затрудняват процеса на доказване не само пред съда, но и в предходната фаза на спора и създава впечатлението, че законодателят не възнамерява да обезпечи правото на защита на страните. Нарушава се и принципът за истинност. Предлага се чл. 84, ал. 5 и чл. 106, ал. 4 да придобият следната редакция: „При отмяна по съдебен ред на решенията по ал. 1 и определенията по ал. 2 единствено на базата на доказателства, които не са били		крайният акт. Законосъобразността на акта следва да се прецени от гледна точка на фактите и обстоятелствата, които са били известни към момента на неговото издаване. След анализ на предложенията, постъпили от общественото обсъждане и междуведомственото съгласуване и с цел по-пълното гарантиране на правото на защита на лицата, текстовете, които ограничават страните да представят доказателства след изтичане на определените срокове, но преди вземане на решение от административния орган са редактирани. Предвижда се в производството пред ПВ страните да могат да представят нови доказателства „ако са нововъзникнали или страните не са могли да ги узнаят, посочат или представят в срок". Възможността страните да могат да твърдят нови обстоятелства, да сочат и да представят нови доказателства в съдебното производство, също е дадена, но само ако страните не са могли да ги узнаят, посочат и представят в срок в административното производство. Целта на новото предложение за редакция на разпоредбите е да се постигне процесуална икономия,

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	събрани в административното производство, административният орган не дължи съдебни разноски". По този начин ще бъде избегнато настъпването на неблагоприятните последици за административния орган от представянето в съдебната фаза на спора на нови доказателства, които не са представени в административното производство – отмяна на индивидуалния административен акт и възлагане на разноски.		дисциплиниране на страните, стимулиране на активното им участие още в административната фаза и минимизиране на случаите на злоупотреба с процесуални права, като изкуствено удължаване на състезателната част от производството. Приемането на отговори, становища, доказателства и др. след изтичане на указаните на страните срокове обезсмисля тяхното съществуване в закона. Не на последно място следва да се отбележи, че такава е и практиката на Съда на ЕС.
	3. В чл. 76 от законопроекта да бъде добавена нова алинея с текст, който да съответства на чл. 46, ал. 3 от сега действащия ЗМГО и който дава възможност на административния орган да събира доказателства в производствата по искания за заличаване и отменяне, а именно „Съставът по чл. 76, ал. 1 може да изисква от страните допълнителни доказателства и материали, когато е необходимо. Те се предоставят на другата страна за писмено становище в едномесечен срок". Липсата на подобен текст лишава от възможност административния орган да упражни служебното начало, което разгледано заедно с предложените редакции на	**3. Не се приема**	**По т. 3.** Производствата по искания се разглеждат от органи, които са част от администрацията на ПВ, но по своята същност са състезателни производства. Поради това създаването на възможност съставите по чл. 76, ал. 1 да изискват от страните допълнителни доказателства и материали не е приемлива. Подобна възможност, както показва и практиката, често се използва от страните по начин, който максимално затруднява приключването на производството. Това обстоятелство, както и фактът, че на страните са предоставени достатъчно дълги срокове за предоставяне на становища и доказателства налага извода, че

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	чл. 84, ал. 5 и чл. 106, ал. 4 означава, че служебното начало е пренебрегнато във всички фази на съдебния спор и се създава впечатлението, че законодателят не възнамерява да обезпечи правото на защита на страните. Нарушава се и принципът за истинност.		включването на подобен текст в законопроекта не е оправдано.
	4. Съкращаването на сроковете за представяне на становища и доказателства може да осуети възможността за предоставянето им в рамките на административното производство. В тази връзка се предлага:	**4. Приема се частично**	**По т. 4.** В резултат от получените предложения в рамките на общественото обсъждане, повечето от сроковете са удължени.
	4.1. Да се удължат сроковете за заплащане на държавни такси и отстраняване на формални недостатъци . Предлага се сроковете да станат следните: по чл. 46, ал. 2 – 1 месец; по чл. 46, ал. 3 - 2 месеца; по чл. 55, ал. 3 – 2 месеца; по чл. 73, ал. 3 – 1 месец; по чл. 73, ал. 5 – 1 месец. Мотивите за предложените промени, са свързани с факта, че по-кратките срокове ще затруднят по-големите компании и голяма част от чуждестранните заявители, тъй като много от тях извършват плащания само в определени дни от седмицата, както и на други особености на счетоводствата им. Посочва се, че особено неприемлив е предвиденият	**4.1. Приема се частично**	**4.1.** Удължени са сроковете по чл. 46, ал. 3 /нова ал. 2/ – на 1 месец; чл. 55, ал. 3 – на 1 месец; чл. 73, ал. 5 – на 1 месец. Въпреки, че новите срокове не съвпадат с настоящото предложението, може да се каже, че те напълно отразяват предложенията, дадени от други лица в рамките на обществените консултации. Това показва, че има сравнително голям консенсус относно преценката за реалната възможността от спазването им във всеки един конкретен случай. Не са удължени сроковете по чл. 46, ал. 2 /нова ал. 1/, чл. 73, ал. 3, които се отнасят до задължението за заплащане на държавна такса. Причината е, че подаването на

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	срок по чл. 55, ал. 3, тъй като представянето на доказателства за използване на марката е немислимо да бъде само 14 дни.		заявка и на жалба са действия, които са винаги предварително планирани и подготвени. Също така предварително е ясен и размера на тези такси, тъй като той може да бъде проверен във всеки един момент чрез електронния портал на ПВ.
	4.2. Да се удължат сроковете в опозиционното производство. Предлага се сроковете да станат следните: по чл. 58, ал. 5 – 2 месеца, по чл. 58, ал. 6 – 1 месец; чл. 75, ал. 5 и ал. 6 – 1 месец; по чл. 76, ал. 1 – 3 месеца; по чл. 76, ал. 3 и ал. 5 – 1 месец; по чл. 77, ал. 6 – 3 месеца; по чл. 77, ал. 7 – 1 месец. Мотивите за предложените промени са свързани с това, че предоставянето на доказателства от притежателите на по-ранни права често са свързани с проблеми, които имат технически характер, като изпращането им по куриер, осигуряване на превод и др. Освен това, често първоначално събраните доказателства в повечето случаи са недостатъчни, което налага даване на указания от съответния представител по индустриална собственост и ново събиране на доказателства. Този процес е още по-затруднен при големите компании, с оглед стриктния ред за взимане на решения при тях. Сроковете не могат	**4.2. Приема се частично**	**4.2.** Удължени са сроковете по чл. 58, ал. 5 – 2 месеца; чл. 58, ал. 6 – 1 месец; чл. 75, ал. 5 и ал. 6 – 1 месец; чл. 76, ал. 1 – 2 месеца; чл. 76, ал. 3 /нова ал. 2/ - 1 месец; ал. 5 /нова ал. 4 – 1 месец/; чл. 77, ал. 6 – 2 месеца; чл. 77, ал. 7 – 1 месец.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	да бъдат спазени и когато се налага да се извършват социологически проучвания. Следва да се има и предвид, че поради опитите за сключване на споразумение, опозицията се подава често в последния момент и съответно подаването на опозицията неизбежно се извършва без предшестваща подготовка от страна на притежателите на по-ранни права.		
	4.3. Да се удължат сроковете за обжалване по съдебен ред. Предлага се сроковете да станат следните: по чл. 84, ал. 1 – 3 месеца; по чл. 84, ал. 2 – 14 дневен; по чл. 106, ал. 1 – 3 месеца; по чл. 106, ал. 2 – 14 дни. Посочва се, че намаляването на тези срокове не допринася за бързината на административното производство, тъй като с издадения ИИА то е приключило. Единствено се създават пречки пред организацията на съдебната защита. Съкращаването на тези срокове ще застрашават правата и интересите на самите притежатели/заявители. Ако се приемат, това ще доведе до намаляване на качеството на услугите, предоставяни от ПВ и представителите, намаляване ефективността на защитата на правата на заявителите и на	**4.3. Приема се частично**	**4.3.** Удължени са сроковете по чл. 84, ал. 2 – на 14 дни; чл. 84, ал. 1 – 2 месеца; чл. 106, ал. 1 – 2 месеца и чл. 106, ал. 2 – 14 дни. Въпреки, че новите срокове не съвпадат с настоящото предложението, може да се каже, че те напълно отразяват предложенията, дадени от други лица в рамките на обществените консултации. Това показва, че има сравнително голям консенсус относно преценката за реалната възможността от спазването им във всеки един конкретен случай.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	доверието в системата на закрила на индустриалната собственост.		
	5. Да се измени чл. 11, ал. 3 от проекта на ЗМГО, като се предвиди, че съгласието по него /това е съгласието на съответния компетентен орган за използване в марката на знамена, гербове, други официални символи и знаци, клейма, емблеми, наименования или изображения на културни ценности/трябва да бъде търсено от ПВ, както и до сега, а не от заявителя. Това ще е в обществен интерес и е ще бъде в съответствие с чл. 53, ал. 1 от АПК. Това е така, тъй като търсенето на съгласие е в защита на важни обществени интереси, което предполага то да бъде търсено на институционално равнище. В тази връзка се предлага още в разпоредбата да се определи по-дълъг от 14-дневен срок /общ срок по чл. 53, ал. 2 от АПК/ за предоставяне на съгласието от компетентния орган, а именно тримесечен срок. Предлага се още разпоредбата да включва уточнение, че подобно съгласие не освобождава заявителя от евентуалните произтичащи от други закони негови права и задължения за използването на тези знаци. Предлага се следната промяна на	**5. Не се приема**	**По т. 5.** В случаите на чл. 11, ал. 3 от проекта на ЗМГО административният орган не следва служебно да търси от съответния компетентен орган предоставяне на съгласие за регистрация на марка в полза на заявителя, а още по-малко да доказва наличието на такова. Това би нарушило принципа на равнопоставеност на страните. Това е така, доколкото искането на съгласие за използване в марката на посочените символи следва да бъде обосновано с аргументи. Аргументирането на това искане не може да бъде вменено на ПВ като задължение.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	текста на чл. 11, ал. 3 „Разпоредбите на ал. 1, т. 8, 9, 10 и 11 не се прилагат при съгласие на съответния компетентен орган, който отговаря на запитването на Патентното ведомство в тримесечен срок от получаването му. Предоставеното съгласие не освобождава заявителя от произтичащи от други закони задължения при използването на обектите по ал. 1, т. 8, 9, 10 и 11".		
	6. Да бъде прецизиран текстът на чл. 13, ал. 2, т. 4 от проекта на ЗМГО, тъй като практиката на общностните съдилища показва, че за да се зачете използването на фирмено име за марка, е необходимо то да е използвано в качеството на марка – с цел да отличи едни от други стоки/услуги, а не търговци. Предлага се следната редакция: „Използване в търговската дейност по смисъла на ал. 1 е използването в качеството на марка на търговско или фирмено наименование или на част от търговско или фирмено наименование".	**6. Не се приема**	**По т. 6.** Текстът съответства напълно и транспонира чл. 10, т. 3, б. „г" от Директива (ЕС) 2015/2436. От редакцията на разпоредбата става ясно, че се има предвид именно използване на знака като фирмено наименование или като част от него, а не че фирмата се използва в качеството й на марка. Точно поради тази причина тази форма на използване не би следвало да се приема и за реално използване.
	7. За да позволи правилното тълкуване, отдавна залегнало в практиката на ВАС, във формулировката на чл. 21, ал. 3 от проекта на ЗМГО следва да се премахне препращането към чл. 13,	**7. Приема се**	**По т. 7.** Редакцията е отразена в съответствие с предложението.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	ал. 2, което понастоящем оставя впечатлението, че използването на марка по някои от способите на чл. 13, ал. 2, т. 1 - 3 и 5 е само по себе си реално използване. За целта текстът на чл. 21, ал. 3 следва да се прецизира като се замени с думите „За реално използване по смисъла на ал. 1 се счита и:".		
	8. В законопроекта не е включен текст със съдържанието на сега действащия чл. 50а от ЗМГО, тоест отпада нормативното установяване на критериите за доказване на общоизвестност или известност на марката. Тези критерии обаче ще продължат да съществуват в Общата препоръка на СОИС, за разпоредби, касаещи общностни марки. Това от своя страна ще доведе до сериозна несигурност в основанията, на които ПВ може да приеме за доказана или не общоизвестността/известността на марката и би затруднило самият процес на доказването й. Предлага се включване в законопроекта на прецизиран текст на чл. 50а от ЗМГО. Формулировката трябва да изключва възможно неправилно тълкуване, според което общоизвестност и известност се установява в рамките на производство по Наредбата за реда и начина за определяне на марка като общоизвестна и марка,	**8. Приема се**	**По т. 8.** Редакцията е отразена в чл. 12, ал. 11 от законопроекта.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	ползваща се с известност, а не ad hoc и се прогласява с нарочен, самостоятелен акт.		
	9. Тъй като спазването на заложения в чл. 76, ал. 4 от проекта на ЗМГО срок по никакъв начин не зависи от молителя, изискването за предоставяне на съдебното удостоверение в едномесечен срок следва да отпадне или срокът да бъде удължен на три месеца.	**9. Не се приема**	**По т. 9.** Едномесечният срок за представяне на удостоверение за образувано съдебно производство би следвало да се счита за достатъчен за придобиване и предоставяне на такова. В случая тримесечният срок би бил неоправдано дълъг, а липсата на срок за представяне на удостоверение ще затрудни нормалното провеждане на спорното производство и ще възпрепятства приключването му в разумни срокове.
	10. Да се изменят текстовете на чл. 38, ал. 5 или на чл. 117, ал. 3. Съществуващата еквивалентна норма в действащия ЗМГО (чл. 28, ал. 4) създава затруднения в тълкуването й от съдилищата. Формулировките „влезли в сила решения" и „изпълнени преди отменянето или заличаването" се тълкува разнопосочно от съда, като в преобладаващата си част съдебните състави възприемат нормата като основание производството по искове за нарушение да се счита за самостоятелно и независещо от отмяната или заличаването на марката, чието нарушаване се	**10. Не се приема**	**По т. 10.** Преценката дали да спре или не съдебното производство в следва да бъде направена във всеки един отделен случай от съда. Изходът от производството по заличаване пред ПВ не винаги е преюдициален за решаване на въпросите, които се решават в тези случаи в рамките на съдебното производство. Отпада и текстът на чл. 117, ал. 3 от законопроекта.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	твърди. За да се избегне това е необходимо към текста на чл. 117, ал. 3 от проекта на ЗМГО освен за насрещни искания за отменяне, да бъде добавена възможност и за насрещни искания за заличаване, или текстът на чл. 38, ал. 5 да се прецизира, като се укаже ясно, че висящите производства не са идентични на влезли в сила и изпълнени решения, както и че при производства по нарушения, възражения за факти, имащи отношение към евентуални основания за заличаване или отменяне, трябва да се вземат под внимание от съда.		
	11. Да се допълни текстът на чл. 52, като основание за отказ от регистрация, да се добави текста „или при установена с влязло в сила решение недобросъвестност при подаване на заявката". В проекта е предвидено преценката за недобросъвестно заявяване на марка да се установява единствено по административен ред (чл. 36, ал. 3, т. 1 от проекта). Същото е предвидено и в производството по опозиция (чл. 52, ал. 1). Липсата на правно основание за предявяване на положителен установителен иск пред съд не следва да бъде подкрепена. В сегашната редакция на ЗМГО за установяване на факта на	**11. Приема се**	**По т. 11.** Предложението е отразено в чл. 12, ал. 5, като след думите „е действал недобросъвестно при подаване на заявката" са добавени думите „което е установено с влязло в сила съдебно решение".

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	недобросъвестно заявяване на марка се предявява пред съд положителен установителен иск по чл. 124, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 26, ал. 3, т. 4 от ЗМГО. Сега тази възможност отпада, което противоречи на принципа на истинност и правна сигурност. В закона няма дефиниция на понятието недобросъвестност, поради което от особено значение е практиката на съдилищата, които обаче не са задължителни за административните органи Отбелязва се още, че доказването на недобросъвестност е изключително трудно, поради което тежестта на доказване в съдебното производство се определя от съда, който има задължение да укаже на страните кои факти трябва да докажат. В този смисъл, ако оценката за наличие на недобросъвестност ще се прави от ПВ, е необходимо в проекта да се укаже, че административния орган указва доказателствената тежест и сочи на страните кога за даден факти не са представени доказателства. Оставянето на преценката за недобросъвестност единствено на административен орган на практика оставя ответника за нарушение без едно от основните му защитни средства – насрещен иск за недобросъвестност при заявяван на марката, от която ищецът, макар и		

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	евентуално недобросъвестен черпи правата си.		
9. адв. Васил Павлов, ПИС, Севдалина Дрехемова, ПИС, адв. Петър Калпакчиев, ПИС, адв. Костадин Манев, ПИС, адв. Александра Семерджиева, ПИС	**1.** Текстът на чл. 8, ал. 6 от проекта на ЗМГО да се промени по следния начин „Право на достъп до административната преписка на образувано производство по опозиция или по спорове имат страните, участващи в тях, представителят им по индустриална собственост, юрисконсулт в трудово правоотношение с тях, както и адвокат, писмено упълномощен от която и да е от тях. Достъп до административната преписка по образувано производство по опозиция или по спорове има и всяко лице, което е изрично упълномощено за това с нотариално заверено пълномощно от която и да е от страните в производството".	**1. Приема се**	**По т. 1.** Предложението е отразено в чл. 8, ал. 3 /нова/ от законопроекта.
	2. Текстът на чл. 82, ал. 1 от проекта на ЗМГО да се промени по следния начин „Доказателствата, събирани в производствата по Раздел VII и VIII, не могат да бъдат разгласявани", а ал. 2 да отпадне изцяло. Отказването на достъп до всички или до част от доказателствата по даден спор под претекст, че съдържат защитена	**2. Приема се**	**По т. 2.** Текстът на чл. 82 е редактиран по начин, който осигурява достъп на страните в производствата до всички материали и документи, които са събрани по него.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	тайна представлява нарушение на правото на защита и поставя под риск законно признати права и интереси на страните.		
	3. Текстът на чл. 10, ал. 4 от проекта на ЗМГО да се промени по следния начин „Изключителното право има действие по отношение на трети добросъвестни лица от датата на публикация на регистрацията в официалния бюлетин на Патентното ведомство".	**3. Приема се**	**По т. 3.** Редакцията е отразена
	4. Текстът на чл. 11, ал. 4 от проекта на ЗМГО да се промени по следния начин „Разпоредбите на ал. 1, т. 12, т. 13 и т. 14 не се прилагат, когато заявителят на марка, която съдържа по-рано заявено или регистрирано географско означение, наименование на храна с традиционно специфичен характер или традиционно наименование на вино е, съобразно приложимото законодателство, законен негов ползвател". Съгласно проекта, с изключение от забраната за регистрация на марки, които съдържат географски означения (ГО) се ползват само лицата, които са регистрирали ГО по национален ред. Това ощетява лицата, които са регистрирали ГО в друга държава. Например лицата, чиито ГО са	**4. Приема се**	**По т. 4.** Предложението, с друга редакция, е отразено в нова разпоредба (чл. 33, ал. 2) по предложение на МЗХГ.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	регистрирани по реда на Регламент (ЕС) 1151/2012 няма да могат да се ползват от предвиденото изключение.		
	5. Текстът на чл. 12, ал. 2, т. 9 от проекта на ЗМГО да се промени по следния начин „марка, която е общоизвестна на територията на Република България към датата на подаване на заявка за марка, съответно към датата на приоритета". Предложената в проекта редакция поставя в неравноправно положение лицата, които искат да регистрират марка, включваща географско означение, което не е регистрирано по национален ред, а по реда на Регламент (ЕС) № 1151/2012, в сравнение с тези лица, които са регистрирали географско означение по реда на ЗМГО.	**5. Приема се**	**По т. 5.** Предложението е отразено в текста на чл. 12, ал. 2, т. 9.
	6. От текста на чл. 12, ал. 3 от проекта на ЗМГО да отпаднат думите „или в случаите на марка на Европейския съюз – на територията на Европейския съюз". Като мотив се изтъква текстът на решение по дело С-125/14 на Съда на ЕС. Посочва се, че съгласно него обстоятелството, че дадена марка се ползва с репутация в значителна част на ЕС и следователно може да се приеме за ползваща се с репутация в целия ЕС, не е достатъчно условие тя да се	**6. Не се приема**	**По т. 6.** Член 12, ал. 3 от законопроекта съответства напълно на задължителния за транспониране текст на чл. 5, т. 3, б. „а" от Директивата. Ако бъде приет предложеният текст, то той несъмнено ще бъде в противоречие с изискването на Директивата, тъй като ще възпрепятства постигането на нейната основна цел, а именно сближаване на законодателството на държавите членки, касаещо закрилата на марките. Това е така,

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	ползва с повишена закрила във всяка държава членка. Предложеният текст е в разрез с тълкуването на СЕС би довело до въвеждане на фикция за „известност" на марката, само защото тя е добила известност в значителна част от ЕС, без да е необходимо да се изследва дали репутацията на тази марка съществува в България.		доколкото режимът на правна закрила в България на марките на ЕС ще бъде различен от този, на другите държави от съюза. Следва да се подчертае, че предложената редакция в никакъв случай не изключва при прилагането й, органът да изследва известността/репутацията на марката на ЕС в България. Дори напротив, за постигане на уеднаквяване на правната закрила на марките на територията на ЕС, задължително условие е това право да се прилага по еднакъв начин, което безспорно включва прилагане практиката на СЕС.
	7. Текстът на чл. 21, ал. 2 от проекта на ЗМГО да се промени по следния начин „За международните регистрации на марки началото на срока по ал. 1 започва от датата на публикация на международната регистрация съгласно чл. 49, ал. 3, при положение, че регистрацията на марката е изцяло или частично призната". Началото на петгодишния срок за използване на международните регистрации на марки следва да започва от датата на публикацията й в ОБ на ПВ, при условие, че действието на марката на територията на България е признато изцяло или частично. Неоправдано е,	**7. Не се приема**	**По т. 7.** Член 21, ал. 2 от законопроекта съответства напълно на задължителния за транспониране текст на чл. 16, т. 3, от Директивата. Ако бъде приет предложеният текст, то той ще бъде в противоречие както с изискването на Директивата, така и с правилата, касаещи използването на марката на ЕС, установени в чл. 18 от Регламент (ЕС) № 2017/1001 относно марката на Европейския съюз. Съгласно чл. 18, т. 1 от посочения Регламент релевантният пет годишен срок започва да тече от датата на регистрация на марката. Проектът предвижда началото на петгодишния срок за

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	в резултат от липсата на отказ за част от стоките и/или услугите, притежателят на международната регистрация да придобива изключителни права (съгласно чл. 4 от Протокола), но за него да не възниква задължение за използване на марката за тези стоки или услуги, с аргумента, че регистрацията не е стабилизирана изцяло. Това създава висока степен на несигурност по отношение на по-късни марки за същите стоки и услуги, които не са използвани пет години от регистрацията. Директивата не поставя ограничения относно началото на петгодишния срок използването на марката в хипотезата на отказ.		международната регистрация на марки да започне да тече от датата на публикация на международната регистрация по реда на чл. 83, ал. 2. За да бъде направена публикация по реда на чл. 82, ал. 2 е необходимо да е признато действието на тези международни регистрации на територията на България. Петгодишният срок за използване на марките, регистрирани по национален ред също започва да тече от датата на регистрацията, съгласно чл. 21, ал. 1. Следователно, както за международните, така и за националните марки срокът започва да тече в един и същ момент. Ако се приеме предложението, а именно датата за международните марки да започне да тече от публикацията по чл. 49, ал. 3 ще се стигне до създаването на различни правила по отношение на тези видове марки, тъй като от публикацията по чл. 49, ал. 3 се отнася за публикация на международната регистрация след уведомяването на ПВ от международното бюро (т.е. когато тя е със статут на заявка по смисъла на националните марки). Към тази дата марката може да е преминала само експертиза за абсолютни основания за отказ, но по нея не може да има окончателно решение на този етап. От датата на публикацията по чл. 49,

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			ал. 3 се определя и срокът за подаване на опозиции срещу международната регистрация, който започва да тече 2 месеца след публикацията по чл. 49, ал. 3.
	8. С мотивите, посочени в т. 7 се предлагат и следните изменения:	**8. Приема се частично**	**По т. 8**
	8.1. Да се измени и допълни чл. 107 от проекта на ЗМГО като:	**8.1. Приема се частично**	**По т. 8.1.**
	а) се създаде нова ал. 3 със следния текст: „Действието се счита за признато по отношение на онези стоки и/или услуги на международната регистрация, по отношение на които не е постановен предварителен или влязъл в сила окончателен отказ по чл. 39, ал. 3, чл. 40, ал. 2, чл. 41, ал. 2, чл. 43 и чл. 47, не е подадена опозиция, или тя е отхвърлена като неоснователна с влязло в сила решение";	**а) Не се приема**	**а)** Мотивите, поради които предложението не се приема, съответстват на мотивите, поради които не е прието предложението по т. 7.
	б) Алинея 3 да стане: „Признаването действието на международната регистрация в Република България може да се откаже в предвидените от Мадридската спогодба и Протокола срокове", като ал. 4 - 13 се преномерират съответно;	**б) Приема се**	**б)** Редакцията е отразена
	в) ал. 9 (нова ал. 10) да измени, като от текста отпаднат думите „и чл. 83, ал. 2".	**в) Не се приема**	**в)** Мотивите, поради които предложението не се приема, съответстват на мотивите, поради

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			които не е прието предложението по т. 7.
	8.2. В чл. 58, ал. 2 от проекта на ЗМГО текстът „чл. 83, ал. 2" да се замени с „чл. 49, ал. 3", след което да се добавят думите „при положение, че регистрацията на марката е изцяло или частично призната съгласно чл. 107, ал. 3".	**8.2. Не се приема**	**По т. 8.2.** Мотивите, поради които предложението не се приема, съответстват на мотивите, поради които не е прието предложението по т. 7.
	8.3. В чл. 77, ал. 2 от проекта на ЗМГО текстът „чл. 83, ал. 2" да се замени с „чл. 49, ал. 3", след което да се добавят думите „при положение, че регистрацията на марката е изцяло или частично призната съгласно чл. 107, ал. 3".	**8.3. Не се приема**	**По т. 8.3.** Мотивите, поради които предложението не се приема, съответстват на мотивите, поради които не е прието предложението по т. 7.
	8.4. В чл. 77, ал. 4 от проекта на ЗМГО текстът „чл. 83, ал. 2" да се замени с „чл. 49, ал. 3", след което се добавят думите „при положение, че регистрацията на марката е изцяло или частично призната, съгласно чл. 107, ал. 3".	**8.4. Не се приема**	**По т. 8.4.** Мотивите, поради които предложението не се приема, съответстват на мотивите, поради които не е прието предложението по т. 7.
	8.5. Да отпадне чл. 83, ал. 2, тъй като началото на петгодишния срок за използване на международните регистрации следва да започва от датата на публикацията й в официалния бюлетин на Патентното ведомство, при условие че действието на марката е признато на територията	**8.5. Не се приема**	**По т. 8.5.** Едва след като изтече срокът за подаване на опозиции и такава не е подадена, или е подадена, но е отхвърлена като неоснователна или марката е частично отказана с влязло в сила решение, се счита, че действието й е признато и тя отново се публикува в

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	на Република България изцяло или частично, чл. 83, ал. 2 от проекта на ЗМГО следва да отпадне.		Официалния бюлетин съгласно чл. 83, ал. 2. Тази разпоредба е в съответствие с чл. 16, пар. 3 от Директива (ЕС) 2015/2436. Именно от датата на публикация по чл. 83, ал. 2, когато решението за признаване на действието на марката вече е окончателно, започва да тече 5-годишния срок за използване.
	9. В чл. 24, ал. 5 от проекта на ЗМГО, изречение първо, след думите „данни за марката", да се добави „стоките и/или услугите, за които се отнася лицензията", а в изречение второ, след думите „и качеството на лицата, които го подписват" да се прибави „и съдържа информацията, посочена в предходното изречение".	**9. Приема се**	**По т. 9.** Редакцията е отразена като в чл. 24, ал. 5 след думите . „данни за марката" се добавят думите „и за вида на лицензията, стоките или услугите, за които се отнася лицензията", а в изречение второ, след думите „и качеството на лицата, които го подписват" са добавени думите „и съдържа информацията по изречение първо".
	10. Текстът на чл. 25, ал. 4, изречение първо от проекта на ЗМГО да се промени по следния начин „Допуснатото от съда обезпечение се вписва в Държавния регистър на марките по искане на съдебния изпълнител или лицето в чиято полза е допуснато". Обезпечението се допуска само от съд, няма как да бъде допуснато от съдебен изпълнител.	**10. Приема се**	**По т. 10.** Редакцията е отразена
	11. В чл. 26, ал. 1 от проекта на ЗМГО	**11. Приема се**	**По т. 11.** Предложенията са отразени

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	думите „без да уведоми ответната страна, налага запор" да се заменят с „без да уведомява предварително ответната страна, налага запор, изразяващ се в"; в т. 1 и 2 думите „правата върху марката" да се заменят с „правото върху марка". Доколкото съгласно ГПК запора на движими вещи се налага чрез опис, а запора на вземане – чрез изпращане на уведомително писмо до длъжника, действия, които в случая са напълно неприложими предлагат в текста на чл. 26, ал. 1 да бъде направено уточнение, от което да става ясно, че съгласно ЗМГО запора представлява уведомяване на ПВ за наложената от съд-я изпълнител забрана за използване и/или разпореждане , която забрана подлежи на вписване в Държавния регистър		
	12. В чл. 34 от проекта на ЗМГО да се добави нова алинея 5 с текст „Отказът се разглежда след приключване на висящо производство за заличаване или отмяна на регистрацията по чл. 35 или чл. 36, освен ако за вписване на отказа не е налице писмено съгласие на молителя по висящото искане за заличаване или отмяна". По този начин ще се избегне възможността за злоупотреба с права, доколкото отказът има действие занапред (от	**12. Не се приема**	**По т. 12.** Забавяне разглеждането на отказа не е оправдано, тъй като производството по отмяна или заличаване не е свързано с производството по отказ.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	вписването му в държания регистър) , а заличаването и отмяната – обратно действие. Евентуално заличаване или отмяна би осуетило претенциите за обезщетение за вреди от неправомерно използване на марката, които биха били допустими за периода преди отказа, дори след прекратяване регистрацията поради отказ.		
	13. Да отпадне текстът на чл. 38, ал. 3. Текстът би създал голяма правна несигурност , той като съгласно чл. 35, притежателят на марка е длъжен да доказва реално използване в срок от 5 години, предхождащи датата на подаване на искането за отмяна. В много случаи търговците не пазят документи на повече от 5 години или най-малкото документите са много оскъдни. Дори и такива да са налице, по отношение на марки, които са на повече от 10 години, молителят винаги може да поиска от дата, по-ранна от петте години, с твърдение, че притежателя не е представил доказателства за периода, предхождащ петте години. Директивата и Регламента не съдържат аналогична разпоредба.	**13. Не се приема**	**По т. 13.** Текстът съответства напълно и транспонира чл. 47, т. 1, от Директива (ЕС) 2015/2436. С чл. 38, ал. 3 се дава една допълнителна възможност за страните, която не е задължително да бъде упражнена. Доказване настъпването на основанията за отмяна е в тежест на лицето, което прави искането. Ако то не разполага с доказателства, за него ще е приложима хипотезата на чл. 38, ал. 1.
	14. Тъй като съкращаването на сроковете за представяне на становища и доказателства	**14. Приема се частично**	**По т. 14.** В резултат от получените предложения в рамките на общественото обсъждане, повечето

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	значително ще затрудни защитата на страните в производствата по опозиции, жалби и искания, в съответните текстове в проекта на ЗМГО те следва да бъдат удължени, а именно: в чл. 31, ал. 2 - на 14 дни; в чл. 46, ал. 2 - на 1 месец; в чл. 46, ал. 3 - на 1 месец; в чл. 55, ал. 3 - на 1 месец; в 57, ал. 6 - на 1 месец; в чл. 57, ал. 7 - на 1 месец; в чл. 57, ал. 12 - на 1 месец; в чл. 57, ал. 13 - на 1 месец; в чл. 58, ал. 5 - на 3 месеца; в чл. 58, ал. 6 - на 1 месец; в чл. 73, ал. 3 - на 1 месец; в чл. 73, ал. 5 – на 1 месец; в чл. 75, ал. 5 - на 2 месеца; в чл. 75, ал. 6 - на 2 месеца; в чл. 75, ал. 13 - на 1 месец; в чл. 75, ал. 14 - на 1 месец; в чл. 76, ал. 1 - на 3 месеца, в случаите на представяне на доказателства за използване на марката; в чл. 76, ал. 3 - на 1 месец; в чл. 76, ал. 5 - на 1 месец; чл. 76, ал. 12 - на 1 месец; в чл. 76, ал. 13 - на 1 месец; в чл. 77, ал. 6 - на 3 месеца; в чл. 77, ал. 7 - на 1 месец; в чл. 96, ал. 1 - на 1 месец; в чл. 98, ал. 5 - на 1 месец; в чл. 84, ал. 1 - на 2 месеца. Предложените в законопроекта срокове не отчитат спецификата на взимане на решение на големите компании, както и големият обем доказателства, които трябва да се съберат при доказване на реално използване. Бързината на		от сроковете са удължени. Удължени са сроковете по чл. 31, ал. 2 – 7 дена; чл. 46, ал. 3 /нова ал. 2/ – на 1 месец; чл. 55, ал. 3 – на 1 месец; 57, ал. 6 /нова ал. 5/ - на 1 месец; в чл. 57, ал. 7 /нова ал. 6/ - на 1 месец; чл. 58, ал. 5 – 2 месеца; чл. 58, ал. 6 – 1 месец; чл. 73, ал. 5 – на 1 месец; чл. 75, ал. 5 и ал. 6 – 1 месец; чл. 76, ал. 1 – 2 месеца, чл. 76, ал. 3 /нова ал. 2/ - 1 месец, ал. 5 /нова ал. 4 – 1 месец/; чл. 77, ал. 6 – 2 месеца; чл. 77, ал. 7 – 1 месец; чл. 84, ал. 2 – на 14 дни; чл. 84, ал. 1 – 2 месеца, чл. 98, ал. 5 - на 1 месец; чл. 106, ал. 1 – 2 месеца и чл. 106, ал. 2 – 14 дни. Въпреки, че новите срокове не съвпадат напълно с настоящото предложение, може да се каже, че те напълно отразяват предложенията, дадени от други лица в рамките на обществените консултации. Това показва, че има сравнително голям консенсус относно преценката за реалната възможността от спазването им във всеки един конкретен случай. Не са удължени сроковете по чл. 46, ал. 2 /нова ал. 1/ – срокът остава 14 дни, по чл. 52, ал. 1, т. 2 – срокът остава 14 дни. Тези срокове се отнасят до плащането на такси. Не би следвало да е проблем плащане

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	производството ще бъде за сметка засягане правата на заинтересованите лица. Необходимостта от удължаването им е видна и от факта, че в европейските норми, регулиращи закрилата на марките, най-краткият предвиден срок е 1 месец (за представяне на превод), а обичайно сроковете са 2 или 3 месеца, с възможност за удължаване.		да бъде направено в 14 дневен срок, дори и за големи корпоративни предприятия, независимо от структурата им и начина на вземане на решение, като се има предвид, че най-високата предвидена такса е 600 лв., а подаването на заявка или опозиция, за които се дължи плащането не е спонтанен процес. Не е удължен и срокът по чл. 73, ал. 3 – остава 14 дни Това е срок за отстраняване на нередовности по жалби и искания, по които не е заплатена такса и/или не е обоснован правен интерес, и/или не е подадена заявка. Следва да се отбележи, че обосноваването на правен интерес става само чрез позоваване на по-ранни права върху марка, чрез посочване на регистровия й номер. Не са удължени сроковете и по чл. 57, ал. 12, в чл. 57, ал. 13, в чл. 75, ал. 13 и ал. 14 и в чл. 76, ал. 11 и 12 – във всички тях срокът остава 14 дни. Това са сроковете, в които страните трябва да потвърдят дали поддържат опозицията, жалба или искане, подадено от тях самите.
	15. Тъй като предвиденото в чл. 56 и чл. 74 от проекта на ЗМГО обединяване на производствата по опозиции, респ. по заличаване, ще доведе до забавяне на процедурите	**15. Приема се частично**	**По т. 15.** Възможността за обединяване на производствата се запазва, но текстът на разпоредбите е редактиран, така че хипотезата да се прилага единствено когато „това

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	по тяхното разглеждане, текстовете на двете разпоредби следва да отпаднат.		няма да възпрепятства нормалния ход на производството и няма да бъдат застрашени интересите на страните".
	16. Член 57, ал. 3 и чл. 76, ал. 2 да отпаднат. Текстовете са разписани каузално и не отразяват някои особености при осъществяването на конкретни търговски дейности. Така например чл. 57, ал. 3 не отчита т.н. сезонен бизнес. Предложеният в проекта текст означава, че опозиция срещу такива марки може да се подава само сезонно, тъй като само тогава опонентите ще могат да отговорят на изискването за използване на марката към момента на подаване на опозицията. Чл. 76, ал. 2 пък не отчита, че притежателя на регистрирана марка разполага с иск за преустановяване на нарушението и за налагане от съда на привременни мерки (забрана за използване на марката), посредством които (при новото изискване) да осуети подаването на искането за заличаване. Предложените текстове поставят в неравноправно положение част от действителните притежатели на марки спрямо останалите и реално застрашава или дори уврежда техни права, без да е застрашен обществен интерес.	**16. Приема се**	**По т. 16.** Разпоредбите на чл. 57, ал. 3 и чл. 76, ал. 2 отпадат.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	17. В чл. 57, ал. 5, ал. 6 и ал. 9 и чл. 75, ал. 7 и ал. 8 да се направят следните промени: **а)** чл. 57, ал. 5 да се промени така: (5) „Когато в срока по ал. 1 не бъде депозирано споразумение, на заявителя се предоставя двумесечен срок за отговор по опозицията и доказателствата, ако такива са представени"; **б)** чл. 57, ал. 6 да се промени така: (ал. 6) „Отговорът на заявителя се изпраща на лицето, подало опозицията, като му се предоставя едномесечен срок за становище". **в)** ал. 9 да отпадне. **г)** чл. 75, ал. 8 да се промени така: „След изтичането на срока по ал. 6, жалбата, отговорът на заинтересованата страна и становището на жалбоподателя, ако има такива, се разглеждат от състава по опозиция"; **д)** ал. 7 – да отпадне. Въведената с чл. 57, ал. 9, чл. 75, ал. 7 и 76, ал. 6 времева преклузия при представянето на становища и доказателства по опозиции представлява грубо потъпкване на предоставено на граждани и стопанските субекти право на защита, което е гарантирано от	**17. Приема се частично**	**По т. 17.** В проекта на ЗМГО са предвидени достатъчно възможности в хода на производствата страните да представят възражения и доказателства, на които се основава крайният акт. След анализ на предложенията, постъпили от общественото обсъждане и междуведомственото съгласуване и с цел по-пълното гарантиране на правото на защита на лицата, текстовете, които ограничават страните да представят доказателства след изтичане на определените срокове, но преди вземане на решение от административния орган са редактирани. Предвижда се в производството пред ПВ страните да могат да представят нови доказателства „ако са нововъзникнали или страните не са могли да ги узнаят, посочат или представят в срок". Целта на новото предложение за редакция на разпоредбите е да се постигне процесуална икономия, дисциплиниране на страните, стимулиране на активното им участие още в административната фаза и минимизиране на случаите на злоупотреба с процесуални права, като изкуствено удължаване на състезателната част от

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	Конституцията. Промените не позволяват постигане целта на административния процес, а именно издаването на законосъобразен административен акт. Административния процес не е еквивалентен на гражданския, чиято цел е да защити вече възникнали права, а не да ги създава. ПВ не е арбитър, а административен орган, който с актовете си създава, променя, изключва и прекратява права и следователно не трябва да базира решенията си на част от фактите и обстоятелствата по конкретния случай, предложената времева преклузия при представянето на становища и доказателства в от проекта на ЗМГО следва да отпадне.		производството. Приемането на отговори, становища, доказателства и др. след изтичане на указаните на страните срокове обезсмисля тяхното съществуване в закона. Не на последно място следва да се отбележи, че такава е и практиката на Съда на ЕС.
	18. Текстът на чл. 76, ал. 3 от проекта на ЗМГО да се замени с „Възражението и доказателствата, когато такива са представени, се изпращат на молителя, като му се предоставя едномесечен срок за становище", а ал. 6 да отпадне. Мотивите са идентични на мотивите, изложени в т. 19.	**18. Приема се частично**	**По т. 18.** Чл. 76, ал. 2 /стара алинея 3/ придобива следната редакция: (2) Възражението и доказателствата, когато такива са представени, се предоставят на искателя за становище в едномесечен срок, в което следва да посочи изчерпателно всичките си възражения. Мотивите, поради които не отпада чл. 76, ал. 6 са посочени в мотивите по т. 19.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	19. Член 84, ал. 5 и чл. 106, ал. 4 от проекта на ЗМГО следва да отпаднат. Предложената преклузия при представянето на доказателства на фазата на съдебния контрол е недопустима и не може да бъде квалифицирана по друг начин, освен като желание за ограничаване на контрола върху тези актове. Целта на административния процес е да бъде издаден законосъобразен акт. Ако този акт е постановен при липса или въз основа на непълни или негодни доказателства, то предложената преклузия за събиране на доказателства в съдебната фаза ще обезсмисли изобщо съдебния контрол, тъй като съдът ще се превърне в един регистратор на волята на председателя на ведомството и с решенията си ще следва да узаконява едно несъответстващо на закона правно положение.	**19. Не се приема**	**По т. 19. З**аконопроектът предвижда достатъчно възможности в хода на производствата страните да представят възражения и доказателства, на които се основава крайният акт. Законосъобразността на акта следва да се прецени от гледна точка на фактите и обстоятелствата, които са били известни към момента на неговото издаване. След анализ на предложенията, постъпили от общественото обсъждане и междуведомственото съгласуване и с цел по-пълното гарантиране на правото на защита на лицата, текстовете, които ограничават страните да представят доказателства след изтичане на определените срокове, но преди вземане на решение от административния орган са редактирани. Предвижда се в производството пред ПВ страните да могат да представят нови доказателства „ако са нововъзникнали или страните не са могли да ги узнаят, посочат или представят в срок". Възможността страните да могат да твърдят нови обстоятелства, да сочат и да представят нови доказателства в съдебното производство, също е дадена, но само ако страните не са могли да ги узнаят, посочат и представят в срок в административното производство. Целта на новото предложение за редакция на

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			разпоредбите е да се постигне процесуална икономия, дисциплиниране на страните, стимулиране на активното им участие още в административната фаза и минимизиране на случаите на злоупотреба с процесуални права, като изкуствено удължаване на състезателната част от производството. Приемането на отговори, становища, доказателства и др. след изтичане на указаните на страните срокове обезсмисля тяхното съществуване в закона. Не на последно място следва да се отбележи, че такава е и практиката на Съда на ЕС.
	20. Тъй като определението е акт на съда, който не е характерен за административната фаза на производството и който подлежи на обжалване в съкратени срокове с частна жалба, която се разглежда в закрито заседание от следващата инстанция, наименованието на актовете в чл. 48, ал. 2; чл. 50, ал. 2; чл. 55, ал. 4; чл. 59, ал. 4; чл. 60, ал. 2; чл. 62, ал. 2; чл. 73, ал. 6; чл. 78, ал. 8 и чл. 79, ал. 3 от проекта на ЗМГО от „определение" следва да бъде променено на „решение".	**20. Приема се**	**По т. 20.** Предложението е отразено в текста на законопроекта.
	21. В чл. 83 от проекта на ЗМГО да бъде създадена нова алинея 4 със следния текст „В официалния	**21. Не се приема**	**По т. 21.** Съгласно ЗМГО (действащия и проекта) Държавните регистри на марките и географските означения

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	бюлетин на Патентното ведомство се извършва публикация и относно всички вписвания в Държавния регистър на марките, следващи регистрацията на марката. Публикацията се извършва в срок не по-късно от 3 месеца след вписването в Държавния регистър на марките". Изразява се несъгласие с отпадането от законопроекта на текстовете, които предвиждат публикация в Официалния бюлетин на ПВ на извършените вписвания по марката. Тази система се поддържа още от XIX век, съществува и в EUIPO. Доколкото бюлетина на ПВ е в електронен вид и за поддържането му не се изискват значителни средства, както и с оглед на правната сигурност се предлага тези публикации да се запазят.		са електронни са свободно достъпни на интернет страницата на Патентното ведомства. В тях се публикуват всички вписвания, включително регистрацията на марката и последващите извършени по нея вписвания. По този начин всяко лице може да направи справка или извлечение от съдържанието им по всяко време на денонощието. По тази причина публикуването на всички последващи вписвания в Официалния бюлетин на ПВ е излишно и по никакъв начин не увеличава правната сигурност. Дори напротив, то само ще създаде опасност от допускане на грешки, а от там и до намаляване на правната сигурност. В Официалния бюлетин е достатъчно да се публикуват само актовете, посочени в законопроекта.
	22. Да се промени текстът на чл. 88, ал. 2 от проекта на ЗМГО по следния начин: (2) „Правната закрила обхваща забрана за: 1. всяко пряко или косвено използване за търговски цели на регистрирано географско означение: - по отношение на продукти, които не попадат в обхвата на регистрацията, в случай че тези продукти са сходни с продуктите, за които географското означение се ползва с правна	**22. Приема се**	**По т. 22.** Предложението е отразено, като в чл. 88, ал. 2 е редактирана в съответствие с предложението и съответния текст от Регламент (ЕС) № 1151/2012.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	закрила; - доколкото се експлоатира известността на защитеното географско означение; 2. всякаква злоупотреба, имитация или пресъздаване, дори ако е посочен истинският произход на продуктите или услугите или ако защитеното географско означение е преведено или придружено от израз, като „стил", „тип", „метод", „както се произвежда във", „имитация" или друг подобен израз"; 3. всяко друго фалшиво или подвеждащо означение по отношение на потеклото, произхода, естеството или съществените качества на продукта, което е използвано върху вътрешната или външната опаковка, рекламен материал или документи, касаещи въпросния продукт, и опаковането на продукта в опаковка, която може да създаде погрешна представа за произхода му; 4. всяка друга практика, която би могла да подведе потребителя относно истинския произход на продукта". Така разпоредбата ще бъде максимално синхронизирана с действащите регламенти в областта, най-малкото предвид това, че производствата за нарушения се водят по реда на ЗМГО, а не по реда на съответния регламент, в резултат		

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	на което разминаване в действащия регламент и ЗМГО се отразява на обхвата на закрила.		
	23. В чл. 115 от проекта на ЗМГО да се създаде нова алинея 4 със следния текст „Право на иск има и орган за професионална защита, който е редовно признат като лице, имащо право да представлява ползвателите на конкретно регистрирано географско означение, наименование на храна с традиционно специфичен характер или традиционно наименование на вино". Това ще бъде в съответствие с чл. 4, б. „г" от Директива /48/ ЕО, съгласно който право на иск за нарушение трябва да имат и органите за професионална защита.	**23. Приема се**	**По т. 23.** Създадена е нова ал. 4 в чл. 115 в съответствие с предложението.
	24. За да се преодолее законодателен дефицит и да се постигне по-пълно ниво на хармонизация с Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно упражняването на права върху интелектуална собственост, и по-конкретно с цел имплементиране на чл. 11 от Директивата, в чл. 116 от проекта на ЗМГО да се създаде нова алинея 3 със следното съдържание: (3) „Независимо от иска по ал. 1 носителят на права по този закон	**24. Приема се**	**По т. 24.** Създадена е нова ал. 4 в чл. 115 в съответствие с предложението.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	може да предяви иск за преустановяване на предоставяни от посредници дейности или услуги, когато същите способстват на трети страни за нарушаване на права по този закон. Уважаването на иск по отношение на посредник не е обвързано с предявяване на иск по ал. 1 срещу самия нарушител. Когато по отношение на посредник са налице условията за изключване на отговорността по чл. 16 от Закона за електронната търговия, срещу него може да бъде предявен иск по тази алинея, само ако преди това до него е отправена покана за доброволно изпълнение".		
	25. Текстът на чл. 117, ал. 3 от проекта на ЗМГО следва да отпадне, тъй като производството по отменяне на регистрацията на марка няма връзка с производството по нарушение на правата върху тази марка.	**25. Приема се**	**По т. 25.** Текстът на чл. 117, ал. 3 отпада.
	26. По образец на Регламент (ЕС) 2017/1001 да се създаде нов чл. 117а със заглавие „Защита срещу незаконосъобразна регистрация на марка в производството по нарушение" и алинеи със следния текст: „(1) В срока за отговор по исковата молба, ответникът може да предяви	**26. Не се приема**	**По т. 26.** Съгласно Директива (ЕС) 2015/2436, текстовете на която се транспонират чрез законопроекта, за държавите членки няма задължение за предвиждане на подобна възможност в националното законодателство. Освен това с включването на предложения текст в законопроекта е налице опасност от

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	препоръчано писмо с обратна разписка на адреса на управление или кореспонденция, вписан в съответния регистър или 2. като електронен образ на хартиен носител с електронно съобщение при използване на квалифициран електронен подпис, съгласно изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.), на Закона на електронния документ и електронните удостоверителни услуги и Закона за електронното управление. (2) Актът, изпратен по пощата, се смята за връчен на датата, на която обратната разписка е подписана от законния представител на търговеца или юридическото лице, негов пълномощник или служител, определен да получава книжа и съобщения. Актът, изпратен с електронно съобщение се смята за връчен, когато адресатът изпрати съобщение за получаването му чрез обратно електронно съобщение, активиране на електронна препратка или изтеглянето му от съответната		чл. 40 – 43 от ЗАНН.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	информационна система. Ако актът е връчен и с обратна разписка, и с електронно съобщение, за дата на връчване се смята по-ранната дата. (3) Когато актът не може да бъде връчен по реда на ал. 1, изречение второ, на таблото за обявления и на интернет страницата на Патентното ведомство, за срок от 14 дни, се публикува съобщение за съставянето на акта. Ако в срока по предходното изречение, лицето по ал. 1, изречение първо, не се яви в Патентното ведомство за предявяване и подписване на акта, актосъставителят отбелязва това в акта и той се смята за връчен в деня на отбелязването".		
	28. В чл. 133 от проекта на ЗМГО да се създаде нова алинея 2 със следния текст: (3) „Когато наказателното постановление не може да бъде връчено на юридическото лице или едноличния търговец на посочения от него адрес или на адреса на управление или кореспонденция, вписан в съответния регистър, на таблото за обявления и на интернет страницата на Патентното ведомство за срок от 14 дни се публикува съобщение за издаването му. Ако в срока по предходното изречение, наказателното постановление не бъде обжалвано, председателят на	**28. Приема се**	**По т. 28.** Предложението е отразено в чл. 129, нови ал. 3 и 4 по следния начин: (3) Когато актът не може да бъде връчен по реда на ал. 2, на таблото за обявления и на интернет страницата на Патентното ведомство се публикува съобщение за съставянето му за срок не по-кратък от 7 дни. Ако в 14-дневен срок от свалянето на съобщението лицето по ал. 1 не се яви в Патентното ведомство за предявяване и подписване на акта, това се отбелязва в акта и той се счита за връчен в деня на отбелязването.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	Патентното ведомство или упълномощено от него длъжностно лице отбелязва това върху наказателното постановление и то влиза в сила в деня на отбелязването".		(4) В съобщението по ал. 3 се включват името и адреса на лицето, на което е съставен актът за установяване на административното нарушение.
	29. В проекта на ЗМГО да се създаде нов чл. 132б със заглавие „Уведомяване на лицата по чл. 128, ал. 1, т. 2 - 7" и текст: „Чл. 128 След получаване на преписката наказващият орган уведомява за съставения акт лицата по чл. 128, ал. 1, т. 2 – 7 като запознава подателя на сигнала със съдържанието на акта относно нарушението и засегнатите права". Целта е повишаване нивото на сътрудничество между държавните органи, разполагащи с компетентност в областта на закрилата на права върху марка, задълбочаване обмена на информация и данни между тях, всестранно разкриване на всякаква незаконна дейност и нейното преустановяване. Уведомяването на подателите на сигнала е с оглед евентуалното упражняване от тях на предвидените способи за защита на техните права по гражданско-правен ред.	**29. Не се приема**	**По т. 29.** Органите по чл. 128, ал. 1, т. 2 - 7 са всъщност органите на МВР и прокуратурата. Съгласно чл. 129, ал. 1 проверката по сигнали се извършва със съдействието на органите на МВР, поради което информацията за тази проверка и нейният резултат им е известна. В случай, че при проверката бъде установено деяние, което е в обхвата на НПК прокуратурата също се уведомява за това. Не е необходимо включването на изрична разпоредба в законопроекта, която да задължава ПВ да уведомява подателя на сигнала със съдържанието на акта, тъй като това е уредено в НПК.
	30. Да се измени текстът на чл. 130, ал. 2, т. 3 от проекта на ЗМГО по	**30. Не се приема**	**По т. 30.** Тъй като направеното допълнение е свързано с

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	насрещен иск, с който да поиска заличаване на регистрацията на марката, предмет на основния иск, като такава, извършена в нарушение на изискванията по чл. 2, чл. 11 и чл. 12, както и като такава, чието използване може да бъде забранено на основание по-ранно право по чл. 36, ал. 3, т. 2. (2) По искане на ответника, съдът информира Патентното ведомство за предявения иск, като му изпраща препис от исковата молба с всички последващи уточнения по нейния предмет. За образуваното производство по насрещния иск се прави вписване в Държавния регистър на марките, което съдържа данни за ищеца по насрещния иск, номер на делото и съда, пред който е предявен иска и основанието за заличаване, което се претендира, като се извършва и публикация в официалния бюлетин на Патентното ведомство. (3) Когато марката, предмет на основния иск, е извършена в нарушение на изискванията по чл. 2, чл. 11 и чл. 12, или е такава, чието използване може да бъде забранено на основание по-рано право по чл. 36, ал. 3, т. 2, съдът с решението си заличава нейната регистрация, като същевременно отхвърля иска за нарушение.		създаване на противоречива практика при преценката на реалното използване на марка и/или нейния отличителен характер, за които компетентно е Патентното ведомство. Предложената възможност се прилага в страни, в които делата, в които се гледат исковете и жалбите във връзка с защитата правото върху марка са специализирани в областта на интелектуалната собственост.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	(4) По искане на всяка от страните по делото или по свой почин, първоинстанционният съд изпраща на Патентното ведомство заверен препис от влязлото в сила заличаване на марката или за отхвърляне на иска за нейното заличаване, което се вписва в Държавния регистър на марките. За извършеното вписване на всяка от страните се издава удостоверение като се извършва и публикация в официалния бюлетин на Патентното ведомство". Към момента подобен механизъм е приложим към европейските марки и няма пречка да се приложи към националните, без да се засягат производствата пред ПВ.		
	27. Да се създаде нов чл. 132а със заглавие „Връчване на акт за установяване на административно нарушение на юридически лица и еднолични търговци" и алинеи със следния текст: „(1) Когато нарушителят е юридическо лице или едноличен търговец, актът за установяване на административното нарушение се връчва на законния му представител или на упълномощено от него лице срещу подпис. Когато е съставен в отсъствие на нарушителя, съставеният акт се изпраща: 1. на хартиен носител по пощата с	**27. Приема се частично**	**По т. 27.** Предложението е отразено частично в чл. 129, нова ал. 2, по следния начин: (2) Актът за установяване на административно нарушение се връчва на нарушителя или на упълномощено от него лице срещу подпис. Когато е съставен в отсъствие на нарушителя, актът се връчва чрез съответната общинска администрация или чрез органите на МВР. В направената редакция не са възприети всички предложения, поради това, че някои от тях са в противоречие с реда, предвиден в

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	следния начин „не разгласява данни от проверките, с изключение на случаите по чл. 132б". Предложението е свързано с това, описано в т. 31.		предходното предложение то не би следвало да се приема поради наличието в НПК на текст относно реда за уведомяване на лицата, подали сигнала.
10. Алианс за интелектуална собственост в областта на фармацията, химията и биологията	**1.** Да се допълни чл. 10, ал. 4, като след думата регистрация се добавят думите „в Официалния бюлетин на Патентно ведомство".	**1. Приема се**	**По т. 1.** Предложението е отразено в текста на законопроекта.
	2. Да се допълни чл. 13, ал. 2, т. 4, като след думата „наименование" се добавят думите „когато това използване се осъществява като търговска марка". Използване на фирменото наименование не следва да се приема за нарушение, когато е с малки букви, които не са способни да привлекат вниманието и определят цялостното впечатление от продукта.	**2. Приема се частично**	**По т. 2.** Предложението е отразено в друга редакция в текста на разпоредбата, съгласно която: „т. 2. Използването на знака като фирма или като част от фирма;".
	3. Да се допълни текстът на чл. 15, като след думите „на името на" се добавят думите „признат с влязло в сила решение". Предложеният в законопроекта текст транспонира съответния текст от Директивата, но от него остава неясно как разпоредбата ще се привежда в действие и от кого. Не става ясно също дали за привеждането му в действие е нужно качеството на лицето „агент или представител" да му е вече признато с влязло в сила	**3. Не се приема**	**По т. 3.** Текстът на разпоредбата съответства напълно на задължителният за транспониране чл. 13 от Директивата. С цел яснота, текстът е променен, както следва: „Чл. 15. Действителният притежател на марка има право да се противопостави на използването й, когато тя е била регистрирана на името на агента или представителя му без негово съгласие. В случай, че агентът или представителят обоснове своите действия, противопоставянето

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	решение, когато се прави искането за противопоставяне.		се счита за неоснователно.". От предложения текст става ясно, че лицето, което има право да се противопостави на използването е действителният притежател. Не е необходимо да се допълва текста по предложения начин, тъй като въпросът дали регистрацията е била извършена от „агент или представител" на действителния притежател ще бъде разгледан в рамките на производство по опозиция, съответно в производство по спорове. В същото време в чл. 59, ал. 2, т. 7 и чл. 78, ал. 5, т. 4 от законопроекта е предвидено, че тези административни производства се спират, ако е образувано друго административно или съдебно производство, при условие че вземането на съответното решение зависи от неговото приключване.
	4. Да се измени и допълни чл. 23 по следния начин: **а)** да отпадне текстът на чл. 23, ал. 4; Няма пречка да се представи извадка от договор, но разпоредбата в този вид дава възможност за нередности, например да се представи молба с два подписа, но всъщност договор за прехвърляне да не съществува;	**4. Не се приема** **а) Не се приема**	**По т. 4.** **а)** Съгласно чл. 23, ал. 4 „Договор за прехвърлянето не се прилага, когато искането за вписване на прехвърлянето е подписано и от двете страни с изрично посочване на имената и качеството на лицата, които го подписват.". Целта е да се намали административната тежест за страните, тъй като с подписите си двете страни, лицето, което

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			прехвърля правото и лицето, на което това право се прехвърля декларират, че такъв договор има.
	б) алинея 5 да се допълни, като се добавят думите „като вписването се публикува в Официалния бюлетин на ПВ".	**б) Не се приема**	**б)** Съгласно ЗМГО (действащия и проекта) Държавния регистър на марките е електронен и е свободно достъпен на интернет страницата на Патентното ведомства. В него се публикуват всички вписвания, включително регистрацията на марката и последващите извършени по нея вписвания. По този начин всяко лице може да направи справка или извлечение от съдържанието им по всяко време на денонощието. По тази причина публикуването на всички последващи вписвания в Официалния бюлетин на ПВ е излишно и по никакъв начин не увеличава правната сигурност. Дори напротив, то само ще създаде опасност от допускане на грешки, а от там и до намаляване на правната сигурност. В Официалния бюлетин е достатъчно да се публикуват само актовете, посочени в законопроекта.
	5. Да се измени и допълни чл. 24 по следния начин: **а)** да отпадне текстът на чл. 24, ал. 5; Мотивите са същите като тези, посочени в т. 4, б. а) по отношение на чл. 23, ал. 4;	**5. Не се приема** **а) Не се приема**	**По т. 5.** **а)** Мотивите, поради които предложението не се прима са същите, като тези, посочени във връзка с т. 4, б. а) по отношение на чл. 23, ал. 4.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	б) алинея 6 да се допълни, като се добавят думите „като вписването се публикува в Официалния бюлетин на ПВ".	**б) Не се приема**	**б)** Мотивите, поради които предложението не се прима са същите, като тези, посочени във връзка с т. 4, б. б) по отношение на чл. 23, ал. 5.
	6. Да се измени срокът по чл. 31, ал. 2 от 3-дневен на едноседмичен.	**6. Приема се**	**По т. 6.** Предложението е отразено.
	7. Да се допълни чл. 54, ал. 2, като след думите „се уведомява" се добавя съюза „и", за да стане ясно, че освен Международното бюро се уведомява и правопритежателя.	**7. Не се приема**	**По т. 7.** В този случай задължението за уведомяване на притежателя на правото е на Международното бюро. Ако бъде предвидено подобно задължение и за ПВ, това ще застраши правната сигурност, тъй като неминуемо ще има разминаване между датите, на които това лице е било уведомено от двете институции и следователно няма да има яснота от кога започват да текат сроковете за предоставяне на възражение.
	8. Да се измени срокът по чл. 55, ал. 3 от 14-дневен на едномесечен. Предложеният срок е твърде кратък, особено за комуникация с чуждестранни лица.	**8. Приема се**	**По т. 8.** Предложението е отразено.
	9. Да се измени чл. 56 като:	**9. Приема се частично**	**По т. 9.**
	а) отпадне текстът на ал. 1, тъй като са неясни критериите за обединяване, има опасност от издаване на неясни административни актове, което може	**а) Приема се частично**	**а)** Възможността за обединяване на производствата се запазва, но текстът на разпоредбите на чл. 56 и е редактиран, така че хипотезата да

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	да доведе до трудности при обжалването;		се прилага единствено когато, „това няма да възпрепятства нормалния ход на производството и няма да бъдат застрашени интересите на страните".
	б) Използваният в ал. 2 термин „определение" е съдебно-процесуален и навсякъде в проекта на ЗМГО следва да бъде заменен с „решение".	**б) Приема се**	**б)** Предложението е отразено във текстът на целия законопроект.
	10. Да бъдат направени следните изменения в чл. 57: **а)** алинея 3 да отпадне, тъй като не е нужно да се формализира до такава степен доказването на използване на нерегистрирана марка. Освен това не е възможно документи за използване да носят дата от деня на депозиране на опозицията;	**10. Приема се частично** **а) Приема се**	**По т. 10.** **а)** Текстът на чл. 57, ал. 3 отпада.
	б) в ал. 5 и ал. 6 да отпадне думата „изчерпателно". Предвидените в проекта преклузии са погрешни и вредни за целта на издаването на законосъобразен акт. Да се удължи и срокът в ал. 6 от 14-дневен на едномесечен;	**б) Приема се частично**	**б)** В проекта на ЗМГО са предвидени достатъчно възможности в хода на производствата страните да представят възражения и доказателства, на които се основава крайният акт. След анализ на предложенията, постъпили от общественото обсъждане и междуведомственото съгласуване и с цел по-пълното гарантиране на правото на защита на лицата, текстовете, които ограничават страните да представят доказателства след изтичане на

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			определените срокове, но преди вземане на решение от административния орган са редактирани. Предвижда се в производството пред ПВ страните да могат да представят нови доказателства „ако са нововъзникнали или страните не са могли да ги узнаят, посочат или представят в срок". Целта на новото предложение за редакция на разпоредбите е да се постигне процесуална икономия, дисциплиниране на страните, стимулиране на активното им участие още в административната фаза и минимизиране на случаите на злоупотреба с процесуални права, като изкуствено удължаване на състезателната част от производството. Приемането на отговори, становища, доказателства и др. след изтичане на указаните на страните срокове обезсмисля тяхното съществуване в закона. Не на последно място следва да се отбележи, че такава е и практиката на Съда на ЕС. Срокът по ал. 6 е удължен на 1 месец.
	в) да се прецизира ал. 7. Въведените критерии следва да отпаднат, тъй като дават възможност за субективизъм и могат да доведат до	**в) Приема се частично**	**в)** Критерият, съгласно който становището на опонента се изпраща на заявителя само когато с него са представени нови факти,

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	съществени процесуални нарушения. Да се удължи и срокът от „14-дневен" на едномесечен, като бъде безусловен;		обстоятелства и/или доказателства от значение за опозицията не нарушава правото на защита на заявителя, поради което не е необходимо да отпадне. Следва да се има предвид, че съгласно чл. 8, ал. 2 и ал. 3 заявителят и всеки негов представител има право на достъп до досието по всяко време. Следователно той може по всяко време да се запознае с всички събрани документи и доказателства. Премахването на задължението на административния орган за задължително предоставяне на становището ще доведе до намаляване на разходите. Определеният в разпоредбата срок е променен съгласно предложението.
	г) Алинея 9 да отпадне, тъй като въвежда ненужна преклузия. Това се отнася до всички текстове в закона, които я предвиждат. Подобен подход е в противоречие с принципите на административния процес. Те не помагат за разкриване на обективната истина, а откровено вре3дят на тази задача. Налице е обърквване на граждански и административен процес, което е недопустимо, тъй като те имат различни цели и защитават различни обществени интереси.	**г) Приема се частично**	**г)** Мотивите, поради които предложението не се приема, са изложени по-горе в мотивите по т. 10, б. б).
	д) Да се удължат сроковете в ал. 12 и	**д) Не се приема**	**д)** Сроковете по чл. 57, ал. 12 и ал. 13

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	13 от „14-дневен" на едномесечен. Те са неоправдано и прекомерно кратки, предвид чуждестранните лица и въведените преклузии.		не са удължени. Това са сроковете, в които страните трябва да потвърдят дали поддържат опозицията, която е подадена от тях. Страните са запознати с всички документи и информация своевременно, доста време преди да е необходимо да извършват действието по ал. 12 и ал. 13. Поради това нищо не налага представителят, чийто клиент е чуждестранно лице да запознае клиента си в последният момент. В действителност времето за взимане на решението относно това дали опозицията се поддържа или не е доста по-голямо.
	11. Да се редактира чл. 58 като: **а)** Алинея 3 да се разпише подробно. Неуместно е един толкова важен институт да е препращаща норма;	**11.** **а) Не се приема**	**По т. 11.** **а)** Не е уместно в закона да се включват текстове от друг действащ нормативен акт, какъвто е Регламент (ЕС) 2017/1001. Ако бъде прието предложението, то може да доведе до правна несигурност и до нарушение на задължение на страната ни за спазване на европейското законодателство, тъй като при едно изменение на посоченият регламент, текстът на ЗМГО ще бъде в противоречие с това изменение.
	б) Да се удължи срокът по ал. 5 от едномесечен на двумесечен;	**б) Приема се**	**б)** Предложението е отразено в текста.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	в) Да се удължи срокът по ал. 6 от 14-дневен на едномесечен, както до сега.	**в) Приема се**	**в)** Предложението е отразено в текста.
	12. Да се измени чл. 62, ал. 2, като думата определение се замени с „решение".	**12. Приема се**	**По т. 12.** Предложението е отразено в текста на разпоредбата.
	13. Да се редактира чл. 65, ал. 7 като думите „ако не може" се заменят с думите „обективно възпрепятствано" и се предвиди задължение за уведомяване и на представителите по индустриална собственост.	**13. Приема се**	**По т. 13.** Предложението е отразено в текста на разпоредбата.
	14. В чл. 66, ал. 2 след думите „на марката" да се добавят думите „и се публикува в Официалния бюлетин на Патентно ведомство".	**14. Не се приема**	**По т. 14.** Съгласно ЗМГО (действащия и проекта) Държавният регистър на марките е електронен и е свободно достъпен на интернет страницата на Патентното ведомства. По този начин всяко лице може да направи справка или извлечение от съдържанието им по всяко време на денонощието. По тази причина публикуването на всички последващи вписвания в Официалния бюлетин на ПВ е излишно и по никакъв начин не увеличава правната сигурност. Дори напротив, то само ще създаде опасност от допускане на грешки, а от там и до намаляване на правната сигурност. В Официалния бюлетин е достатъчно да се публикуват само актовете, посочени в законопроекта.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	15. Да се създаде нова ал. 3 в чл. 67 със следния текст: „Промените се отразяват в Държавния регистър на марките и се публикуват в Официалния бюлетин на Патентно ведомство. "	**15. Не се приема**	**По т. 15.** Вписваните промени в марката се отразяват и публикуват в Държавния регистър на марките съгласно чл. 5, ал. 2, т. 31. Поради това, не е необходимо изменение на чл. 67, ал. 3. Публикуване и в Официалния бюлетин на тези промени не е необходимо, поради изложеното в мотивите по т. 14.
	16. Да се удължат сроковете по чл. 73, ал. 3 (от 14-дневен на едномесечен) и по ал. 5 (от 14-дневен на едномесечен).	**16. Приема се частично**	**По т. 16.** Срокът по ал. 5 е удължен съгласно предложението. Не се приема предложението за удължаване на срока по ал. 3, тъй като това е срок за отстраняване на нередовности по жалби и искания, по които не е заплатена такса и/или не е обоснован правен интерес, и/или не е подадена заявка. Следва да се отбележи, че обосноваването на правен интерес става само чрез позоваване на по-ранни права върху марка, чрез посочване на регистровия й номер.
	17. По чл. 74: **а)** в ал. 1 има техническа грешка. Думите „чл. 58, ал. 6" да се заменят с „чл. 58, ал. 7"; **б)** алинея 2 да отпадне. Обединяването на производствата води до опасност от неяснота на	**17. Приема се частично** **а) Приема се** **б) Приема се частично**	**По т. 17.** **а)** Предложението е отразено в текста на разпоредбата. **б)** Възможността за обединяване на производствата се запазва, но текстът на разпоредбите на чл. 56 и

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	административните актове и усложнения при последващия им контрол;		е редактиран, така че хипотезата да се прилага единствено когато, „това няма да възпрепятства нормалния ход на производството и няма да бъдат застрашени интересите на страните".
	в) В ал. 3 думата „определение" да се замени с „решение", тъй като определението е съдебен термин;	**в) Приема се**	**в)** Предложението е отразено в текста на разпоредбата.
	г) алинея 7 да отпадне, тъй като въвежда недопустима преклузия.	**г) Не се приема**	**г)** Мотивите, поради които предложението не се приема са изложени по-горе в мотивите по т. 10, б. б).
	18. Да се редактира чл. 75:	**18. Приема се частично**	**По т. 18.**
	а) Да се удължи срокът по ал. 5 от 14-дневен на едномесечен;	**а) Приема се**	**а)** Предложението е отразено в текста на разпоредбата.
	б) Да се удължи срокът по ал. 6 от 14-дневен на едномесечен, като се дава безусловно. Иначе се стига до опасност от субективизъм и допускане на съществени процесуални нарушения;	**б) Приема се**	**б)** Предложението е отразено в текста на разпоредбата.
	в) Да отпадне преклузията в ал. 7;	**в) Приема се частично**	**в)** В проекта на ЗМГО са предвидени достатъчно възможности в хода на производствата страните да представят възражения и доказателства, на които се основава крайният акт. След анализ на предложенията,

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			постъпили от общественото обсъждане и междуведомственото съгласуване и с цел по-пълното гарантиране на правото на защита на лицата, текстовете, които ограничават страните да представят доказателства след изтичане на определените срокове, но преди вземане на решение от административния орган са редактирани (включително чл. 75, ал. 7). Предвижда се в производството пред ПВ страните да могат да представят нови доказателства „ако са нововъзникнали или страните не са могли да ги узнаят, посочат или представят в срок". Целта на новото предложение за редакция на разпоредбите е да се постигне процесуална икономия, дисциплиниране на страните, стимулиране на активното им участие още в административната фаза и минимизиране на случаите на злоупотреба с процесуални права. Приемането на отговори, становища, доказателства и др. след изтичане на указаните на страните срокове обезсмисля тяхното съществуване в закона. Не на последно място следва да се отбележи, че такава е и практиката на Съда на ЕС.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	г) да се удължат сроковете по ал. 13 и ал. 14 от 14-дневни на едномесечни.	**г) Не се приема**	**г)** Това са сроковете, в които страните трябва да потвърдят дали поддържат опозицията при настъпване на условията по ал. 13 и ал. 14. Страните са запознати с всички документи и информация своевременно, доста време преди да е необходимо да извършват действието по ал. 13 и ал. 14. Поради това нищо не налага представителят, чийто клиент е чуждестранно лице да запознае клиента си в последният момент. В действителност времето за взимане на решението относно това дали опозицията се поддържа или не е доста по-голямо.
	19. Да се редактира чл. 76:	**19. Приема се частично**	**По т. 19.**
	а) От алинея 2 да отпадне изискването молителят да представя и доказателства, че използването е продължило и към датата на подаване на искането за заличаване, тъй като не е възможно и не е нужно да се представят материали с дата от деня на депозиране на искането за заличаване;	**а) Приема се**	**а)** Текстът на чл. 76, ал. 2 отпада.
	б) Да се удължи срокът по ал. 3 от 14-дневен на едномесечен;	**б) Приема се**	**б)** Предложението е отразено в текста на новата ал. 2 на чл. 76.
	в) Да се удължи срокът по ал. 5 от 14-дневен на едномесечен;	**в) Приема се**	**в)** Предложението е отразено в текста на новата ал. 4 на чл. 76.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	г) Алинея 6 да отпадне, тъй като въвежда преклузия.	**г) Не се приема**	**г)** Мотивите за неприемане на предложението са същите, като изложените подробно мотиви по т. 17, б. в).
	д) да се удължат сроковете по ал. 12 и ал. 13 от 14-дневни на едномесечни.	**д) Не се приема**	**д)** Това са сроковете, в които страните трябва да потвърдят дали поддържат искането при настъпване на условията по ал. 12 и ал. 13. Страните са запознати с всички документи и информация своевременно, доста време преди да е необходимо да извършват действието по ал. 12 и ал. 13. Поради това нищо не налага представителят, чийто клиент е чуждестранно лице да запознае клиента си в последният момент. В действителност времето за взимане на решението относно това дали опозицията се поддържа или не е доста по-голямо.
	20. Да се редактира текстът на чл. 77:	**20. Приема се частично**	**По т. 20.**
	а) Да се допълни текстът на ал. 5, като е необходимо той да е пълен, а не препращащ.	**а) Не се приема**	**а)** Не е уместно в закона да се включват текстове от друг действащ нормативен акт, какъвто е Регламент (ЕС) 2017/1001. Ако бъде прието предложението, то може да доведе до правна несигурност и до нарушение на задължение на страната ни за спазване на европейското законодателство, тъй

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			като при едно изменение на посоченият регламент, текстът на ЗМГО ще бъде в противоречие с това изменение.
	б) Да се удължи срокът по ал. 7 от 14-дневен на едномесечен.	**б) Приема се**	**б)** Предложението е отразено в текста на разпоредбата.
	21. В чл. 84:	**21. Приема се частично**	**По т. 21.**
	а) в ал. 2 думата „определенията" да се замени с „решенията";	**а) Приема се**	**а)** Предложението е отразено в текста на разпоредбата.
	б) алинея 5 да отпадне, тъй като въвежда недопустима преклузия.	**б) Не се приема**	**б)** В проекта на ЗМГО са предвидени достатъчно възможности в хода на производствата страните да представят възражения и доказателства, на които се основава крайният акт. Законосъобразността на акта следва да се прецени от гледна точка на фактите и обстоятелствата, които са били известни към момента на неговото издаване. След анализ на предложенията, постъпили от общественото обсъждане и междуведомственото съгласуване и с цел по-пълното гарантиране на правото на защита на лицата, текстовете, които ограничават страните да представят доказателства след изтичане на определените срокове, но преди вземане на решение от административния орган са

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			редактирани. Предвижда се в производството пред ПВ страните да могат да представят нови доказателства „ако са нововъзникнали или страните не са могли да ги узнаят, посочат или представят в срок". Възможността страните да могат да твърдят нови обстоятелства, да сочат и да представят нови доказателства в съдебното производство, също е дадена, но само ако страните не са могли да ги узнаят, посочат и представят в срок в административното производство. Целта на новото предложение за редакция на разпоредбите е да се постигне процесуална икономия, дисциплиниране на страните, стимулиране на активното им участие още в административната фаза и минимизиране на случаите на злоупотреба с процесуални права, като изкуствено удължаване на състезателната част от производството. Приемането на отговори, становища, доказателства и др. след изтичане на указаните на страните срокове обезсмисля тяхното съществуване в закона. Не на последно място следва да се отбележи, че такава е и практиката на Съда на ЕС.
	22. Чл. 115, ал. 1, т. 5 да се редактира	**22. Не се приема**	**По т. 22.** Текстът на разпоредбата

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	така: „Действителния притежател на марка, която е била регистрирана на името на агент или представител, установено от Патентно ведомство с влязло в сила решение или установено от Софийски градски съд с влязло в сила решение." В текста на законопроекта няма яснота относно това кой е действителния притежател и как и кой орган установява това обстоятелство.		съответства на чл. 15 от законопроекта и съответно на задължителния за транспониране чл. 13, т. 1, б. „а" от Директивата. Не е необходимо да се допълва текста по предложения начин, тъй като въпросът дали регистрацията е била извършена от „агент или представител" на действителния притежател ще бъде разгледан в рамките на производство по опозиция, съответно в производство по спорове. В същото време в чл. 59, ал. 2, т. 7 и чл. 78, ал. 5, т. 4 от законопроекта е предвидено, че тези административни производства се спират, ако е образувано друго административно или съдебно производство, при условие че вземането на съответното решение зависи от неговото приключване.
	23. Да отпадне предвиденото в чл. 117, ал. 3 спиране на съдебния процес при искане за отменяне на марката, тъй като това ще даде възможност за шиканиране на процеса. Всеки ответник ще има възможност да подава искане за отмяна при изминали 5 години от регистрацията на процесната марка и делото ще се отлага за неопределено време.	**23. Приема се**	**По т. 23.** Текстът на чл. 117, ал. 3 отпада.
11. Българска търговско-	**1.** БТПП споделя мотивите на законопроекта за транспониране на	**1. Не се приема**	**По т. 1.** В съответствие с разпоредбите на Директива (ЕС)

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
промишлена палата (БТПП)	изискванията на Директива (ЕС) 2015/2436 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките. Тази цел обаче може да се постигне и с изменение само на необходимите процедури. Създаването на нов нормативен акт е много сериозен и ненужен ангажимент, предвид факта, че действащият към момента ЗМГО е хармонизиран в голяма степен с европейското законодателство, а страните в производствата имат натрупана практика по неговото прилагане.		2015/2436, в проекта на акт е регламентирана новата дефиниция за марка. Конкретизирани са някои от абсолютните основания за отказ, като особено съществени са допълненията, направени в частта относно закрилата, съгласно правото на Европейския съюз, на храните с традиционно специфичен характер, традиционните наименования за вина и наименованията на сортовете растения. Отново в контекста на абсолютните забрани, предложени са изменения по отношение на изключенията във връзка с прилагането им. Аналогични промени са извършени и от гледна точка на относителните основания за отказ. Подробно е определено съдържанието на изключителното право върху марка, неговото ограничаване, марката като обект на собственост, задължението за използването й, обхвата на закрилата и възможностите за разделяне на заявките. За да се постигне високо ниво на хармонизация и сближаване на националното законодателство със законодателството на ЕС, детайлно са изведени особеностите на закрилата и на процеса по предоставянето на т.нар. колективни и сертификатни марки. Прецизирана е правната уредба, свързана с

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			производството по опозиция, заличаване и защита на правата върху марки и географски означения. Въведени са нови състави на нарушения. Предвидени са промени и във връзка с действащи на ниво ЕС регламенти, касаещи географските означения. Поради големия обем на предлаганите промени, както и поради факта, че тези промени са значителни и комплексни, тъй като въвеждат едновременно нови материалноправни норми и процедурни правила, прилагането на регулаторна намеса чрез приемането на нов закон е най-подходяща. По този начин ще се осигури в най-висока степен едновременното постигане на целите на Директивата, и усъвършенстване на досегашната правна уредба чрез преодоляване на съществуващите нормативни празноти в процедурите, ускоряване процеса на регистрация и придобиване на права, засилване на правната защита, която е другата основна цел на законопроекта. Приемането на нов закон в този случай е и в съответствие с чл. 11, ал. 1 от Закона за нормативните актове.
	2. Разпоредбите, предвиждащи обединяване на дължимите при	**2. Не се приема**	**По т. 2.** Обединяването на всички

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	заявяването такси за експертиза, публикация и регистрация противоречи на една от целите, посочена в мотивите към законопроекта, а именно да се подобрят условията за българското предприемачество. Неубедителни са аргументите за въвеждането на единна такса за регистрация при подаване на заявката. Сега действащия механизъм е икономически по-справедлив, тъй като ако даден етап от процеса по регистрация завърши неуспешно за заявителя, той няма да заплаща следващият етап. Предвиденият в законопроекта механизъм на заплащане съдържа до известна степен елемент на авансиране от страна на заявителя. Фактът, че този механизъм се прилага в други държави не обосновава в необходимата степен промяната, предвид нивото на защита на правата на индустриална собственост в страната. Този механизъм е неприложим в страна, в която 99, 98 % от икономическите оператори са микро, малки и средни предприятия и е по-вероятно този механизъм да ги ограничи при подаването на заявки.		такси в една обща, която се събира още в началото на производството ще допринесе за хармонизиране в по-голяма степен на системата на национална закрила на марката в България със системата на закрила на марката на ЕС, както вече е посочено в мотивите към законопроекта. Въвеждането на една такса, която се дължи от заявителите на марки е целесъобразно и от гледна точка на **процесуалната бързина и ефективност на производството.** Заплащането на две отделни такси причинява неудобства и забавяне във времето, както за заявителите така и за ПВ. Според сега действащия закон, ако в тримесечния срок след публикация на заявката няма постъпила опозиция, ПВ вместо да пристъпи към издаване на решение за регистрация, свидетелство и публикация, е задължено да уведоми заявителя, че дължи такса за регистрация, свидетелство и публикация. За изготвянето и изпращането на това уведомление е необходимо технологично време от поне два дни, а получаването му от заявителя понякога отнема седмици. Ако лицето не бъде намерено на адреса, ПВ публикува съобщение в протокола за неполучена кореспонденция, който стои достъпен

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			на сайта на ведомството един месец и след свалянето му започва да тече едномесечния срок за плащане на таксата. Така процедурата автоматично се удължава с минимум два месеца. Тъй като повечето заявители не следят сайта на ПВ, много често в тези случаи те не плащат таксата и експертът прекратява производство, тъй като заявката се счита за оттеглена. Впоследствие, когато заявителят направи справка в ПВ и разбере, че производството е прекратено поради неплащане на такси, той трябва да подаде жалба или да поиска възстановяване на срока за плащане, което и в двата случая е свързано с допълнителни действия от страна на администрацията и на заявителя и удължаване на срока до реално получаване на регистрацията. С въвеждането на една обединена такса **ще бъде изпълнено по-адекватно изискването за разходоориентираност съгласно чл. 2, ал. 2 от Закона за държавните такси (ЗДТ).** Използваният израз „такса за регистрация" действително не е точен и е заменен с „такса за заявяване и експертиза", доколкото нормата на чл. 4 от новия ЗМГО има предвид такса за извършване на експертиза, която да обоснове

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			решение за регистрация или отказ. В този смисъл тази такса е дължима за всяка заявена марка, без значение какъв ще е изходът от производството, тъй като без експертиза, изходът не може да бъде обоснован. Процесът по регистрация на марка включва редица действия, които се изпълняват от различни експерти и в различен етап от производството, но това не променя обстоятелството, че Патентното ведомство предоставя една услуга, състояща се в това да разгледа искането за регистрация на марка и да се произнесе по него. Независимо от крайното решение във връзка с подадена заявка за марка – за регистрация или за отказ за регистрация, от страна на административния орган е извършена проверка, в това число, в повечето случаи, формална експертиза и експертиза по същество, поради което таксата за заявяване и експертиза (включваща и самата регистрация) следва да е дължима с подаване на заявката, без заплащането й, респективно неплащането, да е обвързано с изхода на производството. Следва да се отбележи също, че от направен и представено в Цялостната оценка на въздействие на акта анализ е видно, че въвеждането

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			на единна такса при подаване на заявката ще доведе до икономически ползи за заявителите.
	3. БТПП като обединител на становищата на своите членове изразява категорично несъгласие срещу съкращаването на процесуалните срокове за представяне на становища и доказателства в административното производство (сега определените 3-месечни и 2-месечни срокове се намаляват на 1 месец, а 1-месечните – на 14 дни) – чл. 46, ал. 2 и 3; чл. 55, ал. 3; чл. 58, ал. 5 и ал. 6; чл. 73, ал. 3 и ал. 5; чл. 75, ал. 5 и ал. 6; чл. 76, ал. 1, ал. 3 и ал. 5; чл. 77, ал. 6 и ал. 7. Предложените промени в сроковете не са насочени към облекчаване на възможностите за защита на правата. Промените са особено утежняващи за чуждестранните лица, тъй като те се представляват пред ПВ от представители по индустриална собственост и в този случай кратките срокове са абсолютно недостатъчни за събирането, превода и предоставянето на доказателствата и становищата. Отбелязва се, че от проекта са отпаднали някои срокове, които следва да съществуват, като срокът за публикация на регистрация на	**3. Приема се частично**	**По т. 3.** В рамките на обществените консултации бяха получени голям брой становища, в които се предлагат по-дълги от заложените в законопроекта срокове. В повечето случаи предложените от заинтересованите страни срокове, съвпадат. Това показва, че има сравнително голям консенсус относно преценката за реалната възможността от спазването им във всеки един конкретен случай. След обстоен анализ на мотивите, изложени в подкрепа на предложенията за удължаване на всеки един срок поотделно, беше извършена редакция, в резултат от която повечето от срокове в законопроекта са удължени, съгласно преобладаващата част от направените предложения. Удължени са сроковете по чл. 46, ал. 3 /нова ал. 2/ – на 1 месец; чл. 55, ал. 3 – на 1 месец; по чл. 58, ал. 5 – 2 месеца; чл. 58, ал. 6 – 1 месец; чл. 73, ал. 5 – на 2 месеца; чл. 75, ал. 5 и ал. 6 – 1 месец; чл. 76, ал. 1 – 2 месеца, чл. 76, ал. 3 /нова ал. 2/ - 1 месец, ал. 5 /нова ал. 4 – 1 месец/, чл. 77, ал. 6 – 2 месеца, чл. 77, ал. 7 – 1 месец.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	заявена марка в Бюлетина на ПВ. Сроковете за извършваните от ПВ действия следва да са регламентирани. Така например следва да се нормират сроковете за: - препращане на постъпили документи на страните (това се технически действия, които не се нуждаят от по-дълго време); - всяко произнасяне в отделните етапи на различните процедури (като напр. произнасянията по чл. 59; чл. 60; чл. 61; чл. 73; чл. 77, ал. 10; чл. 96; чл. 98, ал. 7; чл. 100 и чл. 105).		Сроковете по чл. 46, ал. 2 /нова ал. 1/ и чл. 73, ал. 3, които се отнасят до задължението за заплащане на държавна такса не са удължени. Причината е, че подаването на заявка и на жалба са действия, които са винаги предварително планирани и подготвени. Също така предварително е ясен и размера на тези такси, тъй като той може да бъде проверен във всеки един момент чрез електронния портал на ПВ. По отношение на сроковете за извършване на действия от ПВ са регламентирани такива в чл. 97, ал. 4, чл. 105, ал. 1. Регламентирането на останалите срокове, посочени в становището се предвижда да бъде направено в подзаконов акт по приложение на закона.
	4. Неприемливо е предложението за въвеждане на преклузивни срокове за представяне на отговори, становища и доказателства от страните в административните производства пред ПВ (чл. 57, ал. 9; чл. 75, ал. 7 и чл. 76, ал. 6). Още по-малко приемлива е промяната в чл. 84, ал. 5 и чл. 106, ал. 4, която се отнася до преклузията в съдебното производство. Според правната доктрина, преклузивните срокове трябва да бъдат изключение и да са сериозно	**4. Приема се частично**	**По т. 4.** В проекта на ЗМГО са предвидени достатъчно възможности в хода на производствата страните да представят възражения и доказателства, на които се основава крайният акт. Законосъобразността на акта следва да се прецени от гледна точка на фактите и обстоятелствата, които са били известни към момента на неговото издаване. След анализ на предложенията, постъпили от общественото обсъждане и

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	обусловени, тъй като засягат в значителна степен правата на лицата. БТПП счита, че целта на предвидените в законопроекта промени, а именно да бъде съкратена продължителността на производствата, не е достатъчно значима, за да ги обоснове. Тази промяна нарушава основните принципи на административния процес като истинност, съразмерност, служебно начало, достъпност и др. и създава предпоставки за издаване на незаконосъобразен административен акт. В допълнение се посочва, че специалната процедура по ЗМГО може да е по-рестриктивна и да се различава от правилата на АПК, но трябва да е обоснована с особената важност/специфичност на правата, които ЗМГО защитава. В случая е трудно да се мотивира такъв извод, тъй като в немалък брой случаи, разпоредбите на АПК регламентират реда за защита на такива имуществени интереси, които са не по-малко значими от тези по ЗМГО.		междуведомственото съгласуване и с цел по-пълното гарантиране на правото на защита на лицата, текстовете, които ограничават страните да представят доказателства след изтичане на определените срокове, но преди вземане на решение от административния орган са редактирани. Предвижда се в производството пред ПВ страните да могат да представят нови доказателства „ако са нововъзникнали или страните не са могли да ги узнаят, посочат или представят в срок". Възможността страните да могат да твърдят нови обстоятелства, да сочат и да представят нови доказателства в съдебното производство, също е дадена, но само ако страните не са могли да ги узнаят, посочат и представят в срок в административното производство. Целта на новото предложение за редакция на разпоредбите е да се постигне процесуална икономия, дисциплиниране на страните, стимулиране на активното им участие още в административната фаза и минимизиране на случаите на злоупотреба с процесуални права, като изкуствено удължаване на състезателната част от производството. Приемането на

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			отговори, становища, доказателства и др. след изтичане на указаните на страните срокове обезсмисля тяхното съществуване в закона. Не на последно място следва да се отбележи, че такава е и практиката на Съда на ЕС.
	5. Да се доразработи проектът, като в него се включат разпоредби, изясняващи съдържанието на употребявани в него понятия като например: „реално използване" на марката, „фирмено наименование", използвано като знак/марка, критерии за доказване на известност и общоизвестност на марка и други подобни.	**5. Приема се частично**	**По т. 5.** В чл. 21 от законопроекта е посочено в какво се състои задължението за използване на марката, а в чл. 41, ал. 4 – за колективна и сертификатна марка. Чл. 117, ал. 2 посочва доказателствата, които следва да се предоставят за доказване на реалното използване на марка при постъпило възражение. В допълнение, норми, касаещи този термин се съдържат и в Наредбата за разглеждане на спорове по ЗМГО, които се предвижда да бъдат запазени и в новата Наредба, която ще бъде приета. Това понятие съществува и в сега действащия ЗМГО, по него има богата административна и съдебна практика, поради което считаме, че понятието е ясно на заинтересованите лица и не се нуждае от дефиниране. Изразът „фирменото наименование" отпада от текста на законопроекта, поради което не се нуждае от дефиниране. Текстът на чл. 13, ал.

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			2, т. 4 е редактиран по начин, който внася яснота, а именно: "т. 4. използването на знака като фирма или като част от фирма". Критериите за доказване на известност или общоизвестност на марката са посочени в нова ал. 10 на чл. 12 от законопроекта, а органите, които я определят като такава, както и производствата, в рамките, на които тя се определя са посочени в нова ал. 11 на чл. 12. В § 1 от Допълнителните разпоредби са дадени дефиниции на всички понятия, използвани в законопроекта, за които е необходимо да бъдат посочени такива.
	6. БТПП изразява и своето несъгласие и с други разпоредби от проекта на ЗМГО (чл. 10, ал. 4; чл. 24; чл. 82; чл. 12, ал. 2, т. 9; и ал. 3; чл. 28, ал. 2; чл. 58, ал. 2; чл. 83, ал. 2 и т.н.), като си запазва правото да изпрати допълнително становище. Настоява законопроектът да бъде оттеглен, защото в цялост не отговаря на пазарните отношения и не постига целта, заложена в мотивите. Предлага да бъде изработен ЗИД на ЗМГО, който да транспонира само необходимите изисквания на Директива (ЕС) 2015/2436 на ЕП и на Съвета.	**6. Не се приема**	**По т. 6.** От становището не става ясно какви са причините, поради които се възразява срещу текстовете на конкретно посочените разпоредби от проектозакона, но в повечето от тях, в резултат на обществените консултации и междуведомственото съгласуване, са нанесени редакции. Такива са: чл. 10, ал. 4; чл. 24; чл. 12, ал. 2, т. 9, чл. 82. Поради изложените по-горе мотиви считаме, че проектът отговаря на пазарните отношения и ще постигне целите, заложени в мотивите към него. Изготвянето на ЗИД на ЗМГО,

Становища от обществени консултации	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			който да транспонира само необходимите изисквания на Директивата е нецелесъобразно по посочените мотиви от предложението на БТПП, отразено в т. 1 от настоящата справка. Този въпрос е разгледан по-подробно в Цялостната оценка на въздействието, извършена по законопроекта.

Съгласувал: ..... 13.05.19 Офелия Киркорян-Цонкова, зам. председател на Патентно ведомство

Изготвил: ..... 13.05.19г. Силвия Беркова - главен секретар на Патентно ведомство

Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я
М И Н И С Т Е Р С К И С Ъ В Е Т

Препис

Р Е Ш Е Н И Е № 322

от 6 юни 2019 година

ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТ

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България

М И Н И С Т Е Р С К И Я Т С Ъ В Е Т

Р Е Ш И:

1. Одобрява проекта на Закон за марките и географските означения.

2. Предлага на Народното събрание да разгледа и приеме законопроекта по т. 1.

3. Министърът на икономиката да представи законопроекта в Народното събрание.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Бойко Борисов

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Веселин Даков

Вярно,

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
"ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ":
/Апостол Михов/

мб-МЙ

MN-ZAK-ZMGO.DOC

Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я
М И Н И С Т Е Р С К И С Ъ В Е Т

№...02.01-65.....

6 ..юни.. ... ... 2019 г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх.№ 902-01-29
Дата 06 / 06 2019 г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

49
16

г-жа ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КАРАЯНЧЕВА,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение № .....322..... на Министерския съвет от 2019 г. проект на Закон за марките и географските означения.

Приложения:

1. Мотиви към проекта на Закон за марките и географските означения.
2. Цялостна предварителна оценка на въздействието.
3. Справка от Министерството на правосъдието за съответствие с Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и с практиката на Европейския съд по правата на човека.
4. Справка за съответствие с правото на Европейския съюз.
5. Справка за постъпилите предложения от обществените консултации.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

N 950-01-138 / 07. 06. **2019 г.**

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 77, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям Законопроект за марките и географските означения, № 902-01-29, внесен от Министерски съвет на 06.06.2019 г., на следните постоянни комисии:

Водеща комисия:

- Комисия по икономическа политика и туризъм

Комисии:

- Комисия по европейските въпроси и контрол на европейските фондове
- Комисия по правни въпроси
- Комисия по земеделието и храните
- Комисия по бюджет и финанси

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА